

NUCLEUS
CONTROVERSI
ARUM.

DE
UTILISSIMA ET AD QUOTIDI-
anum vite & lori usum accommodatissima
contractuum materia

IN
ILLUSTRISSIMORUM ET POTEN-
tissimorum Marchionum Braudel & ugensium
Illustri Academia

*Cum consensu, autoritate & approbatione
Nobilissimi & Amplissimi eisdem Iurecon-
sultorum et iuris*

Nobilibus & Eruditis quibusdam
JUVENIBUS

EXPLICIT PRÆFATIO PROPOSITUS

MATTHAEO COLDEBACIO
MARCHICO

Anno

1610.

TYPIS VOITZIANIS.

JOHN & BENNETT

DR. ALEXANDER

DE. ALEXANDER

DR. ALEXANDER

MAGNIFICIS, NOBILISSIMIS,

Strenuis multoq; rerum usu
peritissimis

VIRIS

DN:

JOHANNI à BENEKEN

DORFF, hereditario in Pammin & Dreßne / Illustrissimi
ac Potentissimi Electoris Brandenburgici Consiliario inti-
mo & Camerae Cultrinenfis Cancellario
vigilantissimo.

Dn. ALEXANDRO von der Osten
hereditario in Schiltbergk & Woldenburgk.

DN. ABSOLONI Domitz à Idanitz/
hereditario in Schlegel & Niederstein.

DN. IOBO à BOMSTORFF,
hereditario in Kleine Pressin & Berckglo/ Equestris
Johannitarum ordinis Consiliario
fidelissimo.

Patronis ac Fautoribus suis ob-
servandis

S.

✂) (50

Itam humanam, VIRI Magnifici, Nobilissimi, Strenui, multoq; rerum usu peritissimi, ferro assimulare solemus. Hoc etenim si utimur crebrius conteritur, sin minus rubigo tamen illad nihilominus interficit: ita homines quidem exercendo conteritur, si nihil cerceas inertiā tamen atq; torpedinem plus detrimenti asserre quā exercitationem in propatulo est

Namq; homo ad laborem non sicut avis ad volatum nascitur, & nihil non labore acquiritur, quōq; res est præclarior eò majori ad illam acquirendam opus est labore. Unde eleganter Claudianus Poëta:

*Non quisquam fruitur veris odoribus,
Hyblaos latebris nec spoliat favos,
Si fronti caveat, si timeat rubos,
Armat spina rosas, mella regunt apes.*

Et Virgilius:

Labor omnia vincit

Improbis, & duris urgens in rebus egestas.

Quid enim isti, qui ignavia & socordia dediti in diem vivunt, à brutis animantibus distant modò illis non sint deteriores?

Quid mentem traxisse polo? quid profuit alcum

Erexisse caput? pecudum si more pererrant

Avia?

Ille dum intentius & sollicitius animo meum volubam, illud potius

ius agendum duxi, ut crebriori usu animi cōtererentur nostri, quàm
situ obducerentur & torpedine languerent & flaccescerent. Qua-
propter constituēbam studiosis aliquibus discendi cupidis, quadam
proponere, quibus conatus ipsorum ad studia iuparem, meq; unā ex-
ercerem. Et licet quidem utilis ad instruendum sit lectio adhibita
tamen collatione intelligentiam prabet maiorem. Nam propositis
interrogationibus cunctarum rerum error excluditur, & saepe obje-
ctionibus latens veritas aperitur, praesertim si non Andabatarum
more pugna ista suscipitur. Et sicut aromata manibus in conclavi a-
liquo contrita suavius olent: ita quoq; veritas quod magis supprimi-
tur, cōlucescit clarius. Ad disputationes ergo animum applicabam.
Verum dum fortē recordabar Aristippi, qui percontanti, quā potissi-
mum adolescentibus discenda essent? respondebat; Quā viris maxi-
me usui sint futura, dubius eram quānam inter tot diversas in iure
occurrentes materias primū eligenda esset, non aliter ac viatores,
quibus sitibundis una vice plura apponuntur pocula omnis generis po-
tu & quidem generosiori repleta, nesciunt cui primū labra admo-
deant, quod lassata membra reficere, sitimq; ardentem restringere
& sedare possint. Ut autem silentio praeiream totam dominū ac-
quirendi, retinendi, amittendi rationem difficilem, testamentorūq;
varijs difficultatibus doctrinam involutam, placebat tandem ele-
gans & quotidiana contractuum materia, cū tractatione & mihi
ipsi & alyis consuli possē putarem. Contractus etenim fundamen-
tum sunt & fulcrum Rerum publicarum, sine quibus ne quidem do-
mus exigua ne dum regio aliqua, cruitus, oppidum aut pagus potest
subsistere. Quid enim quāso vel ipsos coniuges unius domus conso-
ciat, Annon contractus? Cuius beneficio servi aut famula Domino
suo & patrifamilias ad serviendum obstringuntur? Certē Contra-
ctus. Imò ne in ipsa quidem barbarie contractibus carere possunt
Incola eorumq; quasi vestigia quaedam etiam in brutis quibusdam

animantibus apparent. Unde Justitia, qua longè latèq; patet & per omnes omnium hominum actiones publicas privatasq; funditur, in his potissimum radios suos spargit conspiciendosq; prabet. Hanc ergo contractuum materiam, quàm nihil frequentius, nihil jucundius, utilius, nihilq; studiosis adolescentibus scitu magis necessarium breviter discutendam mihi proposui, eamq; undecim disputationibus pro occasione temporis & Collegarum comprehendere. Quam M. ac Str. V. dedicare præ alijs volui, ob summam vestram humanitatem miram conspersam eruditionem, doctrinamq; talem, à qua homines docti appellantur. Quare non temerè in literis & artibus quidvis pro vero & recto, quod revera tamen verum non est, vobis potest obtrudi. Quod dum neq; me est propositum, ob hanc causam facilius quodq; me à vobis excusatum iri spero, si forsitan error aliquis occurrere vobis videatur, vicina enim est lapsibus adolescentia. Sapius quoq; contra communem Jureconsultorum sententiam lubens aliquid asseruit, non ut communiore, & à tot tantisq; viris approbata, atq; in Cameris bene constitutis recepta opinioni, (absit enim talis à me jactantia atq; persuasio) præjudicarem, ac aliquid detractum vellem, sed ut quotiesq; vires ingenij mei adhuc imbecillioris sese extenderent, probarem, eoque magis collegis meis disputandi occasionem praberem. Ut enim apud Homerum ridetur Ulysses à proetis quod panis frustra peteret non enses atq; lebetes: Ita magis ridendus opinor eos, qui differendi minutulus & frivolus, quas tamen admodum jactitant, quæstiones velas obijciunt. Accedit insuper beneficiorum M. & Str. V. in me collatorum multitudo. Quibus enim magis iste, (si modò aliquis est dicendus) honor debetur quàm vobis, qui partim monendo, partim libros aliq; necessaria communicando, partim omnis generis officia promotionemq; offerendo, studiorum meorum calcar fuistis & incitamentum. Cuius ergo ab omnibus intelligi non tantum, quanti vos tales viros, id est, summos, & omni literarum, doctrina & virtutis genere excellentes faciam, sed etiam quantum vobis debeam, & quam.

Et quam cupiam, si minus referre at certè habere pro dignitate gratiam, si liceat. Quorum utrumq;, cum de rebus magnis sit, nisi luculenta aliqua re satis testari haud possum. Quantulam verò hoc sit, quod jam offertur, & scio ipse & me tacente res quoq; ipsa loquitur. Sed ut spero & peto obnixè pro singulari vestra humanitate & affectione erga me faciliè ignoscetis. Nam non semper in referendâ gratiâ imitari possumus agros fertiles, qui multo plus adferunt quàm acceperunt. At sicut in his fertilitas ab agricolâ, ita in illis quibus beneficia exhibentur, à patronis ipsorû facultas consideranda venit. Neq; nescius sum quantâ præterea benevolentia me prolixè prosecuti fueritis, ut animus meus, ad omnem voluntatis testificationem incensus, novis, majori aliqua re se vobis obligatum esse. Atqui cum majori in re jam non possit diutius tamen retineri noluit, quin aliqua tantum ex parte se ostenderet. Et maluit uti hac, etsi non tam exigua quàm propemodum nulla, quàm longiori silentio non satis memoris & grati culpam subire. Etenim non putavit ex hoc beneficia vestra jure quenguam dimetiri posse. Recipite ergò quaso vultu benevolo has beneficiorum vestrorum primitias qualescunq; strenua loco vobis oblatas, quæ voluntatem ad remunerandum in me testantur majorem, facultatem autem nullam. Valete meq; sòdere & promovere pergitè. Dab. in Acad. Electorali Marchica ex Museo 12. Jan. Anno 1610.

Magnif. ac Stren. V.

Observantissimus &
Studiosissimus

Matthæus Coldebacius.

AD
Doctissimum Ornatissimum Virum,
DN.
MATTHÆVM COLDEBA-
CIUM J. U. CANDIDATUM,
de
CONTRACTIBUS
differentem.

E mense Oceanum Juris, pelagusq; profundum
Hæc, COLDEBACI, longi monumenta laboris
Edis, maturum ingenij testantia acumen:

Et quæ tu exactis totis bis quattuor annis
Assidue vigili studio, curaq; norasti,
Qualis apis pictos passim depascitur hortos,
Facundo nobis iterum cum sænore reddis,
Nostra Academia non unquam indignus alumnus.

Maeste tuo ingenio! nunc ergo præmia specta
Pacta tibi, portumq; tene, quem in tempore porro
Fata, DEUSq; tibi ostendent, finemq; beatum.

Nil tibi deest aliud: nec tu me encomia poscis,
Nec præbere meum est: infelix qualis forte
Præco pater nato, aut genero suer addat inani.

Quæ te cumq; loca excipiant, quodeunq; Lycæum,
Huic ego de tali semper lætabor alumno,
Ipsaq; læta suum jactabit Marchia civem.

*Samuel Scarlach D. & pro tempore
Academiae Rector.*

AD EUN-

AD EUNDEM.

EST tibi, cum Themide, & vetus est, Contractus, auicq;
 Exprime, quod nomen, non dubitamus ero:

Fors est conjugium? sociam Themis unicam habebis.

Visn' aliam? non est hoc tibi conjugium.

Das operam sortasse, operam det Diva vicissim.

A Illius ut nunquam destituaris ope.

Aut facis impensas, ut det tibi Laurea tandem.

Serta, Camis pridem sarta parata tuis.

Dasne ided hanc pugnam, faciat quò promptior? anne

Quod facis, ut faciat quod cupis, omne facis?

Auguror; & fiet. standum Contractibus aquis,

Nec bona, si qua fuit, fiet iniqua Fides.

Mox, Laurum ac Myreum, (si quæ mōra, ne sit amara.)

Concinet imparibus lata Camena modis.

Christophorus Pelargis D.

ALIUD.

NON ut am in medio posuit Themis aurea palmam,
 Sed dedit ad laudem pluribus ire vijs.

Hic bonus interpretis legum est, & novit ad unguem

Romulei fuerint quæ rata iura fori.

Mutatis alius leges accomodat æquas

Moribus, & ritus instruit arte novos.

Tertius in cathedrâ gaudet simulare tribunal,

Juraq; pro fictis conciliare reis

Pluribus at veras curæ est componere lites;

Quos cumulat multis lingua diserta bonis.

Hos inter validos urget COLDBACIUS animos

ingenijq; ardet viribus esse prior;

Sive

Sive per antiquos deducat Scavola calles,
Sive novâ jubeat Bartolus ire viâ;
Et jam præterijt multos, præcuntibus instat
Aemulus; ipsa pedes ira, metusq; levant.
Jamq; premit metam, pulcro in certamine victor,
Et placido palmam porrigit ore Themis.
Accipe COLDBACI meritos reverenter honores,
Inq; DEÆ porro gratus amore mane.
Sic proceres inter gemini numerabere Juris,
Et tua post mortem fama superstes erit.

augustinus

inter occupationes f.

Matthias Polenius U. J. D. &

Profess.

A L I U D,

Iam satis ingenij haud frustra tibi credita dona,
Pervigili studio, longisq; laboribus aucta,
Præstisti, in nonum reticens inglorius annum,
Qua in statione virum gradier nunc te ordinat ætas
In lucem prodire jubet, quantumq; quietis
Atq; otii fugitans studium, quantum impr. ba possis
Strenuitas, patria propius præbere videndum.
Non cuivis præstare datum est, quod perpetue cura,
Et genij bonitate tui confusus adornas,
Materiam brevibus polixam includere chartis,
Obscuris lucem dare, quæq; incerta, trahendo
Reddiat huc illuc rixandi insana libido,
Ad certos revocare gradus, revocata disertis
Vocibus exprimere, ingentiq; tuerier ausu.

Arduum

*Arduum id est, fateor, sed quod porro instat agendum,
Quodq; sibi dudum promittit patria de te,
Majus adhuc multo est. Tu nunc te accinge, animoq;
Magno alijs desperatas modo suscipe causas,
Fallor, an hoc olim te accepi fidere natum,
Hanc in spem noctes tot combussisse, tot annos
Excoluisse animum & longum indurasse per usum,
Ne te sollicitum frustra unquam turba clientum
Poscat & insuetas frustrarier expetat artes,*

Henningus Arnifæus.

A L I U D.

Iussa Promethides Themidos sequebatur, & inde
Mox cultore novo vasta repletur humus.
Quid? tellusné caret cultore? negas: sed iniqua
Quam cum matre nefas grande fugarat humo,
En cælo redijt, rediivam monstrat utramq;
COLDBACIUS, rectum ducere doctus iter.
Edidit ut varij gestorum fœdera juris:
Repperit Astræam, quam Themis æqua juvat.
Sydere clara Themis: nec non hoc digna supersunt
Artis & eloquij præmia: nomen, opes.

Laurentius Colasius.

Nomina

• Nomina
COLLEGARUM.

Johannes Wolfius Stetino Pomeranus Not. Pub.
Wenceslaus Thuem Nobilis Marchicus.
Stanislaus Mencelius Svidnicensis Silesius.
Henricus Mollenbecius Tangermund, Marchic.
David Gorticius Stetino Pomeranus.
Johannes Neuman Colberg. Pomeran.
Johannes Grunovius Soliquella-March.
Petrus Babst Falcoberga Silesius.
Johannes Brachvogelius Legnicensis Silesius.
Lucas Brodowski Nobilis Polonus.

DEO AUSPICE
DISPUTATIO PRIMA
DE CONTRACTIBUS
IN GENERE.

Respondente

JOHANNE VVOLFIO STETINO-
Pomerano N: P.

Idem istud quod Pomponius Jctus
in l. 2. §. Servius 43. ff. de orig. jur. ex o-
re Quinti Mucij refert; Turpe esse jus
in quo quotidie versamur ignorare,
cum Servio omnes jurium studiosos
ad singulas quidem Jurisprudentiæ
partes, potissimum autem eam par-
tem quæ de Contractibus agit addi-
scendam commovere debet. Quan-
ta enim sit contractuum frequentia & utilitas vel ipsa expe-
rientia & curia nobis suggerunt. Necessitatem quoq; eorum
ex eo Imperatoris Valentiniani dum contractum emendi
vendendiq; intercipere fas prohibere dicit, quod nos ad om-
nes transferimus contractus dimetiri cuiq; facile licebit.
Imò contractuum usus eorumq; scientia unicuiq; cuius sta-
tus etiam sit & conditionis adeò necessaria est, ut ijs carere
non possit, nisi semetipsum ex societate humana eximere &
in exilium spontaneum detrudere velit; sine contractibus e-
nim aut planè non aut certè difficulter societas humana po-
test subsistere. Quapropter necessarium quoq; & utilem
nos suscepturos esse laborè putamus, si in explicatione huius
materiæ & insigniorum ejusdem controversiarum enodati-
one aliquantulum temporis consumserimus.

THEMA I.

Pincipiò autem de Obligationibus & Contractibus in genere quædam dispiciamus, antequam ad singulos contractus in specie deveniamus: Siquidem ad cognitionem specialium non nisi cognitis generalibus quis pervenire potest. (a)

(a) per tex. l. 1. & ibi Br. Salicet. n. 1. Castrens n. 1. & 6 ff. si cert. pet.

¶ I I.

Magna inter juris Aristites est altercatio: Ad quodnam juris objectum obligationes pertineant? Quidam eas ad actiones referunt. (b) Mynfingerus deinde singulare eas constituit juris objectum. (c) Alij secundo juris objecto nimirum rebus eas annumerant (d) à quorum sententia non sumus alieni (e) sed videbimus, Annon exercitij gratia Vultej sententiam, qui eas ad personas refert (f) possimus defendere.

(b) Accurs. Angel. & Porc. ad pr. tt. & ibi Cling. n. 1. institut. de obligation. tum quod obligationes & actiones in fctis conjunguntur: tum quod obligatio mater est actionum. l. licet. §. Ea obligatio ff. d. procurat. (c) n. 3. ad rubr. instit. de jur. person. & n. 1. ad rubr. instit. de obligat. Ille enim duo duntaxat juris habet capita alterum rerum dominia, alterum obligationes. (d) Schneidvv. ad rubr. n. 3. ibi VVesembec. & Faber. instit. de obligat. VVesemb. in Oeconom. Instit. lib. 3. n. 13. Harprecht. in explic. tt. de rerum divis. in pr. n. 6. & part. 2. disput. 1. §. 1. (e) per tex. in §. Incorporales instit. de rebus corp. & incorp. & in §. fin. institut. de usu & habit. Deinde quia non secus ac res ita obligationes quoque bona creditoris augent debitoris minuunt: Unde etiam expressè à Jcto Paulo in l. species. 11. ff. de acceptilat. inter species acquisitionis referuntur Hænon in controvers. disp. 13. §. 1. (f) lib. 1. Iurispr. Rom. c. 26. instit. de rer. divis. ad pr. n. 2. & instit. de obligat. in pr. n. 5. 6. 7. & 8.

Obligatio

III.

Obligatio, quæ ab obligando id est vinciendo, nomen habet, (g) definitur: Quod sit vinculum juris, quo necessitate astringimur (h) ad aliquid solvendum. (i)

(g) *VVesemb. in æ. 11. de obligat. & act. n. 4.* (h) obligationum etenim substantia & effectus non consistit in eo, ut corpus aliquod nostrum vel servitutem nostram faciat: siquidem traditionibus & ufucapionibus dominia rerum tantum acquiruntur *l. traditionibus 20. C. de pact.* sed ut alium nobis ad aliquid dandum vel faciendum obstringat *l. obligationum substantia 3. ff. de Oblig. & Act. Lagus in Method. jur. civ. pert. 3. c. 1. n. 2.* Et qui taliter obstrictus est debitor, qui eum obstrictum tenet creditor dicitur *l. creditores 10. cum l. si ff. de V. S.* Sicut & id ad quod solvendum quis obligatus est debitum appellamus. *l. 1. §. 7. & 8. ff. de constit. pec. (i)* Solutionis verbum hoc loco latè sumitur, ut etiam factum sub se comprehendat *per tex. l. solutionis verbo 176. ff. de V. S. l. solutionis 54. ff. de solut.*

I V.

Estq; obligatio alia Naturalis alia Civilis. (k) Mixtam verò utpotè cujus textus juris nullam mentionem faciunt, cum Harprecho (l) contra Vultejum (m) Schneidwinum (n) & Heigium (o) non agnoscimus.

(k) *per tex. §. 1. ibi* Utrum civilis an naturalis sit obligatio *instit. de fideiuss. l. Græce §. 3.* ibi quia civilis & naturalis subest obligatio *ff. de fideiuss. VVesemb. in æ. 11. de Obligat. & Act. n. 5. Borch. ad pr. 11. circa fin. instit. de obligat. (l) part. post. disp. 1. th. 3. (m) ad pr. 11. n. 19. instit. de obligat. (n) ad d. pr. n. 25. (o) d. pr. n. 6.*

V.

Naturalis obligatio quidem effectus aliquos producit (p) sed tamen actionem de jure civili non gignit (q) & solo æquitatis atq; naturæ vinculo sustinetur atq; suffulcitur (r). Et hæc vel est dati beneficii, vel pictatis vel promissionis (s).

A 3:

(p) quales

(p) *quales sint quod exceptionem parit l. juris gent. 7. §. Sed cum nulla 4. ff. de pact.* Deinde etiam cum debito efficaci compensari potest. *l. Etiam ff. de compensat.* admittit quoq; novationem *l. 1. ff. de novat.* Item fidejussorem, qui sitali obligationi accesserit efficaciter tenetur. *l. stipulatus 6. §. adhiberi. l. quod enim. 18. l. fidejussor. §. fidejussor ff. de fidejuss.* Plures huius obligationis effectus videre licet apud *Jal. in l. Ex hoc jure n. 51. cum sqq. ff. de instit. & jur. Porc. in pr. tit. & ibi Cling. n. 10. instit. de V. O. (q) l. juris gent. §. Sed cum nulla ff. de pact.* Olim quidem ante conditas leges Romanas omnis conventio etiā nudis verbis tantum facta firma ob fidei religionē fuit, postea autem ubi gliscente hominum perfidia facile homines promitterent, nihil autem præstarent frenum huic rei est injectum, ut non nisi ex solenni promissione tenerentur, quod ita deliberatius promitteretur & melius præstaretur quod promissum erat. *Zasius § de constituta n. 3. & 4. institut. de actionib. (r) l. Stichum 95. §. naturalis ff. de solut. l. sed si paterf. §. fin. & l. sq. ff. ad SCtm Maced. (s) Vide Porcium ad pr. tit. instit. de obligat. & Harpr. part. 2. disp. 1. §. 4. ubi fusius ista declarant.*

VI.

Et talis naturalis obligatio provenit ex nudo pacto (t) item ex contractu fratrum, qui in ejusdem patris sunt potestate (u) item ex contractu Domini cum servo alieno (x) Pupillus quoq; qui cum aliquo absq; tutoris autoritate contrahit naturaliter duntaxat obligatur. (y)

(t) *l. juris gentium §. quin imò & §. sed cum nulla ff. de pact.* (u) *l. frater à fratre ff. de condict. indeb.* (x) *l. naturaliter ff. de condict. indeb. l. Servi ex delictis 14. ff. de O. & A. l. Servus C. de judic. Vide Schrad. ad pr. tit. n. 12. instit. de obligat.* (y) quod tamen exaudiendum est ratione personæ pupilli per *tex. l. interdum 29. ff. de condict. indeb. l. cum patronus 28. ff. de legat. 2.* Ratione enim rei in obligationem deductæ pupillus non tantum naturaliter sed etiam civiliter obligatur. per *tex. express. in l. furiosus 46. ff. de O. & A. l. obligari 9. in pr. ff. de auct. & conf. tut.* Item ex delictis pupillus naturaliter & civiliter

viliter obligatur. §. penult. instit. de oblig. quæ ex delict. l. impuberem 23. ff. de furis. Sic etiam tenetur efficaciter pupillus, quando ex contractu absq; tutoris autoritate initio factus est locupletior l. pupillus. §. in pr. & §. 1. ff. de auct. tut. l. naturaliter in fin. ff. de conduct. indeb. l. si pupillus. 21. ff. ad l. Falcid. Prodigum verò post interdictionem ei legitime factam, ne quidem naturaliter ex promissione sua obligari pro certo adfirmamus. per tex. expr. in l. is cui bonis §. ff. de V. O. Gædd. de contrah. stipend. c. 7. conclus. 10. n. 125. nisi obligatio ex delicto vel dolo malo ipsius prodigi descendat. Suarez. in commun. opin. verb. Prodigus à bonis n. 329. Gædd. d. loc. n. 124.

VII.

Quid autem si geminata est obligatio naturalis. Anne tunc actionem producat non undiquaq; expeditum est? Adfirmat hoc Clingius (2) sed nos negatiuam sententiam cum Jafone (a) veriore arbitramur. (b)

(2) intt. instit. de obligat. n. 11. per tex. in §. de constituta instit. de actionib. c. quinta vallis X. de iurejurand. (a) in rubr. n. 12. ff. de V. O. (b) per tex. l. licet 45. §. Ea obligatio ff. de procurat. Habet n. se civilis obligatio tanquam pater & naturalis velut mater: Sicuti ergò mulier, quæ viro non nupsit, sed conjuncta cum muliere legitimam sobolem parere non potest, etsi aliàs ad procreandum sit idonea: Ita quoq; obligatio civilis etiam geminata non producit actionem tanquam sobolem legitimam nisi cum obligatione civili fuerit conjuncta. Br. l. cum quis col. 4. C. de jur. & fact. ign. Br. l. 1. col. 4. ff. de conduct. indeb. Ias. ad rubr. n. 12. ff. de V. O. Lagus in Method. jur. civil. part. 3. c. 1. n. 21.

VIII.

Civilem obligationem dicimus, quando lex civilis obligationem naturalem approbat (c) eamq; ad agendum efficacem reddit, adeò ut qui ea tenetur etiam invitatus ad solutionem compelli possit, (d) & quidem secundum nostræ civitatis jura. (e)

(c) Natu-

(c) Naturalis enim obligatio duo habet capita, ex quibus æstimari solet nimirum consensum & æquitatem naturalem, *Br. in lib. 1. ff. de condit. indeb.* quæ duo si consideraverimus deprehendimus obligationem civilem, quam mere civilem appellant, nunquam sine obligatione naturali esse posse. *Cling. in sit. de obligat. n. 14.* Et hanc rectè civilem appellari credimus per *tex. l. queritur ff. de statu hom. VVesemb. in w. de O. & A. n. 5. (d) per tex. in pr. tit. institut. de obligat. l. obligationum substantia ff. de O. & A.* Creditor enim is propriè tantum dicitur, cui actione aliqua vel persequutione debetur, & debitor qui etiam invitus potest cogi ad solutionem. *l. creditores 10. ff. de V. S. & qui actionem contra se oppositam exceptione aliqua perpetua elidere non potest Gæddæus ad. l. 12. n. 10. ff. de V. S. (e) Unde si quis obligatus sit solvere nec solvat secundum dispositionem juris civilis nō rectè solvisse dicitur, & sic solutio particularis non valet, quia improbata est propter incommoditates maximas quas secum trahit *l. planè 4. l. hū consequenter 18. §. Selsus ff. fam. ereisc. neq; alio loco rectè solvi potest quàm quo promissum est tot. tit. ff. de eo quod certo loco, neq; aliud pro alio invito creditore *l. 1. §. 1. ff. de reb. credit. l. debitorem aliàs incipit. l. Paulus 99. ff. de solut.***

IX.

Obligatio hæc civilis ratione causæ efficientis iterum subdividitur in civilem sive legitimam, quæ certis legibus civilibus constituta est vel comprobata, (f) & prætoriam, quæ ex jurisdictione prætoris provenit, quæ ad honorem Magistratus etiam honoraria nominatur. (g)

(f) *§ omnium instit. de obligat. (g) l. obligamur 52. §. lege ff. de O. & A. l. 1. §. fin. ff. de consil. pecun.* An obligationes, quæ ex statutis & constitutionibus ducum Marchionum Comitum oriuntur, his Prætorijs rectè annumerari possint, dubium est? Affirm. *Br. in l. fin. in fin. ff. de pœnis. Br. l. stipulationum in pr. & ibi Ias. ff. de V. O. Ias. in §. Sed ista. n. 27. instit. de act. Schrader. in §. Omnium. n. 6. instit. de obligat.* Verius nos hoc negari posse credimus cum *VVesemb. in*

¶. n. 3. ff. de legib. Heig. ad pr. n. 27. instit. de obligat. Et cognitio huius divisionis illud operatur, quod quando actio oritur ex obligatione legitima vel civili ea est perpetua: quando verò ex obligatione prætoriana descendit anno expirat in pr. instit. de perpet. & temp. act. l. in honorarijs in pr. ff. de A. & O. 1. §. Sed ista. n. 28 instit. de Actionibus.

X.

Modi constituendarum obligationum duo sunt: *Conventio & factum sive delictum.* (h) *Conventio* deinde duas iterum habet species, *contractum & pactum.*

(h) *Gædd. ad l. ut si 12. n. 5. ff. de V. S. Vult. ad pr. n. 15. & 22. instit. de obligat. Quando enim quis delictum committit, tunc eo ipso tacite in pœnam delicto constitutam consentit & cum Republica contrahit. l. obligamur 52. §. lege ff. de O. & A. l. 1. ff. de legib. l. Imperatores 34. ff. de iure fisci, eiq; obligatur non tantum civiliter, sed etiam naturaliter, siquidem naturalis & nobiscum lata lex est, ut honestè vivamus, alterum non lædamus & suum cuiq; tribuamus: ex cuius juris naturalis contemptu obligationem, quoque naturalem nasci certum est. Gædd. ad l. 6. n. 7. cum sqq. ff. de V. S.*

XI.

Definitio contractus quænam vera sit non consentiunt inter se *Juris Interpretes*; Unde quotquot de *Contractibus* scripserunt singuli suas proprias habent definitiones (i) *Tuto* autem cum definiri posse putamus ex inente *JCti Labeonis* (k) quod sit *conventio* (l) habens causam. (m)

(i) *ut videre est apud Mozz. in tract. de contract. art. 2. ubi aliquot diversorum ICtorum definitiones recenset. (k) in l. Labeo 19. ff. de V. S. Unde statuimus, quod falso cum suis asseclis asseveret Bocerius in l. contractus 23. ff. de R. I. nullibi esse in jure veram atq; perfectam contractus definitionem traditam. (l) nullus enim est contractus nulla obligatio, quæ non habeat in se conventionem. l. 1. §. 3. ff. de pact. (m) Verba enim ULTRO CITROq; in d. l.*

B

Labeo

Labeo non significant idem, quod hinc inde ut aliàs communiter sumuntur, neq; ea ad consensum fictum trahimus quod facit. *Mozzius d. artic. 2. n. 10. Heig. ad rubr. n. 10. institut. de obligat.* Sed cum *Gœddæo ad d. l. Labeo n. 18. ff. de V. S. & Vultrejo ad pr. n. 34. instit. de Obligat.* ista verba ita interpretamur, quod significant idem, quod habens causam seu negotium *per l. solent. 15. l. si tibi poliend. l. rogasti ff. de præscript. verb. l. iuri gent. 7. §. 2. ff. de pact. l. si in area 33. ff. de conduct. indeb.* Et inde liquet non tantum contractus ex utroq; sed etiam uno solùm latere obligatorios sub hac definitione quoq; comprehendi. Et sic Erronea deprehenditur sententia eorum, qui mutuum, depositum &c. improprios contractus dicunt *contra tex. in l. contractus ff. de R. l. §. Ius autem gentium instit. de jure nat. gent. & civ. Gædd. add. l. 19. n. 25. cum sqq.* ubi etiam hanc nostrâ sententiam rationibus stabilir.

XII.

Dividuntur primò contractus in Nominatos & in Innominatos. Contractus nominati sunt, quibus proprium ac speciale nomen est inditum, ita ut nomen alterius alteri nō conveniat. (n) Innominati contractus dicuntur, qui nomen aliquod certum ac speciale sibi impositum non habent. (o)

(n) *l. 1. §. item emptio in fin. ff. de rer. permut. l. iuri gentium. 7. §. 1. ff. de pact.* quales sunt emptio, venditio, locatio, conductio, societas, mutuum, depositum & similes. Et his contractibus vis obligationis attributa est, ex qua postquam conventum est agi rectè potest, ut fides conventionis adimpleatur. *Vesemb. in c. de conduct. caus. d. n. 3.* Et hi contractus aut fiunt re, aut verbis, aut literis consensu *§. fin. institut. de obligation.* (o) Et tales contractus sunt quatuor: Do ut des, Do ut facias, facio ut facias, facio ut des. Et hi non dicuntur innominati quasi planè nomine careant, sed quod unius nominis negotium tantum non habeant, & ad multa negotia unica appellatione pertineant & extendantur. *l. 1. 2. 3. 4. 5. & tot. tit. ff. de præscript. verb. l. certi conductio ff. si cert. pet.* Et isti contractus non ex sui natura sed propter justam obligationis causam & rei interventionem, obligationem

nem firmam & inde quoq; actionem producant. *VVesemb. in
w. de condit. caus. dat. causa non sec. Lagus in Method. jur. civ. part. 3. c.
2. n. 10.*

XIII.

Contractus Nominati iterum subdividuntur in proprios sive veros, & in Impropios sive quasi contractus. Contractus proprii sunt, qui expressa & diserta conventionione & tractatu præmissio fiunt. (p) Contractus Impropii sive quasi contractus, ut à Dd. appellantur, sunt qui fiunt tacito & præsumpto consensu. (q)

(p) *Gadd. ad l. 12. n. 7. ff. de V. S. Heig. ad pr. tit. n. 3. instit. de oblig. qua ex q. contr. (q) l. si quis absentis 5. ff. de O & A. & tot. tit. instit. de oblig. qua ex q. contr.* Et horum sex sunt species: Negociorum gestio, tutelæ administratio, Rei communio, communio hæreditatis, hæreditatis aditio, & indebiti solutio. Differuntq; à contractibus propriis, quod in illis contrahitur verè, in his sc. impropiis tantum præsumptivè. 2. In illis homines factum exprimunt: In his jus factum supplet. 3. In illis præter jus etiam factum hominis spectatur. In his solum jus contractum facit. *Vultej. ad pr. n. 5. instit. de oblig. qua ex q. contr.*

XIV.

Deinde etiam alij contractus sunt bonæ fidei, alij stricti juris. (r) Bonæ fidei contractus sunt, in quorum iudicio vel actione ex bono & æquo proceditur, & condemnatio etiam ultra id quàm in iudicium deductum est fieri potest. (s) Stricti juris contractus sunt, in quibus condemnatio ulterius fieri non potest, quam in ipsa conventionione & actione est expressum. (t)

(r) quæ divisio tantum est à separatis propterea faciliè ex regulis Logicorum repudiari potest, sed nos potius ad effectum eius respicimus. Et approbata quoq; est hæc divisio à Jure Canonico *c. cum venerabilis 6. X. de except.* Unde apparet error Baldi, *in c. fin. X. de plus. petit. & Mozz. in tr. de contract. artic. 4. n. 29. qui ex*
B 2 æqui-

æquitate Canonica omnes contractus bonæ fidei esse voluit
*Heig. §. actionum. n. 9. instit. de Act. (1) §. bonæ fidei instit. de Act. l. si quis
 absentis §. in pr. ff. de O. & A. eosq; contractus enumerat Impera-
 tor Justinianus in §. actionum instit. de act. Speculat. in tt. de loco §. 6.*
 Et licet quidem in omnibus contractibus regulariter bona fi-
 des requiratur *l. bonam fidem. C. de act. & obligat. l. placuit C. de judic.*
gl. in §. actionum instit. de actionib. In his tamen contractibus, quo-
 niam magis quàm in reliquis exigitur bona fides, ut est *tex. ex
 pr. in l. si dolo & l. si voluntate C. de rescind. vendit.* Propterea etiam
 ob excellentiam bonæ fidei contractus appellantur. *Mozz. de
 contr. de divis. contr. n. 18. Heig. in §. actionum n. 5. instit. de act.* Quare
 si dolus, qui bonæ fidei est contrarius causam dederit contra-
 ctui bonæ fidei (p. emptioni) iste contractus statim ipso jure
 est nullus, *per tex. l. & eleganter 7. §. non solum ff. de dolo mal. l. in cause
 §. 1. ff. de minorib. l. Ea verò 3. §. Societas ff. pro socio l. si quis cum aliter ff.
 de V. O. Heig. in §. actionum n. 14. & ibi Zas. n. 45. instit. de act. Gædd.
 de contrah. stip. c. 3. concl. 7. n. 114. & seqq. Br. Br. & Ias. in l. transactio-
 ne C. de transact. Br. in l. subprætextu la. 1. C. de transact. Gail. lib. 2.
 obs. 2. n. 6.* Si modo deceptus consentiat, ut contractus sit nul-
 lus prout limitat post *Jas. in §. actionum. n. 45. instit. de act. Mozz.
 de contract. de divis. contr. n. 21. (1)* Unde in his contractibus non
 debetur usuræ fructus & accessiones post morā nisi demum
 à tempore litis contestatæ *l. cum fundus ff. si cert. pet. l. vulgo rece-
 ptum l. videamus. §. si actionem ff. de usur.* Quod verum est in pos-
 sessore bonæ fidei secus est in malæ fidei possessore. *Zas. in §. a-
 ctionum. n. 46. instit. de act.* Plures traduntur quidem divisiones
 contractuum, quas omnes hic tradere nimis foret longū, pro-
 pterea remitto lectorem ad *Mozz. tr. de contr. col. de divis. contr.*

XV.

Nominant insuper Dd. juris circa materiam contractu-
 um quædam substantialia (u) quædam solennia (x) quædam
 naturalia (y) & quædam accidentalialia (z)

(u) Substantialia sunt, quæ secundum originalem naturam unius-
 cuiusq; contractus formam & perfectionem ipsi contractui
 commu-

communicant, & sine quibus contractus subsistere nequit *tex. & gl. in l. pacta conventa* & ibi *Bl. ff. de contrah. empr. Zas. de feud. part. 1. in pr.* (x) Solennia contractuum dicuntur, quæ præter formam sive substantiam ipsius contractus lex vel statutum requirit quale est decretum iudicis in alienatione bonorum minoris adhibendum *tor. 11. C. de reb. min. sine decret. non alien.* (y) Naturalia dicuntur illa, quæ tacite insunt unicuique contractui secundum eius naturam, etiam si nihil de eo expresse dictum sit: Sic naturale in contractu venditionis est evictio *l. fin. ff. de condict. causa dat. l. 2. ff. de evict.* Hæc tamen citrà corruptionem ipsius contractus pacto expresso tolli possunt. *las. l. cum quid. n. 2. ff. si cert. pet. Bl. l. 1. n. 1. C. commod. Schrad. ad §. sequens n. 10. in fin. de obligat.* (z) Accidentalibus sunt, quæ contractibus præter eorum naturam pacto contrahentium adijciuntur *gl. in l. pacta conventa ff. de contrah. empr. Mozz. de contract. artic. 7. in pr.*

XVI.

Tandem etiam doli, culpæ & casus fortuiti in hac materia sæpius fit mentio, quapropter pauca de ijs subijciamus. Dolus est omnis calliditas, fallacia, machinatio, ad circumveniendum, fallendum, decipiendum alterum adhibita. (a)

(a) *l. 1. §. dolum ff. de dolo malo.* Distinguitur dolus à JCTis in Malum, cuius definitionem hic posuimus, & bonum, qui pro solertia, maximè si adversus hostem vel latronem quis aliquid machinetur, sumitur. *d. l. 1. §. 3. ff. de dolo.* Dolus autem dupliciter consideratur in materia contractuum, aut quatenus causam dat contractui & ad contrahendum inducit, & tunc si contractus cui causam dedit est bonæ fidei ipso jure est nullus ut dictum §. 8. *14. sub lit. S.* Aut cōsideratur quatenus incidit in contractum, ubi rei ipsa læsio intervenit & tunc contractus bonæ fidei quidem subsistit, sed purgatur, emendatur & reponitur per ipsum contractum: In contractu autem stricti juris sive dolus det causam contractui sive incidat in contractum, tunc contractus semper manet sed datur parti læsæ actio de dolo

vel exceptio doli. *per tex. l. si quis cum aliter 36. ff. de V. O. Zas. in § actionum n. 45. & ibi Heig. n. 14. instit. de act. Trenl. disp. 28. §. 2. vol. 1. Et dolus non præsumitur neq; probari potest nisi indicijs perspicuis & evidentissimis l. dolum 6. & ibi Salicet. n. 1. Castrens n. 2. C. de dolo.*

XVII.

Culpa est Imprudentia seu Imperitia, qua homines circa res negligunt quod fieri oportet, vel faciunt quod fieri non debet. (b)

(b) *Cujac. lib. 19. obs. 24. Gædd. ad l. cedere diem 213 § lata culpa n. 1. ff. de V. S. Et quidem specialiter hoc loco culpa sumitur, generaliter enim etiam dolum & quodcunq; factum illicitum sub se comprehendit Harprecht. part. 2. disp. 1. §. 18. Et habet culpa tres gradus, nimirum latam, levem & levissimam per l. cum res 47. § culpa ff. de legat. 1. & l. contractus ff. de R. I. tùm etiam quia tot sunt gradus diligentiae, cui culpa & negligentia opponitur, quorum graduum descriptiones videri possunt apud Br. in l. quod Nerva ff. depositi Salicet in l. si nullan. 8. C. de pignorat. act. Gædd. ad d. l. 213. §. 2. n. 2. & 3. ff. de V. S. Omnisq; culpa cuiuscunq; etiam sit gradus vel in committendo vel in omittendo consistit. l. si seruum 91. ff. de V. O. Heigius § item in. n. 33. instit. quib. mod. re contrah. oblig.*

XVIII.

Casus fortuitus est qui contingenter evenit nec custodia, cura, vel diligentia mentis humanæ evitari potest (c) & contingit vel facto naturæ (d) vel facto hominis. (e)

(c) *per tex. in l. quæ fortuiti ibi Bl. n. 2. Salicet. n. 6. C. de pignorat. act. per l. si ea res ff. de act. empti l. sed & de damno ff. locati l. ad eos ff. commod. Unde si creditor perdit rem pignoratam sine sua culpa non tenetur ad eius restitutionem nec à debiti petitione excluditur nisi contrarium inter eos fuerit conventum. Salicet. d. l. quæ fortuiti. n. 1. perditionem tamen istam probare cogitur, aliàs ad restitutionem tenetur, quia præsumitur habere postquam semel habuit à creditore nisi contrarium probetur per tex. l. Si cre-
creditor*

creditor ibi Castrens. n. 1. C. depignorat. act. An autem qui casum fortuitum in se recepit, etiam de casu insolito teneatur, valde controversum est? Nos contra communem cum Pantschmanno de locato & cond. quest. 7. adfirmabimus. (d) Puta tempestate maris grandinum ultra solitum cadentium vel terræ motu aut imperu fluminis, (e) intellige incursu hostium, exercitus, aut latronum. l. 1. C. commod. d. l. que fortuitis C. de pignor. act. l. item queritur § Exercitus ff. locati. Incendium quoq; ad casum fortuitum pertinere cum Saliceto in l. que fortuitu n. 7. C. depign. act. cum distinctione adfirmabimus.

COROLLARIA.

An veritas convicii aliquem ab actione iniuriarum excuset?

An Magistratus politicus Hereticos propter haresin capitali pœna afficere possit? N.

AD

Humanissimum Doctissimumq; Virum

Dn. JOHANNEM WVOLFUM LL. Stud. N. P.

De obligationum materia Respondentem, Amicum
suum haud postremum.

Materia utilior quam de contractibus ulla
Vix est in vita, commodiorq; foro.

Hanc sat agis, decet ut te Sympatriota tueri,

Auxiliante DEO, Praside COLDBACIO

Pergito; currenti videor sed subdere calcar,

Non opus admissio subdere calcar equo.

Ernestus à Budden Nob. Pom.

ALIUD.

Huius si spectes varios certaminis Usus,
Dicier haud possunt, minimi quos inter **JANE**
Non certè censetur, enim **COLLATIO** verum
Invenit, herculeo studio insuper addit & alas.
Judicium ingeniumq; hominis confirmat & auget.
Porro vacillantes à pravo errore reducit,
Atq; Sophistarum confutat somnia vana,
Hæc animo versans, tibi consulis optime **VVOLFI**,
His etenim medijs nodosa scientia Juris
Solvitur; Ergò sagax legum venare medullam,
Non secus ac pavidis ovibus lupus insidiatur.

Christianus Bûthner Sempallia Livonius.

Ut Sol lucidior stellis majorve videtur,
Sic est nobilior Contractus juris in omni
Actu: namq; animos hominum ligat, obligat, acta
Cum verbis confert, ne vim patiantur iniquam.
Tollens Contractum, poterit quo nemo carere,
Aufert iusticiam dissolvit amicitiamq;
Quam præstans igitur sit materia hæcce videtur.
Hanc defendendum quod suscipis Optime **JANE**
Laudo, clarorum vestigia quere parentum,
Qui nostra fuerant patriæ decus, ornamentum,
Hinc deportibus laudem capiesq; laborum
Olim sat magnos fructus, animosq; tuorum
Latitanti immensa perfundes, tristia pelles.
Ast quid? equo non est currenti opus addere calcar.

Georgius Ludovicus Stetino-Pom.

Est studium stadiū: CUNCTOS DOCTRINA CORONAT.
Gnaviter in stadio currere quis animus
In Juris stadio, est hæc dissertatio testis
Quæ de Contractu, currere te assidue.
Hic non subsistas, sed cæptum absolvere cursum
Perge, tuum cingent aurea sarta caput.

David Görlicius Stet: Pom.

DE PACTIS.

Respondente

WENCESLAO THUEM.

THEMA I.

ACTUM FUIT A NOBIS IN præcedenti Disputatione de prima conventionis specie, nimirum de Contractibus & quidem in genere: Nunc etiam antequam ad singulos contractus in specie descendamus de altera specie conventionis videlicet Pactis prius agemus: Hæc etenim formant contractus atq; reformant. (a)

(a) Bl. in l. quotiens col. 2. C. de suis & legit. M. Anton. Natta. tom. 4. cons. 673. n. 18. per tex. l. i. juris gentium 7. §. adeo ff. de pact. l. 3. C. de pact. Et hæc forma contractibus à pactis addita si non observetur, corrumpunt quoq; ipsi contractus. L. cum hi §. Si prator ff. de transact.

I I.

Pactum quod non à palmarum percussione (a) neq; à pace (b) sed pactione cum JCro Ulpiano (c) rectè deducimus; definiemus, quod sit conventio duorum (d) non habens causam sive negotium. (e)

(a) gl. l. 1. ff. de pact. & in l. 1. ff. de censib. quam Notationem utpotè longissimè petitam non tam recipiendam quàm deridendam ar-

A 1

biteramur

bitramur. (b) Jsidorus in c. pactum de V. S. Unde pactum quasi pacis actum dicendum aliqui cupiunt. Baldus de Ubald. Perusinus. in tr. de pact. n. 4. Verum cum pactum ad solam pacem restringi non possit, siquidem etiam de alijs fit rebus: Imò pax etiam species magis pacti quæ super inimicitia fit & discordia, dici queat, propterea neq; hanc notationem probare possumus. Forster. in tr. de pact. c. 1. (c) in l. 1 §. 1. ff. de pact. VVsemb. in cod. tit. de pact. n. 2. (d) Duorum diximus quia solus quippiam vel sibiipso pacisci non potest, nemo enim sibiipso obligatur l. 2. ff. de stipulat. servor. l. pen. ff. de arbitr. Deinde etiam ad differentiam pollicitationis quæ solius tantum offerentis est promissum l. 3. ff. de pollicitat. Interdum tamen etiam pollicitatio abusive pro pacto sumitur. l. nuda §. c. de contrahend. stip. Fortun. Garcia ad c. 1. n. 82. X. de pact. (e) per tex. in l. juris gentium 7. §. Sed cum nulla ff. de pactis. Et ex istis liquet, pacti nomen non generaliter à nobis hoc loco usurpari, ut etiam contractus sub se comprehendat, quod fit in d. l. 1. ff. de pact. Siquidem contractus præter conventionem etiam habent negotium. Negotium autem vel causam aliquid habere dicimus, quando præter consensum adhibitum adhuc accedit factum ipsorum contrahentium: Sic ex contractu mutui nulla daretur obligatio; nisi etiam negotium hoc est numeratio pecuniæ intervenisset. Vult. ad pr. tit. n. 23. cum sqq. & n. 34. cum 2. seqq. instit. de obligat. Atq; pacta ita in specie sumpta ad differentiam contractuum & pactorum legitimorum. Nuda pacta à Dd. appellari tradit Treutler. vol. 1. disp. c. 8. i. sub lit. E.

III.

Summa pactorum divisio ratione causæ efficientis est: quod pactorum quædam sunt juris gentium, quæ à solo gentium jure sustinentur, atq; robur aliquod accipiunt, (a) quædam sunt juris civilis, quæ legibus civilibus adjuvantur vel confirmantur. (b)

(a) VVsemb. in comm. ad rubr. n. 4. C. de pact. Siquidem omnium eorum, quæ legitime fiunt, causa efficiens generalis & prin-

& principalior est Jus. *Gædd. de contrah. stip. c. 2. conclus. 1. n. 2.*
(b) per tex. l. legitima §. ibi Fortunius Garcia n. 1 & 2. cum seqq. cum l.
sq. §. 6. & 7. ff. de pact. & hæc alias legitima appellantur non qua-
si pacta illa juris gentium, quæ à legibus non confirmantur,
sint contra sed præter leges civiles. Fortun. Garcia in repet. c. 1.
n. 16. X. de pact. Et alia pacta legitima sex lege 12. tabul. quæ-
dam refert. Val. Guilhel. Forster. de pact. c. 4. memb. 1. Tale quo-
que pactum dotis est. l. ad exactionem 6. C. de dotis promiss. Item
constitutum l. si iiii decem 17. §. Si quis 2. ff. de pact. l. 1. & l. illud aut
illud 25. ff. de constit. pec. Item pactum de usuris frumenti vel hor-
dei l. frumenti 12. C. de usur. tum quod eventus fructuum incer-
tus est l. 17. C. de usur. proinde quoq; pretium eorum l. pretia §.
fin. ff. ad l. Falcid. tum etiam quod in his rebus aliquid ex earum
natura accedere potest, quod secus est in pecunia. Gædd. de con-
trah. stip. c. 8. n. 52. Forster. de pact. c. 4. memb. 1. Diss. Treutler. vol. 1.
disp. 6. §. 2. sub lit. D. Distingunt quidem aliqui pacta in nuda
& non nuda. Forster. de pact. c. 4. membr. 2. Verum quoniam pa-
cta non nuda nihil aliud sunt quam contractus teste ipso Forstero
d. memb. in fin. & pacta nuda dicuntur, quæ à causa sive nego-
cio, nomine & stipulatione nuda sunt. Vultei. ad pr. 11. insti. de
obligat. n. 26. quæ nobis tantum pacta sunt & contractibus op-
ponuntur, propterea istam divisionem recipere non possu-
mus, ne pacta & contractus velut species oppositas confun-
damus.

IV.

Deinde ab adjuncto pacta quædam sunt expressa, quæ tractatu habito inter præsentis expressis fiunt verbis inter absentes autem per nuncium aut epistolam. (a) quædam tacita, quæ ex præsumpta contrahentium voluntate tantum colliguntur. (b)

(a) l. Labeo 2. ff. de pact. l. Qui autem 14. §. fin. ff. de constit. pec. VVesemb. in
 w. n. 4. 11. de pact. & in comm. ad rubr. n. 5. C. de pact. (b) d. l. Labeo
 & tale tacitum pactum inest promissioni dotis, ut ea non petatur,
 nisi subsecutis primum nuptijs l. Item quia, 4. §. 2. ff. de pact.

l. 21. & 22. ff. de iure dot. Ubi enim non est matrimonium, ibi neq; dos esse potest. *l. 3. l. 9. l. 48. ff. de iure dot.* item in redditione Chyroglyphi; Creditor enim eo ipso, quod debitori Chyroglyphum reddit tacite cum eo pactum iniisse creditur de debito amplius non petendo. *d. l. in fin. l. huiusmodi § 4. §. 1. ff. de legat. 1. l. fin. C. de pact. convent.* Quod tamen non procedit in restitutione pignoris. *l. 3. ff. de pact.* ratio diversitatis est, quia Chyroglyphum obligationem continere censetur: pignus vero obligationem peculiarem alteri accedentem constituit. *Busius ad l. 2. & 3. n. 4. ff. de pact.* Sic pactum tacitum inter locatorem & conductorem intervenisse censetur, ut illata & inuenta in prædia urbana locatori pro mercede sint obligata, etiamsi nihil nominatim inter eos conveniet. *d. l. Item quia 2. in pr. ibi Castrenf. n. 1. ff. de pact. l. 4. & l. 2. ff. in quibus causis pig: vel hypoth.* Secus est in prædijs rusticis, ubi tantum fructus non etiam inuenta & illata locatori pro mercede pignori sunt. *tex. expr. in d. l. 4. in fin. & l. 7. ff. in quibus causis pig. vel hypoth. §. 3. instit. de interd. nisi interposita sit conventum. tot. tt. ff. de Salvian. interd. Vt esemb. in w. tt. in quibus causis pig. vel hypoth. 1ac. contrah. n. 2. Dissens. Accurs. in §. Item Serviana. ibi Zaf. n. 16. institut. de action. Neguzant. in sr. de pig. & hypoth. part. 2. memb. 4. n. 145.*

V.

Uterius ratione materiæ vel finis distingui possunt pacta: quod quædam sunt in rem, quædam in personam: (a) Pacta in rem sunt, quæ generaliter fiunt absq; ulla notatione personæ, veluti si paciscar, ut neq; à me neq; hæredibus meis petatur. (b) Pacta in personam sunt, quæ fiunt cum determinatione certæ alicuius personæ, à qua non petatur. (c)

(a) *tex. in l. iurigen. 7. §. pactorem ibi Paul. Busius ff. de pact. Francif. Duar. de pact. c. 2. Forster. de pact. c. 4. memb. 3. Et etiamsi quidem Schurff. cens. 1. conf. 49. n. 1. cum aliquot seqq. pluribus ostendas, omnes conventiones regulariter esse in rem & transire in hæredem. l. Si necessitas §. §. in vendendo 4. ff. de pignorat. act. Unde in dubio pactum in rem esse initum præsumi. d. l. 7. §. pactorem l. si pactum ff. de probat.*

ff. de probat. Illud tamen duntaxat verum est respectu transmissionis non etiam obligationis, quæ in persona fit. *VVesemb. in w. n. 3. ff. de pact.* (b) Pacta enim in rem omnibus præsent, quorum interest obligationem dissolutam esse. *l. Et heredi §. fin. l. fidejussoris ff. de pact.* Et sic pactum debitoris principalis prodest quoq; eius fidejussori. *Busius add. l. Et heredi §. Et in h. n. 2. ff. h. tt.* Quod secus est in pactis in personam, hæc enim ad hæredes non spectant, vivo tamen eo, qui ita pactus est in alium transire possunt. *l. Si tibi decem 17. §. Pactum ff. h. tt. Busius ad l. 7. §. pactorum n. 6. ff. h. tt.* (c) Puta ne Mævius à Sempronio: Neq; tamen statim, quando persona pacto est adjecta, illud est personale, quia illud propterea sæpius fieri assolet, ut constare possit, cum quo pactum sit initum. Quare ex verbis & mente ipsorum contrahentium potius dijudicandum erit, an personale vel reale sit pactum. *d. l. 7. §. pactorum in fin. ff. h. tt.*

VI.

Pacta inire possunt regulariter omnes (a) qui non vel ob defectum consensus (b) in quo pactorum perfectio consistit, (c) vel eius imperfectionem (d) ab hoc negotio remouentur.

(a) *l. Mutus 43. ff. de procurat.* Pacisci enim & contrahere sunt de genere permissorum. *VVesemb. in w. n. 5. ff. de pact. Dn. D. Cuno in tr. de pact. lib. 1. c. 6. n. 2.* (b) quales sunt infantes, hi enim non intelligunt quid agant. § *pupillus vers. Seu quod instir. de inutil. sti. pul. l. 1. ff. de V. O. l. pupillus ff. de acquir. hered. l. fin. ff. rem pup. salu. fore item furiosi d. §. pupillus & l. Fulcinus 7. §. Plane ff. quib. ex caus. in possess. eat.* Si tamē interdum iste furor remietat, tunc tempore intermissionis hic etiam potest pacisci. *per l. Emprionem 2. C. de contrah. empr. l. qui testamento §. Eum qui ff. de testam. c. quamvis causa 7. q. 1.* Ebrium quoq; in horum numero esse statuit Förster. *tr. de pact. c. 5.* à quo tamē nos dissentimus, eumq; pacisci posse credimus per ea quæ tradit Gail. *lib. 2. obs. 110. n. 23. Treutl. vol. 1. disp. 5. §. 5. sub lit. A.* (c) *L. §. 2. ff. h. tt.* Unde muti & surdi modò possint

possint consentire, pacisci quoq; possunt, (a) ut pupillus: De quo quid sentiamus, & quam sententiam veriore arbitremur, alibi in disput. de fidejussoribus exposuimus, nimirum eum absq; tutoris autoritate pacisci & naturaliter obligari non posse, licet exercitij gratia in proxima disputatione eum naturaliter obligari, defendere conati fuerimus. Minor curatorem habens, an sine eius consensu pacisci possit, non levis est controversia? Nos tamen, donec melius edocti fuerimus, affirmativam sententiam amplexabimur, *per tex. express. in l. puberes 101. ff. de V. O. Vultej. lib. 1. jurispr. Rom. c. 27. Borch. de jurejur. c. 3. n. 27. Francus de fidejussor. c. 2. Fachin. lib. 3. controvers. l. c. 9. Disf. Gæd. ad l. princeps u. 6. cum seqq. ff. de V. S. & in 1r. de contrah. stip. c. 7. n. 263. Forster. de pact. c. 5. Auton. Hering. de fidejuss. c. 7. n. 22. cum seqq.*

VII.

Et sic quoniam maritus & uxor alios contractus inter se celebrare non prohibentur, (a) optimo jure quoq; eos pacisci posse credimus, modò ista pacta non transeant in donationem: (b) Unde pactum inter virum & uxorem de augenda dote vel donatione propter nuptias validum est. (c)

(a) *tex. in l. Pater pen. cum l. sq. ff. de iur. em. vers. l. cum in fundo 78. §. Uxor 3. ff. de jure dot. l. Si vir 12. ff. de præscript. verb. l. ex diverfo §. 1. olut. matr. l. alimenta §. qui societatem ff. de alim. & cib. legat. l. fin. ff. ut legat. nom. cau. (b) l. Si sponsus sponsa §. Carca venditionem ibi venditionem donationis causa ff. de donat. int. vir. & uxor. Donatio enim inter conjuges, ne mutuato amore invicem spoliarentur, de jure civili est prohibita, l. 1. & 101. tit. de donat. inter virum & uxpr. (c) §. est & aliud instit. de donat. l. Si constante cum Amb. sq. & l. fin. C. de donat. ant. nupt. Hart. Hart. in præct. obs. 11. 35. obs. 8. Dn. D. Cuno in tr. de pact. lib. 1. c. 6. n. 13. Necessum tamen est, ut pactum istud de augenda dote expressis verbis fiat, aliàs non præsumitur. *per tex. in l. cum multa vers. Simples. ibi & siquidem hoc specialiter fuerit expressum. C. de donat. ant. nupt. l. fin. C. de pact. convent.**

convent. Ita quoq; uxor cōstante matrimonio marito jus pignoris vel hypothecæ pacto remittere potest, utpote quod ea remissio nullam donationem sapiat. *tex. express. in l. Et si pignus 18. ff. de his que in fraud. cred. l. 11. & l. 21. C. ad Senat. cons. Vellei.* quod tamen tūm demūm procedit, quando illa hypotheca est conventionalis, & marito alia adhuc sunt bona, ex quibus uxori ratione dotis potest satisfieri, in hypotheca autem a lege inducta locum sibi ista vindicare non possunt, siquidem mulier durante matrimonio conditionem dotis deterio-rem facere non potest. *l. si convenerit. 2. l. De die 14. l. Attulicinus 17. ff. de pact. dot. al. M. Anton. Natta. conf. 101. n. 10. tom. 1.* Pactum ab utroq; conjugum tertio factum, an ratione uxoris valeat ob conflictum Doctorum non undiquaq; est expeditum? Nos tamen vestigiis eximij viri Dn. D. Cunoris Præceptoris nostri observandi negativam amplexabimur *per tex. in aut. si ve, & aut. si qua mulier C. ad Senat. cons. Velleian. Gaul. lib. 2. obs. 19. Rol. à Valle lib. 1. conf. 64. per tot. Craveña tomo 1. conf. 91. per tot.* Nisi istud pactum in commodum istius mulieris vergat. *per tex. in d. Aut. si qua mulier in fin.*

VIII.

Advocatus sive Procurator an cū suo cliente de salario certo vel annuo pacisci possit, dubium videri poterat? Nos videbimus, an non sententiā affirmativa sit verior? (a)

- (a) *per tex. in l. 1. §. Si cui cautum vers. litis ff. de var. & extraord. cognit. l. unic. C. de suffragio.* Præsertim quando palam & bona fide, i. e. in præsentia trium vel plurius testium aut confecto super tali pacto instrumento publico initium fuerit istud pactum. Dn. D. Cuno in tr. de pact. l. 1. c. 25. n. 4. Illud tamen salarium non oportet excedere summam centum aureorum d. l. 1. nisi sit causa criminalis aut status per tex. l. Si pater. 34. ibi Bl. in fin. ff. de donat. per l. iusta 9. ff. de manum. vindict. De quota verò litis, i. e. de tertia vel quarta parte eius rei de qua lis est sibi danda, pacisci cum cliente avvocato non est licitum *per tex. in l. qui- quā 6. §. Præterea. & l. si qui C. de postuland. l. Si contra ibi Castrenf. n.*

2. C. mandati l. Si remunerandi 6. §. fin. ff. mandati tex. expr. l. sumptus 53. ff. de pact. Gail. lib. 1. obs. 44. Talia enim pacta advocatum ad delinquendum & vincendum per calumniam contra dispositionem juris invitant. Paul de Castro in d. l. Si contra. Rol. à Valle lib. 3. conf. 36. n. 20. Et quidem si istud salarium de quo pepigit advocatus cum cliente est annuum tunc illud petere potest, etiam si ne literam quidem in ista causa per annum pinxerit modò per ipsum non steterit, quo minus causam ageret. tex. in l. qui operas 38. in fin. ff. locati. Unde etià quando advocatus certum aliquod salarium ad obtinendam causam accepit, & ante finitam istam litem è vivis decesserit, tunc cliens istud salarium ab hæredibus advocati repetere non potest. l. 1. §. Divus ff. de var. & extraord. cognit. Imò si Advocato promissum est salarium annuum, tunc post huius obitum eius hæredes sive liberi fuerint sive extranei salarium eius anni in quo obiit à cliente petere possunt. tex. expr. in l. post duos 15. §. 1. C. de advocat. divers. judicior. l. Sed addes 19. §. fin. ff. locati. l. diem functo ibi Jas. ff. de offic. adfess. Et idem etiam ex consuetudine ad salarium professorum relatum esse asserit. Paul. Busius in l. Ex conducto 15. §. Item cum quidam n. 6 ff. locati. Quid verò si cliens suo advocato certam pecuniàm puta centum ad obtinendam causam eius promiserit, postea verò cum suo adversario cliens transegerit, poteritne advocatus integrum salarium petere? Ex stricto jure omninò hoc adfirmandum est. per l. fin. ff. mandati & d. l. 1. §. Si cui ff. de var. & extraord. cognit. Licet contrarium ex æquitate statui possit. arg. l. qui solidum 78. §. 1. ff. de legat. 2. Speculat. 11. de salar. §. sequitur. n. 7. & 8.

IX.

Subiectum pactorum sunt res omnes, quæ in rerum natura & commercio hominum privatorum existunt, (a) sive sint corporales sive incorporales, (b) modò tamen etiam sint in patrimonio ipsius paciscentis (c)

(a) §. 1. instit. de inutil. stipulat. l. Si in emptione 34. §. Omnium ff. de contrah. empr. De rebus v. quæ ad rem publicam magis quàm familiare spectant, pacisci non licet. l. juri gentium §. Si paciscar. 14. ff. de pact.

Duar.

Duar. *de pact. c. 4.* Unde de libertate quatenus publica res est, pacisci non possumus. *l. Si quis rogatus 53. ff. de fidei com. libertas.* Excepto unico casu, quando aliquis ad participandum pretiū sese vnuadari, passus est: Eo n. casu Jus civile ob vim eius & Romano cive indignum animum pactum initum approbat. *101. 11. ff. & C. quibus ad libert. proclam. non licet.* Sic neq; pactum de re turpi & inhonesta legibusq; civilibus & bonis moribus contraria *p. de furto* aut alio delicto perpetrando valet. *l. pacta quæ contra 6. C. de pact. (b) tex. in l. omnium 3. in pr. ff. de usufr.* Sunt n. etiam res incorporales in patrimonio nostro. (c) Res n. alienæ licet vendi & locari possint, attamen quoniam ex pacto de jure civili nulla competit actio, qua conveniri aut cogi ad rem istam præstandam paciscens possit neq; etiam de rebus alienis pacisci aliquem utiliter posse concludimus. *VVtsemb. in m. de pact. n. 6.* X.

De omnibus criminibus capitalibus sanguinis pœnam ingerentibus aliquem licite ob concessionem juris civilis pacisci posse non est, quod dubitemus, (a) à quibus tamen adulterium solum hodiè excipitur. (b)

(a) propter *tex. express. in l. Transigere 18. C. de transact.* Unicuiq; enim licitum est sanguinem suum quocunq; etiam modo redimere. *l. 1. ff. de bon. eor. qui ante sent. mort. sibi consciver.* Quæ ratio quoniā cessat in accusatore videbatur dicendum, neq; huius legis dispositionem in eo locum habere posse, quod tamen nos etiam affirmabimus per ea, quæ tradit Anton. de Padilla *in d. l. Transigere n. 6. C. de transact.* Et cum ratione huius pacti tantum fit respectus ad qualitatem pœnæ propter ea illud pactum valebit, tam in judicijs privatis quam publicis. Anton. Gomes. *tom. 3. variar. reolut. c. 3. n. 54.* An a. de jure divino bona conscientia Actor super homicidio cū reo possit pacisci vel transigere quæri potest? quod negandum est per *tex. express. Numer. 35. vers. 31. Exod. 21. v. 12. ibi morte moriatur. Levit. 24. v. 17. Deutron. 19. v. 13.* Et si secundum concessionem istam juris civilis pactū de homicidio initum fuerit, illud tamen Magistratui ratione sui interesse vel pœnæ præjudicare non posse credimus, *arg. l.*

congruis ff. de off. praesid. Iul. Clar. lib. 5. recept. sent. §. fin. quest. 58. n. 3. Marant. in spec. aur. part. 6. in pr. n. 55. Coler. de process. execut. part. 2. c. 3. n. 101. Nisi fortè ad poenam mitiorem reo infligendā. Anton. de Padilla in l. transigere n. 51. & 52. C. de transact. Et ita de cōsuetudine in judicijs observari testatur. Curt. sen. ad l. transigere n. 30. C. de transact. An v. de delicto, ex quo fustigatio tantū infligitur, pacisci vel transigere sit licitū dubium est. Nos negamus per tex. c. 1. X. de calumniar. Unde constat, Pontifices etiam hac poena uti qui tamen aliās vindictam sanguinis nec exercere nec ei interesse possunt. c. sententiam 9. X. ne Clerici vel Monachi. (b) ratio prohibitionis vera quæ sit, non conveniunt Jcti, nos missis ambagibus eam reddi commodè posse putamus, quod majori incommodo celantur adulteria quàm cætera crimina publica, quia in ijs non modò turpitudine stupri & violatio thori, sed etiā partus substitutio improba seminisq; scelerata commixtio versatur: Hoc a. ne fiat publicè interest. l. 1. §. Sed & si ff. de ventre inspic. Tum etiam quod, qui de hoc crimine paciscitur, incurrit in lenocinium. l. 8. & 29. ff. ad l. Iul. de adul. l. 20. C. eod. tt. Et sic pactum istud esset contra leges & propterea valere non potest. l. 6. C. de pact. VVsmb. in tr. de transact. n. 5.

XI.

Pactum de futura successione an validum sit egregia & quotidiana est quæstio: Et quidem sive illud sit affirmativum (a) de succedendo, sive negativum de non succedendo (b) utrumq; non valere arbitramur, tam de jure civili quàm Canonico.

- (a) l. Pactum quod dotali. C. de pact. l. cum donationis C. de transact. l. pactum C. de collat. l. Ex eo C. de inutil. stipulat. l. Si quando C. de in off. testam. Schurff. cent. 1. conf. 84. Kellenbentz. de renunciat. success. quest. 1. Tum quod tale pactum in se habet votum captandæ mortis: Deinde etiam, quod Duæ tantum sunt viæ capiendi hereditatem. Ex testamento & jure sanguinis ab intestato, ad quas tale pactum referri non potest. consil. 23. inter consilia Academ. n. 15. tom. 3. Hartm. Hart. pract. obs. tt. 22. obs. 3. Et ista adeò vera sunt, ut nec juramento per tex. c. non est obligatorum X. de I. R. in 6. Dn. Serser. in tr. de juramentis lib. 2. c. 5. neq; statuto aut consuetudine

confirmari possit, Lex enim sancta esse debet *c. erit autem lex. distinct. 4. Schurff. cent. 3. conf. 95. n. 5.* Valet tn. illud pactum, si fit cum tertio & cum consensu eius, de cuius hereditate agitur, præsertim si is usq; ad tempus mortis in tali voluntate perseveraverit. *l. fin. C. de pact. (b)* ne sublata spe successionis, quæ liberos in exhibendis obsequijs non solum promptos, sed etiam fideles atq; pios reddit. *rex. in l. nec ei §. Præterea ff. de adopt. l. Si quando 35. §. Illud etiam. C. de in off. testam.* honor quoq; reverentia & pietas in parentes intermittatur. *d. l. Si quando.* Quare filia hereditati paternæ pacto renunciare non potest. *d. l. Si quando l. licet. C. de pact.* Si tn. iuramentum isti renunciacioni de non succedendo accesserit, sanctius & conscientijs consultius esse reor, ut illud iuramentum servant, & à successione abstineant, *per rex. c. quamvis, ibi Daugh. X. de pact. c. cum contingat. X. de iure jar. Kellenbentz. in tr. de renunciat. success. quæst. 2. n. 12. tñ sqq.* Et ratio diversitatis, quare hoc pactum de successione negativum iuramento confirmari possit, non etiã adfirmativum, ea est, quod hoc pactum non est contra bonos mores juris Canonici sicut illud: Non n. habet in se votũ captandæ mortis, neq; liberam testandi facultatem adimit. *Schurff. cent. 3. conf. 95. n. 6.* Immiscere hoc loco adhuc placet quæstionem elegantissimam. An pactum cum debitore initum, ut propria auctoritate bona eius creditor occupare possit, instrumentoq; privato insertum, validum sit & paratam executionem habeat? *Quod cum Petr. Frider. Mindan. lib. 2. de process. 70. adfirmabimus.* Contra tertium tn. possessorem non habentem causam à debitore illud pactum exerceri posse negat *Cravetta tom. 2. conf. per tex. 28. l. sæpè ff. de re judic.*

XII.

Effectus pactorum in eo consistit, quod pacta juris civilis sive legitima actionem gignunt, *(a)* pacta v. juris gentium producunt obligationem naturalem *(b)* & profunt tantum de jure civili ad excipiendum non etiã ad agendũ. *(c)*

(a) *l. legitim. §. il i Fortun. Garcia n. 15. Busius n. 2. ff. de pact. l. Si quis argentum §. fin. C. de donat. l. 6. C. de dotis promiss.* *(b)* *l. In ijs. §. Imperator ff. de solut.*

A L I U D.

ΓΟΥΝΚΕΣΛΑΟΣ Ο ΘΟΥΜΙΟΣ.

ἀναρχαυμαλῆσις.

ΕΚ ΝΟΜΟΥ ΣΟΥ ΘΙΓΕ ΟΣ ΛΑΟΣ.

ΕΝ τῇ ἐνδυστῶν με βιβλῶ ὡππερ ἐξεψας
ὡ ΘΟΥΜΙΔΗ νόμων φίλ.

ἔτω σε ὄνομ' ἐμφαίνει διὰ τῆς ἀναρχαυμα
μάλα ΘΙΓΕ ΣΟΥ ΝΟΜΟΥ ΔΕ

ΕΚ τρεῦ. εἰ πλημμελεῖς μὲν, ΛΑΟΣ ΟΣ ἡγε
παρανέεις δ' ἐταῦρον

ἀσκηδὸς ἐφορᾷ νόμον μόνον ὃς ἀνακρίθεις
ἀλλ' αὐτὸς αὐτὸ κρᾷταις.

ὡπ περὶ διὰ τρεῖς διὰ μαρτυρεῖ ἔν
ἐν ἡχῶς δέμις.

Heinricus Mollenbecius

Tangrimunda-March.

A L I U D.

A D virtutem aditus difficilis pater;
Præcep̃s, pleura rubis, obsita vepribus
Et scabrosa via est, quæ sacra Gloriæ
Suadet Fana petessere;

At contra vitij semita primitus
Aspectu facilis, tritaq; lataq;
Pronum ad delicias blanditijs facit,
Tranquilla oria pollicena.

Hinc pars magna suū cæca lubidine
Terrenis animum fecibus obsita
Lævum scandit iter, nullius æstimans
Immensum Themidos juba.

Hic auri sitiens, quæ litui crepant,
Alter Bromo inhians, qua cyathi strepunt
Pugnat more Getum, hic igne vago æstuat,
Hic se mancipat otio.

Felix

Felix qui Themidos sobrius entheæ
Virtutisq; petit celsa palatia,
Quem non mole laborum terruit improbus
Nec dumis iter horridum.

Tu felix igitur jure etiam clues
VVENCESLAE, Dices nobilis affecla
Quem non delitæ tædia nec viæ
Virtutis studio abstrahunt.
Pulchrum laudis iter carpis ut arduum
Quod ni me augurium fascinat irritum,
Mox Pindi superabis juga vertice
Cinctus tempora Daphnide.

Οὐλίης καὶ εὐνοίας ἐνεκα apposit
Jacobus Hallius Landsberg. Neomarch.

A L I U D.

Non qui dives opum, positusq; in fanore nummis,
Nec cui fidorum copia magna canum.
Sed quem Musarum legio virtusq; perennis,
Circundant, verè Nobilis esse potest.
*Hæc dum perpendis Thumi, sceleratus habendi,
Te non vexat amor, divitiasve petis.
Nec canibus cinctus sylvas stabula alta ferarum,
Intras, & cervis insidiare feris.
Sed magis civilis per magna volumina juris,
Assiduâ versas nocte dieq; manu.
Indeq; quid PACTUM quid sit TRANSACTIO discis,
Præside sub vestro discutis atq; strophas.
Perge precor veluti capisti, perge, nec unquam
Otia cor subeant, desidiæq; tuum.
Sic mirabuntur patrū te ruris Atlantes,
Maxima proq; tuo dona labore feres.*

Paulus Tegdenerus Frisaccensis March.

DE MUTVO ET COM-
MODATO.*Respondente*

STANISLAO MENCELIO

Suidnicenf. SiL.

THEMA I.

UNC PRAEMISSIS GENERALIORIBUS accedamus ad singulos contractus in specie: Et principio quidem de ijs agemus, qui re contrahi dicuntur, (a) inter quos principem locum obtinet Mutuum, (b) cui postea commodatum succedit.

(a) Unde etiam reales contractus appellantur propterea quod in illis contractibus ad ipsorum perfectionem rem adesse & intervenire necesse est. Et sic rei interven-
tu principaliter contrahuntur, licet secundo consentum, quoque contrahentium requirant. l. 2. §. creditum ibi nisi profisciscatur pecunia. ff. de reb. credit. l. 1. §. 1. ff. de Q. & A. l. Si tibi 17. ff. de pact. Vultei ad pr. 11. n. 6. & §. fin. n. 2. instit. quibus mod. re contrah. obligat. VVesemb. in ex. de reb. credit. n. 5. (b) Quæ vera sit ratio quare mutuum reliquis contractibus realibus præponatur, non certo constat: Nos tamen putamus, quod non propterea præponatur, quod mutuum multa habeat singularia, ut sentit Accurs. ad rubr. 11. ff. de reb. credit. Siquidem certum est ex l. penult. C. deposit. quod depositum plura habeat singularia quam mutuum. Vigil. ad pr. 11. n. 11. instit. quib. mod. re contrah. obligat.

ligat. Sed quod hic contractus frequentissimus est non quidem omnino: Nam & contractus emptionis est frequens. *l. i. iusto 44. ff. de usurpat. & usucap.* Sed contractuum realium. Alciat. *ad st. instit. quib. mod. re contrah. obligat.*

II.

Mutuum dicitur quasi ex meo fiat tuum (a) & definitur rectè, Quod sit contractus (b) proprius (c) realis (d) nominatus, (e) stricti juris (f) quo rem nostram (g) quæ in quantitate consistit (h) ita alicui damus (i) ut eandem rem non in specie sed in genere (k) nobis reddat.

(a) quasi *μὴ τὸν* ut autor est Varro non Notatione Grammatica sed Logica & ab effectu ipsius rei desumpta. Vulteius *ad pr. ff. per ill. tex. n. 8. instit. quib. mod. re contrah. obligat. per l. 2. §. 2. ff. de reb. credit.* (b) in *pr. instit. quib. mod. re contrah. oblig. arg. pr. instit. de obligat. que q. ex contract. nasc.* (c) per *l. contractus ff. de R. I. & §. 2. in fin. instit. de jure nat. gent. & civ. & per rationes adductas à Gæddæo in l. labeo 19. n. 25. & seqq. ff. de V. S. Diff. gl. Br. & Dd. communiter in d. l. labeo.* (d) *l. 1. §. 2. ff. de O. & A. arg. pr. instit. quib. mod. re contrah. oblig.* (e) Certum enim atq; speciale ei nomen alijs contractibus haut communicabile est additum propter frequentissimum eius usum. *gl. & Br. in rubr. C. de rer. permutat. VVsmb. in xx. de reb. cred. n. 9.* (f) per *tex. l. aut si mutua. ff. de eo quod certo loco arg. §. actionum 28. instit. de actionib.* Strictam enim habet ex sua natura regulam, qua omnia proportionem Arithmetica ad æqualitatem eorum quæ data sunt exiguntur. *VVsmb. in xx. n. 9. de reb. cred.* (g) necessum enim est, ut is qui mutuò dat sit rei quam dat Dominus. *l. 2. §. 4. ff. de reb. cred.* (h) quales sunt res, quæ pondere, numero & mensura constant *d. l. 2. §. 1. ff. de reb. cred. l. 1. §. 1. ff. de O. & A.* (i) Transferendo scilicet eius rei dominium. Dare enim dominium transferre significat. *l. vbi autem non apparet §. fin. ff. de V. O. l. 2. §. appellata ff. de reb. credit.* Neq; data videntur, quæ ita dantur, ut accipientis non fiant. *l. non videntur ff. de R. I.* Et in hoc à commodato mutuum differt, in quo dominium non transfertur. (k) *d. l. 2. in pr. & §. 1. ff. de reb. credit.*

credit. in pr. instit. quib. mod. re contrah. oblig. quibus iterum à permutatione discernitur, in hac enim res diversi generis communicantur.

III.

Dividunt Juris Interpretes Mutuum, quod aliud sit naturale, aliud civile, & aliud mixtum. (a) Verum quoniam ista divisio, neq; textibus juris est suffulcita, neq; rationibus satis probari potest, eam jure rejci posse arbitramur. (b) Et sic unam duntaxat mutui speciem esse concludimus. (c)

(a) Accurs. in l. 2. §. fin. ibi Castrenf. & Dd. communiter ff. de reb. cred. Mozz. in tr. de contractib. de divis. mut. n. 1. cum sqq. Schrad. ad pr. et. n. 24. cum 2. sqq. instit. quib. mod. re contrah. obligat. Lagus in Method. jur. civ. part. 3. c. 5. n. 5. (b) Busius ad l. 2. n. 11. ff. de reb. credit. Molin. in tr. de commerc. & usur. quæst. 84. n. 5. Ubi divisionem istam phantasticam & inutilem dicit. Treutler. vol. 1. disp. 20. §. 1. sub lit. D. Nullum enim mutuum civile esse potest, quia mutuum est contractus juris gentium, sicut conventiones pleræq; omnes. l. 7. §. 1. ff. de pact. l. Ex hoc jure ff. de just. & jur. Et quando obligatio literarum intervenit, tunc non amplius mutuum, sed contractus literarum dicitur, & diversam sæpius actionem à mutuo gignit, scilicet condictioem ex lege Jas. l. 2. §. Creditum n. 16. ff. de reb. credit. (c) cum Jasone in d. l. 2. §. Creditum n. 16. ff. de reb. cred. Harprecht. part. posterior. disp. 2. §. 2. Unde neq; adprobamus divisionem in verum & fictum mutuum: Siquidem etiam fictum verè mutuum est, & tantum propterea ita appellatur, quod titulo alio simulatové contrahitur, & in fraudem usurarum celebratur. per tex. in c. naviganti & inc. in civitate x. de usur. Aymo Cravetta conf. 990. n. 3.

IV.

Causa efficiens Mutui propinquior est consensus contrahentium cum traditione rei. (a) Quapropter omnes qui consentire possunt, & liberam suarum rerum administrationem habent mutuum dare possunt. (b)

(a) VVfmb.

(a) VVsmb. in *xx. de reb. credit. n. 10.* Et quidem ut contractus mutui perfectus sit, necessum est, ut consensus ex utraq; parte contrahentium interveniat. *per tex. in l. Si ego 18. l. non omnis ff. de reb. credit.* Lagus in *Method. jur. civ. part. 3. c. 5. n. 7.* Unde si ex alterutra parte quoad causam dandi vel accipiendi error interveniat, dominium non transfertur. *d. l. Si ego. (b) l. 2. §. Mutui datione.* Nec refert utrum traditio vel numeratio pecuniæ fiat ab ipso Domino sive ab alio eius nomine *l. quod quis ff. de R. I. tot. st. instit. per quas pers. oblig. nobis acquir.* Præses provinciæ temporalis seu eius officialis etiã si suarum rerũ administrationẽ habeat, nihilominus tamen pecuniã subditis suis mutuo dare prohibetur. *l. principalib. 33. ibi Br. Castrenf. & Salyc. ff. de reb. credit. l. Eos 3. & l. quisquis 16. C. si cert. per.* etiamsi palam & bona fide contractus fuerit celebratus. *Jas. in d. l. principalibus n. 2. circa fin. vers. septimo & ibi Busf. n. 4. ff. de reb. credit.* Diss. gl. in *l. si emptione §. sui. ff. de contrah. empt.* ratio prohibitionis est metus impressionis ne summa ista potestate, qua in provincia fungitur, abutatur, & à provincialibus vi ac metu aliquid extorqueat, quod faciliẽ fieri posset. *l. si per impressionem 11. C. de his quæ vi met. causa sunt. l. 1. C. si rect. provinc.* *Jas. in d. l. principalib. n. 1.* Imò ne quidem talis contractus tempore administrationis initus hac deposita ratificari potest. *per l. unic. §. provincias. C. de contractib. judic.* Si v. præsidum Jurisdictio est perpetua, tunc non tantũ mutuum dare, sed etiam omnes contractus exercere possunt, cum suis subditis modo nulla horum causa apud præsides provinciæ agatur. *tex. in l. præsidis 34. ff. de reb. credit.* Et hoc idem etiam in Rectoribus Academicarum, civitatum & alijs remissione potestatem habentibus locum habere arbitramur.

V.

Mutuum verò dari neq; omnibus indistinctè poterit: Inprimis autem filijs familias mutuo dari tutò pecunia non potest. (a) Sicut neq; ludentibus secum, (b) neq; administratoribus aut Syndicis civitatum ita ut ab ipsis civitatibus exigì possit. (c)

(a) Ob

(4) Ob SCtm Macedonianum, quod eis exceptionem suppeditat qua actionem contra se propositam elidere possint. *l. 1. & tot. ff. ad SCtm Macedon.* Imò non solum filiusfamilias, sed etiam eius pater, hæredes, fidei iutores, mandatores, exceptione ista se tuerunt. *tex. in l. Si filius 6. C. ad SCtm Maced. & l. Sed si. 9. §. Non solum 3. ff. eod. tt.* Et quidem adeò ut etiam post sententiam laicam possint apponere, si antea ea usi non fuerint. *tex. in l. tamen ff. ad SCtm Maced.* & ratio est, quia hæc exceptio non tam contra intentionem quam personam ipsius creditoris (in cuius odiù introducta est *l. 1. d. 11.*) opponitur. Paul. de Castro. *m. d. l. Tamen n. 4.* Et sic impedit quoq; hæc exceptio executionem paratam. Coler. *de process. execut. part. 4. c. 1. n. 138.* Plures tamen sunt casus, in quibus etiam filiosfam. hæc exceptio denegatur, quos videre licet hinc inde in *tot. ff. & C. ad SCtm Maced. & ap. Zanger. de except. part. 3. c. 12. n. 25. Schrad. ad pr. tt. n. 33. instit. quib. mod. re contrah. obligat.* An a. filiusfam. in dignitate constitutus Consul factus istam exceptionem opponere possit dubium aliqui reddunt? Nobis a. hic nullum est dubium, sed affirmativam tuebimur, per *l. 1. §. fin. ff. ad SCtm Maced.* Licet contrariam moribus nostris observari asseveret Buius in *d. l. 1. §. fin. n. 3. ff. ad SCtm Maced.* Sed quid, poteritne etiam filiusfamil. huic exceptioni renunciare? Negamus cum gl. Br. Castrenf. & Buius in *d. l. Tamen ff. ad SCtm Maced.* Dalner. in *tr. de varior. jur. renunciat. c. 13. n. 7.* Diversum tamen dicendum erit, si isti renunciationi juramentū accesserit. Buius ad *l. 1. n. 4. ff. ad SCtm Maced.* Fachin. *lib. 2. controvers. c. 62.* Dn. Setser. in *tr. de juram. lib. 1. c. 13. n. 10. cum sqq.* Dis. Mozz. *tr. de contract. col. de person. que mut. possunt. n. 26. & col. quomodo finiat mut. n. 15.* (b) quia tale mutuū repertum non potest per *l. 2. ff. quar. rer. act. non detur.* Auth. *alearū usus ibi Salyc. n. 6. & addit. C. de aleator c. quoniam t. 4. causa q. 4.* Coler. *de process. execut. part. 1. c. 10. n. 21.* Rauchb. *pr. 2. q. 25. n. 94.* Cōsentit Jus Saxonicum Landreche ibi. *artic. 6. Weichbildt artic. 101.* (c) nisi in utilitatem ipsarum civitatum pecunia Syndico mutuo data conversa sit. *l. Civitas ff. de reb. credit.* Et quidem quod in reipubl.

reipubl. utilitatem, conversa sit probare tenetur creditor *gl. in d. l. civitas ibi* Castrenf. *n. 10.* Salyc. *n. 3.* Buius *n. 8.* Præterquam in casu quando Syndicus specialem habet commissionem ad recipiendum mutuum, tunc creditor ab hoc onere probandi relevatur per ea quæ tradit Salyc. *in d. l. civitas n. 4.*

VI.

Materia mutui est pecunia, id est, res, quæ pondere,, numero & mensura constant, (a) harum enim rerum in pari pondere, pari numero & pari mensura eadem est utilitas in una specie, quæ est in alia non solum ratione substantiæ aut qualitatis, sed etiam usus. (b)

(a) *per tex. in l. 2. §. 1. & 3.* Castrenf. *n. 1. ff. de reb. credit.* quales sunt frumentum, vinum, oleum, butyrum, lac, argentum, & similes res, quo in genere suo functionem recipiunt. *in pr. instit. quibus mod. re contrah. oblig.* Tria autem circa res mutuo dandas necessaria sunt, horum enim si alterutrum deficiat mutuum esse non potest: 1. Natura, id est, ut res ad illud sit inventa. 2. Consuetudo & aptitudo, quod res consueta sit, ita functionem recipere. 3. Actus, id est, ut factum hominis istius aptitudini accommodetur. *gl. Br. Castrenf. & Jas. in l. 2. §. Mutui datio ff. de reb. credit.* Unde concludimus, quod si pecunia in sacculo consignata alicui detur, neque certa eius quantitas numero fuerit expressa, quod mutui contractus non censetur celebratus, sed contractus innominatus, quia pecunia videtur data ut corpus. Castrenf. *in d. l. 2. §. Mutui datio n. 12.* & Salycet. *n. 10.* Neque in libris typis excusis mutuum consistere poterit, quia mutuari non consueverunt, & magna inter eos est dissimilitudo ratione affectionis & memoriæ, quæ ob quotidianum eius usum major est in uno quam in altero libro. Mozz. *de contract. mutui col. de reb. que mutuar. possunt n. 4.* In panibus, piscibus, carnibus, tegulis, lapidibus, lignis, plumbo & similibus mutuum contrahi posse statuimus. Buius *add. l. 2. §. Mutui datio. n. 13.* Mozz. *d. jam loco n. 14. & 15.* Borch. *de reb. credit. c. 4. n. 5.* In ovibus autem & equis mutuum esse non potest, quia functionem in suo genere non

non recipiunt. Vultei ad pr. tt. n. 15. instit. quib. mod. re contrah. obligat. Etsi n. in his similitudo quædam est ratione generis, tamen bonitate & usu differunt. Castrenf. ad d. l. 2. §. Mutui datio n. 10. ibi Salycet. n. 9. infin. VVesemb. in x. de reb. credit. n. 11. Schrad. ad pr. tt. n. 4. instit. quib. mod. re contrah. oblig. (c) VVesemb. in x. de reb. cred. n. 11. Borch. ad pr. tt. instit. quib. mod. re contrah. oblig.

VII.

Substantiale in contractu mutui est dominij translatio (a) & redditio rei ejusdem generis (b) quorum utrumq; ad constituendum mutuum omninò est necessarium.

(a) l. 2. §. 4. ff. de reb. credit. in pr. instit. quib. mod. re contrah. obligat. live vera sit live ficta. Br. d. l. 2. §. In mutui datione n. 8. ff. si cert. per. ratio huius rei est, quia mutuum contrahitur propter hominis usum. Usus a. istarum rerum absq; dominij translatione esse non potest, siquidem illæ res, quæ mutuo dantur, utendo consumuntur. Vultej. ad pr. tt. n. 10. instit. quib. mod. re contrah. obligat. Quare si quis det alicui rem & cum eo paciscatur, ut dominium penes dantem maneat, tunc non est mutuum, sed vel commodatum, vel depositum, vel precarium. tex. in l. 4. ff. commodari l. 1. in pr. ff. depositi l. 1. ff. de precar. (b) per d. l. 2. in pr. Unde si agatur inter contrahentes, ut solvatur res alterius generis, non erit mutuum sed contractus innominatus. d. l. 2. ibi Buius n. 4. Quid autem, si is, qui mutuo pecunias accepit, illis postea non indigeat, & eandem speciem creditori reddat, eritne mutuum? Omninò: quia non tam ea, quæ ex accidenti & post facto contingunt, quam initium & voluntas contrahentium sunt inspicienda l. 7. §. 2. ff. de pact. arg. l. 8. ff. qui test. fac. possunt. Accurs. in d. l. 2. verbo speciem ff. de reb. credit. Hotom. quæst. illustr. 15. An a. creditor, qui magnam monetam p. Ungaricos mutuavit minutam postea ut recipiat à debitore cogi possit, elegans est quæstio? Negabimus per ea, quæ tradit Coler. de processib. execut. part. 1. c. 10. n. 7. cum seqq. nisi modica sit summa, quæ non excedat 25. florenos constit. de ordinat. majest. Anno 1559. à Ferdinando Imperatore promulgata. Coler. d. c. n. 11. Si quis alicui certam speciem, puta centum vallenges, harte Coler. mutuo dederit,

quæritur, An secundum numerum an verò secundum æstimationem solutio fieri debeat? Aut ista species simpliciter data est, nulla facta mentione æstimationis, & tunc solutio debet fieri secundum numerum datum, quia tunc non tam æstimatio quàm species & numerus in obligatione fuisse censetur, Aut adjecti fuit statim quædam æstimatio, & tunc æstimatio tantum debetur non etiam numerus. *per tex. in l. secundum Cornelianum ff. de novat. arg. l. cum dotem C. de jure dot. Aymo Gravetta cons. 47.* Et ita eximij huius facultatis JCti pronunciare solent. Et quidem si contingat mutatio valoris sive æstimationis, tunc solutio fieri debet secundum eam, quæ fuit tempore contractus, modò debitor non in mora fuerit. *per l. 22. ff. de O. & A. l. 3. ff. de reb. cred. l. 69. ff. de contrah. empr. c. penult. X. decensib. Carol. Molinæus in tr. de usur. quæst. 92. n. 9.* Videri potest hac de re elegantisimum & perfectissimum consilium 36. Eructi Cothmanni JCti Rostochiensis.

VIII.

Naturale mutui est, ut res mutuò data in eadem bonitate reddatur, (a) item ut sit gratuitum, (b) & periculum rei mutuò datæ sit penes debitorem. (c)

(a) *per tex. express. in l. cum quid 3. ibi Br. n. 4. Jas. n. 10. ff. de reb. cred.* Unde etià si nihil de eo dictum sit, tamen deteriore rem reddere debitor non potest. *Mozz. col. de natur. mut. n. 3.* Si tamen de hoc expressè inter eos conventum est, ut deteriore rem reddere debitori liceat, talis conventio firma erit. Ea enim quæ de natura sunt alicuius contractus conventionibus ipsorum contrahentium, expressis immutari possunt. *per tex. l. pacta conventa 72. ff. de contrah. empr.* Imò tacito etiam pacto ea removeri posse tradit Schrader. *ad pr. tr. iustit. quib. mod. re contrah. obligat. n. 29.* Quod tñ, nobis valdè suspectum videtur. (b) Usuræ enim in contractu mutui non veniunt, nisi sint per stipulationem promissæ. *l. qui vivis C. de usur. Mozz. de mutuo col. 4. n. 18. & col. 5. n. 8.* De jure Civili usuras modicas licitas esse non est quod dubitemus. *per tot. tr. ff. & C. de usur.* Quod etiam jure naturali verum est. *Molin. de usur. quæst. 74. n. 14.* Neq; indistinctè omnes usuræ iure Pon-

re Pontificio sunt prohibita, prout eleganter hoc demonstrat Pet. Heigius *part. 2. quest. 1. n. 137. per tex. in c. ab iho 14. causa q. 4. c. quanto X. de usur. c. 1. X. de feud. c. 1. c. salubriter X. de usur.* Dissent. Henning Gæden. *conf. 109. n. 67. cum sqq.* & Alphonsus Villagut à Neapoli *tr. de usur. q. 3. cū sqq.* ubi omni jure usuras prohibitas esse simpliciter asserunt. Jure divino a. an simpliciter & indistincte omnes usuræ, vel potius earū exactio illicita sit, nō apud omnes Theologos constat, Quidam enim inter personam dantis & accipientis distinguunt, & modicas usuras, quæ charitatem proximi non lædunt, eo respectu concedunt. Nos tamen ne falcem nostram in alienam mittamus messem, ista Theologis disputanda relinquimus. Si v. alicui ista exercitij gratia movere placet, poterit sibi sententiam alterutram eligere: Consultatur hæc de re Rev. & Excellentiss. Theologus huius loci Dn. D. Pelargus *inc. 5. Deuter. in explication. 7. precept. & inc. 23. Deuteron.* Alphonsus Villagut à Neapoli *tr. de usur. quest. 4. & 5.* Videri etiam possunt consultari. *Saxonica part. 1. q. 6. ubi Divi Lutheri & Melanchthonis consilia hæc de re adducuntur. (c) per tex. l. incendium. ibi Bl. n. 1. & Salycet. n. 6. C. si cert. per. §. Item n. 2. instit. quib. mod. re contrah. oblig.* Est n. is, qui mutuò accepit pecuniam, debitor generis propterea perempta specie non statim liberatur.

I X.

Effectus contractus Mutui consistit in eo, quod actionem producit, quæ certi conditio (a) plerumq; (b) appellari solet, qua creditor debitorem (c) suum convenire potest, ut detur id quod promissum est. (d)

(a) *tex. express. in fin. princip. instit. quib. mod. re contrah. oblig. §. appellamus. instit. de action. l. certi conditio 9. ff. de reb. credit.* quatenus scilicet certum aliquid in obligationem fuit deductum, si v. incertum est, tunc actio ex stipulatu datur. *VVsmb. in c. de reb. cred. n. 14.* Et quidem parata est hæc actio in omnes, qui rem vel pecuniā aliquam certam ex quacunq; etiam causa debent. *l. certi conditio in pr. ff. de reb. credit.* An autem generalis ista conditio hoc loco etiam intelligenda sit, controversum est? Negat hoc gl. Br. *Jas. in l. certi conditio in pr. ff. de reb. credit. Mozz. de mutuo col. 6.*

n. 4. *Busf. ad l. 1. n. 5. ff. de reb. cred. Zas. ad §. Sequens. n. 5. instit. de actionib.* ubi tradunt ex contractu mutui specialem quandā conditionem nasci. Sed nos reliquis astipulantes affirmativam retinebimus. *per tex. in d. l. certi conditio §. quoniam. Oldendorp. part. 1. class. 4. act. 28. Harpr. part. 2. disp. 2. §. 12.* Sed dabitur ne etiam ista certi conditio ex contractu innominato? Affirmant hoc pleriq; cum Cuiac. *ad l. 7. ff. de V. O. Borch. de pact. c. 6. n. 4.* Sed nos hic votum dabimus *Busio ad l. certi conditio n. 2. ff. de reb. cred. Treutl. vol. 1. disp. 20. §. 10. sub lit. B. & negativam defendendam, suscipiemus. per l. 1. ff. præscript. verb. ad tex. d. l. certi conditio. quid respondendum sit inter conferendum videbimus. Similiter quoq; certi conditionem ad id quod interest, non dari contra communem, statuimus cum Busio *ad d. l. certi conditio n. 7. ff. de reb. credit. Disf. gl. in fin. princip. instit. quib. mod. re contrah. obligat. Mozz. de mutuocol. 6. n. 8. (b)* alias enim etiam actio Calendarij dicitur, quando nimirum pecunia est sub usuris. *l. Tutores §. negligentia ff. de administ. tut. item actio mutui l. 5. C. quib. non obije. long. temp. præscript.* Veteres etiam istam persecutionem ex verborum obligatione profectam actionem ex Sponsio appellare soliti sunt. *Oldendorp. class. 4. act. 28. (c)* Est n. actio personalis §. appellamus *instit. de actionib. Schrad. ad pr. tit. n. 35. instit. quib. mod. re contrah. obligat.* Et heredibus quoq; & in heredes datur pro portione hereditaria. *Oldendorp. d. act. 28. (d) d. §. appellamus instit. de actionib.* Et sic rei est persecutoria. *Oldendorp. d. loco.**

X.

Commodatum dicitur quasi cum modo datum, (a) & rectè definitur, quod sit contractus realis nominatus, (b) quo rei alicuius (c) usus certus (d) alicui gratis (e) conceditur, ut res illa eadem in specie (f) finito usu restituatur.

(a) id est, certa forma præscriptoq; utendi modo datum. *VVsmib. in 28. n. 2. tit. commodati. Oldendorp. class. 4. act. 15. (b)* Habet n. commodatum in se causam vel negotium aliquod, propterea rectè contractus dicitur per ea quæ sæpius allata sunt: Et quidē est nominatus propter speciale nomen ei inditum: & realis *per §. Item is. instit. quib. mod. re contrah. obligat.* Rem enim in hoc contractu

tractu intervenire necesse est, & quidem certam alias si incerta est vitatur commodatum non secus ac reliqui contractus omnes incertitudine rei vitantur. *l. Ita stipulatus. ibi Jas. ff. de V. O. (c)* modò usu non consumatur. *VVsmb. in w. n. 4. tt. commodati tex. in l. 3. ff. hoc tt.* sive sit res corporalis sive incorporalis *l. 1. §. 1. ibi gl. & Dd. communiter ff. commodat. l. qui jumenta 40. ff. de furtis.* Sive propria sit sive aliena. *l. commodare 25. cum l. sq. ff. eod. tt. (d)* Unde si quis re commodata longiori tempore vel alio modo invito Domino utatur, furtum committit. *d. l. qui jumenta. ff. de furtis l. qui furtum ff. de condict. furtiva §. furtum instit. de oblig. que ex del. nasc.* Et in hoc differt à mutuo, ubi usus rei concessus est indefinitè, hic autem definitè & sub certo modo, illic conceditur etiam abusus, hic autem duntaxat usus. Discernitur quoq; hac ratione à precario, quòd neq; certum utendi modum neq; tempus sibi præfixum habet, quapropter concedens pro arbitrio suo illud quoq; revocare potest *tex. express. in l. 1. & 2. ff. de precario.* Commodans autem commodatum primum finito usu potest repetere *Lagus in Method. jur. civil. part. 3. c. 7. n. 7.* (e) Si ergò contrahentes inter se agant ab initio, ut merces aliqua vel alia quædam res interveniat, statim transmigrat hic contractus in locationem & conductionem. *per tex. express. l. Si ut certo §. §. Rem tibi dedi ff. commodat. aut in contractum innominatum. l. Si tibi rem §. 1. ff. de præscript. verb. (f)* Non n. in hoc contractu dominium aut possessio rei commodatæ in commodatarium transfertur, sed penes commodatorem remanet. *l. rei commodatæ §. cum l. sq. ff. commodati & l. 1. ff. de precario.* De jure Saxonico tamen aliter constitutum est. Eo n. jure & dominium, & possessio transit in commodatarium, adeò ut re istà commodatà alienatà commodanti non detur rei vindicatio contra tertium possessorem, sed tantum condictio contra commodatarium *Landrecht lib. 2. artic. 60. Schrad. ad § Item is n. 4. instit. quib. mod. re contrah. oblig. (g)* Vult. *ad § item is instit. quib. mod. re contrah. obligat.*

XI.

Et quoniam ut ex supra dictis liquet, Dominium rei non

transit in illum qui commodatum accipit, propterea etiam cum tantum de dolo & culpa teneri tralatitium est. (a)

(a) *per tex. in l. contractus 23. ibi Delrio & Christoph. Sturcius ff. de R. I.* An v. ita de omni culpa intelligenda sint contendunt quidam? Nos putamus affirmativam esse veriore & commodatarium culpam levissimam etiam prestare teneri. *per tex. in § item is instit. quib. mod. re contrah. obligat.* Quod tn. cum grano salis exaudiendum erit, prout eleganter declaratur in l. Si ut certo §. 2. ibi Buf. n. 4. cum sqq. ff. commodati l. in rebus 18. in pr. ff. commod. l. 1. § & ille quidem ff. de O. & A. Hænon. disp. 3. §. 8. Harpr. part. 2. disp. 4. §. 6. Treutl. vol. 1. disp. 24. §. 3. De casu a. fortuito commodatarius nō tenebitur *per tex. in l. 1. C. commodati l. ad eos 19. cum l. sq. ff. eod. tit.* nisi expressa conventionione in se receperit. d. l. 1. & l. 1. §. Si convenit. ff. depositi l. contractus ibi Sturc. ff. de R. I. aut ei sua culpa causam dederit *per tex. l. Si ut certo § quod vero ff. commodati.* Quid autem si quis duobus aut pluribus rem aliquam accommodaverit eaq; postea perierit, tenebuntur ne omnes in solidum? Negabimus, sed tantum pro parte singulos esse conveniendos *per tex. l. Rem mihi 21. §. 1. ff. commod. & Nov. 99. c. 1.* Quod tn. limitari debet in eo casu, quando aliqui ex illis debitoribus aut absentes aut non solvendo fuerint, tunc n. quod ab absentibus facile haberi non potest à reliquis & presentibus potest exigi. *per d. Novell. 99. Buf. ad l. Si ut certo § fin. in fin. ff. commod.*

XII.

Producit tandem hic contractus actionem commodati

(a) quæ duplex est directa (b) & contraria (c) quarum utraq; civilis (d) personalis (e) & rei est persecutoria. (f)

(a) l. 2. & 3. ff. commod. § item is 2. instit. quib. mod. re contrah. obligat. Videri potest de hac re Herm. Vultei in § Sequens n. 69. cum sqq. instit. de act. (b) Quæ datur ipsi commodanti vel eius heredibus l. In commodato §. 2. ff. h. tit. Etiam si rem alienant commodaverit *per l. commodare 15. ff. h. tit.* Non enim in hac actione respiciuntur quale sed quid commodatum fuerit. Oldendorp. cl. §. 4. act. 15. n. 4. Et quidem adversus commodatarium vel eius heredem pro rata hereditatis parte nisi ex proprio suo facto heres conveniri possit.

lit. tex. in d. l. in commodato §. Si ex facto aut totius rei restituenda
habeat facultatem nec faciat, his enim calibus condemnatio
fit in solidum. l. 3. §. heres ff. commod. An a. hæc actio detur in pu-
pillum ex contractu absq; tutoris autoritate inito, si ex eo nō
est factus locupletior? Negamus, sed ad exhibendum adversus
eum agi potest, non quidem ratione contractus qui nullus est,
sed possessionis ut res exhibita vindicetur l. 1. 2. & 3. ff. h. tt. Ol-
dendorp. d. loco. (c) Et hæc competit commodatario ad conse-
quendum id, quod necessariò & utiliter in rem commodatam
impendit d. l. in commodato §. 1. & 3. h. tt. aut etiam ad recuperan-
dum damnum, quod ex re commodata sensit, culpa ipsius cō-
modatoris, ne sic dum commodet etiam incommodaret l. in
reb. 18. §. penult. ibi Buius & l. Si servus 21. ff. h. tt. Mozz. de comino-
dat. col. 6. n. 7. (d) d. l. in commodato 17. & 3. ff. h. tt. Prætor tamen
edicto aliquo proposito hanc actionem adjuvat l. 1. in pr. ff. eod.
VVsmb. in 20. n. 9. tt. cōmodat. (e) §. item in instit. quib; mod. re contrah.
oblig. (f) prout hoc plurib. declarat Oldendorp. d. cl. 4. tit. 15.
Tandē concludat hanc Thesin, quæstio non adeò facilis: Anne
etiam compensatio in hac actione locum habere possit? Affir-
mativa nobis arridet per tex. l. in reb. 18. §. fin. ibi Buius ff. h. tt. Pac.
cent. 4. & avta Qvaw quæst. 44. Hænon. disp. 13. §. 9. Dis. Vultei
ad §. In bone fidei n. §. instit. de act. Harprecht. part. 2. disp. 4. §. 11.

COROLLARIA.

- I. *Si medicus vocatus ab egroto usus celeriori rheda uno die ab-*
solvat iter, in quo perficiendo aliis ob loci distantiam tri-
duum consumpsisset, an unius an verò trium dierum salari-
um possit petere.
- II. *An filius familias sumptus sibi à parente ad studia factos te-*
neatur conferre? N.
- III. *An actio stricti juris etiam ratione temporis ut ratione lo-*
ci fiat arbitraria? N.

AD Dn.

AD Dn. RESPONDENTEM.

EST ita MENZELI, sanguis suavissime: dona
Assiduo vendunt cuncta labore Dii.
Rusticus inverſis qui mandat ſemina ſulcis:
Fœcundis ſpiciſ horrea plena beat.
Vinitor & benè qui curat ſub vere racemos:
Colligit Arviſii munera larga meri.
Sic quoq; qui multo Juris conamine ad arcem
Pervolitant, ſtudii munera digna ferunt?
Hanc dum, MENZELI, ſanctam conſcendere tendis
Impete pervigili: rem facis egregiam.
Perge modò, atq; urge ceptum, ceu ſedulus urges:
Ampla tuæ merces ſedulitatis erit.

Benevolentia ergò ſcribb.

Gregorius Prætorius Suidnicenſ. SiL.

A L I U D.

IAm magnum dum pertentat laus inde redundat,
Cultor Muſarum, Pieridumq; decus.
Nam permagna licet ſit res hac, non tamen ipſa eſt,
Acricum poſſit ſedulitate capi.
Ergò tu varios Juris Sophiæq; reſcuiſſus,
Assidua, inquirens, deſce pila, manu.
Nam ſic Viſtor eris multo ſublimis honore:
Et capies certè plurima dona tibi.

Scribebat

Georgius Henningus Glog SiL.

10

DISPUTATIO QVARTA
DE DEPOSITO ET
SEQVESTRO.

Respondente

HENRICO MOLLENBECIO

Tangrimund. March.

THESIS PRIMA.

SEQVITUR JAM IN ORDINE depositum ^(a) quodd meritò etiam inter contractus reales ^(b) refertur. Est autem depositi vocabulum generale, & duas sub se continet species, utpote depositum in specie sic dictum & Sequestrum, ^(c) de quarum utraq; in hac disputatione sigillatim agemus.

- (a) Quod ex eo quod ponitur denominatum est: Præpositio enim DE auget depositum, ut ostendat totum fidei depositarij commissum, quod ad custodiam ipsius rei pertinet. *l. 1. in pr. ff. depos. VVesemb. in æ. n. 2. it. deposit. Mozz. tr. de deposito in pr. n. 1.* Et dicitur aliàs etiam commendatum: commendare enim in jure idem est quod deponere, ut disertè liquet ex *l. 186. ff. de V. S. l. 6. & 9. C. deposit. Vulrei. in §. Prætereant. 1. instit. quib. mod. re contrah. obligat.* Receptum etiam ex mutua contrahentium relatione appellatur, quia si quis deponere debet, necessum est, ut alter quoq; illud recipiat. *per l. 1. ff. nauta caup. stab. Treutler. vol. 1. disp. 26. sub lit. F.* Estq; utilitatis causa depositum introductum, ut aliorum officijs in custodiendis rebus nostris utamur, dum

ipsimet earum custodes semper & ubiq; esse vix possumus: Ol.
dendorp. *part. 1. class. 4. act. 23.* (b) *per tex. in §. Præterea instit. quib.
mod. re contrah. obligat. l. 1. ff. deposit.* (c) Harprecht. *part. 2. disput.
5. §. 2.*

II.

In specie ergò sumptum depositum definitur, quod sit
contractus nominatus realis (a) bonæ fidei (b) quo res ali-
qua non litigiosa (c) alicui gratuito (d) custodienda tradi-
tur. (e)

(a) *per tex. in §. Præterea instit. quib. mod. re contrah. obligat. l. 1. §. in quosq;
apud quem ff. de O & A.* (b) *per l. 1. §. hanc actionem 23. ff. depositi §.
actionum instit. de actionib.* Carocius in *tr. de depos. part. 1. quæst. 3. n. 1.*
Imò inter omnia bonæ fidei negocia nullum tam aperte bonæ
fidei signa in se continet quàm depositum, in quo non tantum
depositarij bona fama respicitur, Sed is velut templum ali-
quod fidei ad rem fideliter custodiendam seligitur. (c) Et in
hoc differt à Sequestro, in quo tantum res litigiosa sive de qua
controversia est, deponitur, ut inf. dicetur. (d) *per l. 1. §. Si re-
stimenta cum §. sq. ff. h. tr.* Quare si merces quædam in hoc con-
tractu ratione custodiæ interveniat, notissimos eius terminos
egreditur & transit in locationem & conductionem. *§. fin. instit.
de mandato & d. l. 1. §. Si quis servum ff. h. tr. l. nauta §. ff. nauta caup.
stab.* (e) hic finis est depositi *d. l. 1. in pr.* quo à conductore com-
modatario & precario distinguitur. Harprecht. *part. 2. disp. 5. §.
1. sub lit. H.* Sic ergò inde liquet, quod usus rei depositæ multo
minus abusus depositario nequaquam sit licitus, nisi in furti
suspicionem incidere velit. *§. furtum instit. de obligat. qua ex delict.
nasc. l. 1. §. Si rem depositam 25. & l. Si sacculum ff. depos. l. Si depositum cum
l. seq. C. eod. tr.* Vultei in *§. Præterea n. 3. instit. quib. mod. re contrah.
obligat.* Quid verò si depositarius summa urgente necessitate
re deposita usus fuerit, poteritne excusari? Quod rectius adfir-
mandum est. Necessitas enim quod alias illicitum est licitum
reddit. *c. quod non est X. de R. I. l. 1. junct. gl. ff. de offic. consul. l. qua
propter ff. de R. I.* Sed ut actio depositi locum habere possit, ne-
cessum.

cessum quoq; est, ut illa res principaliter custodiendi causa sit tradita, Si enim tantum per consequentiam custodia ei fuit comissa, non iudicio depositi, sed actione ex primo contractu resultante conveniendus erit debitor. *d. l. i. §. Quod si rem & §. sq. ff. h. ti. Schrad. ad §. Præterea n. 7. instit. quib. mod. re contrah. oblig.*

III.

Dividunt Jcti Depositum, quod aliud sit reale sive actuale, aliud verò confessionatum, (a) Item quod aliud sit regulare sive proprium, aliud verò improprium sive irregulare. (b) Quæ divisiones utpotè quarum duæ species sub definitione depositi planè non continètur, congruè rejici possent, nisi docendi causa essent retinendæ.

(a) Depositum reale est, quando realiter & cum effectu de re deposita constat, de quo agitur in §. *Præterea instit. quib. mod. re contrah. oblig.* Confessionatum v. depositum est, quando de re deposita certo non constat, nisi per confessionem depositarij. *l. publica 26. §. fin. ff. deposit.* Et quidem si depositum actualiter est factum atq; super eo instrumentum confectum, tunc istud executionem paratam habet *per tex. l. pen. ibi* illicò reddere omnibus modis compellatur, & ibi quantò celerrimè quantò citius *C. deposit. Rol. à Valle vol. 4. cons. 4. n. 4. Coler. de process. execut. part. 3. c. 2. n. 15. & 19.* An verò ista etiam locum habeant in deposito confessionato dubium est? Affirmativam amplectitur Carocius *in tr. de deposit. part. 1. quæst. 2.* ubi eam opinionem communem & receptam asserit. Nos a. negativam exercitij gratia propugnabimus. *per tex. l. fin. C. deposit. l. fin. C. de sponsal. l. filiusfamilias §. Sed enim meminisse ff. de donat. Bl. cons. 384. in fin. vol. 1. Nat. ta tom. 3. cons. 543. n. 39. Mozz. de deposit. col. de divis. deposit. n. 7.* Exceptio non numeratæ pecuniæ non vindicat sibi locum in deposito actuali, sed tantum in mutuo & dote. *per tex. l. in contrah. §. 1. ibi Bl. n. 4. C. de non num. pecun. Jas. l. 1. col. 5. ff. de condict. & l. legitima col. 3. ff. de pact.* An a. in deposito confessionato ista exceptio locum habeat, quæritur? Verius affirmari illud credimus, præsertim quando spe futuræ numerationis istam confessionem

fessionem factam esse apparet per *tex. l. Si ex cautione 3. C. de non
 num. pec.* tum etiam quod *d. l. In contractibus* realibus de reali
 deposito loquitur, neq; confessio facit depositum, quod verè
 factum non fuit, sed præsumptivè tantum probari, donec pro-
 betur contrarium. Mozz. *de deposit. de divif. depof. n. 8.* Disf. Rol. à
 Valle *vol. 1. conf. 17. n. 7. & vol. 4. conf. 4. n. 8.* Natta *conf. 438. per tot.*
 Carocius *tr. de depof. part. 1. quæst. 2. n. 19.* Fachin. *lib. 2. controvers.*
jur. c. 92. (b) Quæ distinctio videtur probari ex *l. In navem Sausseij*
31. ff. locati. Proprium depositum est, quando res deposita in spe-
 cie reddi debet. Improprium est, quando usus rei depositæ pa-
 cto depositario conceditur. *l. Lucius 24. cum l. seq. & l. Sacculum ff.*
deposi. Insignis hic oritur controversia. Num privilegia depo-
 sito-vero competentia etiam extendantur ad improprium? *?*
 quod negandum censemus. per *l. Si hominem §. quotiens cum l. seq.*
ff. depof. l. Si ventri §. 2. ff. de privileg. credit. per c. 1. de feud. nō hab. propr.
n. 1. feud. Decius in *l. certi conductio §. fin. ff. si cert. per. præsertim quā-*
do depositor usuras accepit. Molin. *tr. de usur. quæst. 83. n. 7.* Vide
 Carocium *de depof. part. 1. quæst. 2. n. 22. cum seqq.* Excepto unico
 casu qui habetur in *l. In nominibus 44. ff. de administr. tur.* Disf.
 Mozz. *d. col. de divif. depof. n. 13.* Schrader. in *§. Præterea n. 35. infra.*
quib. mod. re contrah. obligat.

IV.

Ad constituendum depositum requiritur consensus tam
 deponentis quam depositarii (a) & interventio rei, quæ si b
 factum custodiāmq; nostram cadit, siue illa res propria sit
 ipsius depositoris siue aliena. (b)

(a) VVfmb. in *tr. n. 3. tr. de positi.* Bursus *ad l. 1. §. que depositi ff. eod. tr.*

Quæritur hic, si quis rem aliquam deponat in de mo alicuius
 Domino præfente & tacente, an videatur Dominus suscepisse
 depositum & consequenter rei quoq; custodiam? Negamus
 hoc cum Castr. *ad l. 1. n. 3. & ibi Burs. ff. b. tr.* Natta *conf. 131. n. 3. per*
tex. l. Si ego 9. §. Caterum ff. de jure dot. Nisi iste hospes esset Can-
 ponarius, Stabularius, vel Nauta, hi n. ratione officij tenentur
 res illis scientibus depositas custodire. per *tex. l. 1. ff. Nauta cau-*
pon.

pon. Castr. & Buf. d. l. Neq; præsumitur depositum fuisse factum, si depositarius illud neget, sed deponens per duos testes omni exceptione majores, qui viderint factum fuisse illud depositum probare debet *per c. licet universis X. de testib. c. Cum esset X. de testamentis l. jurisjurandi. l. Testrum C. de testib. l. ubi numerus ff. de testib. Natta cons. 202. n. 12.* Sic quoq; qui cistam occlusam hospiti suo custodiendam dederit, & posteaquam eandem clausam receperit res quasdam perditas esse dixerit tenetur secundum prædictum modum probare eas res in cista fuisse: Si tamen cista aperta & reclusa refractavé ei fuerit reddita, tunc standum erit juramento ipsius deponentis *l. 1. §. Si cista & §. In depositi ff. de positi.* quoniam dolus ex ista dissigillatione præsumitur: Et hanc communem opinionem esse testatur Carocius *de deposito part. 1. rubr. de in lit jurand. n. 6.* Iudicis tamen discreti secundum circumstantias & qualitates personarum taxatione præmissa ultra quàm deponens jurare non debet. *tex. in l. Si quando 9. C. Unde vi l. Semper §. hoc interdicto ff. quod vi aut clam. Ias. in l. In actionib. n. 41. 42. & 43. ff. de in lit. jur. Bl. in rub. n. 1. C. deposit. Schrad. ad §. Præterea n. 38. instit. quib. mod. re contrah. oblig. (b) VVsmb. in w. n. 4. tt. deposit.* Tractanda a. hoc loco venit controversia. Num in re immobili etiam consistere possit depositum? Quod communis Jctorum schola negat. *in l. 1. ibi Br. Bl. & Salyc. ff. & C. de pos. Vultei. in §. Præterea n. 10. ibi Schrader. n. 2. instit. quibus mod. re contrah. obligat. Mozz. de de pos. col. 2. n. 1. Treutl. vol. 1. disp. 26. §. 4. sub lit. D:* ubi eam sententiam verissimam asserit. Verum nobis persuasimus, etiam affirmativam disputando obtineri posse, quam etiam hac vice amplexabimur per ea, quæ tradit Geddæus *in rubr. X. de sequestrat. n. 10. cum sqq. & ad l. Sequester 110. n. 3. ff. de V. S. Harprecht part. 2. disp. 5. §. 5. Hænon. disp. 13. §. 11. (c) per l. bona fides 31. §. 1. circa med. & l. 1. §. Si prado 39. ff. de positi.* Res tamen propriæ apud Dominum rectè deponi non possunt. *l. Qui rem 19. ff. de positi.* Quæ adeò vera sunt, ut etiamsi depositarius ignorans rem suam esse deponenti reddiderit, conditione indebiti repetere possit. *per tex. l. Bona fides in fin. ff. h. tt. VVsmb. in w. hic n. 4.*

V.

Substantialē depositi est, ut res eadem reddatur in specie (a) item ut Dominium & possessio penes ipsum deponentem permaneat. (b)

(a) *per tex. in l. Lucius 24. ibi ut corpora nummorum eadem redderentur ff. de posito. c. 1. X. de deposito. Mozz. de depos. col. 3. n. 8. Schrad. ad §. Prætereā n. 31. instit. quib. mod. re contrah. oblig. (b) l. licet §. 1. ibi Buf. n. 6. ff. h. tt. Dis. Lagus in Method. jur. civ. part. 3. c. 8. n. 3. Ubi hoc tantum naturale depositi esse, & propterea pacto præter substantiæ istius contractus corruptionem mutari posse putat, sed falsò. Unde ratione istius dominij quod in re deposita retinet deponens in concursu creditorum omnibus alijs creditoribus tam realibus quàm personalibus præfertur. l. Si hominem cum l. §. ff. h. tt. l. Si ventri §. 5. In bonis ibi si tamē nummi extant ff. de privileg. cred. Sed annē etiam præfertur creditoribus expressam hypothecam habentibus, quando res deposita non amplius extat sed consumpta est? Quod omninò adfirmandum putamus propter tex. express. in l. Quod privilegium §. ibi non in ea tantum, quæ in bonis argentarij ex pecunia deposita reperta est, sed in omnibus eius facultatibus. ff. de positi. Michael Beuther in tr. de jure prælat. part. 2. c. 14. Dis. Castrenf. in l. Si hominem §. quotiens ff. h. tt. Salyc. l. fin. C. rod. tt. consultat. Saxon. part. 3. quæst 7. n. 6. & 7. Imò mulieri quoq; ratione doris creditori expensarum funeris & ei qui in refectiōem credidit, etiam si maxime in jure privilegiati sint, tamen deponentem ei præferri credimus per l. 7. & §. ibi Paul. Buf. ff. h. tt. & d. l. Si ventri §. In bonis ff. de privileg. credit. quia res deposita non est in bonis ipsius debitoris propterea tacita ista hypotheca in bonis eius illis à jure concessa ad ista se extendere nequit Beuther d. part. 2. c. 13.*

VI.

Naturalia huius contractus depositi sunt, quod deponens rem depositam pro voluntate sua potest repetere, (a) & quod contractus iste est gratuitus, (b) item quod periculum rei depositæ ad deponentem velut eius Dominum regulariter spectat. (c)

(a) Etiam

(a) Etiam statim & eo ipso momento quo depositum factum est, per tex. in l. 1. §. Est autem 22. ff. deposit. c. bona fides X. de deposito l. Si quis vel pecunias ibi Bl. C. depos. Mozz. de depos. col. 4. n. 1. VVfmb. in w. hic n. 7. Nec impedit etiam si deponens pactum cum depositario inierit, se intra certum tempus depositum primum velle repetere. d. l. 1. §. Si deposuero 45. ibi Castrensi. ff. depos. Et quidem reddi debet in loco ubi datum est. l. si in Asia 12. §. 1. ff. h. rr. 1. cum res 47. ff. de legat. 1. nisi vel expresse conventum sit de loco restitutioni destinato aut deponens suis sumptibus alio loco reddi petat. d. l. Si in Asia l. Ei apud quem §. 1. ff. eod. rr. l. In bona fidei 7. & l. in qui 9. ff. de eo quod certo loc. Mozz. d. col. 4. n. 26. (b) l. 1. §. Si vestimenta cum sq. ff. h. rr. Unde neq; usuræ in hoc contractu veniunt, nisi mora in restituendo à depositario facta fuerit. l. Lucius 24. cum l. sq. ff. h. rr. l. 2. & l. 4. C. eod. VVfmb. in w. h. rr. n. 13. Tunc enim non tam propter lucrum petentium quam propter moram non solventium usuræ infliguntur, ut dicitur in l. cum quidam 17. §. Si pupillo 3. ff. de usur. Et etsi quidem mercedem depositarius reposcere ratione custodiæ non possit nihilominus tamen honorarium sive remuneratorium (quod abusive precium appellatur in l. 2. §. Si in re deposita ff. de vi bonor. raptor.) accipere potest, hoc n. longè diversum est à mercede, neq; illud naturam contractuum potest immutare. Vultei. in §. Præterea n. 5. instit. quib. mod. re contrah. oblig. (c) Solius n. deponentis utilitas regulariter in hoc contractu versatur, propterea etiam de eo tantum, quod suo dolo commissum est, depositarius tenetur. l. Si ut certo 1. §. nunc videndum ff. commod. §. Præterea ibi Vultei. n. 7. instit. quib. mod. re contrah. obligat. tex. in l. 1. §. in conducto in fin. & §. Si rem à servo 32. cum §. sq. §. filiusfam. & §. fin. & l. Si hominem in pr. & §. 1. l. Si quis inficiatus ff. depositi tex. in l. Eum qui 14. §. 3. ff. de furt. Et quidem ad præstationem doli adeò tenetur depositarius, ut pactū huic contractui de eius remissione appositum nihil operetur, quia hoc pactum bonæ fidei iudicio est contrarium l. Contractus 23. ff. de R. I. l. 1. §. Illud 7. ff. h. rr. & materiam delinquendi suggerit contra tex. l. convenire ff. de pact. dotal. Quod tn. de dolo futuro & quidem vero est exaudiendum. Si n. dolus est præteritus,

tunc pactum illud valet. *l. Si unus 27. §. illud ibi Castrenf. ff. de pact.* Similiter etiam valet, si dolus futurus tantum est præsumptus, & in omitteudo consistit Decius *conf. 192. n. 5. Cravetta conf. 193. n. 9.* An a tacito pacto dolus iste remitti possit, dubium est? Affirm. *gl. in l. Iurigeni. §. Si paciscar & in l. Si unus §. illud nulla ff. de pact.* Rectius negabimus, tùm quod adhuc in isto casu ratio prohibitionis durat, tùm etiam quod in d. §. Illud particula NULLA universalis negativa extat. *Jas. & Castr. d. l. Si unus §. Illud Carocius in tr. de deposito ss. de dolo depositarij n. 8.*

VII.

An autem culpam etiam ex depositi natura regulariter depositarius præstare teneatur, quæstio est, quæ controversia non planè caret? Sed nos negantium sententiæ utpote veriori subscribemus. (a)

(a) *per tex. in l. Eum qui 14. § 3. ff. de furt. & l. 1. §. in conducto 10. ff. h. tt. cum similibus in precedenti §. adductis.* Sux n. injuriæ & facilitati adscribat deponens, quod ignavia languenti & oscitanti amico vel minus frugi, cuius conditionis non debebat esse ignarus rem suam custodiendam tradidit. §. *Præterea in fin. instit. quib. mod. re contrah. obligat. l. 1. ff. Si mens fals. mod. dix. l. cum mandato in fin. ff. de Minorib. §. fin. in fin. instit. de societate.* Vaudus l. 2. quæst. 38. Latam tñ. culpam tenetur depositarius præstare, quia illa dolo hoc in casu æquiparatur, & sub appellatione doli venit. *l. contractus ibi Delrio c. 5. interp. histor. ff. de R. l. tex. in l. Quod Nerva 32. ff. de pos. l. 1. c. de pos. l. quæstum 87. Eum quoq; in fin. ff. de precar.* Intervenire a. intelligitur ista culpa duobus modis: 1. quando depositarius nō tantam rebus receptis custodiendis diligentiam adhibet, quantum suis ratione custodiæ adhibere solet, huius negligentia etenim nullam causam præter malitiā fingi posse statuit VVsmb. *in π. h. tt. n. 14.* Nam bona fides non patitur minorem in alienis rebus custodiendis quam in proprijs servandis curam præstari. Et sic non diligentia sua in reb. proprijs depositatio hoc in casu est nociva sed dolus præsumptus, qui ex negligentia in re aliena oritur. *Delrio d. loc. in fin.* Deinde etiam quando tam supina & inexcusabilis est culpa, ut etiam si non præsumatur fraus nihilominus

nihilominus tn. parum ab ea distet. *per l. si procuratorem in fin. ff. mandat. Carocius 17. de depos. part. 1. ff. de culp. deposit. n. 10.*

VIII.

Gignit hic contractus depositi duplicem actionem directam (a) & contrariam (b) quarum utraq; est civilis (c) persecutoria rei (d) & ad heredes transit. (e)

(a) quæ datur deponenti, qua rem depositam à depositario potest reposcere. *l. 1. §. Est autem 22. ff. h. tt. Sive paterfamil. sive filiusfamil. sit l. 19. ff. h. tt. Imò etiamsi prædo sit aut fur, nihilominus tn. ei hæc actio competit, non quidem ut lucrum aliquod inde sentiat, sed ut furri vel alia aliqua actione postea conventus restituendi facultatem habeat. d. l. §. Si prædo 39. ibi Busius ff. h. tt. l. Non ab iudice 64. ff. de iudic. l. 1. §. qui à me 30. ff. de vi & vi arm. Sed si plures sunt deponentes in concursu creditorum erit ne ordo spectandus? Non. Sed omnes simul sunt admittendi *tex. in l. Si hominem 7. §. fin. ff. depositi. Quid a. si duobus res custodienda sit tradita, tenenturne isti depositarij in solidum? Affirmatur, quia respectu solutionis est res individua, licet quo ad conveniendi modum seu obligationem dividualitas quædam adsit. l. 1. §. Si apud duos 41. ff. h. tt. l. In reb. §. In duobus in fin. ff. commod. Caroc. d. p. 1. tt. de necessitate n. 10. Neq; compensatio in hoc contractu admittitur, l. fin. C. de compensat. l. pen. C. deposit. ne scilicet contractus qui ex bona fide oritur ad perfidiam referatur. *tex. expr. in c. bona fides X. de depositi. An a. in deposito confessionato locum habeat controversum est? Quod affirmabimus cum Bl. conf. 384. in fin. lib. 1. per tex. l. pen. ibi per depositionis accepit titulum C. deposit. Dis. Natta tom 2. conf. 438. n. 2. Rol. à Valle conf. 4. n. 9. vol. 4. (b) Et hac convenire potest depositarius ipsum deponentem, ut ei impensas necessarias & utiliter in rem depositam factas restituat. l. 5. & l. 23. ff. h. tt. ne ei officium suum sit damnosum l. 7. quæadmodum test. m. aperiantur. Et singulare est in hac actione sicut in omnib. j. iudicijs contrarijs, quod in ea non juratur in litem d. l. 5. Excepta contraria actione mandati in qua etiam in litem juratur l. furti §. Contrario & §. mandati ff. de his qui not. infam. (c) ut liquet ex illis quæ tradit Oldendorp. *class. 4. act. 23. Exceptis****

quatuor casibus; quando sc. tumultus incendij, ruinæ aut naufragij causa res est deposita, tunc enim actio depositi est prætoriana & datur in duplum, quando depositarius eam rem inficiatus fuerit. §. *in duplum instit. de actionib.* An a. ista actio in duplū etiam dari debeat, quando propter simile aliquod periculum, puta incursum hostium res est deposita? Negabinius cum Joan. Fabro per c. *odia X. de R. l. in 6. (d) rei persequendæ instit. de actionib.* Imò non tantum res ipsa deposita, sed etiam omnes fructus & utilitates inde perceptæ hac actione repeti possunt. d. l. r. §. Et idè 24. ff. h. rr. Mozz. de depof. col. 4. n. 1. & 2. (c) l. 1. §. 19. ff. h. rr. §. 1. & 2. instit. de perpet. & temp. act. Et quidem pro parte hereditatis quilibet tantum tenetur l. in depositi cum l. sq. & l. quod tumultus ff. h. rr. Quod tn. secus est, si res deposita est individua. l. 1. §. Si pecunia 36. ff. h. rr. videri potest. Oldendorp. d. class. 4. act. 23. VVesemb. in x. hic n. 7. cum sqq.

IX.

Accedamus nunc ad alteram speciem depositi, nimirum Sequestrum sive Sequestrationem, quæ definiri potest, quod sit contractus realis, quo res eadem litigiosa (a) à pluribus litigantibus (b) custodiæ causa alicui traditur.

(a) l. licet 17. ff. depositi l. Si quis §. Labeo ff. de dolo mal. c. 1. 2. & 3. X. de sequest. poss. Et in hoc differt à deposito in specie sumpto, in quo res non litigiosa deponitur. Dicitur a. res litigiosa, de qua mota est controversia l. sequester 110. ff. de V. S. non tn. per denunciatiōem solam sed per litis pendentiam l. 1. ff. & C. de litigiosis. An a. ista litis pendentia fiat per citationem, an v. per litis contestationem diversum statuunt jura? Jus n. civile statuit posterius l. amplius ff. rem rat. hab. l. 30. cum sqq. ff. de judic. Canonistis v. prius placet per tex. in clement. 2. ut lit. pendent. Mindan. lib. 1. de process. c. 43. n. 3. Neq; refert utrum res illa mobilis sit sive immobilis. Ordinat. Cam. part. 2. tit. 12. §. Ob auch in obberürten. Treutl. vol. 1. disp. 26. §. 8. sub lit. C. Imò nomina quoque debitorum sequestrari posse certum est per l. à Divo Pio §. Sic quoq; ff. de re judic. l. 1. & 2. C. quando fisc. vel priv. deb. Coler. de process. execut. part. 1. c. 2. n. 154. Et quidem depositio ista circa rem eandem debet fieri, alias

alias n. si plures deponant res diversas, non erit sequestrum sed tantum depositum. *d. l. Sequester 110. ibi Gædd. n. 2. ff. de V. S. (b) l. propriè 6. ff. de pos. nemo n. solus secum litigaerremq; litigiosam deponere potest. VVsmb. in w. n. 6. tt. de positi. Oldendorp. claus. 4. art. 23. In quo iterum à deposito differt, quod etiam ab uno fieri potest per sex. l. licet 17. ff. de pos. (c) Qui tn. non sit aliquis ex ipsis litigantibus sed media quædam persona inter eos. VVsmb. in w. n. 6. tt. de pos. Quare reprehendendi sunt Magistratus, qui sub eo prætextu ut iurgiis obviam eant, penes alterum litigantium rem, de qua controversia est, sequestrant. Quando n. alterutri parti possessio rei litigiosæ adjudicatur, tunc non amplius sequestrum sed recredentia, quæ vulgò dicitur iudicium summarissimum appellatur, prout tradit Joann. Bauman. in tr. de sequestr. c. 1. n. 20. & 21. Neq; res custodiæ datur simpliciter, sed controversiæ decidendæ gratia, in quo finis specialis iterum continetur. Gædd. d. l. Sequester n. 2. Quomodo a. differrat Sequestratio à pignoratione, repressalijs, arrestis, spolio,missione in possessionem bonorum & annotatione bonorum videri potest apud Petr. Frid. Mindan. lib. 1. de proceß. c. 46. n. 6. cum sqq. & Joan. Monach. in pract. judiciar. part. 20. c. 2.*

X.

Et est Sequestratio duplex, voluntaria sive conventionalis, quæ voluntate & consensu expresso ipsorum contrahentium fit etiam extra iudicium (a) & Necessaria sive Judicialis (b) quæ ex jurisdictionis quadam necessitate provenit.

- (a) Andr. Gail. in tr. de arrest. Imper. c. 12. Myns. cent. 5. obs. 35. Coler. de process. execut. part. 1. c. 2. n. 56. Et hanc sequestrationem voluntariam licitam esse & semper fuisse non est quod dubitemus propter tex. express. in l. 5. §. 1. & 2. l. 6. l. 17. ff. de pos. l. 5. & 6. C. de pos. l. Interesse 39. ff. de acquir. pos. l. Si soluturus 39. ff. de solut. quilibet n. rei suæ moderator est & arbiter l. in re mandat. C. mand. l. 25. §. consuluit ff. de hered. petis. (b) Eaq; vel utraq; vel alterutra parte invita imponitur: Jus n. invitum redditur l. Inter stipulantem 38. §. 1. ibi. Iudicium a. in invitum redditur. ff. de V. O. Cum ergò auctoritas iudicis hic interveniat, quædam auctoritas iudicis interveniat, quædam auctoritas iudicis interveniat, quædam auctoritas iudicis interveniat.

questratio sit contractus? Quod affirmabimus per ea quæ tra-
 dit Gædd. *in rubr. 11. de sequestr. possess.* Atq; sequestratio judicia-
 lis, utpote quæ species quædam est executionis, à qua processus
 non est inchoandus *l. 1. & 2. C. de execut. rei judic. l. Si cum nulla 58.*
ff. de re judic. regulariter est prohibita *l. unic. ibi Dd. C. de prohib.*
sequest. pecun. Schurff. *cent. 3. cons. 6. n. 4.* Et quidem non tantum
 de jure civili sed etiam Canonico *c. 1. 2. & 3. X. de sequestr. pos. &*
fruct. gl. in c. Examinata X. de judic. Joan. Bauman *in 17. de sequest. c.*
2. n. 6. & 9. Dis. Emericus à Ro bach *de diff. jur. civ. & Can. lib. 2.*
11. §. n. 10. In certis tn. quibusdam casibus ob singulares causas
 etiam de jure civili sequestratio judicialis est permixta. *l. Si fide-*
jussor. 7. §. fin. ff. qui satvd. cog. l. litib. 20. C. de agric. & censit. l. Si cum
dotem 22. §. 8. ff. solut. matr. l. Imperatores 21. §. fin. ff. de appellat. Dis-
 positionem a. huius ultimi textus tantum procedere, si a defi-
 nitiva non etiam ab interlocutoria provocatum fuerit, asserit
 And. Gail. *lib. 1. obs. 147. n. 3.* Et plures alij sunt casus, quos enu-
 merat Bauman *d. tr. c. 3.* Gilhaus, *in arb. judic. civ. c. 10. §. 3. n. 13. cum*
seqq. Videatur etiam Mindan. *lib. 1. de processib. c. 44. cum sequent.*
 Imò præter casus à jure civili expressos etiam ex consuetudine
 loci sequestrationem judicialem tolerari tradit. Coler. *de pro-*
cess. execut. part. 1. c. 2. n. 156. Gilhaus. *d. loc. n. 34.*

XI.

Antequam autem Judex etiam in causis permissis pos-
 sessiones sequestrare potest, requisita quædam sunt necessa-
 ria. (a) Et datur ex Sequestro similiter, ut ex simplici deposti-
 to duplex actio directa & contraria, quarum illa datur ei cui
 possessio est adjudicata, (b) hac vero sequestre succurri-
 tur. (c)

- (a) Quorum primum est summaria causæ cognitio & debiti proba-
 tio *per l. cum proponas ibi & cum tuum esse debitorem constat*
ubi gl. & Castr. C. de bon. aut. jud. possid. An a. ista debiti probatio
 debeat fieri per publicum instrumentum quæritur? Affirm.
 Br. *in l. litib. n. 21. C. de erog. milit. ann. lib. 12.* Coler. *de process. ex-*
cut. part. 3. c. 1. n. 28. Sed nos negativam defendendâ suscipimus

per l. Si

per l. Si fidejussor §. qui satisfactum ff. Qui satisf. cog. Carotius tr. de de-
 pos. part. 3. quest. 2. 2. Requiritur partis in cuius præjudicium
 sequestratio postulatur citatio, ad eò quidem ut ea omissa se-
 questratio ipso jure sit nulla: quæ n. causæ cognitionem etiam
 partis citationem requirunt. l. 9. §. ubi decretum ff. de offic. procon.
 l. 39. ff. de adopt. 3. Ut judici notum sit istam sequestrationem
 non fieri causa calumniæ, sed ad sui juris conservationem. 4.
 Ut subsit justa quædam contra debitorem suspicio l. 21. §. fin. ff.
 de appellat. l. 22. §. 8. ff. sol. matrim. Myns. cent. 2. obs. 11. Bauman
 de sequest. c. 5. Quæri hoc loco potest, si ita legitimè facta fuerit
 sequestratio, An rei depositæ possessionem nanciscatur se-
 quester? Quod in sequestro judiciali negabimus cum Andr.
 Gail. tr. de arrest. Imperii c. 12. Bauman tr. de sequest. c. 4. Coler. de
 process. execut. part. 1. c. 2. n. 62. per tex. in l. interesse 39. ibi Br. n. 4. ff.
 de acquir. poss. l. licet 17. ibi Bursius n. 6. ff. deposit. Secus est in seque-
 stro conventionali dd. locis vide Pac. cent. 4. contra Q. quest. 80.
 Harpr. part. 2. disp. 5. §. 17. (b) Ea q; ad differentiam actionis, quæ
 ex simplici deposito oritur, actio sequestraria appellatur l. Si in
 Asia §. 2. ff. de pos. l. 9. §. Labeo ff. de dol. mal. VVesemb. in w. n. 6. tit.
 deposit. Sin verò depositio vel sequestratio ex sponso fiat apud e-
 um qui iudex victoriæ à partibus eligitur, tunc velut ex novo
 negotio actio præscriptis verbis contra sequestre competat.
 l. Si gratuitam 17. §. fin. ff. præscript. verb. Busf. ad l. licet n. 3. ff. deposit. (c)
 An a. salarium hac actione sequester peti possit, non omnes
 interpretes conveniunt? Nos cum Geddæo in c. 1. de sequest. pos.
 n. 171. & Carocio in tr. de deposito part. 1. quest. 7. tex. in l. 1. §. Si vesti-
 menta cum §. sq. ff. deposit.

COROLLARIA.

- I. An in rebus, quæ usu consumuntur, cautio sit de substan-
 tia ususfructus? Neg.
- II. An ebrius ratione ebrietatis excusetur à pœna ordi-
 naria delicti? vid. Traj. bell. in 6. cap. de mihg
 pœna in 6.

Eruditione & Virtute præstanti Viro-Iuveni,
Dn. HENRICO MOLLENBECIO
Pro jure disputanti, &c.
Amico suo jucundis.

Ergò MOLENBECI, tibi quos medi-
tatur honores

Phœbus & Aoni, turba novena, chori;
quod multorum mores vidisse peritum
Atq; tibi nomen nomina avita parant:
Ise etiam Themidos novo honore augere
laboras?

Dum petit auxilium fortis athleta tuum!
ja age sis alacris, partes defende receptas
O Phœbi & Themidos nobile delictum!
Arte triumphabis, cuius nil clarius unquam
Vincendi studio nobiliusq; nihil.
Auguror! adventum Musa patriūq; tribunal
Optabunt, palma cum diadema ferēs.

M. Christianus-Theod. Schof-
ferus à Friedhelm March.
Mil. Aur. Poet. Imp. C.R.
& Medic. Cand.

Sunt duo quæ faciunt quod quis sit nobilis,
ARS, MARS;

Arte venit major gloria; Marte minor.
Mollēbeciades ambobus præstat uterq;
Hic dū Martis amans; Ille sed Artis adest.
Ante alios etenim virtute coruscus amara

Joachimus quondā Signifer ibat ovās.
Horrida tardigradi dum Martis bella secut9
Ceu leo magnanimus maxima quaq; terit.
Dulcia suavissona sed Pallados astra tuetur

HENRICUS Themidos Thespiadūq; decus.
Condita sat doctē sanctarum enigmata legū
Nam solvit quasvis discutiendo Strophas.

Nec minor inde venit huic gloria; Marte
quod ille (potest.

Nam præstat celebri; Hic difficili Arte
Perge bonis avibus Claros conscendere colles;
Marte quidē frater; tu tamē Arte vales.

Andr. Tegdnerus Frisac. March
Poëta Lauru nob: Cæf

**HENRICUS MULENBECIUS TANGERMUNDA-
PALAIOMARCHIÆ JURIS STUDIOSUS.**

δι' ἀναγκαζμάτων ἐλίσσας aspir.

I sudans studiis accingere, vince laborem
Næ virtus palmam visuro, in secula vigentem.
Porriget, & Lauri diademate tempora cinget.

Morū & amoris ergo accinebat

JACOBVS HALLIVS Landsberg. NM.

regibus Viri-lavem,
MOLLENBECIO
uranti, &c.
percurdū.

Sicut duoque faciunt quod ipse fecerit
ARS, MAR:

Atte venit mare i gloria; Marti enim
Mollēbecia des amorem proferat illi
Hic de Marti amant; illa pectore amant

hanc alius etiam variat oracula amant
Joachimus quondam Signifer dicitur
Martia la dicit ad diem Marti huius

Cui lex magnam vim necesse pergit
Præter suamque sal Pillachos dicitur
HENRICUS Hermidi Teghnerius

Candela fac dulle famulorum cognatū
Nam solvi quare dicitur amant
Nec mater mole venit hanc gauri; Marti

quand dicit
Nam propter reidori; hic dicitur
Perge boni arthor Clarus cognatū

Martie gaudi frater retoni l'arant
Andr. Teghnerius

Poëta Luro nobis

IUS TANGERMUND
IRIS STUDIOUS
quod elisi alque.

ere, vince laborem
o, in secula vigentem
ate tempora cinget.

Mori & amare est
HALLIVS Landoburg

DISPUTA
DE PIGN
HYPC

Re
DAVIDE G
napoli

71

Le
re
q
6
di

22. f. 5. p. 1. r. 9. 5. 2. i.
cēnā hoc loco pū in re
bet. Unde ad hō Scrvia
termina inflex de alchom.
f. de p. 1. r. 9. 5. 2. i.
p. 1. r. 9. 5. 2. i.
O. l. m. p. f. de p. 1. r. 9. 5. 2. i.
una p. 1. r. 9. 5. 2. i.
differētia aliq
p. 1. r. 9. 5. 2. i.
n. p. 1. r. 9. 5. 2. i.
m. p. 1. r. 9. 5. 2. i.

DISPUTATIO QUINTA
DE PIGNORIBVS ET
HYPOTHECIS.

Respondente

DAVIDE GORLICIO STETI-
nensi Pomerano.

THEMA I.

ULTIMUS CONTRACTUS
realis est pignus (a) sive hypotheca,
quæ nos pro uno & eodem sumimus
(b) de quibus nostra hac vice erit
dissertatio.

(a) Sumitur autem hoc loco vocabu-
lum pignoris non pro re pignori
data, ut fit in l. 3. 5. & 13. ff. de pig. &
hypoth. & in rubr. ff. de C. de distract.
pig. neq; etiam pro ipsa obligatio-
ne l. 8. §. Pignori l. 9. §. 2. l. 20. ff. de pignorat. act. Neque denotat
etiam hoc loco jus in re quod creditor ex ista obligatione ha-
bet. Unde actio Serviana vel quasi serviana nascitur. §. Item
Serviana Instit. de Actionib. l. 15. §. 1. cum l. sq. §. Creditor & l. pignori
ff. de pignoribus. Sed pro ipso contractu pignoratitio hoc loco
usurpamus per tex. in l. 1. §. fin. ff. de pact. & rubr. quib. mod. pig. Solu.
& l. 1. in pr. ff. de pignorat. act. Hotom. ad tr. ff. de pignor. & hypoth.
circa princip. Godd. ad l. plebs. 238. §. pignus ff. de V. S. (b) Nam etsi
quidem differentia aliqua sit inter pignus & hypothecam ut-
pote quod illud non nisi interventu & traditione rei fiat. §. fin.
instit. quib. mod. re contrah. oblig. Hæc verò sola etiam & nuda
conventionem l. Si tibi decem 17. & 2. ff. de pact. l. 4. ff. de pignor. & hy-

poth. l. 1. ff. de pignorat. act. l. Maur. 23. C. de pig. & hypoth. Unde il-
 lud quoq; in re mobili hanc verò in immobili solùm consiste-
 re dicunt. *Gædd. d. l. plebs. §. Pignus & Lælius Zechus tr. de usur.*
c. 11. n. 2. Illud quoq; producit actionem, quæ datur tantùm
 contra creditorem, actio verò hypothecaria contra quemcun-
 que possessorem rei immobilis intentari potest. *Zaf. in §. actio-*
num. n. 62. Instit. de act. Vide Schurff. cent. 2. cons. 3. n. 10. & 11. Ho-
 die tamen ratione effectus nullum inter ista duo est discrimen
 sed alterum pro altero usurpatur. *Gædd. d. loco per l. Res hypothe-*
ca §. §. 1. ff. h. tt. §. Item serviana instit. de act. Hotom. hic mihi p. 12.
 Queritur ergo: Quid si statutum loquatur de pignore, habe-
 bitne etiam locum in hypotheca & contra. *Negat. Br. in l. Si*
rem alienam §. proprie C. ff. de pig. act. Venius autem adfirmari il-
 lud arbitramur per ea quæ supra diximus, & tradit Anton. Ne-
 guzant, *in tr. de pignorib. pars. 1. n. 8 & 9.* *Hænon. diffinit. 13. §. 14.*
Bus. ad l. 1. n. 3. ff. ad pig. act. ubi consuetudinem huius seculi no-
 stram sententiam approbasse scribit. Videri etiam potest de
 hac re *Mozz. de depof. col. 1. n. 16.*

I. I.

Definimus pignus, Quod sit contractus (a) nominatus
 realis (b) quò jus aliquod creditori in re constituitur ob ma-
 iorem crediti restituendi securitatem. (c)

(a) *per tex. in §. fin. instit. quib. mod. re contrah. oblig. l. 14. & 6. ff. de pig. &*
hypoth. l. contractus 23. ff. de R. I. l. 1. §. fin. ff. de pact. l. 11. §. 2. ff. de pi-
gnorat. act. *Gædd. in tr. de contrah. stip. c. 1. n. 47. & n. 61.* Neq; ta-
 men propterea contractus esse desinit, etiamsi reliquis contra-
 ctibus accedat modo per se pignus consideretur, quod diserte
 liquet ex *l. Si superatus 3. in pr. ff. h. tt. ubi principale negotium,*
 cui pignus accessit non subsistit, & tamen nihilominus pignus
 adhuc durat, quod certè fieri nullo modo posset, nisi pignus
 principalis quidam & per se subsistens esset contractus, siqui-
 dem destructo principali statim quoq; accessorium esse desinit
 à *accessorium X. de R. I. in §. l. cum principalis ff. de R. I.* Dissentit Ne-
 guzant, *in tr. de pignor. memb. 1. part. 3. n. 8. & 9.* (b) *§. fin. instit. quib.*
mod.

mod. re contrah. oblig. l. 1. §. Creditor ff. de O. & A. Obligatio enim pignoris cadit super res certa, nec potest esse pignus nisi adsit subjectum, siquidem jus in ipsa re constituit. *l. pignoris C. de pignorib. l. Eos C. qui pot. in pig. hab. l. pignori ff. de pignorib.* Mōzsius *de pignorib. in pr. n. 6. (c)* In quo finis & effectus huius contractus consistit, quorum respectu etiam cautio appellatur, quia securitatem præstat ipsi creditori *d. §. fin. & l. 1. §. jubet ff. de collat.* Et in hoc à reliquis contractibus realibus differt; Mutuum enim & commodatum ratione usus, depositum causa custodiæ, solum verò pignus securitatis gratia celebratur. *l. 4. & 23. ff. h. tr. Buius ad l. 1. n. 6. ff. de pig. act.*

III.

Generali ergò modo acceptum pignus dividemus. Quod aliud sit expressum (a) aliud tacitum: Expressum iterum vel est cum conventionione vel sine conventionione. (b)

(a) Expressum cum cōventionione dicitur, quando conventionione partium res aliqua pignori obligatur, & hoc alias etiam voluntarium appellatur. *gl. in l. 1. ff. de pignorat. act. l. 2. C. prat. pig.* An a. tale pignus conventionale semper præsentiam partium aut etiam scripturam requirat dubitari posset? Quod negamus *per tex. express. in l. contrahitur 4. & l. creditor 23. ff. de pignorib.* ubi expressè dicitur, quod etiam per nuncium talis conventio fieri possit, & quidem sine scriptura; siquidem scriptura facilioris probationis gratia intervenire tantum solet. *d. l. contrahitur & circ. fin.* (b) Sine conventionione contrahitur pignus vel jussu restatoris, quando ille rem aliquam creditori jubet esse pignori. *l. Lucius ff. de alim. legat. l. fundus 9. ff. de annu. legat.* vel auctoritate Magistratus. *tex. in l. non est mirum 26. ff. de pig. act.* Et hoc pignus iterum vel est prætorium vel iudiciale: Prætorium est, quando rei servandæ gratia, in contumaciam rei ex primo decreto absq; strepitu iudicij nobili iudicis officio in bona debitoris creditor immittitur. *l. 3. C. ut in possess. legat. per tex. l. 26. ff. de pig. act.* Neguzant, *de pignor. mem. 2. 3. part. princip. n. 1.* Iudiciale v. est quod ex causa iudicati & prævia sententia capitur

& distrahitur ab ipso iudice pro exequenda sententia. *Mind an. de continent. caus. c. 15. n. 11.* Et licet quidem Donellus *de pign. rib. l. 5. & Duaren. de pig. act. c. 2.* has duas species confundant. *per tex. l. 1. & 2. C. de prator. pig.* Ipsorum tamen sententiam falsam esse vel ex diversitate titulorum *C. de prator. pig. & si in causa judic. pig. cap.* sit facile argui potest: Plures differentias eorum videre licet apud *Mindan. d. c. 15. Neguzant. de pignor. memb. 3. part. 3. princip. n. 2. Mozz. de pign. col. de divis. pign. n. 24.* Inter quas tamē principem locum etiam illa obtinere videtur, quod in pignore judiciali jus praelationis & privilegium ordinis observatur *per tex. express. in l. Si & jure judicatum 10. ff. qui pot. in pig. hab.* Quod secus est in pignore pratorio, in quo si unus ex creditoribus immixtus fuerit, omnes immixti censentur, & eadem commoditate omnes fruuntur. *l. 1. s. cui 5. §. 2. in fin. ff. ut in possess. leg. ut.* Nam istud pignus non tam personæ solius petentis quam creditoribus & in rem permissum videtur. *tex. clarus in l. cum n. nus 12. in pr. ff. de reb. auct. jud. possid.* Hodie tamen de jure Novissimo ista communio aliquantulum creditoribus restricta est, & tū demum locum habet, si creditores in eadē provincia degentes intra biennium, reliqui v. intra quadriennium debitum suum liquidum & certum fecerint, & expensas pro quantitate debitorum ijs, qui sententias consecuti sunt, persolverint. *tex. in l. cū apud veteres in pr. circa med. C. de bon. auct. jud. poss.*

IV.

Tacitum v. pignus est, quando ex juris dispositione aliqua alicui pignori est obligata (a) & tale pignus est illud, quod mulier in bonis mariti ratione dotis habet. (b)

(a) *Lælius Zech. de usur. c. 11. n. 1.* Ac tacitum istud pignus vel tacita hypotheca in casib. jure expressis tantū locū sibi vēdicat. *Cra- vetta conf. 692. n. 2. & conf. 872. n. 2. (b) l. 1. §. & ut plenius C. de rei ux. act. l. asidui C. qui pot. in pig. hab.* Non tantum in presentibus sed etiam in futuris *per tex. manifest. in l. hac edictali 6. §. In omnibus 2. C. de secund. nupt.* Et quidem talem tacitam hypothecam in bonis eorum qui dotem promiserunt, habet quoque maritus &

ritus & ratio est, quia hypotheca non datur ratione personæ sed ratione rei *d. l. 1. §. 1. Et ut plenius* ibi damus ex utroq; latere hypothecam. Sed hic occurrit quæstio: Anne etiam maritus ratione dotis evictæ, adhuc habeat tacitam hypothecam in bonis eius qui dotem dedit? Quod omnino adfirmandum putamus. *per tex. express. in d. l. 1. §. 1. ibi vel rebus dotalibus evictis. Negu-* zant. *in tr. de pign. memb. 4. part. 2. n. 27.* Sed ad *l. 1. C. de jure dot.* quid respondendum sit inter conferendum videbimus. Et ratione dotis istius tacitam hypothecam non tantum habet sola mulier, sed etiam quilibet ad quem actio de dote transit, quia actio de dote, quæ etiam ad hæredes transit, hæc hypotheca data est, uti constat *ex tex. express. §. Fuerat. ibi & tacitam ei dedi-* mus hypothecam *insit. de actionib. Br. in l. 1. in prin. privil. ff. solut. matrim.* Imò ipsi cessionario mulieris tacitam istam hypothecam dari quoq; censemus, quicquid n. ad hæredes est transmissibile, illud quoq; est cessibile *per l. ex pluribus 42. ff. de administr. tut.* Neq; tantum tacita ista hypotheca competit ratione dotis sed etiam ratione augmenti dotis *per tex. in l. Etiam §. ibi Br. C. de jure dot. Novell. 97. c. 2. in med. Jas. ad rubr. n. 39. cum sq. ff. solut. matrim.* An a. tacitam istam hypothecam in bonis mariti mulier ratione dotis confessatæ quoq; habeat quæstio uti quotidiana ita est ardua? Hic certe filum Ariadnes mihi optarem. Novi n. lucernam & aurigam juris Bartolum pro adfirmativa statuuisse *in l. assiduus Col. 2. C. qui pos. in pig. hab.* Et hanc sententiam communem esse & receptam testatur Rol. à Valle *rol. 4. conf. 30. n. 13. Fachin. lib. 2. controvers. c. 92.* Veruntamen vix credere potuimus, textus de confessata dote esse intelligendos, propterea negativæ hac vice adharebimus *per tex. in l. 1. §. 1. ibi pro restitutione dotis C. de rei uxor. act. & d. l. assiduus. ibi ex sua substantia* satisfacere non de dote mulieris. Qui textus de dote numerata loquuntur, Præterea etiam *per tex. in eadem l. assiduus in fin. ibi.* Non n. pro lucro fovemus mulieres, sed ne damnum patiantur suisq; rebus defraudentur curamus, *& ibi gl. in verbo data.* Et talem quoq; tacitam hypothecam habet in bonis mariti mulier ratione alimentorum, prout post Joh. Baptist. Pontan.

in tr. de

in tr. de alim. c. 14. n. 6. & c. 17. n. 30. circ. fin. eleganter tradit Coler.
de alim. lib. 1. c. 10. n. 47. cum aliquot sqq. ubi eam communem
esse ait, & secundum hanc sententiam in Cam. Imp. pronun-
ciatum asserit Myns. cent. 1. obs. 54. videri possunt consule. Sax.
part. 3. quaest. 7. n. 41. ubi 30. casus, in quibus tacitum pignus lo-
cum habet, enumerantur.

V.

Præterea aliud pignus sive hypotheca alia generalis est,
quando quis omnia sua bona pignori obligat (a) alia speci-
alis vel particularis, quando una res aliqua aut etiam plures
particulariter hypothecantur: (b)

(a) Mozz. tr. de pignorib. de subdivis. n. 11. Lælius Zecchus de usur. c. 11. n. 1.
Et quidem in tali hypotheca generali continentur omnia bo-
na, non tantum præsentia sed etiam futura *tex. not. in l. fin. C. que*
res pig. oblig. possunt. modo tamen verisimile sit, quod ea in spe-
cie obligaturus fuisset l. obligatione generali 6. cum 2. sqq. ff. de pign.
l. 1. C. que res pig. oblig. possunt. hypotheca generalis n. non com-
prehendit bona, quæ restitutioni sunt subiecta in eventum ali-
cuius conditionis. Natta cons. 74. n. 22. & 23. Bl. in l. voluntas in fin.
C. de fideicommiss. Sed Anne in generali hypotheca veniunt etiam
nomina debitorum? Affirmamus hoc per *tex. in l. nomen 4. ibi*
Salyc. n. 1. C. que res pig. oblig. possunt l. nominis venditio. ibi Bl.
Cast. C. de hered. vel act. vend. l. si convenerit in pr. ff. de pig. act. Quæ
quidem vera sunt, quando simpliciter hypotheca facta est ge-
neralis, quando a. res omnes mobiles & immobiles hypor-
cata sunt, tunc sub illa hypotheca non comprehenduntur no-
mina debitorum per *tex. l. a Divo Pio §. in venditione ff. de re iudic.*
l. Quam Tuberoni 7. §. 4. ff. de pecul. Neguzant. de pignorib. mens b 2.
part. 2. n. 9. Mozz. de subdivis. pig. n. 14. Talem n. hypothecam po-
tius specialem videri tradit Cravetta cons. 381 n. 3. Et corpora
pecuniæ in hac generali obligatione quoq; veniunt, *tex. express.*
in l. cum tabernam 34. §. fin. ff. de pignorib. Neq; controversum caret
quaestio: An sub generali hypotheca comprehendantur bona
Emphyteutica? Adfirmabimus cum Castrensi in l. Tutor §. fin. per
ill. *tex. ff. de pig. act. Schrad. in §. creditor. n. 19. insti. quib. mod. re*
contrah.

contrah. oblig. Neguzant. d. l. n. 28. & Mozz. d. l. n. 17. (b) per tex. l. 1. §. 1. ibi gl. ff. de pignorib. Mozz. d. loc. n. 33. Necessum a. est, ut res particulariter hypothecata tempore obligationis sit in bonis ipsius debitoris aliàs creditor ad illud probandum tenetur. rex. in l. Et quæ nondum 15. §. Quod dicitur 1. ff. de pignorib. Quare si res aliqua uno & eodem die alienata sit, & etiam hypothecata neq; appareat an alienatio vel hypotheca præcesserit, tenetur hypothecarius suam prioritatem probare per tex. satis manifestum in l. De rebus 13. C. de donat. ante nuptias. Melior enim est conditio possidentis. l. res alien. 25. fin. C. de rei vendic. l. Duo sunt Titij ff. de testamentu. Salyc. in d. l. Et quæ nondum §. 1. n. 2. Dubium hoc loco occurrit: An illis verbis: omnia & singula bona mea tibi sint hypothecata denotetur hypotheca generalis? Quod negamus cum Cravetta conf. 381. n. 4.

VI.

Pignus a. constituere possunt omnes qui Domini (a) aut quasi Domini (b) sunt rerum oppignoratarum earumq; liberam administrationem habent. (c)

(a) Sive sint Domini proprietatis sive usus fructus: proprietariū a. oportet Dominum esse fundi tempore conventionis & sationis: At fructuariū necesse est tempore perceptionis esse Dominū. Hotom. in comm. quæ res pig. Res igitur aliena oppignorari non poterit, ut constat ex l. 1. & l. Quæ prædium 6. tot. 11. C. Si alien. res pig. dat. sit. l. 2. ff. de pignor. act. & ratio est, quia in pignore necellum est, ut debitori constituatur jus in re, id est, obligatio quædam quæ fieri non potest, si res est aliena. Schurff. cent. 3. conf. 71. n. 2. Secus est in emptione, ubi saltem persona obligatur pro evictione ad possessionem tradendam. Mozz. hic col. de reb. n. 3. Quid a. si res aliena pignori data, postea perveniat in dominium ipsius debitoris reconvalescitne istud pignus? Negamus per l. 15. §. 1. ff. de pignorib. Utilis tñ. hypothecaria ex æquitate creditori datur. l. cum res C. Si alien. res l. Rem alienam 41. ibi Paul. Badius ff. de pig. act. (b) Quales sunt bonæ fidei possessorēs l. Si ab eo 18. l. Si inter 21. §. 1. ff. de pignor. Item administratores bonorum reipubl. l. Si n. qui 11. ff. de pignorib. Item Tutores & curatores l. Tutor 16 ff. de pignor. act. l. curator 2 C. Si res alien. l. pignus

ff. de curat. fur. hi n. in rebus pupilli vel minoris Domini loco habentur quatenus eas bona fide administrant. per l. qui fundum 7. §. Si tutor ff. pro empt. (c) Quapropter procurator qui administrationem habet cum libera res Domini oppignorare potest. *Solutum 11. §. fin. & l. §. ff. de pig. act. alias v. hoc facere ei non erit licitum, nisi cum consensu aut ratihabitione Domini l. Si inter 21. in pr. ff. de pignor. l. fin. C. si res alien. De minore dubium videri poterat: Anne eius bona in prædium urbanū illata pignori sint? Quod adfirmandum credimus, sed cum moderamine aliquo prout traditur in l. Lex quæ C. de administ. iur. Gail Jib. 2. obs. 83 n. 8. Poteritne etiam Vassallus oppignorare bona feudalialia? Negamus. *per tex. in c. 1. in pr. ff. de prohib. feud. al. per Frid. Neq; generaliter neq; specialiter neq; tacite neq; expresse prout tradit Neguzant. in tr. de pignorib. memb. 2. part. 2. n. 43. ubi eam opinionem veram & communem asserit, nisi vel ipsi Domino pro pecunia mutuò data oppignoraverit c. 1. X. de feud. aut Dominus aliàs consenserit d. c. 1. ff. de prohib. feud. al. per Frid. Sed quæritur. An sufficiat, si iste consensus Domini ex intervallo interveniat vel subsequatur? Affirmabimus cum Alvarot. in d. c. 1. n. 15. de prohib. feud. al. per Frid. Myns. cent. 4. obs. 87. Vide Rol. à Valle vol. 1. cons. 97. per tot. ubi septem rationes pro contraria sententia adducit easq; refutat. Adhuc quæri potest: Anne etiam mulier in bonis feudalibus mariti habeat tacitam hypothecam ratione dotis? Negat. Rauchb. part. 1. quest. 38. n. 44. Rectius adfirmari posse credimus in quantum sc. jus vassalli se in illis extendit & quamdiù durat *per l. lex vectigali ff. de pignorib. Br. in l. Si constante quest. 3. part. 3. n. 73. ff. solut. matrim.* Et istam tacitam hypothecam pro dote mulieri adjudicatam fuisse ab Electore Saxonie AVGVSTO constat ex constit. part. 2. c. 25. Resolut. Scabin. Lips. quest. 80.**

VII.

Et cadunt sub hoc contractu res omnes sive mobiles (a) sive immobiles (b) sint, modò non natura aut legibus diserte prohibita sint oppignorari (c) Item nomina debitorum possunt pignori dari. (d)

(4) Sive jam sint in rerum natura, sive futuræ sperentur, quales sunt fructus pendētes partus ancillæ fœtus pecorum & reliqua quæ nascuntur *l. Et quæ nondum 15. in pr. ff. de pignorib.* modò tamen res principalis ex qua nascituræ sunt tempore conventionis sit in bonis ipsius debitoris *l. potior. §. Si de futura ff. qui pot. in pig. hab.* Et sic fructus feudi pignori quoque dari possunt, prout testatur Myns. *cent. 4. obs. 86.* Gail. *lib. 1. obs. 117. n. 7.* Speculat. *ff. de pig. §. 1.*

(6) Consuetudine tñ. Hollandiæ & Transsylvaniæ pignus rei immobilis, non nisi coram iudice territorij constitui potest, prout testatur Paul. Bus. *ad l. 1. n. 5. ff. de pig. act.* Hypotheca a. in prædijs constituta tunc sublata censetur, quando creditor alienandi potestatem debitori dedit, vel alienationi jam factæ cōsensit *per l. 2. & l. fin. C. de remiss. pig.* Natta. *cons. 130. n. 1.* De servitutibus dubium est, an oppignorari possint? quod de servitutibus prædij urbani negamus *per tex. l. Si n. qui bona in fin. h. tr.* In servitutibus a. prædij rustici adfirmamus. *l. Sed an via 12. ff. de pignorib.* ratio diversitatis videri potest apud Capoll. *in tr. de servitut. lib. 1. c. 12. n. 4.* & Harpr. *part. 2. diss. 6. §. 13.* Neguzant. *de pignor. memb. 3. part. 2. n. 17.* Sed poteritne etiam res quæ pignori data est iterum oppignorari? Affirm. *per l. 1. C. Si pig. pig. dat.* Jus n. reale in ista re quæsitum est, quod transit à persona in personā. *l. Eos C. qui pot. in pig. hab.* Huius tñ. rei oppignoratio potest tantum fieri ad summam sibi debitam, & quando debitor est in mora solvendi. Lælius Zechus *de usur. c. 11. n. 6.* Et quidem tunc pignus in infinitum pignori dare potest *per tex. l. qui bona 13. §. fin. ff. de dam. infect.* Angel. *in l. 1. C. si pig. pig. dat.* Diss. Speculat. *tr. de pignorib. n. 22.* ubi statuit ultra tres vices istam oppignorationem fieri non posse. Addemus hic elegantem quæstionem: An in datione pignoris *l. 2. C. de rescind. vend.* locum habeat? Neg. Deceptus n. in pignore actione personali debitum suum repetere potest. *l. 1. ff. de pig.* Pinell. *ind. l. 2. part. 2. c. 1. n. 20.* & ibi Anton. de Padilla *n. 61. C. de rescind. vend.* (c) quales sunt res sacræ religiōsæ & sanctæ quæ nō nisi in casu necessitatis hypothecari possunt *c. 1. X. de pignorib.* Item homines liberi *l. qui filios C. quæ res pig. oblig. possunt.* Oppignorari etiam prohibentur legib. instru-

menta, quæ ad agriculturam pertinent *l. pignorum 8. C. quæ res pig. oblig.* & ratio est, ne agricolæ istis instrumentis destituti tributum præstare non possint, id est, capitationem quæ pro iugerum vel capitum quæ quisq; possidebat numero præstabatur *l. fin. C. de immunis. nemini conced. lib. 10. Hotom. add. l. pignorum.* Huc etiam propter Interesse Reipub. arma militum, utpote quæ sine scelere vendi non possunt. *l. Qui commeatu 12. §. 1. ff. de re milit. refert Hotom. in 11. res pig. oblig. (d) per tex. in l. grege §. Cum pignori ff. de pignor. l. nomen & ibi Br. & Salyc. C. quæ res pig. oblig. pnt.*

VIII.

De substantia in hoc contractu pignoris requiritur, ut interveniat res (a) & consensus cōtrahentium (b) item ut Dominium rei oppignoratæ penes debitorem maneat. (c)

(a) §. Creditor instit. quib. mod. re contrah. oblig. & dictum fuit sup. in §. 2. sub lit. B. (b) quia nulla est conventio nullus contractus qui in se consensum non habeat *l. 1. §. adeo ff. de pact.* Et iste consensus quibuscunq; etiam verbis declarari potest *tex. in l. contrahitur ff. de pignorib. & l. fin. C. quæ res pig. oblig. possunt.* Unde contrahitur quoq; pignus, si quis subscribat scripturæ, in qua res sua est obligata, ista n. subscriptione consentire obligationi censetur *l. fidejussor. §. Pater ff. Mart. l. Si ita stipulatus §. Chrysogonus ff. de V. O. Neguzant. de pignor. memb. 1. part. 3. n. 6.* Secus tñ. est, si se aliquis subscripsit velut testis, tunc n. non censetur approbare obligationem de re sua factam. *tex. gl. & ibi Bus. in l. Caus ff. de pig. alt. l. Titia. §. Lucius ff. de legat. 2. Vel si se subscripsit antequam videret vel legit, quæ contineantur in instrumento, hoc in casu enim subscriptio ei non præjudicat. Socin. reg. 477. (c) l. 35. §. fin. ff. de pignorat. act. l. 6. ff. de naut. fæn. l. 12. in pr. ff. de distr. act. pig. l. 1. §. pignori ff. de adilit. edict. l. 12. ff. de public. in rem act. l. 22. §. 15. & l. 27. in fin. ff. de nox. al. act. l. 9. C. de pignorat. act. Quare pignoris alienatio non impeditur per anteriorem hypothecam, sed eius dominium cum sua causa transiit. *l. si debitor 12. C. de distr. act. pig. l. si non venerit §. Si furtus ff. de pig. act. Matilian. de n. 62. n. 2. Possessionē tñ. pignori traditione rei creditor nanciscitur. l. Si quis 37. ff. de pignorat. act. Bus. ad l. cum & fortis 35. §. 1. n. 1. ff. de pig. act. Et**

sic pactum ut pignus vel res debitoris in solutum teneatur pro
 debito est invalidum. *c. conquestus c. quia in omnibus X. de usur. e. ad
 naturam X. de empt. & vendit.* Quia creditor occupando fieret
 Dominus quo casu pignus rei suæ non potest consistere *l. neq;
 pignus ff. de R. l. l. Sirem alienam ff. de pig. act.* Deinde etiam quia
 pactum legis commissoriae in pignoribus, ut vel nunquam li-
 berari possint, aut si intra certum tempus non liberentur, quod
 postea remaneant penes creditorem, est reprobaturum. *l. 1. & l. fin.
 C. de pact. pignor.* Quia usurariam pravitate redolet *c. significan-
 te X. de pignor.* Coler. *de process. execut. part. 3. c. 12. n. 62.* cum aliquot
 seqq. Molinæus *tr. de usur. quest. 52. n. 1.* Lælius Zechus *de usur. c.
 11. n. 4.* Et idè neq; juramento tale pactum confirmari potest
c. significante X. de pignorib. Sed an istud pactum valeat, si non sta-
 tum ab initio contractus, sed ex intervallo inirum fuerit, con-
 troversum est? Quod adfirmari rectius credimus, cessant n.
 tunc prohibitionis istius causæ nimirum captio fragilis debi-
 toris & asperitas avari creditoris. Sed tñ. neque tunc ad agen-
 dum sed ad excipiendum tantum istud pactum proderit. Ne-
 guxant. *de pignor. part. 4. princip. n. 6.* Mozzius *de accidental. pig. n. 12.*
 Dñf. Molinæus *d. c. 52. n. 3. & 4.* Harpr. *part. 2. diss. 6. §. 17.*

I X.

Naturalia pignoris sunt, quod creditor pignus detinens
 de dolo lata culpa & casu fortuito tenetur, (a) item quod
 fructus computantur in sortem (b) & ille qui priorem habet
 hypothecam, posteriori præfertur. (c)

(a) *tex. in l. Sicut 19. & ibi Dd. C. de pignor.* Non tenetur ergò creditor
 restituere pignus sine sua culpa amissum *l. Si creditor & l. que
 fortuitis ibi Bl. Salyc. & Castrenf. C. de pig. act.* An a. creditor
 vel debitor culpam habuisse vel adfuisse probare teneatur, du-
 bium videtur? Nos debitori istam probationem injungendam
 arbitrari. *per tex. l. quotiens §. qui dolo ff. de probat. l. 2. C. de petit.
 hered. Speculat. ti. de pignor. n. 17.* Quomodo a. amissio pignoris
 probari possit consulatur *Speculat. d. loc. n. 17.* Sed si alia ratio-
 ne amissio pignoris probari à creditore non possit standi mnè
 erit ei iuramento? Negandum hoc censemus *per tex. in l. Si*

creditor ibi probat manifestis rationibus C. de pig. act. (b) per l. 1. & 2. C. de pig. act. l. Si dominium C. de pignorib. l. 2. C. de pact. pign. l. 1. C. de distract. pig. tex. in c. cum contra X. de pignorib. c. conquestus X. de usur. Excepto casu qui habetur in c. salubriter X. de usur. Si vero pactum initum fuerit, ut fructus rei pignoratæ pro pretio vel sorte principali debita cedant & remaneant creditori loco usurarum, tunc in casu quando usuræ sunt licitæ, tale pactum valet, & vocatur alijs *ἀντίχρησις* tex. in l. Si ea lege. C. de usur. Molinæus lib. 1. conf. 4. n. 6. An a. tacita *ἀντίχρησις* contracta intelligatur, quando debitor gratuito mutuam accepit pecuniam à creditore, cui fundum suum oppignoravit? Adfirmabimus cum Cujacio lib. 8. obs. c. 17. per l. cum debitor 8. ff. in quibus caus. pig. vel hypoth. tacite contrahi. (c) c. qui prior. X. de R. l. in 6. l. potior & l. qui balneum ff. qui pot. in pig. hab. l. quoties ff. de pignor. Neguzant. in memb. 2. part. 5. Unde habentes anteriores tacitas præferuntur habentibus expressas posteriores per tex. satis clarum in l. 1. C. si propter publicas pensitat. Diss. Crantzius inter consil. Acad. tom. 4. conf. 4. n. 13. Quæ tñ. supradicta locum tantum habent, quatenus aliud quiddam jure non est constitutum. Sed hic occurrit quæstio ardua & controversa: An mulier ob privilegium quod habet ratione dotis etiam præferatur creditoribus alijs expressam anteriorem hypothecam habentibus? Negativam sententiam ut communioem & in Cam. observatam defendere annitemur cum Gail. lib. 2. obs. 25. n. 10. Gæden. conf. 110. n. 3. Rauchbar. part. 2. quest. 30. Neguzant. de pignori. memb. 2. part. 5. n. 25.

X.

Tandem paucis etiam de effectu huius contractus agemus; qui in eo consistit, quod creditor debitore non solvente actione hypothecaria (a) cum convenire potest & postea accepta possessione rei hypothecatae illam distrahere. (b)

- (a) Quam cum Vulteio in §. Item Serviana n. 26. instit. de actionib. definimus; Quod sit actio in rem, qua is, qui jus pignori habet, in re aliqua possessionem eius petit & avocat. Et quidem in rem est hæc actio, ut constat ex l. pignori C. de pig. r. & l. pignori

17. ff. *de l. 11.* Quod tñ. ratione juris, quod in re pignori sibi obligata est exaudiendum prout eleganter explicat Vultei. *in d. §. item Serviana n. 27.* Daturq; hæc actio in heredes vel ipsius creditoris l. *Solutum §. Si creditori ff. de pignorat. act.* vel possidentis rem hypothecatam. Oldendorp. *class. 3. act. 10.* Ac si plures fuerint heredes, datur adversus singulos in solidum. l. *Si necessarias §. 5. §. 1. ff. de pig. act.* Etiam si in solidum non possideant rem obligatam, & ratio est, quia jus hypothecæ individuum dicitur l. *6. C. de distract. pig.* In Individuis autem unusquisq; in solidum tenetur. Cravetta *conf. 990. n. 64.* Videri potest de hac actione fufius Oldendorp. *d. loc. (b) VVfmb. in xx. de distract. pig. n. 1. per l. Si convenerit ibi Bui. ff. de pig. act. l. si cessante l. que specialiter.* Cum hoc C. *de distract. pig.* Competit autem hoc jus distrahendi pignori creditori vel ex pacto vel ex lege vel ex necessitate juris, quæ omnia perspicue tradit Horom. *in explic. 11. de distract. pig.* Quid a. si pactum de distrahendo pignore non fuerit adjectum, poteritne ex tacita conventionem creditor illud distrahere? Quod affirmandum credimus cum VVfmb. & Horom. *in 11. de distract. pign. per l. 1. C. de pact. pign.* Si v. conventum fuerit, ne distrahatur pignus, tunc neq; creditori neq; debitori illud distrahere erit licitum. Et si solutio facta fuerit, tunc habet creditor actionem pignoratitiam, qua rem pignori datam una cum fructibus repetere potest. An luitioni pignoris spacio 30 annorum præscribi possit, quæstio est ardua & difficilis? Nos tñ. illud rectius negari arbitramur cum Henning. Gœden. *conf. 109. Treul. vol. 2. disp. 1. §. 10.*

COROLLARIA.

An verba sua natura injuriosa Interpretationem aliquam recipiant? N.

An fideiussoris præstatio vasallo à Domino possit remitti? N.

An sit Antinomia inter l. 2. C. qua sit long. consuet. & inter c. 1. §. leges de cognit. feud. in usib. feud. N.

An feudum præsumatur novum, An verò Antiquum?

Politissimi ingenij
Præstantissimæq; virtutis
Dn. DAVIDI GORLICIO STETINENSI
Pomerano. Pro jure disceptanti.

Pugnat in Astræ miles fortissimus arvis
DAVID Arionij, lucida gemma, chori.
COLBACIO fretus præclaro Præside, cujus
Dia Themis Clarijs, ora rigavit, aqus.
Auguror, insignem referet vincendo coronam,
Quæ viridem superet nobilitate Cedrum.

Occupatissimus de præperabam

M. Christianus-Theodorus Schofferus
Friedhelmus, C. R. Poeta Imperialis &
Medicinæ Candidatus.

Quævis scire cupis quæ sit præstantia, summam
Huius materia, pagina docta refert.
Perge decus juvenum exornare animumq; polire
Moribus exvivi, artibus ingenium.
Sic tua post mortem nunquam non fama rigebit,
Pignus amicitie hoc, pignus amoru habe.

DAVID GORLICIIUS STETINENSIS POMERANUS.

Per anagramma.

Jus loricæ, diù da stet, ensis in manu pro eo.
Jus loricæ, diù da stet DEUS optime, pugnet
Inq; manu forti pro seruis ensis eo.

Georgius Ludovicus Stetino Pomeranus.

Vidit ut intricata THEMIS fundamina Juris
Voluere te, roseo molliter ore refert;
Felix sorte tuâ, SUBOLES PRÆCLARA, parabis
Splendidius nostræ nomen ab arte tibi:
Perge aurâ ingenij facili! tua inest in herba
Turget, & en plenos mox onerabit ægrus.

Valentius Preibisius Boleslaw Sil.

DISPUTATIO SEXTA
DE EMPTIONE-VEN-
DITIONE.

Respondente

JOHANNE NEUMAN

Colberg. Pomerano.

THESIS PRIMA.

Absoluta tractatione de contractibus realibus nunc quoq; ad eos progrediamur, qui consensu celebrari dicuntur, inter quas primas obtinet (a) emptio-venditio, (b) propterea aliquantulum diligentius & accuratius eius materiam perscrutemur.

- (a) Hic enim contractus omnium qui circa res externas versantur & consensu contrahuntur, præstantissimus est ac humanæ vitæ maxime necessarius, teste Fernando Rebello *in tr. de obligat. instit. parti. 2. lib. 9. quest. 1. in pr.* (b) Et licet quidem sub appellatione emptionis & venditionis si non tam ad modum quam effectum respiciamus, etiam alij veniant contractus, quib. dominium transferretur, ut apparet ex l. *Sicut § Venditionis ff. quibus mod. pig. vel hypoth. solv.* & pluribus hoc probat Fabian. de Monte *in tr. de empt. & vendit. quest. 2. princip. n. 1* & 2. Mozz. de empt. & vendit. col. 1. n. 28. Non tamen eum hic duntaxat intelligi volumus contractum, qui consensu re & pretio perficitur. Duplici autem nomine insignitur hic contractus, ob duplicem actionem correlativam diversæ rationis. Et quidem emptio dicitur ex parte pretium dantis, ex parte tradentis rem pro pretio dicitur venditio. Mozzini *d. col. 1. n. 2.* Et resultat ex his duplex quoque obligatio correlativa una, per quam emptor pro pretio

venditori, altera perquam venditor pro re tradenda emptori
 obligatur. Utuntur tñ. leges ac Dd. his nominibus promiscuè
 unum pro alio accipientes, & reipsa eundem denotant contra-
 ctum, ut notat Arius Pinell. *ad l. 2. part. 1. c. 2. n. 3. C. de rescind.*
vendit. & constat ex tex. l. veteres 19. ff. de act. empt. l. qui tandem 7. §.
4. ff. de empt. l. Si emptione 34. ff. de contrah. empt. Quare statutum de
 uno loquens, intelligi quoq; debet de altero *per tex. in l. 1. C. de*
Cupress. ex Lucio Daphnens. non excid. vel vend. Fabian. de Monte *de*
empt. & vendit. qu. est. 3. pr. n. 51. quatenus se agit de contractu jam
 in esse deducto & formato, prout recte limitat istam conclusi-
 onem Mozz. *de empt. & vendit. d. col. 1. n. 7. & 8. per tex. d. l. 1. C. de*
cupress.

II.

Definitionem emptionis-venditionis perfectam simul &
 semel à JCtis corpori iuris insertam negat Mozzius (a) Pro-
 pterea nos definiemus : Quod sit contractus (b) iurisperiti-
 um (c) nominatus (d) bonæ fidei (e) qui consensu (f) perfici-
 tur super re (g) aliqua mediante pretio (h)

(a) *de empt. & vendit. col. 1. n. 9.* (b) *per tex. l. consensu 2. §. Item ff. de O. &*
et l. 3. ff. de contrah. empt. Et excluditur eo ipso ab omnibus pro-
 missionibus simplicibus, quæ causam seu negotium non ha-
 bent, itemq; à dispositionibus factis per testamenta aut Co-
 dicillos quæ appellatione contractus non veniunt. *l. Inrudent. ff.*
de p. ult. l. contraxerunt 20. ff. de V. S. Fabian. de Monte *de empt. &*
vendit. qu. est. 1. pr. n. 1. (c) *Genes. 17. v. 23. Ieremias 32. v. 10. cum seqq.*
l. 1. §. 2. & ibi Br. Salyc. n. 3. Mudæus n. 1. Busius n. 7. ff. de contrah.
empt. l. Ex hoc iure ff. de iust. & jure. Origo n. huius rei erit inspi-
 cienda: Neq; admittimus hoc loco eorum distinctionem, qui
 quo ad æquitatem tantum hunc contractum iuri gentium, quo
 ad formam vero & introductionem iuris civilis asserunt, prout
 vult *gl. in l. Eas obligationes in verbo de dote ff. de cap. diminut.* Et hinc
 resultat quæstio, an nummus aut pecunia vel potius eius usus
 sit ex iure civili. Quod omnino negandum censemus, & iuri-
 gentium ista ascribimus *per rubric. & l. 1. C. de vet. numm. forest.*

Genes.

Genes. 23. v. 9. 15. & 16 cum Br. Salycet. Mudæo, Buf. d. l. j. ff. de contrah. empt. Ario Pinell. l. 2. ad rubr. part. 1. n. 27. C. de rescind. vendit. Unde cum hic contractus sit juris gentium neque princeps pro libitu eum tollere poterit, prout tradit Pinell. d. jam loc. n. 31 & Mozz. de empt. & vendit. col. 1. n. 25. (d) l. 3. §. 6. 7. ff. de contrah. empt. (e) §. actionum ibi Dd. communiter instit. de actionib. VV (mb. in 20 de contrah. empt. n. 2. Fabian. de Monte d. quæst. 1. Schrader. instit. de obligat. quæ ex consensu nasc. n. 22. (f) d. l. 1. in fin. ff. de contrah. empt. l. 2. ff. de O. & A. in pr. instit. de empt. & vendit. Et hac ratione à reliquis contractibus, qui solo consensu perfici nequeunt, ut sunt mutuum depositum & reliqui, de quibus superioribus disp. egimus, secernitur. (g) Super re dicitur, pro ut res à pretio pecuniario distinguitur. dominiumq; importat: Qua particula excluditur Cambium, quo pecunia pro pecunia cambiari solet, multumq; ab hoc contractu differt Pinell. ad l. 2. part. 1. rubr. c. 3. n. 15. C. de rescind. vend. deinde etiam contractus locationis & conductionis item contractus Emphyteuticus, ubi non ipsius rei dominium, sed tantum usus eius pro certo aliquo pretio vel pensione annua æstimationem rei nullatenus adæquante conce litur. (h) Pretium n. ut interveniat in hoc contractu necesse est alias subsistere nequit. in fin. pr. instit. h. tt. l. 2. ff. de contrah. emp. l. 9. C. b. tt. de quib. singulis in specie infra agemus.

III.

Ad hunc contractum celebrandum admittuntur regulariter omnes, qui sui vel alterius patrimonij administrationem habent, nisi specialiter aut natura (b) aut lege (c) inde repellantur.

- (a) *tex. express. in l. dudum 14. ibi Salyc. n. 1. C. de contrah. empt. l. Si convenit in fin. ff. de pig. act. l. 17. §. 2 ff. de iureiur.* Est n. de genere permissorum propterea unicuiq; regulariter licitum. Fabian. de Monte 17. de empt. & vendit. quæst. 3. pr. n. 1. Adeo quidem ut actione injuriarum eum conveniri posse putemus, qui aliquem rem suam vendere absq; iusta causa & propria autoritate prohibeat. per d. l. dudum. (b) Quales sunt infantes & furiosi ob defectum.

consensus *l. emptionem 2. ibi Salyc. & Castr. C. de contrah. empt. Si*
tn. furiosus dilucida habet intervalla, tunc eo tempore, quo fu-
ror cessavit, hunc contractum celebrare potest d. l. 2. Quæri hoc
loco potest, An contractus à furioso tempore remissionis furo-
ris celebratus, per supervenientem furorem irritetur? Negam⁹
per l. furiosum 9. C. qui testam. fac. possunt. modò tñ. iste contractus
ex omni parte sit perfectus, alias secus est Salyc. add. l. 2. n. 1. C. de
contrah. empt. (c) d. l. dudum in quorum numero habetur tutor qui
bona pupilli emere non potest tex. in l. Si in emptione § fin. ibi Buf.
ff. de contrah. empt. Et ratio est summa fraudis suspicio quam leges
in eo contractu præsumunt; nisi palam & bona fide ista emptio
facta sit. tex. in l. cum ipse 5. C. de contrah. empt. Pacius cent. 5. quæst. 5.
Neq; administratores res Dominorum suorū aut per se aut per
alios emere possunt, nisi rem ipsam perdere & pœnā quadrupli
expectant. tex. in l. non licet 46. ff. de contrah. emp. Collusores quoq;
in ipso ludendi actu hunc contractum ob prohibitionem juris
celebrare non possunt l. 2. §. 1. ff. quæ. rer. act. non desur. Quæritur:
An Imperator Romanus res Imperij absq; consensu stare um,
possit pro libitu vendere? Negabimus per ea, quæ tradit Dn. D.
Cuno præceptor noster honorandus in lecturis teudal. An fra-
ter vendens rem communē suam & alterius fratris, altero præ-
sente & tacente ei præjudicare possit, ut venditioni stare tenea-
tur anceps ob diversa JCrorum responsa est quæstio? Negativā
retinebimus per tex. l. quotiens 11. C. de fideicommiss. l. Caius ibi Buf.
ff. de pig. act. l. cum pater 77. §. Liberti 27. ff. de legat. 2. Fab. de Monte
d. tr. quæst. 3. pr. n. 58. Tandem quæritur: An invit⁹ quis rem ali-
quam vendere aut emere cogi possit? Quod negandum est per
tex. l. invitum n. 11. C. de contrah. empt. l. nec quasi 70. ff. de rei vendit. l.
nec emere 16. C. de jure delib. l. possessores 12. C. de furs. patrim. lib. 11. Heig.
part. 2. q. 6. n. 6. nisi subsit justa quædam causa a jure approbata,
qualis est publica utilitas l. 1. §. Cura ff. de offic. præfect. urbi l. 12. in pr.
ff. de relig. & sumpt. fun. Item communiol. Iulianus 13. §. 7. ff. de act.
empt. favor ultimarum voluntatum l. & si aquo 66. ff. de legat. 1. &
similes causæ quas refert Fab. de Monte de empt. & vend. q. 3. prin-
cip. n. 39. Ubi tñ. justum pretium offerri debet per tex. d. l. 12. ff.
de relig. & sumpt. fun. Gail. lib. 2. obs. 56. n. 8. Et quidem statim absq;
ulla cunctatione persolvi l. venitor § 1. ff. communia prad.

Emi autem & vendi possunt res omnes, quæ in patrimonio vel Dominio alicuius sunt aut esse possunt, siue sint res mobiles siue immobiles, siue corporales siue incorporales (a)

(a) l. Si in emptione 34. § ibi Mudæus ff. de contrah. empt. Si v. res aliqua vel natura, vel iure gentium vel iure civili ex commercio exempta sit eius ven. litio nulla est. d. l. Si in emptione de quibus in tot. tt. C. que res venire non possunt. Mozz. de emj. t. & vendit. col. de reb. que emi & vendi possunt. n. 2. (b) ut apparet ex tot. tt. ff. & C. de heredit. vel act. vendit. l. non utitur 38. ff. de usufr. l. Si aqueductus 47. ff. de contrah. empt. Necq; refert, utrum res illa quæ ven. litur sit propria ipsius vendentis, an verò aliena. Rei n. alienæ venditio nō quidem in præjudiciū Domini rei l. Nemo 6. C. de reb. alien. Sed tn. ipsius vendentis præjuditium valet: Nam obligatur hic ex empto non secus ac si rem propriam vendidisset l. rem alienam 28. ibi Bus. ff. de contrah. empt. & de evi. ctione tenetur l. Si fundum 27. C. de evi. ct. modò tn. res aliena vitio furti non sit infecta rei n. furtivæ emptio & venditio nullus est momenti. d. l. Si in emptione 34. § Item 3. ff. de contrah. empt. l. alienum 6. C. de furtis. Et tenetur emptor rem istam furtivam sine restitutione pretij reddere, aut si ea consumpta tenetur Domino v. ro refundere æstimationem. tex. in l. in civilem 2. C. de furtis. Mozz. de empt. col. de reb. que vend. possunt. n. 31. Fach. lib. 2. contror. c. 40. nisi expresse de evi. ctione conventum sit d. l. Si fundum C. de evi. ct. Dis. Franc. Aret. in l. Si aliquando n. 5. ff. de acquir. posses. An emptio annui redditus valeat quæstio multis poterit esse ambigua: Quod nos affirmabimus per ea, quæ tradit Gail. lib. 2. obs. 7. Fachin. lib. 2. contror. c. 44. constitut. Imperij Anno 1548. promulgata sub tt. Von wählertlichen Contra ten §. Und nach dem Quodnam a. annui redditus iustum sit pretium, res est disceptabilis, ut videre licet apud Fachin. lib. 2. contror. c. 43. nobis placet sententia Menochij, illatuentis iustum annui redditus pretium esse illud, quod æstimationi rei super qua constituitur redditus annuus & fructibus, qui ex ea percipiuntur, est conforme. Res immobiles minorennis vendi posse dubium non est, modò tn. interveniat. 1. Causa necessaria l. ob ar. C. de prad. min. l. magis puto § non passim ff. de rebus eorum.

2. Decretum Judicis l. pen. ff. de reb. cor. l. lex quæ tutores C. de adm-
nistr. tut. 3. Causæ cognitio, ut in tali decreto quoq; interveniat,
summe necessum est. d. l. magis & l. Cum hi & eam transactionem vers.
vult igitur ff. de transact. Adeo quidem ut causæ cognitionis omissio
vitiet venditionem d. l. Cum hi & Si prator. Dec. conf. 556. n. 5. Specul.
tr. de empt. & vendit. § nunc videndum vers. hoc quoq;. Fab. de Monte de
empt. & vendit. quest. 5. pr. n. 95. Venditionem feudi absq; consen-
su Domini non valere certum est. per. c. 1. et. de prohib. feud. al. per
Frid. Adeo quidem ut si venditum sit Dominus feudi illud revo-
care possit, emptori tñ. bonæ fidei rectè actionem dari contra
venditorem ad repetitionem pretij dati affirmabimus cū Schurrff.
cent. 2. conf. 88. n. 2. Venditionem feudi cum pacto de retroven-
dendo absq; consensu Domini valere statuere videtur. Decius
conf. 680. reg. per tex. l. 2. C. de pact. int. empt. & vendit. Cui tñ. hac vi-
ce astipulari vix tutum esse credebamus, per ea quæ tradit Gail,
lib. 2. obf. 16. Num si quis vendat omnes possessiones alicujus castri
videatur vendere jurisdictionem quoq; castri questio est gravis-
sima? Affirmandum hoc censemus, modò tñ. jurisdictio ei rati-
one possessionum competat, secus si ratione personæ. per l. Scia
& Tyranne ff. de instrum. vel instrum. leg. Dec. conf. 483. n. 12. Min-
dan. de process. lib. 3. c. 20. n. 24. & 29.

V.

Ad perfectionem (a) contractus emptionis venditionis
necessario tria requirentur: quorum primum tam ex parte
ementis quàm vendentis est consensus, (b) qui liber, verus ac
perspicuus esse debet. (c)

(a) Perfectionem a. huius contractus dupliciter consideramus,
aut quo ad executionem facti, quæ tunc cernitur, postquam res
traditur, & pretium solvitur, qui est ultimus effectus, de qua nos
hic non agimus: Aut quo ad vim obligandi, quando ita perfe-
cta est emptio venditio, ut ab ea jam recedere aut novas condi-
tiones ad jungere non liceat, sed ex ea consurgit obligatio rem-
tradendi, si nondū sit tradita, de qua nobis sermo est. Fernand.
Rebell. tr. de oblig. instit. lib. 9. quest. 1. sect. 2. n. 7. (b) l. 1. in fin. & l.
in venditionib. 9. ff. de contrah. empt. l. 2. ff. de O. & A. Ac quidem iste
consensus

consensus adeo necessarius est, ut eo deficiente ipsa quoq; sub-
 stantia huius contractus deesse videatur *per tex. l. emptionem 2. ibi*
Bl. & Salycet. C. de contrah. empt. Mozz. de empt. & vendit. col. 3. n.
52. Movenda hoc loco venit quaestio: An non quoq; de substan-
 tia huius contractus requiratur scriptura? Quod negabimus
per l. contractus 17. ibi VVesembec. & per. tex. l. cum instru-
mentis 10. C. de fide instrument. maioris enim tantum firmitatis &
 facillioris probationis gratia scriptura super contractibus fieri
 solet *l. contrahitur 14. ff. de pignor. l. 4. C. de probat. l. cum te 5. C. de*
transact. l. pactum 17. C. de pact. Si tamen partes vel ante vel in ipso
 contrahendi actu scriptura mentionem fecerint & intenderint,
 contractum per scripturam perficere, tunc contractus non erit
 perfectus, neq; ratione executionis, neq; quo ad vim obligandi,
 nisi prius scriptura super isto contractu confecta & ab utraq; par-
 te consignata fuerit, indeq; tempore intermedio utriq; contrahen-
 tiu licitum erit a contractu resilire. *d. l. contractus & § Sed hec quide*
ibi Vulcei. instit. h. tit. Rebell. d. 17. lib. 9. quest. 1. sect. 2. n. 10. & 11.
Fabian. de Monte tr. de empt. & vendit. quest. 5. pr. n. 75. vers. decimo
quarto queritur: (c) Quare cum libertatem consensus vis vel me-
 tus maxime impediat, quapropter emptio-venditio metu cele-
 brata rescindi potest *l. 1. C. de rescind. vend.* Error quoq; si ab alter-
 utra parte circa genus contractus vel causam contrahendi inter-
 venerit p. Si alter rem recipiat q. emptam, alter animo donandi
 tradat emptio-venditio non est, *per l. Si ego 18. ibi Buf. n. 1. ff. de re-*
bus credit. l. in venditionibus 9. ibi siue in ipsa emptione ff. de contrah.
empt. Fabian. de Monte *tr. de empt. & vendit. q. 5. pr. n. 58.* Vulcei. *ad*
pr. tit. n. 1. instit. h. tit. Error enim libertati consensus quoq; inimi-
 cus est. *l. Si consensus ff. de R. I. l. Si per errorem ff. de jurid. omn. judic.*
 Circa rem quoq; error contingere saepius solet, qui est vel in no-
 mine vel in corpore vel in substantia seu materia: Error nominis
emptionem venditionem non impedit. *l. in venditionib. §. 1. ibi*
Mudzu n. 12. Buf. n. 10. ff. de contrah. empt. l. si in iudicijs §. ff. de iudic.
 Aliud v. dicendum erit in errore, qui in ipso corpore contingit.
d. l. in venditionib. ibi Mud. n. 3. & Buf. n. 1. VVimb. in tr. de contrah.
empt. n. 6. De errore in substantia seu in materia maxima est diffi-

cultas & controversia, adeò ut referente Mudæo & Vulteo, Fulgofius eximius J Ctus & in conciliandis legibus alias subtilis & curiosus contrarietatem legum hic fateatur. Nos statuemus, si erratum sit in materia, quæ toto genere est diversa p. Si pro auro veniret plumbum, venditionem non valere *d. l. in venditionib. in fin.* Si verò non in totum erretur in materia, sed tantum ex parte emptionem valere arbitramur. *l. Quid tamen 14. ff. de contrah. empt.* Idem dicendum erit, si ab emptione non discedi emptoris interfit. *per l. Labeo 45. ff. de contrah. empt.* Mudæus *add. l. in venditionib. n. 6. 7. & 8. & ibi Bul. n. 3. cum seqq. & ad l. quid tamen ff. eod. tit. Vultei. ad pr. tit. n. 17. cum seqq. instit. de empt. & vendit. VV lumb. in 1. de contrah. empt. n. 6.*

VI.

Deinde ex parte venditoris ad perfectionem contractus emptionis venditionis necessariò requiritur Res quæ si abfuerit contractus etiam si consensus accesserit, irritus erit & inanis. (a)

(a) *per tex. l. nec emptio & ibi Salycet & Mudæus n. 1. ff. de contrah. empt. Mozz. de empt. & vendit. col. 3. n. 3.* Neq; tamen necessum est, ut res semper præsens sit, & in rerum natura, sed ut modo futuro tempore speretur. Unde emptio-venditio fructuum & partus futuri valet. *d. l. nec emptio. ibi Mudæus.* Et quidem si post factam venditionem emptor illud egerit, ne fructus nascantur, ad interesse emptori tenetur. *d. l. nec emptio.* Quid autem si venditor non impedierit, quò minus nascantur fructus venditi tenebitur ne tunc etiam ad pretij restitutionem? Quod negabimus cum Salyceto *add. l. nec emptio argumento illius textus Diss. Accens. ibid. & ibi Mudæus n. 4.* Spei quoq; emptionem valere certi juris est, puta si quis jactum reris aut indaginem plagis positis vel pantheron emat. *per d. l. nec emptio § 1. & l. emptorem § fin. & l. Si jactum 12. ff. de act. empt.* Quæri hoc loco potest commodè, An vendita gallina, ove, vacca, vel equa, veniat etiam partus vel pullus jam exclusus? Quod dum partus iste adhuc lactatur à matre, adfirmat Gomezus *lib. 2. variar. resolut. tit. de empt. & vendit. n. 24. per l. Si ut certo § uij. adeò ibi Br. ff. commodati & l. Eum qui § non solum ff. de furt. l. Sed*
addes

addes § Si quis ff. locati. Verius hoc negari posse credimus cum Min-
dano *de processib. lib. 3. c. 21. n. 29. per tex. in l. legatū 65. § fin. & l. servus*
81. § ovibus ff. de legat. 3. arg. l. at si ancilla 3. ff. de pecul. legat. At si par-
tus adhuc in utero matris geritur, tunc vendita matre venit etiā
partus, utpote cuius viscerum est portio. *l. 1. §. 1. ff. de inspic. vent.*
Num a. si quis vendat equum, teneatur quoq; tradere sellam &
capistrū, quæstio est quotidiana? Affirmat simpliciter Fernand.
Rebell. *d. tr. de obligat. iustit. lib. 9. quæst. 11. sect. 1. n. 3.* Gomez. *lib. 2.*
variar. resolut. c. 2. n. 13. Rectius negari censemus, nisi vendendi
gratia ita instructus & ornatus sit equus emptoriq; monstratus;
per l. adiles 38. in pr. ff. de adilit. edict. tot. tt. ff. de instruct. vel instrum. leg.
tunc enim etiam sella & capistrum emptori debetur. Mindan.
de process. lib. 3. c. 20. n. 24. & 25. Mozz. de empt. & vendit. col. 4. n. 48.
De consuetudine tn. famulos venditorum aliquod honorarium
petere testatur experientia. Si duobus res eadem temporibus di-
versis vendita sit uter præferatur dubium videbatur? Censemus
eum, cui res primum tradita fuit, licet posterius emerit *l. quoties*
C. de rei vendicat. quia is per venditionem superveniente traditio-
ne rei non tantum acquisivit sibi jus in re, sed etiam plenum do-
minium; alter verò per nudam venditionem solum jus ad rem
nactus fuit, propterea ei quoq; non competit actio realis, sed
tantum personalis, qua id quod interest eius rem sibi tradi à ven-
ditore potest petere. Covarr. *lib. 2. var. resolut. c. 19. n. 11.* Vultei.
ad pr. tt. instit. de empt. & vendit. n. 76. Fachin. *lib. 2. controv. c. 33.* Q. a
conclusionem ampliamus procedere, etiam si prima venditio
mediante juramento facta fuisset, Juramentum n. non adfert
Dominium vel jus in re sed tantum avertit peccatum venditoris.
Rebell. *d. lib. 9. q. 17. sect. 3. n. 22.* Claudat hanc Thesin quæstio il-
la disceptabilis: An venditor rem venditam præcisè tradere pos-
sit compelli, an verò præstando interesse liberetur? Prius nobis
placet modò tn. venditor tradendi facultatem habeat. *per l. Ex*
empto 11. ff. de act. empt. l. venditor 23. in fine ff. de hered. vel act. vendit. §
alix institut. de donat. l. 1. in fin. ff. de rer. permut. c. Cum Ioannes in pr.
X. de fid. instrum. c. 1. § facta tt. Si de feud. defunct. convent. lib. 2. tt. 26. l.
fin. C. de fideic. libert. l. 6. C. de rescind. vendit. Mindan. lib. 3. de process.

*l. 14. n. 14. Heig. part. 1. q. 28. n. 1. ubi hanc opinionem communē
asserunt. Vulcei. ad pr. 11. n. 81 in fin. de empt. & vendit. & lib. 2. lu-
rispr. Rom. c. 9. n. 19. Anton. Fab. lib. 6. coniect. c. 17. VVurm. in pract.
obf. 11. de feud. obf. 8. Bus. ad l. 1. n. 2. cum sqq. ff. de actionib. empt. Dis. Fa-
chin. lib. 2. contror. c. 30. Vandus lib. 1. quest. 9. Speculat. 11. de empt.
& vend. §. Primum n. 1. & 2. Goddæus de contrah. stipulat. c. 9. n. 65.*

VII.

Tandem ex parte eementis in hoc contractu necessario
quoq; requiritur pretium (a) quod certum & determinatum
(b) atq; congruum seu competens secundum rei valorem &
æstimationem esse debet. (.)

(a) *in fin. pr. ibi Vulcei. n. 46. instit. de empt. & vendit. l. 2. in fin. & in ven-
ditionib. ff. de contrah. empt. Fabian. de Monte tr. de empt. vendit. quest.
5. pr. n. 1. Mozz. de empt. col. 3. n. 12. Estq; de substantia emptionis
venditionis, ut ait JCtus in l. pacta conventa 72. in pr. ff. de contrah.
empt. Unde si testes producti non testificentur de pretio tali de-
positione venditionem non probari recte tradit Fachin. lib. 2.
controverf. c. 34. (b) § Sed & certum 1. instit. h. 11. l. empti fides 9. C. de
contrah. empt. l. hæc venditio §. 1. & ibi Mudæus ff. h. 11. Alias emptio
venditio non valet *tex. in l. quod sepe 35. §. 1. ff. de contrah. empt.* Secus
tn. est, si pretium quidem esset incertum, sed determinaretur
certus quidam æstimator, tunc n. contractus valet. Verum si
iste æstimator neq; potuerit neq; voluerit arbitrari justum pre-
cium, irritatur ista venditio, utpote quæ sub conditione est ce-
lebrata, & a futuro arbitramento illius personæ dependet. *d. §.
Sed & certum & l. fin. C. d. contrah. empt. l. si merces 25. in pr. ff. locati.*
Ita quoq; valet emptio-venditio, si pretium determinatur per
relationem ad alium actum vel locum *hæc venditio 7. §. 1. ff. de con-
trah. emp. Arius Pinell. d. l. 2. part. 2. rubr. 3. n. 1. (c) per tex. l. Et si a-
quo 66. & l. si fundum 92. ff. de legat.* Pretium n. est rei venditæ pen-
satio, ut loquitur Molin. in tr. contract. quest. 14. n. 5. Quare si quis
pro teruncio vel uno nummo domū vel rem majoris momenti
se emisisse dixerit, non tam emptio quam donatio erit *arg. L. si quis
condukerit 46. ff. locati l. Si qui ante in fin. ff. de acquir. possess.* Si v. pre-
tium non quidem ipsi rei sed eius usus æquivalet, tunc in dubio.
locatio*

locatio est censenda, *gl. in l. 1. § 1. in verbo agendo ff. de superficieb.* De-
 bet a. consistere istud pretium in pecunia numerata. § *Item pre-*
tium inst. h. tit. Vultei. ad pr. et § 1. inst. hic per l. empti fides C. de con-
trah. empt. l. 1. ff. de ac. et. l. 1. ff. de rer. permut. Unde inferitur, quod
 in contractu emptionis-venditionis loco pretij alia res quam pe-
 cunia intervenire non possit. Arius Pinell. *ad l. 2. part. 2. rubr. c. 1.*
n. 15. C. de rescind. vend. Etiam si Dd. communiter id affirmant. Quod
 tñ. quoad rationem formalem propria venditionis exaudiri vo-
 lumus. Alias n. quoad omnem perfectæ venditionis obligatio-
 nem atq; eventus morales ex ea dependentes, quando de con-
 trario contrahentium animo non constat, aliud dicendum esse
 arbitramur. Rebell. *d. 11. de oblig. iustit. lib. 5. quæst. 1. sect. 3. n. 17.* Pæ-
 terea quoq; inde inferitur, quod in hoc contractu pro pecunia si-
 gnata loco pretij aurum vel argentum ad pondus dari non pos-
 sit, per dict. textus jam allegatos. Pinell. *iam citat. loc. n. 11.* Dis-
 Joh. Fab. *in § item pretium n. 2. inst. de empt. & vendit.* Rebell. *d.*
sect. 3. n. 18. Quæstio est elegans: Si pro re vendita in partem pretij
 detur pecunia, in alteram a partem Res: An sit emptio venditio?
 Quod adfirmabimus, modo tñ. premium manifeste excedat, ali-
 as si excedit res, tunc est contractus innominatus, quia hoc in
 casu id quod plus excedit pro principali respectu eius quod cum
 eo datur haberetur. *per c. ad quæstiones X. de rer. permut.* Natta *cont. loc.*
Fachin. lib. 2. contror. c. 45. Si v. non apparet excessus inter pecu-
 niam & rem loco precij datam, attendenda erit intentio contra-
 hentium. *l. semper in stipulation. b. ff. de R. I. tex. in l. teneretur 6. § 1. & l.*
si sterilis 21. § Si tibi ff. de act. empt. Quid a. juris sit, si de mente cō-
 trahentium non constet, & res sint æqualis valoris, res est ad mo-
 dum dubia? Bl. *in pralud. feud. n. 11.* dicit esse emptionē. Rebell.
d. quæst. 1. sect. 5. n. 24. putat mixtum hunc contractum esse cen-
 sendum. Quorū sententijs repudiatis rectius per mutationem
 esse statuemus cū Ario Pinell. *ad l. 2. part. 2. rub. n. § C. de rescind. vend.*

VIII.

Enodanda hic nobis erit quæstio: An licitum sit contra-
 hentibus in hoc contractu circa premium se circumvenire?
 Quod certè Theologicè affirmare non auserim (a). Jcti tñ. in
 foro Politico concedunt. (b)

(a) Aie

(4) Ait n. D. Paulus 1. *ad Theſſal.* 4. v. 6. Ne quis ſupergrediatur, neq; cit: u nveniat in negotio fratrem ſuum, quoniam vindex eſt Dominus de ijs omnibus. (b) per l. *In cauſa* § *Idem Pomponius ff. de minorib. l. Item ſi* § *quemadmodum ff. locati C. cum dilecti C. cum cauſa X. de empr. & vendit.* Quare etiam ſi quis læſus ſit in contractū emptio- nis venditionis ratione pretij non ſtatim ei in foro politico acti- one aliqua ſuccurritur, ne commercia hominum facilè turbentur & lites multiplicentur. Iohan. de Caſtillo in *controv. jur. c. 8. n. 17.* Modò tn. iſta læſio non contingat ultra dimidium juſti precij, hæc n. quoniam enormis eſt atq; immenſa remedio aliquo læſo ſuccurritur, quoad reſciſſionem contractus vel ſupplementum precij agere poteſt. l. 2. & l. *Si voluntate* 8. C. de reſcind. vendit. d. c. cum dilecti & c. cū cauſa X. de empr. & vend. Pretium tn. quod contrahen- tib; placuit ſemper præſumitur juſtum. Bl. in l. *per diverſas q. 4. C. m. videtur.* Unde qui vult reſcindere contractum ob injuſtitiam & læſionem eam probare tenetur. *tex. in l. Si circumſcripta* 6. C. ſolut. m. ur. m. Natta *conf. 650. n. 8.* Sed ſi in diverſis locis varium ſit rei venditæ precium, cuius loci taxa erit inſpicienda, an eius in quo ſit conventio vel ubi facienda eſt ſolutio? Utrumq; negandum cenſemus, & taxam eius loci eſſe conſiderandam, in quo res ve- nalis emptori eſt tradenda, per traditionem enim contractus cō- ſumatur. *Rebell. d. 17. de obligat. iuſtit. lib. 9. queſt. 2. ſect. 3. n. 13. Et cum d. l. 2. tantum loquatur de venditione, an etiam eius diſpoſi- tio in emptore locum habeat controvertitur. Quod rectè adfir- mari cenſemus cum Bl. & Salyc. in d. l. 2. n. 20. & ibi Caſtrenſ. n. 17* Ant. de Padilla n. 12. & Pinell. *part. 1. c. 2. n. 1.* per ea quæ tradimus ſuperius in Theſi 1. & per *tex. in l. 1. § Si quis in fraudem v. r. l. Sed ſi em- rit ff. ſi quid in fraud. patron.* An a. iſtud remedium l. 2. etiam locum habeat, quando contractus juramento eſt vallatus? Quod nega- mus cum Br. Salycet. Caſtr. Padill. in d. l. 2. niſi abſolutionem & relaxationem juramenti impetraverit, Padilla ad d. l. 2. n. 32. in ſu. Fachin. lib. 2. *controv. c. 17.* Quam concluſionē ampliamus pro- cedere, etiam ſi jurans adhuc minor fuerit, præſertim quando ab- ſolute jurat ſuſpicando vel timendo læſionem, vel animadvertit ſe decipi in prærio, etiam ſi de hoc beneficio certioratus non fue- rit per *tex. in c. ex reſcripto X. de jurejur.* Cadilla ad d. l. n. 34.

Pacta quædam huic contractui à contrahentibus adijci possunt & solent (a) inter quæ primaria esse videntur pactum legis commissoriæ (b) & pactum retrovenditionis. (c)

(a) Ut constat ex tot. tit. C. de pact. int. empt. & vendit. & ff. de contr. sh. empt. (b) Quo sibi caver venditor, ut nisi intra certum tempus precium solvatur res inempta sit *tex. in l. si fundus 4. in pr. ff. de leg. commiss. l. Si hominem 19. ff. de usurpat. & usuc.* Et quidem si die præstituto emptor precium non offerat statim res inempta fit, venditorq; eam repetere potest, etiamsi emptor interpellatus non fuerit *d. l. Si fundus in fin.* Dies n. pro homine interpellat *l. magnam C. de contrah. stipulat.* Quæritur: An venditor huic suo juri post elapsum diem possit renunciare? Affirmabimus: Et sic ipsi adhuc licitum erit elapso die vel precium petere vel commissoriam exercere, via tn. una electa ad alteram reverti non potest. *d. l. Si fundus § 2. VV smb. in ca. de lege commiss.* (c) Quo sibi consulit venditor, ut vel sibi vel suis heredibus, siue intra certa tempora, siue quodocunq; voluerint rem venditam oblato precio redimere sit licitum. *l. 2. C. de pact. int. empt. & vendit.* An tali pacto retrovenditionis, quod sit adjecta vocula QUODCUNQ; spacio 30. annorum possit præscribi controvertunt Jcti? Negabimus *per tex. l. fin. ff. de condit. instit. & l. 31. § 22. ff. de adit. edict.* & rationes quas adducit Gail *lib. 2. obs. 18. & Henning Gøden conf. 109. n. 296. & sqq. Francisc. Zoanett. ad l. 2. n. 33. C. de pact. int. empt. & vendit.* Diss. Balbus *de præscript. 4. part. 5. part. prin. quest. 3.* Si duo rem aliquam venderint, cum pacto de retrovendendo & postea unus partem precij offerat reddendane ei erit pars rei venditæ. Neg: Br. *in l. cui usufructus n. 4. ff. de usufr. leg. Jas. in l. stipulationes non dividuntur n. 20. ff. de V. O. Mindan. de process. lib. 3. c. 13. n. 14.* Tutius esse credimus rem distinctione expedire cum Mozz. *de empt. & vendit. de accidental. n. 8.* Quid a. si unus quidem precium solvere velit, verum non statim una vice sed petit sibi dari terminos quales emptori fuerunt indulti, an tunc invito emptore, qui restitutionem totius pretij una vice postulat audiendus erit? Negabimus cū Mindan. *lib. 3. de process. c. 13. n. 17.* Pactum n. illud est odiosum & propterea

preterea restringendum per jura vulgaria. Idem etiam statuendū esse putat Mundan. d. c. n. 18. etiam si unus altero negligente totum precium simul offerat: In quo m. ab eo dissentimus cum Fachin. lib. 2. contror. c. 2. per tex. l. fistulas 78. § qui secundum & l. fundus 64. ff. de contrah. empt. l. 1. § si pecunia ff. de deposit. per l. heredes § idem observatur ff. famil. ercisc.

X.

Effectus huius consistit in actionibus, quæ inde prosiliunt, quarum duo sunt, Actio empti (a) & actio venditi (b)

(a) quæ datur emptori vel eius heredib. contra venditorem vel heredes, ut possessionem vacuum rei venditæ cum omnibus accedionibus & fructibus à tempore contractus perceptis, & si in mora tradendi fuerit percipiendis ei tradant. l. Ex empto & tot. it. ff. de act. empt. Oldendorp. cl. ff. 4. act. 1. Antequam a. hæc actio emptori competat, necessum est, ut prius totum precium vel solverit vel obtulerit. tex. in l. Iulianus § offerri ff. de act. empt. Et ratio est, quia contractus ab eo velut indigente re emptæ capisse censetur. (b) Quæ succurritur venditori adversus emptorem ad consequendum precium. Imò postquam emptor in mora solvendi vel offerendi precium sive totum sive eius partem fuerit, etiam usuras secundum precij non soluti proportionem hac actione petere potest. l. fin. ff. de peric. & commod. rei vendit. Cursus huius disputationis finiat questio: An emptor teneatur restituere fructus perceptos à tempore rei traditæ, quando propter venditoris læsionem ultra dimidium mavult rescindere venditionem quam precium supplere. Negabimus cum Pinello ad l. 2. part. 2. c. 4. n. 1. C. de rescind. vendit. & Gamma de c. 44. Dis. Covarr. lib. 1. var. resolut. c. 3. n. 15.

COROLLARIUM.

2. Si contractus ab aliquo mediante juramento fuerit celebratus, An eius heres eo defuncto etiam ad observantiam huius juramenti teneatur, adeò ut si contraveniat, perjurus fiat? Aff.

DISPUTATIO SEPTIMA.
DE
LOCATIONE-CONDUCTIO-NE & EMPHYTEUSI.

Respondente

JOHANNES GRUNOVIO
Soltquellâ Marchico.

THESIS PRIMA.

Post emptionem-venditionem alterum inter huius ordinis contractus locum jure sibi vendicat locatio-conductio, (a) de qua primùm agemus, postea quoque succedet Emphyteusis.

(a) cum ratione præstantiæ & crebrioris eius præ reliquis usus, cum etiâ ratione similitudinis quàm cum emptione venditione habet in pr. instit. de locat. & conduct. l. 2. in pr. ff. eod. tit. Maxima n. inter hos duos contractus in plurib. est similitudo, in multis tñ. etiâ discrepantia ut videre licet apud Mozz. de locat. & conduct. col. 1. n. 3. cum seqq. Vultei. in pr. n. 22. instit. hñc. Inprimis quoq; differunt in eo, quod in emptione-venditione transfertur dominium & possessio. per tex. l. ex empto. ii. § 2. ff. de act. empt. quod secus est in locatione-conductione, ubi dominium nō transfertur l. cum manu. 80. ff. de contrah. empt. l. 1. C. communia de usucap. l. Si quis ante ff. de acquir. possess. Natta cons. 426. n. 8. excepto unico casu qui habetur in l. in navem Sausseij 31. ff. h. t. Et conductor seu colonus nec civiliter nec naturaliter possidet, sed solum detinet. d. l. 1. & l. non solum § quod vulgo ff. de usucap. l. male agitur. C. de præscript. 30. annor. Ex quib. infertur, quod colonus dominium rei conductæ præscribere non potest. Schurff. cent. 2. cons. 4. n. 3. Et promiscuè hæc vocabula locationis & conductionis in jure usurpantur,

ut apparet ex l. 19. & 20. ff. de act. empr. Unde controversia orta est inter JCtos, quisnam locator aut conductor rectè dicatur? communiter statuunt, eum locatorem esse, qui mercedem accipit, conductorem qui dat mercedem. Cujus sententiæ falsitas liquet ex l. videamus 11. § qui vinum & ex l. item queritur 13. § 1. 2. & 3 l. Marcus 59. ff. h. t. Rectius ergò dicimus, quod locator is sit, qui dat aliquid utendum vel faciendum, conductor qui accipit sive hic mercedem det ille accipiat, vel è contra. Cujac. lib. 2. obs. c. 28. Vultei. ad pr. tt. n. 7. instit. hic Goddæus ad l. opere 5. § 1. n. 2. ff. de V. S. quæ sententia manifestè probatur ex l. qui domum 57. cum 3. ll. sqq. ff. h. tt.

II.

Definiemus locationem conductionem; quod sit contractus nominatus juris gentium (a) bonæ fidei (b) consensu solo celebratus (c) quo usus rei aut factum personæ pro certa aliqua mercede (d) statim constituta (e) conceditur.

- (a) l. Ex hoc jure tt. de justit. & jure l. 1. ff. h. tt. Vinc. Carocius tr. locat. & conduct. part. 1. tt. 1. n. 1. (b) l. cum venderem 21. ff. h. tit. l. 2. l. emptorem 9 l. præses 17. C. eod. tt. Unde sicut in alijs bonæ fidei judicijs, ita etiam in hoc usuras & interesse lucri cessantis & damni emergentis deberi statuimus per dd. tex. Carocius tr. de posit. part. 1. tt. 3. n. 1. Interesse tn. illud debet adæquari fructibus perceptis non percipiendis, prout tradit Socin. in l. de divisione n. 13. ff. solut. matrim. (c) d. l. 1. ff. h. tt. Qui consensus quibuscunque etiam nutibus vel signis exprimi potest, verba n. aut scriptura in hoc contractu necessariò non desiderantur, ut patet ex l. contractus 24. C. locat. & l. qui ad certum 14 ff. eod. tt. l. 2. ff. de O. & A. nisi contrahentes in ipso contrahendi actu convenerint, ut contractus illè non aliter sit perfectus, nisi scriptura interveniat. Carocius tr. locati tt. de substantia locat. n. 16. Et quidem consensus iste adeò necessarius est, ut sine eo contractus non subsistat: Mozzius de locat. & conduct. col. de substantia n. 1. quare si plures rem aliquam communem habeant, quam aliquis conducere velit, contractus perfectus esse non poterit, nisi omnes consenserint, sive collegialiter, sive separatim per tex.

per tex. in l. per fundum 11. il. i. Castrenf. ff. de servit. rust. tex. l. final. ff. communiæ prædior. Non tñ: semper necessum est, ut consensus iste sit expressus, sed tacitus etiam interdum sufficit, puta, si quis finito tempore conductionis in conductione remanserit, l. item queritur §. fin. cum l. sq. ff. locat. An a. si fidejussor prioris istæ locationi accesserit, quæ postea tacito consensu fuit renovata. & fidejussor tacitè huic quoq; consenserit, an ex eo consensu locatori postea teneatur, quæstio est elegans? Negativam veriore esse certò nobis persuasimus per tex. l. Item queritur §. fin. ibi. huius n. novus consensus erit necessarius ff. h. rr. l. Si cum Hermes 7. ibi Bl. n. 1. C. locati. Carocius de locat. part. 3. tit. de fidejussor. Castrenf. in l. videamus §. qui impleto n. 3. ff. h. rr. In prima verò locatione si fidejussor pro conductore domus forsitan interesset, non tantum propensione domus, sed etiam pro massariis fractis vel consumptis intercessisse videtur. Br. & gl. in l. amisi §. fidejussores ff. de fidejussorib. Anton. Hering. de fidejussorib. cap. 24. n. 185. nisi disertè expresserit, se velle tantum propensione teneri, tunc n. ob fenestras, parietes, fornaces, scamna & alia eius generis fracta, quæ sub appellatione massaritarum veniunt, conveniri non potest, prout tradit Capolla cautel. 126. Brederod. inter cautel. contract. in verb. fidejussor. (d) quia hic contractus, ut postea dicetur, sine mercede ratus esse non potest. Schrad. insut. hic n. 3. l. Si vir uxori 52. ff. de donat. inter virum & uxorem: (e) quæ verba propterea addenda fuerunt, ut denotantur partes statim in ipso contractu de mercede convenire debere, alias si gratis fieret aut esset donatio, aut mandatum: si verò mercedis nomine aliquid quidè daretur, sed post negotium gestum primum tunc non locatio; conductio, sed contractus est innominatus tex. in l. Si tibi polienda 22. ibi Zas. Salyc. & Castrenf. ff. de præscript. verb.

III.

Liquet ergò ex definitione tradita ad similitudinem emptionis, venditionis tria quoque in hoc contractu necessariò requiri, consensum nimirum; de quo fusiùs in thesi præcedenti actum, & præterea rem (a) cujus causa consensus & merces interveniant.

(a) Ap-

(4) Appellatio autem rei hoc loco ita accipienda est, ut non tantum res mobiles & immobiles, corporales & incorporales. *l. Si quis domum § 1. ff. h. t.* Sive propriæ sint sive alienæ *l. Si tibi 7 ff. h. tt.* Sed etiam factum sub se comprehendat *per l. rei appellatio 23. ff. de V. S.* Facta n. etiam locari possunt, etsi vendi non possint. Vultei: *ad pr. n. 14. instit. de locat. & conduct.* Servitutes personales locari posse certum est, quales sunt ususfructus & habitatio. *l. arborib. 12. § 2. ff. de usufructu l. cum antiquitas 13. C. de usufruct. § Sed si cui § 5. inst. de usu & habit.* Ususfructus tñ. vestium locari non potest propter damnum attritionis. *l. Sed si quid § Proinde.* Neq; usus locatio valet. *§. 1. instit. de usu & habit. l. plenum 12. §. fin. ff. de usu & habit.* Reales servitutes per se locari non possunt nisi cum fundo, *tex. in l. locare 44. ibi* Badius n. 1. *ff. locat.* VVimb. in *tr. t. locati n. 1.* & ratio est, quia tales servitutes absq; prædijs constitui non possunt. *l. 1. §. 1. ff. communi prædior.* Feudum etiam ad modicum tempus sine consensu Domini locari posse indubitatum est *per tex. in c. 1. § Donare. ibi Alvarott. n. 3. t.* qualiter olim poterat feud. alienare. Prohibitus n. alienare nihilominus locare potest *per l. Lucius. ss. § 1. ff. de leg. 4. tr. 2. Jacobin. de S. Georg. tr. feud. in verb. in feudum n. 7.* modo tñ. ista locatio non sit fraudulenta alienatio: hoc n. casu incidit vassallus in pœnam privationis feudi *d. c. 1. Alvarott. in c. 1. n. 13. t. de prohib. feud. alien. per Frid.* Sed an etiam ad longum tempus ista locatio fieri possit, magnus est Dd. conflictus? Negant Feudistæ cõmuniter: Sed nos affirmativam amplexabimur per ea, quæ tradit Arius Pinell. in *l. 1. part. 3. n. 66. C. de bon. mater.* Badius ad *l. locare 44. n. §. & sqq. ff. locati.* Rudinger. in *controv. feud. c. 53.* Neq; n. locatio ad longum tempus alienationem sapere videtur *arg. l. 1. in pr. C. de jure Emphyteut.* Diss. Johann Gasias in *tract. de expensis & meliorat. c. 14. n. 3.* Si plures res sub unica pensione sint locatæ, quæritur, an plures sint locationes? Unam esse locationē arbitramur, *per l. si plura & l. cum ejusdem ff. de adilit. edict. l. cum duo ff. de in dñm adject. l. si duos ff. de contrah. empt. l. cum plures ff. de evict.* Natta *cons. 449. n. 6.* Bos. in *tr. crim. tt. de remiss. merced. cond. n. 21.* Re eadem duobus locatâ & posteriori traditâ uter erit præferendus? Putamus eum, qui primùm rem conduxit, quia contractus loca-

tionis

tionis cum eo fuit perfectè celebratus, non enim in illo agitur de translatione Dominiij aut alicuius juris realis in conductorem, ad quod traditio sit necessaria. Iason. *in l. quoties n. 37. C. de rei vendic.* Et sic isti duo conductores par jus habent in re ista conducta, quo in casu eius conditio est posterior, qui tempore prior est. *per tex. l. in operis 26. ff. locati.* Natta *conf. 261. n. 10.* Heig. *part. 1. quest. 14 n. 52.* Caroc. *de locat. & conduct. part. 2. tit. de locat. duob. pag. 87.* Sed poteritne conductor rem conductam alteri sublocare? Affirm. *per tex. l. nemo ibi Bl. C. locati.* modò tn. alteri æquè idoneo & ad eundem usum locet. Caroc. *de locat. & conduct. part. 1. tit. de iure sublocandi.*

IV.

Tandem de substantia huius contractus requiritur etiam merces (a) quæ certa (b) & iusta usuiq; rei conductæ ad aqua-
ta esse debet. (c)

(a) *l. 2. in pr. ibi Bult. n. 1. ff. h. tit. l. Si vir. 52. ff. de donat. inter vir. & ux. l. Si convenerit 22. ff. communi dividundo in pr. instit. de locat. & conduct.* Et dicitur alias ad similitudinem emptionis etiam precium *l. quod si 28. § 1. l. Si ea lege 51. § 1. l. Insulam 58. ff. locat. l. 10. ff. de acquir. possess. l. fin. § fin. ff. de leg. Rhod. de jactu.* Item pensio vel redactus. Vultei. *ad pr. tit. n. 16. instit. de locat. & conduct.* (b) *per l.* Et hæc distinctio 35. § 1. ibi certo precio eum conductum haberemus *ff. locati & l. licet. 8. ibi certis annuis quantitativibus C. eod. tit. per pr. tit. instit. hic.* Quare si quis alicui rem locet non pro certa sed iusta mercede, non erit locatio-conductio, sed contractus innominatus *per tex. in d. pr. & ibi Angel. n. 6. & Schrad. n. 3.* Certificari a. potest ista merces aut pensio, vel expresse ab ipso locatore vel alia aliqua certa persona, in cuius arbitrium declaratio mercedis collata fuit: modo tn. is postea mercedem certam definiat, antequam n. hoc fit, contractus non est perfectus. *l. Si merces 25. in pr. ff. h. tit. tex. in l. Si quis arbitrato 45. cum l. sq. ff. de V. O. Bultius in l. societatem 76. n. 1. & 2. pro socio.* Vel etiam per relationem ad alium aliquem actum præcedentem factam mercedis certitudo determinari potest. Vnde si res aliqua solita sit locari pro certa mercede, valet locatio eius rei etiam si inter contrahendum nulla mercedis facta sit mentio. *Castr. in l. 1. n. 2. ff. h. tit.* Quæritur ergo, si quis condu-
cat fa-

eat famulum ad annum pro certa mercede & finito isto tempore
 eum dimittat, post biennium a. iterum conducatur, nulla facta men-
 tione mercedis certæ eritne locatio ista valida? Affirm. quia respec-
 tu prioris mercedis & salarij facta esse videtur per tex. l. In his reb. 66.
 § uxor. 5. ff. solut. matrim. Carocius de locato & conduct. part. 1. tit. de subst.
 loc. n. 8. Occurrit hic tandem nodus Herculeus. An ista merces in
 contractu locationis semper in pecunia numerata debeat consiste-
 re? Veriorē sententiam esse negativam putamus, nulla habita rati-
 one eorum, quæ pro altera sententia stabilienda adducit Arumæus
 exercit. 14. §. 10. Propterea quod jura mercedem tantum simpliciter
 non vero in pecunia numerata requirunt & per tex. l. Et hac distinctio
 35. in fin. l. Si merces 28. § vis major ff. locati. l. licet §. ibi certis annis quan-
 titatibus l. Excepto 18. l. Si olei 21. C. locati. l. Sed addes 19. § Si Dominus C. eod.
 11. arg. l. 2. § 1. C. de constit. pecun. Arius Pinell. ad l. 2. part. 2. rubr. c. 3.
 n. 28. cum seq. Coraf. lib. 2. Miscell. c. 11. Vultei. ad pr. tit. n. 18. cum sqq.
 insit. h. 11. Treutl. vol. 1. disp. 29. §. 3. Harpr. part. 2. disp. 10. §. 7. Heig. ad
 pr. n. 17. inst. de locat. Buf. ad l. 2. n. 2. & 3. ff. locati. ubi diversas hac de re
 Dd. opiniones conciliare tentat. Diss. Ias. in l. naturalis § at cum do &
 ibi Caltrenf. n. 2. Anton. de Padilla n. 1. & Dd. communiter per ill. tex. ff.
 de præscript. verb. Fachin. lib. 1. contrav. c. 82. Mozz. de locat. de substantial.
 n. 13. & 14. & in pr. n. 24. Anton. Fab. lib. 2. conjectur. c. 82. (c) Quare
 si quis pro uno nummo rem majoris usus conducatur iste contractus
 non sapit conductionem sed donationem. l. Si quis conduxerit 46. ff. h.
 11. Iusta a. merces tunc constituta censetur, quando 20. annis collecta
 ad ipsum capitale seu precium rei ascendit, prout tradit Mozz. de
 substantial. n. 18.

V.

Naturalia contractus locationis-conductionis sunt, quod
 non conveniunt dolus & culpa lata & levis (a) Item quod con-
 ductor finito anno locationis, si aliter inter eos conventum
 non fuerit, aut consuetudo loci aliud non postulat ad soluti-
 onem mercedis statim est obstructus, (b) & locatori quoq; ex
 natura huius contractus refectionis rei locatæ incumbit. (c)

(a) per l. Si quis domum 9. in pr. l. 11. & l. 13. l. 19. § Si quis dolia in l. 1. 25.
 § sculpal. 60. § Servum meum ff. locati l. Si ut certo 5. § nunc videndum ff. con. modat

arg.

arg. l. Si servus legatus 111. § Cum quid tibi ff. de legat. 1. Ana. culpant le-
vissimam conductor prestare regulariter teneatur? Controversum
est? Negativa nobis videtur verior arg. l. 5. § 2. ff. commodat. l. contra-
ctus 23. ff. de R. I. nisi res illa sua natura exactissimam desideret diligē-
tiam, l. Si merces 25. § Columnam ibi Badius ff. h. tt. aut artifex artem,
fuerit pollicitus, hoc n. casu etiam exigua imperitia culpæ annume-
ratur, l. Si quis domum 9. § Celsus ff. h. tt. Anton. Delrio in l. contractus c.
11. interpret. analog. ff. de R. I. Caroc. de locat. part. 2. tt. de dolo & culpa.
Hænon. disp. 16. § 21. Casum etiam fortuitum conductor prestare
non tenetur, l. in iudicio 28. C. h. tt. l. contractus 23. ibi Sturcius ff. de R. I.
l. que fortuitis C. de pignorat. act. nisi expressa conventionem eum in se
susceperit. De incendio an teneatur conductor res est disceptabilis?
Negamus modo ab extra causam suam habuerit, tunc n. inter casus
fortuitos enumeratur, d. l. contractus in fin. ff. de R. I. l. penult. ff. de incend.
ruin. naufrag. Et licet quidem incendium in dubio culpa inhabitanti-
um factum presumatur, nisi casus fortuitus probeatur l. Si vendita
ff. de peric. & commod. rei vendit. l. 3. § 1. ff. de offic. prefect. vigil. l. 9. § 3. & 4
ff. locat. Tamen ista præsumptio nondum est sufficiens contra cōdu-
ctorem, non n. præsumitur culpa certæ & determinatæ personæ fa-
ctum, d. l. Si vendita. Quare etiam si appareat incendium factum esse,
non tn. constet, à quo originem habuerit, in tali casu dubio condu-
ctorem absolvendum esse tradit Rol. à Valle vol. 2. conf. 95. n. 25. Ca-
roc. de locat. part. 2. tt. de incendio. Est n. conductor hoc in casu tantum
in culpa levissima uti tradit Boss. in tr. crim. tt. de remiss. merced. conduct.
n. 80. De qua ex natura contractus locationis conductor nō tenetur
ut jam dictum: Ex natura tn. actionis, quæ competit ex lege Aqui-
lia eum de levissima culpa quoq; teneri, docet Fachin. lib. 13. contrav.
c. 74. Videatur de hac materia incendij late Salyc. in l. que fortuitis C.
de pig. act. (b) Bl. in l. eadem in addit. n. 5. C. h. tt. per l. Sed addes 19. § Si quis
cum in annum 6. ff. eod. tt. l. palam 2. § circa 3. in fin. ff. de doli mali except. per
l. in obsequiis ff. de R. I. Ad id quidem ut locator mercede ista conventa
non soluta, inuenta & illata conductoris propria autoritate inclu-
dere possit, donec ipsi de pensione satisfiat. l. utiq; ff. de damno infect. l.
quæro § Inter locatorem ff. locat. Verunt. quoniam res ista periculosa
est, siquidem vi locatori resistere forsitan posset colonus, propterea

ad evitandum istud periculum & scandalum item omnem aliam fraudis suspicionem tutius esse ministerio iudicis ista facere, tradit Coler. de process. execut. part. 1. c. 2. n. 205. per tex. l. creditores in fin. C. de pignorib. l. civile C. de furt. l. si pupillorum § Si pupillus ff. de reb. eorum, qui sub tutel. Simulq; in præsentia iudicis, ut a Notario rerum a colono illatarum conficiatur inventariū curare debet per l. cū domini horreorū 56. ff. locati. (c) tex. in l. Dominus horreorum 55. § 1. l. ex conducto 15. l. cū in plures 60. in pr. l. colonus 61. in pr. ff. locat. Garfias de expens. & meliorat. c. 14. n. 10. & 13.

VI.

Præterea ex natura locationis-conductionis est, quod locator ante tempus locationis finitum conductorem invitum non potest expellere (a) neq; conductor rem conductā absq; causa deferere & ab hoc contractu locatore invito recedere potest. (b)

(a) per tex. express. in l. adem 3. ibi gl. Bl. & Salyc. C. h. tt. modò tn. conductor justo tempore mercedem aut pensionem solverit, d. l. adem aut solvere paratus fuerit, hic n. danti est proximus. Novell. 91. c. 2. Alias si locator vi expulerit conductorem, tenetur ei ad totale interesse. l. qui fundum 32. & l. Si merces 25. § 1. l. qui insulam 30. ff. h. tt. Natta conf. 25. n. 5. Sin a. locator rem istam conductam corrigere voluerit, vel proprijs eius usibus necessariam esse probaverit, expellere eum poterit d. l. adem & c. propter sterilitatem § 1. X. de locato etiam si promississet molestiam in ea conductione non inferre, & ratio est, quia res mea meo subiacet periculo, ideò mihi primum quoq; inserviat, l. præsens C. de servit. Natta conf. 25. n. 6. modò tn. ista necessitas proprii usus aut rei corrigendæ tempore contractus non apparuerit, alias dispositio l. adem locum non habet tex. in d. c. propter sterilitatem quia tunc sibi prævidere potuit arg. l. Si is à quo § fin. & l. sq. ff. ut in possess. legat. Salyc. in d. l. adem n. 4. Neq; tenetur locator illis casibus conductori ad interesse, qui lege permittente eum expulit, & dissolutus jã est contractus etiam altero invito propter supervenientem istam necessitatem. Natta conf. 416. n. 10. Remissionem tn. vel restitutionem mercedis pro rata temporis faciendam esse cum Salyc. in d. l. adem n. 5. concludimus. Quid a. si pactū intervenisset de non expellendo conductore etiam si locator domo vel re cōducta indigeat valebit ne illud

bit ne illud pactum, ad eò ut eum expellere nequeat. Affirm. per l.
quero § 4. § inter locatorem. ff. h. it. & per tex. in l. Si quando ff. de legat. 1. Natta
cons. 481. n. 19. Sic quoq; iustam causam expellendi conductorem ha-
 bet locator, quando is male in re locata fuerit versatus p: Si arbores
 fructiferas succiderit per ea quæ tradit Br. in l. in fraudem 45. § Condu-
 ctor per illum tex. ff. de iure fisci & per tex. in l. divorcio § Si fundum ff. solut.
matrim. l. Si merces § Ipse quoq; ff. h. it. Garfias de expens. c. 14. n. 24. In ò
 talem arborem etiamsi radicitus vento excisa sit, tn. ad colonum
 non pertinere sed ad Dominũ tradit Garfias d. c. 14. n. 25. quia is fru-
 ctus, quoniam natura obvenit ad conductorem non pertinet per l.
fructus ff. de usur. Quam tn. conclusionem tũ demum locum habe-
 re arbitramur, si ex ista excisione arborum fructiferarum deteriora-
 tio notabilis quantitatis contingat, pro modica v. deterioratione re-
 scissio contractus fieri non solet per tex. l. Scio 4. & ibi Bus. ff. de reslit. in
integr. Rol. à Valle vol. 2. cons. 49. n. 21. An a. hoc casu conductori etiã
 remissio mercedis facienda sit, quæri poterat? Quod nos negamus
 cum Salycet. ad d. l. eadem n. 5. eius n. culpa ista expulsio contigit. (b)
 alias ad solutionem totius pensionis & quod locatoris interest po-
 test compelli l. Si in lege § Si domus ff. h. it. An a. conductor propter pe-
 stem è domo conducta migrare possit, ita ut cessante peste non am-
 plius teneatur stare contractui, elegans est quæstio. Negabimus per
 ea quæ tradit Francisc. Ripa de peste c. 1. n. 19. cum 2. sqq. per tex. in l. Sicut
 C. de O. & A. l. Si fundus 33. ff. h. it. Quid v. si conductor antefinitum
 locationis tempus domum conductam deserat, & locator eam alteri
 locet, poteritne etiã hoc casu à primo cõductore totius temporis
 mercedem petere? Rectius & æquius hoc negari censemus per tex. l.
Sed attes § 9. ibi Si eodem anno mercedes ab alio non accepisti & per l.
Dominus horreorum § 5. § fin. ff. locat. l. 3. § fin. ff. de eo quod certo loco gl. in l.
Si in lege § Colonus & ibi Br. in § Si domus in fin. ff. hic. Panschman de locat.
 & conduct. quæst. 16. n. 8. cum sqq. Quando a. conductor in usu rei loca-
 tæ factò locatoris impeditus fuerit, aut locator pacta ei non vult ser-
 vare, licite a contractu recedere potest, & id quod interest eius à lo-
 catore petere l. ex conducto § 1. & l. Si in l. 24. § Colonus ff. h. it. Præsertim
 quando intuitu istorum pactorum hic contractus fuerit celebratus
 l. Cum te C. de pact. inter emt. l. ex conductione. C. de rei vendic. l. fin. ff. de
 conduct. ob causam. Diss. Panschman de locat. quæst. 15. n. 15. Ante discessum

tn. denunciare illud conductor tenetur, si denunciandi copia ei de-
tur *l. Item queritur 13. § Exercitum ff. h. tt. alias locatori ad id quod in-
terest tenetur ratione damni dati. Br. in l. Si uno § Cum quidam ff. locati.*

VII.

Et si quidem colonus modicum damnum æquo animo fer-
re debet, maximum tn. quale est illud, quod dimidium iusti
pretij, excedit, pari de jure non permittitur. (a)

(a) *l. Si merces § vi. maior ff. h. tt. Quare si colonus deductis sumptibus
non collegerit tot fructus, qui dimidiæ pensioni per eum solvendæ
æquivalerent remissionem mercedis propter hanc sterilitatem pro-
rata damni petere potest. l. Si uno § 7. ff. locat. Br. in l. licet. ibi Salyc. n.
5. & Dd. communiter C. locat. Rol. à Valle vol. 3. conf. 56. n. 1. & 2. Bos. in
tr. crim. tt. de remis. merced. conduct. n. 4. Ripa tr. de peste c. 1. n. 25. Istam
a. sterilitatem vel damnum intolerabile, conductor, quia fundamē-
tum intentionis eius est, probare tenetur *l. Ei qui dicit ff. de probat. l. a-
ctor. C. de probat. Quæ tn. intelligi volumus de ea sterilitate, quæ ori-
tur ex vitio aliquo, quod est extra rem, ut docet Pantschman. de locat.
quæst. 5. Si n. exre ipsa sterilitas contingit, vel secundum consuetu-
dinem loci, tunc petitio remissionis mercedis locum habere nō po-
test. Rol. à Valle vol. 2. conf. 52. n. 28. Colonius n. vel conductor futu-
rum eventum, quem præsens status rei aut loci indicabat, scivit aut
scire debuit *l. Si quis domum § 1. ff. h. tt. Unde si quis scienter domum
ruinosam conduxerit, non potest postea ante finitum tempus loca-
tionis subsecuta ruina remissionem mercedis petere, sed eam inte-
gram solvere tenetur, habet n. quod sibi imputet tex. in l. qui bona s-
de. 13. § De illo 6. ff. de damno infect. Gail. lib. 2. obs. 29. n. 10. & obs. 23. n. 6.
Idem etiam dicendum est de eo, qui tempore belli fundum cōduxit
ex quo postea fructus percipere à militib. fuit impeditus. Bl. in l. Si
ea lege col. fin. C. de usur. Natta conf. 66. n. 7. Priori tn. casu etiam si vitium
sit extra rem locatam, remissio mercedis à conductore fieri non so-
let propter sterilitatem, quando ubertas præcedentis vel subsequen-
tis anni tanta est, ut cum ista sterilitate possit compensari *tex. in c.
propter sterilitatem ibi nisi cum ubertate X. de locato l. Si uno anno 4. in pr. ff.
locati l. licet 8. C. god. tt. Rol. à Valle vol. 3. conf. 86. n. 6. Sic quoq; non fit
remissio mercedis, quando culpa cōductoris sterilitas contingit, aut
eius culpa casum istum fortuitum tantū præcesserit p. Si magna cō-****

tingat pluvia, cui colonus faciendo sulcos occurrere potuisset, eaq;
 postea sterilitatis causa fuerit *l. Si merces 25 §. conductor ff. hic l. Si ut cer-*
to §. Sed interdum ff. commod. l. Si nulla culpa ff. de pig. act. An a. conducto-
 ri, qui ob grassantem pestem e domo conducta discedere fuit co-
 actus facienda sit remissio mercedis vel pensionis quaestio occurrit
 saepius? Affirm. *per tex. l. habitatores 27. §. 1. & l. Dominus horreorum 55.*
§. 2. ff. h. tit. Ripa d. c. 1. n. 22. Idem etiam dicendum est, si ob aliam ju-
 stam & probabilem causam conductor discedere fuerit coactus,
 argumento jam allegatarum legum qualis est metus incendij.
l. si quis fumo 49 ff. ad l. Aquil. damni infecti l. in hac stipulatione 28 ff. de dam.
infect. impetus hostilis *l. item queritur 13. §. Exercitum ff. h. tit. item inquit-*
tatio ex illusionib. umbrarum proveniens, prout tradit post Covar.
 Treutl. *vol. 1. disp. 29. §. 5. sub lit. B.* Sed facienda ne erit remissio mer-
 cedis inquilino vel scholari, si unicum mensem pestis tantum dura-
 verit? Affirmativam veriore esse credimus *per d. l. habitatores in pr.*
& §. fin. & arg. l. quod si domi 28. in pr. ff. h. tit. Ripa de peste c. 1. n. 29. Tan-
 dem immiscere hoc loco placet quaestionem. An Doctores vel pro-
 fessores, qui propter pestem vel aliud impedimentum legere nō po-
 tuerunt integrum salariū, an v. prorata temporis duntaxat petere
 possint: Prius verius esse concludemus cum Decio *cons. 70 per 101. Br.*
in l. 1. §. Divus per illum tex. ff. de var. & extraord. cognit. l. qui operas ff. lo-
cat. l. pen. & fin. C. de condit. ob causam ditor. l. fin. C. de domest. & protect.
lib. 12. l. Si qui C. de proxim. sacror. scrinior. lib. 12. l. Mariculam C. de agen-
tib. in reb. Ripa de peste c. 1. n. 114. ubi etiā contraria argumēta refutat.

V. L I I.

Oritur ex hoc contractu duplex actio, prima est actio lo-
 cati, altera v. actio conducti, quarum utraq; directa est, (a)
 & quidem illa datur locatori adversus conductorem (b) Hæc
 v. è contra conductori adversus locatorem. (c)

(a) Uterq; n. contrahentium tam locator quàm conductor obligat
 alterum principaliter. *Zaf. §. action. n. 13 inst. de action.* (b) Qua & ipse &
 eius hæredes convenire potest, non tantum ipsum conductore sed
 etiam heredes eius *l. nam veritati 10 & l. cum conductorem 29. C. locati*
 ad solutionē pensionis vel mercedis conventæ simul ac usuras pro-
 pter moram commissam *l. quero 54 ff. h. tit. l. praeses 17. C. eod. tit. & ad*

reddendam tempore locationis finito rem ipsam locatam *l. Si quis 25 C. h. tt.*
l. videamus ff. eod. Item ad refarcienda damna, quæ eius culpa in re locata
data sunt *l. Si vulneraveris ff. h. tt.* & in genere ad præstandū omne id quod
in ipso contrahendi actu fuit promissum *d. l. videamus 11. § fin. ff. hic videatur*
VVimb. in 2. hic n. 14 Oldendorp. class. 4. art. 9. Quæritur, si conductor de-
cesserit plurib. heredibus relictis, quorum aliqui per biennium non sol-
verunt pensionem, an contra omnes competat hæc actio? Adfirmabimur
per ea quæ tradit Carocius *de locat. part. 3. tt. de hereditarijs actionib.* Si a plu-
res conductores simpliciter conduxerunt, quæritur, an quilibet teneatur
pro parte? Adfirm. *per l. 1. C. Si plu. un. sen. suz. con. l. 1. ff. de usur. accrese. Bl.*
in l. Si divisus n. 1. C. locati. Quia conductor vel eius heredes contra locatorem
aut eius heredes agere potest, ut re conducta uti liceat, aut ut solvat loca-
tor id quod conductoris est. *l. Si tibi 7. & l. §. 24. § Colonus ff. h. tt.* An a. si
res locata conductori fuerit evicta, & locator rem æquè idoneam surro-
gare sit paratus, nihilominus à conductore ad præstandū interesse possit
cōpelli quæri potest. Negamus *per tex. l. Si quis domū 9. § 1. ff. h. tt.* Præterea
expensas quoq; in rem locatam factas tam utiles quam necessarias hac a-
ctione conductor a locatore consequi potest *l. Dominus horreorum 55. § 1. &*
l. Ex conducto & l. 60. l. Colonus 61. § 1. ff. h. tt. Neq; refert utrum tempus loca-
tionis finitum sit, an v. conductor vel colonus ob culpam aliqua ejectus
d. l. colonus ff. h. tt. Garcias de expens. c. 14. n. 10. 13 & 14. Carocius de locat. part.
3. tt. de expens. Quod tñ. intelligendum est de expensis magnis, & quæ per-
petuam rei locatæ utilitatē respiciunt: Secus n. est si impensæ parvæ sint
& ad præsentem fructuum perceptionem tendunt æq; ultra tempus cō-
ductionis protenduntur, prout eleganter post alios ista declarat Natta
conf. 13. n. 2. per tex. l. Sed adles 19. § 2. ff. locati l. vel si vites 2. § 1. ff. de impens. in v. s
dot. f. 7. Quæritur hoc loco, si servus aut famulus alicui operas suas ad ar-
nam locasset, postea a. ali. quot dies decubuerit, & sic adversa valetudi-
e impeditus operas suas præstare illis diebus non potuerit; Anne hæc ac-
tione totius anni salarium nihilominus petere possit? Quod adfirmare hu-
manius esse cre limus juriq; magis consentaneum *per tex. in l. Cum heres 4.*
§ Stichus 5. ff. de st. n. lib. l. fin. § 1. in fin. ff. ad l. Rhod. de pactu l. Sed adles & Cñ qui-
dam l. qui operas ff. locat. l. post duos C. de advocat. divers. indic. Vaudus lib. 1. quæst. 7.
Diss. Br. in l. Si uno § Item cum quidam ff. locat. Jac. in l. diem functio. 48. ff. de off.
assess. Tandem datur quoq; hæc actio ad tradenda instrumenta ad fundū
locatam.

locatum pertinentia l. Sed ad les § illud & ibi Castr. ff. h. tt. Caroc. de locat. part. 2. tt. de fund. instr. Et ad præstandum omne damnum, quod locator ob vicia rerum locatarum passus est. Oldendorp. d. art. 9. Vultei. in § Sequens n. 116. VVsmb. in w. hic n. 16.

I X.

Emphyteusis, quæ *ἐμψυτεύσις* (a) dicta est definimus: Quod sit contractus (b) nominatus (c) juris civilis (d) bonæ fidei (e) consensu initus (f) quo res immobilis (g) alicui utenda fruenda conceditur hac lege, ut eam meliorem faciat, & Domino in recognitionem dominij proprietatis annuum Canonem persolvat. (h)

(a) quod inferere vel implantare significat, deinde etiam per translationem meliorare, quia per implantationem agri meliores redduntur. VVsmb. in w. n. 2. tt. Si ager. vectig. vel Emph. (b) per l. 1. & 2. C. de jure Emphyt. est n. conventio habens causam seu negotium (c) quia certum ac speciale habet nomen ab alijs contractibus separatum. VVsmb. d. loc. (d) per tex. in l. 1. C. de jure Emphyt. & § adeo instit. de locat. & conduct. VVsmb. in w. d. loc. Vultei. in § adeo n. 6. instit. de locat. Treutl. vol. 1. disp. 29. §. 9. Borch. de feud. c. 3. n. 3. Disf. Coras. lib. 1. Miscell. c. 21. Harpr. part. 2. disp. 11. assert. 1. subtil. C. Arum. exercit. 14. §. 12. (e) arg. §. actionum. ibi Donell. n. 37. instit. de act. Arum. Exercit. 14. §. 13. Disf. Dd. communiter in l. 1. C. de jure Emphyt. Schrad. in d. § adeo n. 2 & 3. VVsmb. in w. & Treutl. dd. loc. (f) Vultei. in d. § adeo n. 3. Unde concludimus quod falsa sit eorum sententia, qui scripturam necessariò in hoc contractu intervenire asserunt: Nam regulariter omnis conventio sine scriptura facta valet l. 4. ff. de pignorib. l. 14. ff. locat. & per Novell. 7. in præfat. § 1. in fin. Harpr. part. 2. disp. 11. §. 1. sub lit. F. Disf. Treutl. Schrad. dd. loc. Salycet. in l. 1. C. de jure Emphyt. (g) Sola n. res immobilis melior ac cultior fieri potest. Harp. d. loc. (h) Et quidè iste Canon annuatim debet persolvi non quidem propter usum rei sed propter recognitionem dominij. Vultei. d. § adeo n. 14. Et etsi quidè adfirment locationem ad longū tempus non nisi sono à contractu Emphyteutico differre. Jmol. c. nulli & in c. ad audientiam X. de reb. Eccles. non alien. Istam tñ. sententiam erroneam esse ex hac definitione apparet & late demonstrat Natta cons. 49. n. 32. Aurel. Corbul. in tr. de jure Emphyt. c. 14. ampl. 35. n. 6.

Et est

Et est emphyteusis duplex, alia Ecclesiastica alia civilis (4) quarum utraq; vel ad tempus aliquod certum vel in perpetuum potest constitui.

(4) Novell. 120. VVsmb: in *tr. hic. n. 2.* Differūt inter se quod illa in solo Ecclesiā, hæc a. in alio quocunq; etiam alicuius privati cōceditur. Treutl. d. 4. sp. 29. §. 9. Deinde si in Emphyteusi Ecclesiastica Canon biennio continuò non fuerit solutus a Domino expelli potest Emphyteuticarius. Novell. 7. c. 3. §. *Scire autem* & Novell. 120. c. 1. ibi Joh. Stephani n. 11. In Emphyteusi a. civili requiritur triennium l. 2. C. de jure Emphyt. & d. Nov. 17. An a. ipso jure, an v. per sententiā propter non solum Canonem Emphyteuticari Emphyteutica privetur, dubium est? Prius nobis videtur verius, si modò certum sit Emphyteutā fuisse in mora solvendi, per ea quæ tradit Salic. l. 1. 2. & ibi Bl. de jure emphyt. Busi. ad l. 2. n. 2. ff. Si ager vectig. Fachin. lib. 1. contror. c. 93. Deinde controversatur etiam, An ob non solum Canonē Dominus Emphyteutam propria auctoritate possit expellere? Negantibus idē vorum nostrum damus per l. non est singulis 137. ff. de R. l. tot. it. C. ne quis in sua causa iudicet. & per tex. satū manifestum in l. lex vectig. alii 31. ibi & propterea pronuntiatum esse ff. de pignorib. arg. l. creditores 3. C. de pignorib. Videatur Corbul. de iure emphyt. c. 15. q. 12. n. 3. Fachin. lib. 1. contror. c. 95. Busi. ad d. l. 2. Quæ actio ex hoc contractu detur non omnes conveniunt? Nos putamus conditione ex lege Zenonis recte agi Vultei. in §. Sequens n. 119. inst. d. Actio.

COROLLARIUM.

An secundum præsumatur novum vel antiquum.?

Ad Dn. JOHANNEM GRUNOVIIUM Soltq:

Sunt pratum viride aurumq; Leges:

Rosas unde legat virens juventus.

Rosas aureolas, rosas virentes

Quas sevit Themis, & satas subinde

Aureo Danaes rigavit imbre:

Ut pratum sibi cerneret paratum,

Quod cultu colat optimo juventus:

Quod penu foret aureum juvenæ.

Si prati viridis GRUNOVII imago est:

Quis tibi invidet virenti in ovo

Hoc pratum assiduo labore amanti,

In pra o aureolas rosas legenti,

Legas imò avide, legas frequenter

Flores quos riguo algidoq; fonte

Irrores, neq; terreat laborem

Quod spine asideant rosas acutæ

Quod torva insideant rosas melisse:

Mel ipsum lege, ne moreris ætus.

Sic pro floribus aut habebis aurum:

Aut ex floribus auream corollam:

Imò aurum simul & simul corollam.

M. Samuel Dresenius.

DISPUTATIO OCTAVA
DE
SOCIETATE ET
MANDATO.

Respondente

PETRO Bapst Falcoberga-Silesio.

THEMA I.

Sequitur jam Societas (a) quæ generaliter pro qualibet participatione sive cōmunionē usurpatur, (b) hic autem eam definiri rectē putamus, quod sit contractus bonæ fidei ex consensu (c) honestē (d) initus de fortunis & operis, communionis habendæ animo (e) conferendis.

(a) Quæ non secus ac reliqui contractus necessitate & utilitate sua dente est inventa, ut plurimorum operis, facultatibusq; in unum, collectis, rectius copiosiusq; homines mercaturam exercere possint, & quælitum facere *arg. l. cori 7. cum l. seq. ff. pro socio. VVesemb. in 2r. tt. pro socio n. 1. & 7.* (b) ubi latius ista tradit Hector Felicius *in tr. de societ. in proxm. n. 23. cum aliquot seqq.* (c) *per tex. in pr. instit. de obligat. quæ ex consensu l. 2. in pr. ff. de oblig. & act.* (d) delictorum n. aut aliarum rerum inhonestarum nulla est societas, sed turpis potius atq; fœda communio *tex. in l. quod autem 53. & l. nec pratermittendum 57. ff. pro socio. Mozz. de societ. in pr. n. 5.* Et etsi quidem omnes reliqui contractus honestē debent iniri *l. Si à rep § 5. ff. de fidejussor.* tamen in hoc potissimum illud desideratur propterea quod hic contractus præ reliquis omnibus propius homines arctiusq; devincit, unde etiam jus fraternitatis quodammodo in se habere dicitur *in l. Verum 63. in pr. ff. hic. Vult. ad pr. tt. n. 7. instit. hoc tt.* (e) Nam societas sine cōmunionē esse non potest. *l. 1. in fin. & l. Si id quod 58. in pr. vers. ceterum*

ff. pro socio. l. Si tibi rem 13. § Si tibi area in fin. ff. de pr. script. verb. Et licet quidam in eo contrarium statuunt, qui absq; communione societatem consistere posse aiunt: eorum tñ. sententiam erroneam deprehendimus, prout demonstrat Hector Felicius *in tr. de societate c. 9. n. 48.* Animus autem & affectio contrahendæ communione ab initio adesse debet, quia si res sine affectu societatis & tractatu personarum, puta, si duobus sit legata, aut donata, & ita communis sit, non societas est sed communio, *per tex. l. ut sit 31. cum l. sq. & l. quib. 34. ff. h. tt.* Non enim consensus sed res, non voluntas sed fortuna eos conjunxit. Unde eam communionem interpretes societatem incidentem appellare solent, propterea quod in eam potius incidimus, quàm quod animo societatis habendæ illam contrahamus, *Vult. d. pr. n. 3.* Alias etiam societas impropria rectè ea dicitur, & sic reiicienda hoc loco venit opinio eorum, qui eam propriè & verè societatem dicunt. Menoch. *conf. 48. lib. 1.* nisi ratione effectus & actionis inde profiliantis eorum sententiam intelligamus *per tex. l. cum proponas 2. C. pro so. io. Mozz. de divis. societ. n. 9.*

I I.

Plures ab interpretibus societatis traduntur divisiones, (a) inter quas principaliores, & quæ ad rem facere videntur, tantum ponemus & dividemus eam ratione materiæ, quod alia sit universalis (b) alia verò particularis. (c)

(a) prout tradit Mozz. *in tr. de societ. tt. de divis. societ.* (b) id est omnium bonorum *in pr. instit. de societ. l. societates 5. ff. h. tt.* Et in hac societate comprehenduntur omnia, quæ excogitari possunt, neq; ulla fieri potest reservatio. Natta *conf. 100. n. 1. & 2. Mozz. de divis. societ. n. 10. per l. e. verò 3. § 1. & l. Si societatem 73. ff. h. tt.* (c) id est, certæ aliquius rei aut negotiationis inducta communio *d. pr. & d. l. societates.* Et quidem ut particularis societas inducatur necessum est, ut interveniat traditio *per l. Si ager 50. ff. de rei vindicat. l. traditionibus 20. C. de pact.* Secus est in societate universali, ubi fit communio omnium bonorum absq; ulla traditione vera *l. 1. & 2. Et ibi gl. ff. h. tt.* Hector Felicius *in tr. de societ. c. 9. n. 44 & 45.* Ficta tñ. traditio intervenisse creditur *d. l. 2.* Cuius causa in societate universali etiam possessio-

nem

nem transferri verius arbitramur cum Felicio *d. c. 9. n. 46.* Rationem diversitatis, cur in societate universali traditio vera non requiratur, reddit Mudæus *in d. l. 2.* quod societas jus quoddam fraternitatis in se continens personas ipsas sociorum potius respiciat, magisq; contingat, quam cæteri contractus: Itaq; cum uterq; quodammodo se alteri tradat & alter alterum vicissim accipiat in socium, sic ut eos jungat labor unus ad omnia sive damna sive emolumenta obventura, inde fieri, ut eam personarum colligationem mox subsequatur, velut ei cohærens bonorum omnium communicatio, ad exemplum eorum, qui se dant arrogandos, & cum capite fortunas quoq; suas in familiam & domum alienam transferunt. An socius omnium bonorum ex communi filiam dotare possit, quæstio ardua est & controversa? Affirmantibus calculum adijciemus *per l. cum duobus 52. § per contrarium fin. & l. si societatem universarum 73. l. si socius 81. arg. l. quod si eo tempore 66. ff. pro soc. l. Ex parte § filius ff. sam. ercisc. Dec. conf. 66. n. 3. vers. his tamen minime obstantib. Natta conf. 91. n. 2. lib. 1. Rol. à Valle vol. 1. conf. 91. per tot. ubi etiam contraria argumenta refutat Coler. in tr. de aliment. lib. 1. c. 13. n. 47. Hector Felicius in tr. de societ. c. 26. n. 25. ubi hanc opinionem communem, & in judicando & consulendo ab ea non esse recedendum ait. Dissidentium caterva videatur apud Mozz. de natural. societ. n. 47. Et sic quoq; socium omnium bonorum filio sumtus ad continuanda studia ex communi dare posse simpliciter statuimus, rejecta opinione Donelli, inter filium ante societatem initam studiis invigilantem distinguentis *in rabr. n. 18. C. hic per tex in d. l. si societatem universarum 73. ff. h. tt. Badius in l. Si socius 81 n. 4. ff. eod. Causa n. studiorum, & dos æquiparantur. Br. in l. 1. in fin. ff. solut. matrim. Horat. Luc. de privil. scholar. privil. 3. & in societate ea imputantur, quæ ex necessaria probabili & honesta causa impenduntur, Arumæus exerc. 15. §. 2.**

III.

Consensus ad substantiam huius contractus est necessarius (a) qui cum aut expressus sit aut tacitus, altera inde societatis divisio in expressam (b) & tacitam (c) resultat.

(a) *per tex. in pr. tt. insit. de obligat. quæ ex consensu & l. ut in conductionib.*

A 3;

33. ff. h.

33. ff. h. tt. Unde qui ob prohibitionem legis, aut defectum natu-
 ræ consentire non possunt, neq; possunt societatem contrahere,
 quales sunt infantes, pupilli, furiosi, quibus etiam amatores annu-
 merat Hæctor Felicius *in tr. de societ. c. 7. n. 11.* cui tamen stipulari nō
 possumus, siquidem consensu hi non destituuntur, nisi ad insaniam
 amore alicuius puellæ planè fuerint redacti. An a. cum Judæis so-
 cietas iniri possit, quæri potest? Affirmativa nobis videtur veri-
 or cum Jure Romano Judæi utantur. *l. Judæi & l. quicumq; 16. C. de*
Judeis, quod tamen locum tantum habet in ijs rebus & negotijs, su-
 per quibus nobis commercium est cum eis, prout declarat ea Feli-
 cius *et iter. c. 8. n. 24.* (b) quæ expressè verbis interveniente stipu-
 latione vel pacto initur per *l. societatem coiri & ibi gl. & l. nam cum tra-*
ditum 32. & l. Duo societatem ff. h. tt. (c) Quando consensus factis de-
 claratur *d. l. societatem 4. ff. pro socio.* Et talis consensus tacitus ex acti-
 bus societati consonantibus præsumitur Dec. *conf. 548. n. 5. Rol. à*
Wale conf. 91. vol. 1. Ad inducendam autem tacitam societatem
 quatuor requiruntur: 1. bonorum communio, ejusdemque con-
 tinuatio, 2. Communis habitatio utriusque familiæ, 3. fru-
 ctuum ex possessionibus communicatio, 4. expensarum circa
 res & personas factarum nunquam inter eos reddita ratio. Decius
conf. 21. n. 2. Videatur de his Felicius *de societ. cap. 10. n. 17. & seq.* Qua-
 re si duo fratres post mortem patris simul habitarent, & uterq; eo-
 rum negociatus fuerit, omnia lucra ex istis negociationibus com-
 municarint, neq; rationes sibi invicem reddiderint, tacita societas
 contracta censetur. Br. *in l. Titium § altero col. 3. ff. de administr. & peric.*
tutor per l. in concubinato ff. de concubin. & l. in libera ff. de ritu nupr. Dec.
conf. 66. Si verò alteruter fratrum tantum negociatus fuerit, non-
 tam societas quàm donatio censetur. Dec. *conf. 21. n. 4.* An autem
 omnium bonorum societas tacitè cōtrahi possit, res est disceptabi-
 lis? Affirmantium placet opinio *arg. l. 4. in pr. ff. h. tt.* quia hic con-
 tractus consensu celebratur, isq; æquè factis ac verbis declarari po-
 test per *l. Paulus ff. rem ratam haberi*, eademq; virtus est taciti quæ
 expressi per *l. cum quid 3. ff. de reb. credit.* Dec. *conf. 66. n. 1.* Cravetta
conf. 26. n. 5. Felicius *de societ. c. 10. n. 15.* Hænonius *disp. 17. θ. 1.* Et ex
 eodem quoq; fundamento rejicimus sententiam eorum, qui diffe-
 rentiam

rentiam inter societatem tacitam & expressam hanc constituunt, quod in ista veniant omnia undecunq; quaesita, in illa verò ea tantum quæ proveniunt ex quaestu Mozz. *de divis. societ. n. 15. Dec. conf. 304. n. 5. Disf. Cástrenf. conf. 349. in fin. lib. 1. Treutler. vol. 1. disp. 27. §. 8. sub lit. F.* Et probari potest societas vel per instrumentum aut aliam scripturam super isto contractu confectam Rol. à Vallè *conf. 91. n. 24. vol. 1.* vel etiam per literas socij ad alterum socium scriptas, literæ n. alicuius præsertim sigillatæ probant & inprimis contra scribentem *l. publica 26. in fin. ff. deposit.* Præterea etiam per testes qui de actibus socialibus deponant, aut per signum, quo mercatores utuntur, si rebus, de quibus agitur, appositum fuerit, societas probatur. Benvenut. *Straccha de mercat. part. 2. n. 96. Felicius de societ. c. 11. n. 10. cum sqq.*

IV.

Potest hic contractus celebrari super omnibus rebus honestis commercio nostro non exemptis (a) ita ut vel uterque rem, vel alter rem seu pecuniam alter operam conferat, (b) observata æqualitate ratione communicationis lucri & damni, (c)

(a) *l. 1. 3. & 5. l. cum duobus 52. § 16. l. Si societatem 73. l. virum § sui. ff. pro socio.* Et sic valet quoq; societas super animalibus contracta *l. cum duobus 52. § virum 2 vers. Si in coeunda ff. h. tt. quam societatem soccidam appellari tradit Mozz. de societ. col. de reb. n. 6.* Imò rerum quæ quidem nondum existunt, sed futuro tempore sperantur societas esse potest. *per l. nec empt. 8. ff. de contrah. empt. l. 3. § de illo l. Si margarita 44. ff. h. tt.* Unde societas in solis fructib. absq; fundo velut principali contrahi potest *l. cum duobus § 2. vers. Si in coeunda ff. h. tt. Felic. de societ. c. 9. n. 48.* An a, si societas omnium bonorum inita sit, nomina sive obligationes debitorum sint in ista societate quaritur? Negabimus *per tex. in l. 3. in pr. & ibi Mudæus ff. h. tt.* quia nomina personis cohærent, nec eas nisi per delegationem aut cessionem transcendunt, neq; n. debitori meo invito alium creditorem facere possum, sicuti invito creditori alius debitor non potest oberudi. *Buf. ind. l. 3. & Vultei. ad pr. tt. n. 13. instit. de societ. alias rationes assignant*

assignant Accurs. & Mudæus in d. l. 3. (b) De illa sanè instit. de societate l. cum duobus § 2. ff. h. tt. Opera n. pecuniæ æqualis esse censetur & precium æstimationeq; recipit. Bl. in l. 1. C. pro Soc. Sed quid si alter pecuniam alter operam & industriam conferat, communicaturne ista pecunia adeo ut post finitam societatem sit dividenda? Negativæ adhærebimus per ea quæ tradit Fachin. lib. 2. controvers. c. 94. Gail. lib. 2. obs. 24. n. 6. Felicius de societ. c. 9. n. 39. Hænon. disput. 27. θ. 2. Cui succedit quæstio: An si alter pecuniam alter operam contulerit, si pecunia postea fuerit perditæ, periculum quoq; eius pro rata spectet ad eum, qui operam contulit, si tanti sit opera quanti damnum? Et hæc arridet nobis negativa, Res n. suo Domino perire debet l. pignus C. de pignorat. act. neq; hic ipsa pecunia sed tantum eius usus & fructus & usus fuit communicata. Fachin. d. lib. 2. c. 95. Bufl. d. si non fuerint § Ita cori n. 2. ff. h. tt. Arumæus exercit. 15. θ. 3. Felic. d. si non fuerint c. 16. Hænon. d. disp. θ. 3. Gail. d. loc. Diss. Treutl. disput. 27. vol. 1. Schrad. de societ. in pr. n. 2. (c) l. Si non fuerint 29. in pr. ff. h. tt. Societas n. quoniam se ad instar fraternitatis habet æqualitatem considerat per l. Verum 63. in pr. ff. eod. tt. Quod tamen intelligendum est ne eo casu, ubi socij æqualem sortem contulerint, alias n. si alter plus alter minus contulerit, tunc quisq; ratione sortis operæve collatæ proportionem Geometrica, & lucrum & damnum sentire tenetur. Fachin. d. lib. 2. c. 95. in d. l. Si non fuerint n. 1. Vult. ad pr. tt. n. 14. instit. de societ. Ratio n. suadet naturalis, ne quis fraudetur laboribus suis, & præcipuum habeat sibi, quod suâ industriâ suoq; labore lucratur per l. in qui § sui ff. de legat. præst. and. Felicius de societ. c. 15. n. 6. Deinde etiam hæc tantum procedunt, quando aliter inter contrahentes non est conventum, ut dicitur in d. l. Si non fuerint & § 1. instit. eod. tt. Quæritur ergo, si socij æqualem contulerint sortem, & pactum intervenerit de partibus lucri in æqualibus, anne erit validum? Adfirmandum censemus per l. 1. § Si convenit ff. de pos. modò tn. non manifestam in se pactum istud contineat iniquitatem per tex. in l. quid enim 8. ff. h. tt. Bufl. in d. l. Si non fuerint in pr. n. 4. Diss. Felic. de societ. c. 17. Unde reprobatur quoq; est pactum illud, ut alter totum lucrum alter damnum sentiat, quia fundamnto societatis quod est æqui-

est æquitas planè adversatur talisq; societas leonina dicitur *d. l. si non fuerint § Aristot & ibi Mudæus n. 18. ff. h. tt.*

V.

Finitur societas contracta morte naturali (a) & civili (b) item dissensu ipsorum contrahentium (c) interituq; rei in societatem collatæ (d) alijsq; pluribus modis quos hic enumerare brevitatis studium prohibet: (e)

*per tex. in § Solvitur instit. de societate l. nemo 35. & l. virum 63. § in heredem l. actione 65. § Morte 9. ff. h. tt. l. furti 6. § illud ff. de his qui not. infam. tùm quod in societate personæ alicuius certæ industria est electa d. § solvitur. tùm quod persona heredis esset incerta, quod contra naturam est societatis, & si societas transiret ad heredes restringeretur libera testandi facultas. Felic. de societ. c. 32. n. 3. & 4. Neq; tantùm quo ad heredes istius socij defuncti, sed quo ad omnes alios socios finita societas morte alterius socij intelligitur d. § Solvitur & d. l. actione. Sed valetne pactum inter socios initum ut societas transeat ad heredes? Negamus *per tex. l. nemo 35. & l. adeo 59. & ibi Br. ff. h. tt. Arumæus exercit. 15. §. 4.* Unde in æternum nulla societatis est coitio. *l. nulla 70. ff. pro soc.* Si tamen quis societatem ad certum aliquod tempus contraxerit, tunc moribundum socium in testamento disponere posse ut heredes sui in societate annuentibus superstitibus socijs perseverent, eius dispositioni heredes obtemperare teneri credimus per ea quæ tradit Thoming. *decis. 12.* Sic quoq; censemus pactum de societate ad heredes transitoria validum esse, si ei iuramentum appositum, & est de societate particulari, prout distinctè ea declarat Felic. *d. l. c. 32. n. 43.* Diversum tamen obtinet in societate vectigalium, quæ ad heredes transit *l. adeo 59. ff. h. tt.* partim propter magnitudinē negocij variosq; tractatus, partim nedissoluta societate publica locatio damnum sentiat Arumæus *d. exercit. 15. §. 4.* Deinde etiam quia hæc societas, ut & aliarum rerum publicarum, non voluntaria est sed necessaria *l. Verum 63. § in heredem ff. h. tt.* Mudæus in *d. l. adeo n. 4.* (b) *d. l. verum § fin. ff. hic. VVimb. in æ. hic n. 11.* (c) Qui vel expressus est & renunciatione declaratur *d. l. verum in fin. § manet instit. de societ.* An a. ista renuntiatio etiam per procuratorem fieri*

possit, dubitari poterat? Adfirmamus sive sit procurator generalis, sive specialiter ad hoc constitutus *l. actione § renunciare 7. ff. pro soc.* Absq; dolo tn. ut renunciatio fiat, requiritur. Item ut fiat tempestive *d. l. actione § diximus.* & ibi Mudæus Vel etiam dissensus est tacitus, qui ex actibus dissociativis colligitur, & quoq; ad solvendam societatem sufficit *l. 1143, 64. ff. eod.* quod tamen tū demū verum censemus cum Felic. *de societ. c. 35. n. 3.* quando omnes socij actus dissociativos faciunt, non verò si unus tantū *per l. Sed & socius 17. ff. h. tt. d. l. actione § diximus.* (d) eius enim rei quæ jam nulla est aut à commercio sociorum remota socius esse non potest *d. l. verum § fin. ff. h. tt.* modò tamen res ista in totum interierit. Felicius *de societ. c. 34 n. 3.* (e) & colligi possunt ex *d. l. actione & § 6. 7. & 8. instit. de societ.*

VI.

Oritur ex hoc contractu actio pro socio, quæ ex utraq; parte directa est (a) & generalis (b) rei q; persecutoria (c) daturq; non tantū ipsis socijs sed eorum quoq; heredibus. (b)

(a) *per rex. in § ex quibusdam instit. de pæn. rem. litigant.* res etenim, quæ in societatem venit, omnium æquo jure est communis. nec est potior ratio socij unius quā alterius. Vultei. *in § sequens n. 92. instit. de action.* (b) *l. pro socio 38. in pr. ff. h. tt.* Et cum actiones generales demū contractibus finitis dentur, hæc quoq; regulariter finita demū societate socio competit, exceptis quibusdam casibus, in quibus durante adhuc societate conceditur *l. actione 75. § nonnunquam 15. ff. h. tt.* VVsinb. *in æ. hic n. 12.* (c) Potest enim socius ea agere, ut res ex societate acquisitæ cum omni lucro communicentur *tot. tt. ff. & C. hic.* Oldendorp. *claus. 4. act. 21.* Et quidem si societas est omnium bonorum, tunc socius omnes impensas etiam morbi item alimentorum hac actione petere potest, si verò est societas particularis, tunc ex tantū alimentorum impensæ socio debentur, quæ occasione societatis factæ sunt. *l. cum duobus 52. § Si qui ex socij l. Socium qui 60. § Socius cum l. sq. & l. Si unus 77. 67. § Si quid unus ibi Bui. ff. pro socio* item ex tantū impensæ debentur pro morbo, qui occasione societatis

etatis socium invasit *d. l. cum duob. § qui sagariam & d. l. Socium 60 §. Socius cum l. sq. ff. b. tt. Coler. de aliment. c. 13. n. 48. & 50.* Neq; tamen socius sumptus faciens ad prosequendam causam communem vel rei communis refectionem hac tantū actione sed triplici remedio adversus socium contumacem, qui partem sumptuum præstare recusat, potest uti, sicut tradit Thoming. *decis. 49.* Venitq; in hac actione regulariter dolus lata culpa & levis non etiam levissima *§ fin. instit. de societ. l. cum duobus 57. § utrum l. rei communis 45. l. Socius socio 72. ff. eod.* Felicius *de societ. c. 21. n. 1.* Si tamen socius non æquē magnam, in rebus communibus ac in propriis adhibet diligentiam, de culpa quoq; tenetur levissima, talis n. fraude non vacat. *arg. l. quod nerva 32. ff. deposit. Delrio ad l. contractus verb. Societas interpret. pragmat. ff. de reg. jur. Disf. Broch. cent. 2. ass. 33. (d) l. actione 65. § Si in rem certam l. verum §. in heredem ff. b. tt. l. cum in societatis & ibi Bl. C. pro socio Oldendorp. d. act. 21.*

VII.

Ultimus in hoc ordine contractus est mandatum, quod à manu data (a) dictum volunt juris interpretes, & definitur, quod sit contractus juris gentium bonæ fidei quo quis negotium honestum sive tacitè sive expresse in se & quidem gratuito (b) expediendum suscipit (c)

(a) Quia illud quod quis per se facturus est alij gerendum committit Mozz. *de mandat. n. 1. VVsmb. in w. tt. mandati n. 2.* (b) Ex officio enim atq; amicitia hic contractus originem suam traxit, unde etiam natura sua est gratuitus *l. 1. §. 3. ff. mandat. l. Si tibi polienda 22. ff. de præscript. verb.* Et in hoc à locatione-conductione differt, ubi merces omninò de substantia requiritur *d. l. 1. & § in summa instit. de societ. & mandat.* Si tamen remunerandi animo mandator honorarium aliquod mandatorio offerat, accipere illud mandatarius potest, neq; vitatur eo contractus mandati *per tex. l. Si remunerandi 6. ff. mandat. l. qui operas 38. § 1. ff. locati l. 1. ff. Si mens fals. mod. dix.* Sed quid si mandator promiserit aliquod honorarium, poteritne mandatarius actione mandati illud petere? Rectius negari hoc censemus *per tex. d. l. 1. ff. b. tt. & l. C. eod. l. Si tibi polienda 22. ff. de præscript. verb. Disf. Accurs.*

in § fin. *inst. de societ.* Extraordinaria tñ. actione petere illud potest. d. l. 1. C. h. tr. & l. *Salarium* 7. ff. 204. modò tamen illud honorarium sit certum, si n. incertum est neq; extra ordinem potest peti *tex. in l. qui mutuum* § *Salarium* 3. ff. h. tr. l. *Salarium* 17. C. eod. VV sñb. *æ. hic n. 12.* Treutler. vol. 1. disp. 27. §. 1. sub lit. E. (c) sz. voluntariè & spontè, tunc n. propriè mandatum est, non etiam quando quis coactè magistratui mandanti obtemperare cogitur l. *non videntur* 167. § *qui jussu* ff. de R. I. VV sñb. in *æ. hic n. 3.*

VIII.

Diximus in definitione, quod negotium alterius aut expressè aut tacitè possit suscipi, Unde dividitur mandatū, quod aliud sit expressum (a) aliud tacitum. (b) Deinde etiam dividitur in generale (c) & speciale (d) quorum illud vel cum libera est, vel sine libera. (e)

(a) quod sit per consensum expressis verbis declaratum, prout tradit Mozz. de *divis. mandat.* n. 70. (b) quando scilicet consensus actibus declaratur. Neq; tñ. mandatum unquam præsumitur ne quidem propter antiquitatem. Bl. in l. *ei qui vers. quero quid si Dousinus.* C. si ex fals. *instrum.* in l. 1. in pr. ff. de rebus alien. non alien. Decius *conf.* 215. n. 2. Sed quoniam in facto consistit l. *consilio* 7. in fin. ff. de curat. furios. probari debet c. *cum in jure* X. de offic. deleg. l. 1. C. de probat. l. *in bello* § *facta* ff. de capt. & postlim. revers. (c) quando quis generaliter sine certa definitione actionum aliquem ad gerendum negocia sua vel causas constituit l. *procurator totorum* 63. ff. de procurat. Et habens mandatum tale generale, non potest agere in causa speciale mandatum requirente, nisi falsi procuratoris nomen mereri voluerit. Bl. in c. *nonnulli* col. 1. & in c. *ex parte Decani* X. de rescript. Jas. in l. *licet* C. de procurat. veniuntq; in mandato generalia ea quæ sunt de consuetudine Br. in l. *fin.* in pr. ff. de his que in fraud. cred. Dec. *conf.* 449. n. 27. (d) Quod dicitur illud, per quod res gerenda ita describitur circumstantijs, ut consistat in certa specie negocij, nec ultra illud negotium extenditur l. 1. ff. de procurat. l. *si procurator.* 10. C. de procurat. Et ejusmodi speciale mandatum quoq; illud est, quando simpliciter datur ad compromittendum, vel transigendum, etiam si causa in individuo non exprima-

exprimatur Br. in l. filiusfamil. ff. de donat. Dec. conf. 20. n. 4. Vantius de nullit. et. ex inhabilit. seu defect. mand. comparent n. 96. Requiriturq; tale speciale mandatum in causa restitutionis in integrum l. illud 25. §. 1. ff. de minor. l. unic. C. etiam per procurat. causam restit. in integ. agi poss. c. per tuas & c. coram X. de in integr. restit. Item in causa matrimoniali l. generali mandato 34. ff. de ritu nupt. c. fin. X. de procurat. Et pluribus alijs casibus, qui videri possunt apud Br. in d. l. filiusfamil. ff. de donat. & Specular. in tt. de procurat. §. 1. n. 4. Mozz. de divis. mand. n. 24. cum sqq. (e) Mandatum cum libera dicitur, quando quis non tantum simpliciter habet administrationem, sed & alienare, vendere, novare, solvere, omniaq; facere potest, quæ dolum in se continent, Dominusq; verisimiliter fecisset, idem. in l. procurator 58. cum l. sq. ff. de procurat. l. quæ ratione 9. §. nihil autem 4. ff. de acquir. rer. donat. Unde mandatum generale cum libera sufficit etiam in causis mandatum speciale requirantibus, ut tradit Vantius de nullit. et. ex inhabilit. seu defectu mand. n. 87. Dec. conf. 404. per tex. in d. l. procurator. 58. & l. nam & nocere 12. ff. de pact. c. qui ad agendum in su. X. de procurat. in 6. nisi planè specialissimum & individuum requiratur mandatum, sicut in contrahendo matrimonio, prout declarat ea Mozz. de divis. mand. n. 56.

IX.

Rectè a. mandari possunt facta sive negocia futura (a) modò tamen sint licita (b) illicitorum enim mandatum non valet, etiamsi juramento sit roboratum. (c)

(a) Præteritorum n. negociorum mandatum planè est inutile, per tex. l. si vero 12. §. Si post ff. mandat. (b) per tex. l. Si remunerandi §. rei turpis & ibi Paulus Bui. ff. mandat. quia turpium rerum nulla est obligatio. l. generaliter 26. ff. de V. O. Quare non valet mandatum de perpetrando homicidio, sed si illud fuerit adimpletum, tam mandans quam mandatarius, puniuntur pœna homicidij ordinaria l. nihil 15. ff. ad l. Cornel. de Saccar. l. non solus 11. §. Si mandato ff. de injur. l. 1. §. de jecisse ff. de vi & vi arm. l. Si quis id. 7. §. fin. ff. de jurisd. l. non ideo C. de accusat. c. mulieres in fin. X. de sent. excom. c. periculose 23. de pœnis distinct. 1. Harpr. in §. Item lex Cornelia. n. 52. instit. de publ. judic. Arum. exercit. 15. §. 8. Quid a. si quis mandaverit committi adulterium poteritne eo subsecuto mandans pœna huic delicto præfixa ordinaria velut adulter puniri?

Negativam censemus veriore cum gl. in l. 1. § de jecisse & in l. hoc jure § de jecisse. ff. de vi & vi arm. Bl. in l. non ideo minus n. 23. C. de accusat. adulterium non committitur sine copula carnali, quæ inter separata corpora intervenire haud potest. De consilio tn. cum teneri certum est. l. & si amici 9. ff. ad l. 1. ul. de adult. Disf. Cyn. in l. fin. C. ad SCtm Maced. Natta cons. 151 n. 4. per l. 1. ff. de extraord. crim. l. hæc verba 12. ff. ad l. 1. Jul. de adult. Si quis maderet alicui, ut alterum vulneraret facta ei expressa inhibitione de occidendo postea mandatarius occidat, an mandans pœna legis Corneliæ ordinaria sit plectendus, quæstio est valde controversa? Veriorem credimus & humaniorem sententiam negativam per tex. in l. lege Cornelia § Cum quidam l. 3. §. Sed ex SCto l. 1. § Divus ff. ad l. Cornel. de Siccar. l. Si adulterium cum incestu § Imperatores ff. ad l. 1. ul. de adult. Harpr. in § Item lex Cornelia n. 54. cum sqq. instit. de publ. jud. Gilhaus. in arb. judic. crim. c. 2. tt. 12. n. 12. cum sqq. Fachin. lib. 1. controvers. c. 36. Romulæus ad l. ut vim n. 293. cum 2. sqq. de just. & jur. Dec. conf. 482. per tot. ubi hanc sententiam rationibus & autoritatibus stabilit & contraria argumenta refutat & Conf. 434. n. 4. Disf. Bosf. in tr. crim. tt. de mandat. ad homicid. n. 10. Menoch. de arbit. jud. quæst. lib. 2. cent. 4. cas. 352. n. 2. Decian. in tr. crim. lib. 9. c. 36. n. 11. An etiam mandans ex mandato teneatur, si delictum quod mandavit committere non fuit securum dubium est? Si delictum est atrox, tunc ex solo mandato tenetur mandans, ut extra ordinem puniatur l. 1. ff. de extraord. crim. Si v. leve non tenetur l. Item apud § Si curaverit ff. de injur. Br. in l. non solum § Ex mandato vers. hoc permissio ff. de injur. Angel. de malefic. in verbo. Sempronium mandatore vers. quæro secundo. Sic quoq; si Titius manderet Sempronio, ut hic manderet. Scio aliquem interficere, secundo mandans tenetur? Si delictum est grave. Br. in l. aut qui aliter § pen. ff. quod vi aut clam. & in l. 1. § incidit ff. ad SCtm. Turpil. Sed an mandans conveniri possit in loco commissi delicti, aut ubi mandatum est factum, quæstio est elegans? Prius verius est per l. prator ait. 4. § hoc a. edicto & ibi Br. ff. de vi bonor. rapt. per l. heres absens § apud Labeonem ff. de judic. & per l. Si ut proponitur ibi Castrenf. ff. de fidejuss. l. qui de crimine 9. ibi judex a. super utroq; crimine C. de accusat. Bosf. in tr. crim. tt. de foro compet. n. 109. & 147. Fachin. lib. 9. controvers. c. 25. (c) per c. non est obligatorium X. de R. l. in 6. Subjungemus hic quæstionem, cum pater vel maritus potestatem habeat adulterum in adulterio deprehensum impunè occidendi, an si pater vel maritus infirmus sit vel debilis, alteri peregrino istud mandare possit, ita ut mandatarius

datarius in adulterio deprehensus impunè possit interficere? Verius negari censemus per l. cum fuitum 18. ff. de vi & vi arm. Salyc. in l. Gracchus n. 17 C. ad l. iul. de adul. Rol. à Valle vol. 2. conf. 34. n. 18. cum sqq. Dis. Angel. in tr. malef. in verbo Che hai adulterato vers. quid si pater.

X.

Post susceptum mandatū tenetur mandatarius illud bona fide exequi (a) & fines eius diligenter & exactè observare (b) (a) aliàs cōveniri potest à mandatore actione mandati directā ad implendū mandatū vel præstandū id quod interest. l. si mand. vero 22. § fin. l. si quis alicui 27 § qui mandatū ff. mandat. nisi vel ipse mandatarius tēpestive renunciaverit madatori d. l. si quis alicui § qui mandatū & Mandatū instir. de mandat. aut iusta intercesserit causa, quo minus renūciare ei potuisset, vel morte mandantis mandatū fuerit dissolutum, tunc v. cessat actio mandati excepta causa utilitatis l. inter causas in pr. l. si precedente in pr. & l. si quis § Cui ff. in mandat. l. Eius qui in provincia ff. si cert. pet. Quod tñ. intelligi debet de moriente, re adhuc integra, videlicet in judicialibus ante litem contestatam. l. Mandatum C. mandat. § rectè instir. eod. tit. l. si defunctus ff. de procurat. c. relatum X. de offic. deleg. In beneficialibus a. in quib. post mortem mandatoris non est aliquis futurus legitimus heres illius personam repræsentans, ibi mandata sive re integra sive non amplius integra morte expirant tex. in clem. fin. X. de procurat. Vant. de nullitat. tit. ex inhab. seu defect. mand. n. 171. E contra competit mandatario actio mandati contraria, qua convenire potest mandatorem ut indemnem eum servet. l. heredem 14. l. si mandassem 15. ff. h. tit. (b) tex. in l. diligenter ff. mandat. c. cum dilecta in fin. X. de rescript. Quid autem si mandatarius Domino sciente fines mandati excesserit, habetne mandans recursū ad mandatorem? Negamus, videtur n. Dominus consentire & obligatur gl. in c. cum olim in verb. prout X. de offic. deleg. Pinell. ad l. 2. part. 2. c. 1. n. 18. & part. 3. c. 3. n. 22. C. de rescind. vendit. Straccha de mercat. tit. mandati n. 18. Habens mandatū ad vendendum seu locandum, an etiā ad precium seu mercedem recipiendū habere censeatur quæstio est trita? Affirm. cum Br. in l. filia ff. de solut. Dee. conf. 330. Stracch. d. loc. n. 23. Fachin. lib. 2. controv. c. 93. Mozz. de natural. mandat. n. 17. l. quod servus 35. ff. de solut. Sed poteritne mandatarius habens mandatū ad recipiendum solutionem terminari ad solvendū prorogare? Negativa est verior per l. qui Romæ § Callimachus ibi Jas. n. 13. ff. de V. O.

COROLLARIA.

- I. An prodigo per prætorem an v. ipso jure bonis interdicatur?
Prius amplectimur.
- II. Num judex secundum conscientiam an v. secundum acta &
probata sententiâ ferre debeat? Posterius verius censemus.
- III. Utrum Advocatus peritia juris instructus esse debeat? A.

Præstanti Juveni

PETRO PAPÆ

AMICO MEO

singulari.

Nescit humi generosa hominis mens serpere; nescit
Contingi miseris lata cupidinibus:

Alta petit duce Mercurio sapiente bonoq̃,

Nec meminit notas omnibus ire vias.

Sic REIMANNIADEN animi vis dividat; sic &

GEISLERUM ordinibus cœlicolũ inferuit.

Quorum, PETRE, tibi palmaris adorea magnos

Suffigit stimulos inq̃, diem inq̃, diem.

Si verum est, juvenem similem fore quemlibet eius,

Quem sequitur properis semideum pedibus:

Aut mea me penitus animi mens decipit, aut tu

Huius & illius vim referes animi.

Georgius Reimannus
Silcſius.

DISPUTATIO NONA
DE
STIPVLATIONIBVS,
FIDEISSIONIBUS; ET LITERA-
RUM OBLIGATIONIBUS.

Respondente
JOHANNE BRACHVOGELIO
Legnicenſe Sileſio.

THEMA I.

Stipulationem (a) definiemus cum Treutlero & Vultcio. Quod ſit contractus (b) proprius (c) jure civili inventus (d) verbis initus (e) interrogatione præcedente eamq; reſponſione congrua in continenti ſubſequenti (f) quo reſpondens interroganti obligatur, ad dandum vel faciendum id quod ſe daturum vel facturum promittit.

(a) quæ à ſtipulo id eſt firmo nomen habet *in pr. inſtit. de V. O.* propterea quod obligationum attingendarum & confirmandarum cauſa eſt inventa. *Paul. lib. 5. ſentent. tr. 7. in pr. Vultei. ad d. pr. n. 17.* Sive etiam à ſtipite, quia non ſecus ac ſtipes rem aliquam cui additur munit, ita quoq; ſtipulatio obligationem cui accedit firmat & munit. *Vult. d. loc. n. 18.* Effectus ſtipulationis eſt verborum obligatio, ut tradit *Gædd. tr. de contrah. ſtip. c. 1. n. 5.* An a. ſola ſtipulatio verborum obligationem producat anceps eſt quæſtio, & de ea certant inter ſe duo iſti juris Coryphæi Donnellus & Cujacius, ex quibus ille affirmat, hic negat. Nos poſteriori cum Gæddo de contrah. ſtipulat. *c. 1. n. 10. cum ſqq.* votum dabimus. *Arum. exercit. 13. §. 3.* Et omnib. alijs contractibus accedere poteſt, quam ob cauſam etiam eius tractationem poſt alios contractus nobis reſervavimus. Et controverſia inde orta: Anné etiam abſq; aliorum contractuum adminiculo per

se subsistat. Quod adfirmamus nostro arbitratu rectius per l. Si ex
precio 6. C. Si cert. per. & l. emptio 3. ff. de rescind. vendit. l. vindicantem 17.
cum l. sq. ff. de evict. Anton. Fab. 5. conject. 10. Arumæus exerc. 13. θ. 2.
Diss. Cuiac. in x. ffior. de V. O. Vultcius ad pr. 11. n. 19. instit. de
V. O. (b) per § fin. instit. de obligat. l. 1. § 1. & § 7. ff. de O & A. l. certi 9. §.
quoniam ff. de reb. credit. l. 1. & 2. ff. de novat. ubi stipulatio inter con-
tractus refertur; sæpiusq; contractus dicitur, ut in l. 1. § 3. vers. aded
ff. de pact. l. an inuti'is 8. § acceptum ff. de acceptilat. l. fin. ff. de stipulat. servor.
& pluribus alijs locis, ut videre est apud Gædd. de contrah. stipulat.
c. 1. concl. 3. n. 27. Deinde etiam quia conventio est per d. l. 1. § 3. ff. de
pact. Atqui omnis conventio vel contractus est vel pactum, nudum
d. l. 1. & l. 6. & 7. ff. de pact. Sed non est nudum pactum siquidem so-
lo & nudo consensu non perficitur, sed amplius verborum con-
ceptionem & negotium desiderat d. l. 7 § quod serè ff. de pact. Rectè
ergò contractum eum esse concludimus cum Gædd. d. c. 1. n. 28. &
Schrader in pr. 11. instit. de V. O. (c) Est enim conventio causam ha-
bens sive negotium. Neq; præsumitur Jctos tot in locis, ubi sti-
pulationem contractum appellitarunt, improprie locutos fuisse,
Mozz. de contract. artic. 2. 11. de contract. in genere n. 11. Gædd. d. loc. n.
29. Treutl. vol. 2. disp. 27. θ. 1. Harpr. part. 2. disp. 7. θ. 1. Diss. Br. & Al-
ciat. & Dd. communiter in l. labeo 19. ff. de V. S. Mozz. tr. de contrahend.
stipulat. in pr. n. 12. (d) per tex. in § de constituta instit. de action. l. ex hoc
jure ff. de justit. & jur. l. Si ita 126. § Chrysogonus ff. de V. O. arg. l. 1. ff. lo-
cat. l. quories 14. in fin. ff. de V. O. Mozz. de stipulat. col. 1. n. 15. cum sqq.
Hænon. disp. 1. θ. 17. Treutler. disp. 27. θ. 1. vol. 2. Gædd. de contrah.
stipulat. c. 2. n. 1. cum multis sqq. Vult. ad pr. 11. n. 5. cum sqq. instit. de V. O.
ubi contraria argumenta infringit. Diss. VValterus lib. 1. miscell. c. 11.
& Rævardus 4. varior. 15. (e) quæ ore sunt prolata l. 1. ibi utroq; lo-
quente ff. de V. O. eaq; verba olim solennia erant & directa, hodiè
v. quæcunq; etiam ex quib. mens contrahentium potest intelligi,
sufficiunt per tex. in l. omnes 10. C. de contrah. stip. § in hac re olim instit. de
V. O. l. ne in arbitru 4. § fin. C. de recept. arbitr. Gædd. de contrah. stip. c.
4. concl. 3. n. 36. (f) per l. 1. § 12. 3. & 6. l. Inter stipulantem 83. § Si stipu-
lantel. 109. ff. de V. O. & in congrua interrogationis atq; responsio-
nis conceptione forma huius contractus subsistit, prout declarat
Gædd. de contrah. stip. c. 4. n. 5.

Divisi-

Divisiones stipulationum plures sunt (a) quarum aliquas tantum ponemus, inter quas prima erit à causa efficiente, quod aliæ sunt conventionales (b) aliæ judiciales (c) aliæ prætoriæ (d) & aliæ communes (e) Deinde quod ratione rerum aliæ sunt dividuæ aliæ individuæ. (f) Tertiò respectu formæ, aliæ sunt puræ aliæ in diem & aliæ sub conditione. (g)

(a) ut videre est apud Mozz. col. de divis. stipulat. Harpr. part. 2. d. sp. 7. θ. 2. 3. 4. 5. & 6. (b) quæ ex sola conventionione utriusq; partis proficiuntur § *Conventionales instit. de divis. stipulat. l. stipulationum §. in pr. vers. Conventionales ff. de V. O.* Dicuntur a. conventionales non propterea, q. cæteræ stipulationes conventionem in se non habeant, sed quod hæ ex conventionione fiant & nascentur non ita etiam prætoriæ aut judiciales: hæ enim non primum proficiuntur ex conventionione sed extrinsecus ex jussu & officio judicis aut prætoris. Et sic non conventionione & consensu, sed causa & origine huius conventionionis interponendæ inter se distant. Donell. *add. l. stipulationum §. n. 7. ff. de V. O.* Et quidem harum stipulationum toridem genera sunt quot (penè dixerim) rerum contrahendarum, singulis n. ferè pactionibus talis securitatis causa adijci solet stipulatio d. § *Conventionales & d. l. §.* (c) quæ à mero, id est, solo judicis officio proficiuntur d. l. §. *in pr. & § 1. instit. de divis. stipulat.* Unde apparet, quod hæ stipulationes non mera & absoluta contrahentium conventionione intercedunt, sed necessitate quadam impellente Magistratus aut eius qui loco Magistratus judicat judicisq; officio fungitur. Gædd. *de contrah. stip. c. §. conclus. 15. n. 198.* Neq; tn. ex jussu judicis sed officio hæ stipulationes dicuntur oriri, ut intelligatur, sic eam proficisci à judicis jussu, ut tn. non possit jubere pro arbitrio, sed tantum quatenus ei ex officio judicantis hoc conceditur, id est, post susceptum iudicium aut litem contestatam usq; ad sententiam definitivam. Gædd. *d. jam loc. & Donell. d. l. §. in pr. n. 8.* (d) quæ à mero soloq; officio prætoris procedunt d. l. §. & § *Prætorie instit. de divis. stipulat.* Latè a. vox prætoria hoc loco est sumenda, ita ut etiam ædilitias stipulationes comprehendat d. § *Prætorie & d. l. §.* Sicut aliàs jus prætorium ædilitium quoq; sub se comprehendit § *Prætorum instit. de*

jur. nat. gent. & civ. (e) & hæc rebus ita exigentibus interdum inter-
pouuntur jubente iudice, interdum jubente prætore aut ædile.
VVsmb. in x. de V. O. n. 6. Vultei. adprætt. n. 1. in fin. instit. de divis. sti-
pulat. Unde etiam vocabulum MERO in præcedentib. duabus de-
scriptionibus fuit additum, ut eo non inter se sed ambæ ab his com-
munibus stipulationibus discernantur. Donell. in d. l. 5. n. 8. (f) Di-
viduæ sunt, quæ partium præstationem recipiunt, quales sunt res
omnes corporales arg. it. fam. ercisc. & communi divid. nisi vel magnæ
incommoditates ex ista divisione sequeretur § quod si commodè instit.
de offic. jud. l. 1. & 2. C. communi divid. l. sancimus § Sin autem C. de donat.
vel lex aut testator eam prohibeat, aut etiam partium conventio
aliud suadeat, prout tradit Mindan. lib. 3. de continent. caus. c. 12. n. 7.
Neq; v. re ipsa tantum res dividuntur sed etiam ratione, quæ sit in-
obligatione speciei seu individui. VVsmb. in x. de V. O. n. 7. Indi-
viduæ sunt, quæ partium præstationem non recipiunt, sed certam
finitamq; & coherentem sui determinationem habent, quales sunt
pleræq; stipulationes, in quæ facta deducuntur. Vult. d. pr. n. 3. fa-
cti n. obligatio est individua ob rationes adductas à Mindan. de pro-
cess. lib. 3. c. 14. n. 1. Servitutes an individua sint disceptatur? Verio-
rem censemus affirmativam per l. stipulationes 72. in pr. ff. de V. O. l.
vix 17. ff. de servit. l. Etsi forte 6. § Si ades 4. ff. si servit. vindic. l. pro
parte 11. § final. ff. de servitut. l. si quis duas § si quis partem ff. conim.
prad. l. 1. §, Si usufruct. ff. ad L. Falcid. Usus enim earum est in-
dividuus vel indivisus. Pompon. in d. l. via ff. de servit. Mindan. de
process. lib. 3. c. 12. n. 8. 9. 10 & 11. ubi contraria refellit. Et sic indivi-
duus quoq; est usus, etiam si sit personalis servitus per tex. l. usus pars
19. ff. de usu & habit. Quod secus est in usufructu, qui dividuus est.
d. l. 1. § Si usufr. 9 & l. sed usufr. 81. ff. ad l. Falcid. legatur Hotom. lib. 1.
quest. illust. quest. 18. Et ratio diversitatis est, quod usus ad necessitatē
tantum est constitutus, nec diminutionem nec excessum admittit
l. plenum 12. ff. de usu & habit. videatur hac de re Mindan. d. c. 12. per
tot. & Mozz. de stipul. col. de subdivis. stipulat. Gædd. de contrah. stip. 16. n.
305. An a. jus venandi, piscandi, lignandi &c. sint individua, quæstio
est elegans & controversa? Adfirmativam tuebimur propterea
quod potestas venandi est servitus jurisdictionis, quæ naturam ser-
vitutis realis habet, uti tradit Sebast. Medices in tr. de venat. part. 2.
quest.

quæst. 2. (g) § *Omnia stipulatio instituitur de V. O. & l. Eum qui 41. ff. de V. O.* Et quidem si purè stipulatio facta sit statim debetur & conveniri potest promissor d. § *Omnia & d. l. Eum qui l. Cedere diem 213. ff. de V. S. l. in omnibus 14. ff. de R. I.* Illud tamen cum moderamine aliquo & temperamento temporis est intelligendum l. *quod dicimus 105 & l. ratum 13. ff. de solut. §. fin. instituitur de inutil. stipulat.* Et tempus decem dierum ipsi concedendum esse dicit gl. in d. § *Omnia instituitur de V. O.* Nos a. rectius arbitrio iudicis relinqui putamus per tex. l. 1. in fin. ff. de jur. delib. Si v. in diem aliquid fuit promissum, tunc id statim quidem debetur, sed tñ. cum effectu exigi non potest, nisi dies solutioni destinata advenerit l. *cedere diem 213. ff. de V. S.*

III.

De personis nunc agendum erit: Possunt autem regulariter omnes personæ stipulari & promittere (a) nisi vel natura ob defectum annorum (b) vel vitium corporis (c) aut animi (d) aut lege (e) inde repellantur.

(a) l. *obligari 43. ff. de O. & A. l. Sicut. C. eod. tit.* hoc etenim edictum prohibitorium est, propterea censentur admissi illi, qui non sunt expressè prohibiti arg. l. 1. § 1. ff. de procurat. l. *cum prator. 12. in pr. ff. de judic.* Neq; inter sexum discrimen aliquod hoc loco admittimus arg. l. 1. ff. de V. S. Siquidem etiam fœmina stipulari potest per tex. express. in l. *secundum 4. cum l. §. C. de contrah. stip.* (b) qualis est infans per tex. l. 1. in pr. & l. *Mulier 70. ff. de V. O.* Quatuor n. ad conficiendam stipulationem sunt necessaria, duo ad utrumq; contrahentiũ pertinent: unum, ut qui rogat & respondet, id faciat verbis & sic uterq; loquatur, deindẽ ut alterum exaudiat: Duo autem pertinent ad respondentem, 1. ut respondeat ilicò. 2. ut respondeat ad interrogationem convenienter. Donell. ad l. 1. in pr. n. 3. per illũ tex. ff. de V. O. Quoniam ergò verba ad perficiendum hunc contractum sunt necessaria, quapropter qui dari non potest neq; potest stipulari d. l. 1. & l. *mulier.* Deinde requiritur etiam intellectus & consensus, qui quoq; deest infanti § *Pupillus 9. instituitur de inutil. stip.* infans n. neq; nolle neq; velle habet l. *infans ff. ad L. Cornel. de sic.* An 2. infans per servũ possit stipulari, dubium est. Quod ex eodem fundamento negabimus cum Gœddæo de contrah. stip. c. 7. concl. 12. n. 173. Treutler. vol. 2. disp.

*disp. 27. §. 2. sub lit. B. (c) In quorum numero sunt muti & surdi ob
 jam adductam rationem per tex. in d. l. 1. ff. de V. O. § Mutum 7. instit. de
 inutil. stipul. Quod tñ. non de balbo, blæso aut surdaastro, sed de eo,
 qui planè loqui aut audire non potest, est exaudiendum. Sed an.
 mutus, si literas norit interveniente scriptura, stipulationem possit
 contrahere, dubium videtur? Negabimus cum Valentino Franco
 tr. de fidejuss. c. 2. n. 24. per tex. l. Titius 24. ff. de constit. pec. & alias etiam
 inter absentes stipulatio posset fieri contra d. l. 1. & § nem 9. instit. de
 inutil. stip. Donell. ad l. 1. in pr. n. 10. ff. de V. O. Dis. Hering. de fidejuss.
 c. 7. n. 250. VVimb. d. § Item. Cæcum v. cum ratione intellectus lo-
 quelæ & auditionis nihil ei deficiat, ad stipulationem contrahen-
 dam admittendum esse non dubitamus cum Anton. Hering. in tr.
 de fidejussor. c. 7. n. 156. (d) ut est furiosus l. 1 §. furiosum ff. de O. & A. §
 furiosus instit. de inutil stipulat. Hic n. infanti assimilatur § pupillus instit.
 de inutil stipul. l. Fulcinius 7. § planè ff. ex quib. causis in possess. est. (e) In hoc
 ordine est pupillus. Eum n. sine tutoris autoritate neq; naturaliter
 neq; civiliter ex stipulatione obligari posse nobis videtur per l. obli-
 gari 42. ff. de O. & A. l. 1. C. de inutil. stip. l. pupillus 189. ff. de R. I. l. quod pu-
 pillus 41. ff. de condic. indeb. l. pupillus 59. ff. de O. & A. & dictum est disp.
 2. §. 2. Nisi vel ex re descendat obligatio vel ex ea pupillus locuple-
 tior sit factus. Minorem v. 25. annis absq; curatoris autoritate sti-
 pulari posse credimus per tex. l. puberes 101. ff. de V. O. arg. l. 1. C. de inu-
 til. stipulat. Vultei. lib. 1. discept. scholast. c. 16. Dis. Gædd. de contrah.
 stip. c. 7. conclus. 14. n. 270. Heringius in tr. de fidejuss. c. 7. n. 97. In eodẽ
 quoq; ordine est filiusfamilias ratione patris in cuius adhuc est
 potestate, ab eo enim stipulari non potest § Item inutilis instit. de
 inutil. stip. Pater siquidem & filius censentur jure civili una & eadẽ
 persona l. fin. C. de impub. & al. subst. Atqui in stipulatione duæ di-
 stinctæ personæ desiderantur l. 5. § Stipulatio a. & l. inter stipulantem ff.
 de V. O. Fratres quoq; qui in ejusdem patris sunt potestate sibi invi-
 cem stipulari non possunt. per tex. l. frater à fratre ff. de condic. indeb.
 Servus quoq; stipulari non potest d. § Item inutilis & l. Si quis 56. § 1. ff.
 de fidejuss. An ex promissione sua naturaliter servus obligetur dispu-
 tati solet? Adfirmamus per tex. l. Servi 14. ff. de O. & A. l. Si quod 64. ff.
 de condic. indeb. Arum. exercit. 12. §. 6. Dis. Connanus lib. 2. cõment. c. 3.*

Stipulati-

Stipulationis materia circa quam sunt res omnes, quæ in dando & faciendo consistunt, siue sint corporales siue incorporales, siue mobiles siue immobiles, modò dominio nostro subijciantur. (a)

(a) *tex. expr. in § 1. instit. de inutil. stip. l. 1. § si id quod ff. de O. & A. l. 2. 3. 4. § 3. § sacr. am ff. de V. O. l. si in emptione 34. § 1. ff. de contrah. empr. VV smb. in 28. de V. O. n. 11. Gædd. de contrah. stip. c. 6. conclus. 1. n. 1. Neq; tn. illas tantum res quæ jam in dominio nostro sunt, stipulari possumus, sed etiam quæ eidem subijci possunt. Gædd. d. c. 6. n. 2. Quid si Sempronius ita stipuletur: Mihi & Tirio decem stipulor. Q. Annæ cum in persona alterius stipulatio sit inutilis, Sempronio debeatur decem, an v. tantum quinq; ? Posterius verius statuimus cum Cujacio ad l. stipulatio 38. § Eum qui 19. per illum tex. ff. de V. O. & l. Eum qui 56. in pr. & l. si mihi & Titio 110. in pr. ff. eod. tt. tum etiam quod in stipulationibus, quando quid actum sit, quaeritur, verba contra stipulatorem sunt interpretanda d. l. stipulatio 38. § in stipulationibus 18. ff. de V. O. Marcus Lycklama in lib. sing. velit. 4. quæst. 23. Factum quoq; stipulari quis potest, proprium modo tn. honestum sit & licitum. l. generaliter 26. & l. Titius 133. ff. de V. O. Factum v. alienum inutiliter quis stipulatur, nisi promittas factum suum de curando facturum alium § Si quis alium ibi Vult. instit. de inutil. stipulat. Et factum hoc loco non tantum adfirmativè conceptum, sed etiam negativè hoc vel illud non debere fieri intelligimus. Sed num obligatus ad factum, præcisè ad faciendum possit compelli ita ut facere quod promissit omninò teneatur, quaestio est elegans & controversa? Negativam scimus esse communioem, & quod promittens factum præstando interesse liberetur, cui tn. sententiæ hac vice contradicemus cum Mindano de processib. lib. 3. c. 14. n. 16. per tex. in l. fideicommissa 11. § fin. ibi si quis opus facere iussus ff. de legat. 3. l. si quis 33. C. de donat. l. 3. § heres ff. commod. l. si duo ff. de pos. l. harum ff. si servit. vendicet. Nemini n. licet adversus pacta sua venire l. si quis in conscribendo 28. C. de pact. l. 1. ff. de pos. nisi implementum facti promissi non sit in potestate promissoris, aut singulare adsit impedimentum vel res non amplius sit integra, æquitasvé aliud postulet. his n. casibus præstando interesse promissor liberatur, prout declarat Mindan. d. loc. n. 17.*

Duplex oritur actio ex hoc contractu certi sc. conditio
& actio ex stipulatu, quarum illa datur, quando res certa, hæc
v. quando incerta in stipulationem fuit deducta. (a)

(a) *in pr. et. instit. de V. O. Mozz. de stipulat. col. quæ actio oritur ex stipulatione. Et quidem res certa esse dicitur, quando apparet, quid quale quantumq; in stipulationem fuerit deductum. Gædd. de contrah. stip. c. 11. concl. 1. n. 1. Neq; semper res certa ex sua natura dijudicatur, sed etiam per relationem ad aliud quod certum est, ut quod mihi Seius debet dare spōdes? Oldendorp. cl. 4. act. 28. Atq; quoniam facta semper sunt incerta, propterea si ea in stipulationem deducta fuerint, semper actio ex stipulatu competit. Vultei. m. sequens n. 68. instit. de action. vocaturq; actio ex stipulatu, alias etiā actio incerti ut in l. diem proferre 27. § fin. ff. de recept. arbit. l. si sic legatum 75. § fin. ff. de legat. 1. l. si stipulatus 4. ff. de usur. vel actio incerta. l. ut inter. C. de inutil. stipulat. Illud tñ. observandum est, quod conditio certi, quæ ex stipulatione oritur, etiam interdum actio ex stipulatu aut stipulationis dicitur, ut constat ex l. is qui 51. l. inter stipulantem § si rem vers. si vero ff. de V. O. l. cum pater 77. § pater certam ff. de legat. 2. l. si pacto 14. C. de pact. & pluribus alijs locis quæ adducit Gædd. d. c. 11. n. 2. An a. in stipulationib. alternatim vis certum sit dubitari poterat? Adfirmamus modò tñ. electio conferatur in arbitrium stipulatoris per tex. l. ubi autem 75. § qui illud aut illud ff. de V. O. Oldendorp. d. loc. Estq; utraq; illarum actionum stricti juris, nec plus complectuntur quàm in stipulationem fuerit deductum. l. quicquid. 99. & l. si servus 91. ff. de V. O. Unde neq; usuræ in illis veniunt, nisi quatenus ab initio fuerint promissæ l. lecta ff. de reb. credit. l. 3. C. de usur. Interdum tñ. fiunt arbitrarie l. penult. ff. de conduct. Tritic. & tot. et. ff. de eo quod cert. loc. Suntq; istæ actiones rei persecutorie & ad heredes transeunt, interdum in solidum, interdum v. pro parte tantum l. in executione 85. ff. de V. O. Oldendorp. d. act. 28. & 29.*

VI.

Fidejussionem, utpote cuius exactam definitionem in iure non extare asserit Heringius (a) definiemus: quod sit contractus nominatus stricti juris (b) per stipulationem (c) initus
qua

qua quis pro debitore aliquo fidem suam (d) maioris securi-
tatis gratia (e) citra novationem (f) interponit.

(a) *in tr. de fidejussor. c. 3. n. 1.* (b) cum ratione stipulationis per quam
contrahitur, cum etiam per *tex. in l. Si in pignore 54. l. fidejussores Magi-*
stratuum 68. ff. de fidejuss. l. quicquid astringenda 99. ff. de V. O. Quod qui-
dem si naturam ipsam fidejussionis respicimus verum est, si v. con-
tractus quib. accedit, tunc ratione accessionis etiam ad contractus
bonæ fidei potest referri per *c. accessorium X. de R. l. in 6.* (c) Stipulatio
n. est fundamentum fidejussionis, utpote sine qua ea consistere nequit
l. Grace ff. de fidejuss. l. 2. 3. 6. & 12. C. eod. tt. § fin. instit. de fidejuss. l. stipula-
tionum § Satis ff. de V. O. Hering. de fidejuss. c. 11. Valent. Franc. de fidejuss. c.
4. conclus. 3. n. 53. cum sqq. Et stipulatio fidejussorem à sponfore, mā-
datore, expromissore & constituyente discernit, prout latè ea decla-
rat *Gæddæus in tr. de contrah. stip. c. 5. conclus. 5. n. 19 & sqq.* Unde si in-
strumento aliquem fidejussisse reperiatur, solenniter & mediante
stipulatione factum illud fuisse præsumitur per *tex. express. in § fin. &*
ibi Angel. instit. de fidejuss. l. sciendum & ibi Romulæus n. 26. ff. de V. O.
gl. in l. 1. C. de doti promiss. Adeò quidem ut etiamsi quis testes velie
producere contra istam scripturam, non admittatur. *Romul. ad d. l.*
sciendum n. 74. Mascard. de probat. conclus. 781. n. 5. VVsmb. in w. ff. de
fide instrum. Dis. gl. in l. juri gent. per illum tex. ff. de pact. Schrad. de fi-
dejuss. n. 9. Excepto unico casu, quando sc. idoneis testibus probare
quis intendit, se tempore contractæ stipulationis civitate abfuisse.
l. optimam 14. § nisi ut C. de contrah. stip. Speculat. tt. de teste § jam de inter-
rogatorijs n. 12. (d) Si n. quis seipsum non verò alium aliquid solutu-
rum promittit, is non est fidejussor sed constitutor *l. Eum qui 3. § Ju-*
lianus ff. de constit. pec. l. Sicut 65. ff. de fidejuss. Intelligi n. non potest, ut
quis pro se fidejubendo obligetur *l. heres 21. § Servo l. Uranius 72. in pr.*
ff. de fidejuss. l. Tutor 19. in pr. ff. ad SCum Vellei. (e) *in pr. inst. de fidejuss.*
§ fin. inst. de replicat. finis n. fidejussionis in eo consistit. VVsmb. in w.
ff. de fidejuss. n. 6. (f) per *tex. l. novatione 4. C. h. tt.* Et in hoc ab expromissore discernitur, qui novandi animo pro alio promittit, cumq;
planè ab obligatione liberat *l. fin. ff. ad SCum Maced. l. Si mulier 22. ff.*
ad SCum Vellei. l. Et eleganter § Servus ff. de dolo malo. Unde etiam quasi
fidejussor dicitur *l. in persona 30. § qui pecuniam ff. de pact. l. fin. ff. quod cū*
eo Heringius de fidejuss. c. 4. n. 21. cum sqq. Subjungamus hic quæstio-

nein: An fidejussor semper debeat esse rogatus? Negabimus per *tex.*
l. Sed videamus 4. cum l. sq. vers. Sed idem est ff. de negot. gest. l. fidejubere 31.
l. Marcellus 25. ff. h. st. l. ex mandato 20. § 1. ff. mand. Dis. gl. ad Novell. 4. § 1.
Mynsing. ad rubr. n. 5. insti. de fidejuss.

VII.

Cum fidejussio nō nisi interveniente stipulatione (a) fieri possit, omnes etiā quos stipulari posse diximus ad fidejubendum pro alijs admittuntur excepto milite (b) & muliere. (c)

(a) Per ea, quæ supra dicta sunt, exceptis duobus tantum casibus, quorum primus habetur in *l. quotiens 2. ff. ad municipalem alter in l. ad exactionem 6. C. de dotis promiss. Et in l. fin. C. ad SCtm. Vellei. ratione dotis n. ob eius favorem valet fidejussio absq; stipulatione, etiamsi dos incerta sit per *tex. l. cum post. 70. § gener ff. de jure dot. (b) per tex. in l. milites 31. C. locati & l. de die 8. § qui mulierem ibi Br. Jas. & Castrensi. ff. qui satisd. cog. & ratio prohibitionis est, ne milites depositis armis alienis sese immiscerent negocijs Rempub. in casu necessitatis deserant. d. l. milites. Quæ etsi quidem de militibus Romanis constituta fuerunt, in nostris tñ. etiam dum in expeditione sunt & contra hostem patriæ & imperij dimicant locum habere non est quod dubitemus. Gail. lib. 2. obs. 118. n. 2. Vaud. lib. 1. quaest. 55. (c) Huic n. lex pro alijs fidejubere interdixit *l. 1. & tot. st. ff. & C. ad SCtm. Vellei.* tñ. propter sexus imbecillitatem & fragilitatem *l. & primo 2. § verba ff. ad SCtm. Vellei.* tñ. quod proclives sunt ad promittendum *l. Sed si ego 4. ff. ad SCtm. Vellei.* & fidejussio res est magni momenti. Franc. de fidejuss. in prolegom. n. 8. Præcipuè a. interdicitur ei fidejubere pro marito *d. l. 2. § verba Auth. Si qua mulier C. ad SCtm. Vellei.* ob majorē præsumptionē fraudis, citius n. ob amorem conjugalem maritus ad fidejubendum uxorem potest inducere quàm extraneus. Novell. 61. c. 1. § 2. Et sic etiamsi mulier ratione consensu naturaliter fidejubendo sese possit obligare per *l. fin. C. de non num. pec. l. 1. § si leg. ararius ff. ad l. Falcid.* effectus tñ. eius obligationis à jure civili perimitur, quia exceptione SCti Velleiani perpetuò juvatur *l. quanti 9. l. mulierem 14. ff. ad SCtm. Vellei. l. qui exceptionem 40. ff. de condict. indeb.* Imò non tantum ipsa mulier sed eius quoq; fidejussores & heredes *d. l. mulierem & l. exceptiones 7. ff. de except. l. heredes 20. C. ad SCtm. Vellei.***

Et post

Et post laram quoq; sententiam definitivam in ipsa executione, sed ante solutionem factam eam possunt opponere *tex: expressi* in l. *Tamen* 11. ff. ad SCtm Maced. Unde suboritur quæstio: An beneficium SCti Velleiani sit personale an verò reale? Prius censemus verius: Cynus in c. *privilegiū* n. 7. X. de R. I. in 6. Dis. gl. in d. l. *heredes* C. ad SCtm Vellei. & Zanger. in tr. de except. part. 3. c. 11. n. 18. Sunt tn. quidam casus in quibus hæc exceptio cessat, de quib. consule Zanger. d. cap. 11. n. 121. cum sqq. gl. in l. *fin.* C. ad SCtm Vellei. Mindan. de process. lib. 2. c. 61. n. 8. cum sqq. An a. huic beneficio mulier possit renunciare dubium est? De jure civili negativam censemus veriolem cum Zanger. d. c. 11. n. 154. Affirmativam v. de consuetudine receptiorem, teste Gail. lib. 2. obs. 77. Dn. D. Cuno de pact. lib. 1. c. 10. n. 31. Raubar. part. 1. quæst. 34. in pr. Et quidem de consuetudine Marchiæ, ut talis renunciatio valeat, requiritur, ut fiat judicialiter & cum certioratione & admonitione de virtutib. istius beneficij adhibitaq; curatoris autoritate & solenniter præstito corporali juramento, prout tradunt Dn. Pruckmannus in tr. de diff. mascul. & fem. part. 2. art. 15. n. 12. & sqq. Dn. D. Benckendorffius in repet. l. 2. sect. 2. memb. 5. p. 2. art. 1. n. 226. ff. de R. I. Et cum juramentum corporale de consuetudine Marchiæ velut specialis quædam solennitas in renunciatione desideretur, non putamus præstationem fidei in eius locum hoc in casu posse succedere, etiã si alias in personis fide dignis vim juramenti obtineat, ut docet Schurffius cent. 2. conf. 39. n. 11. & cent. 3. conf. 62. n. 10. cum sqq. Myns. cent. 1. obs. 17. Gail. lib. 2. obs. 59. n. 6.

VIII.

Accessoria est hæc stipulatio (a) & adsumi potest in omnibus obligationib. sive re, sive verbis, sive literis, sive cōsensu fuerint celebratæ sive purè sive in diem sive sub conditione sint contractæ, sive naturales sint sive civiles. (b)

(a) l. Si stipulatus 4. ff. de usur. l. Si eum § qui injuriarum ff. si quis cautionibus (b) § 1. & § fidejussor. 16. instir. h. 11. stipulatus in fine l. fidejussor. 16. § fidejussor. l. Græcè 8. § fin. l. Si plures 28. § fin. ff. h. tr. modò tamen ipse contractus principalis subsistat, eo n. corrumpente vires quoq; amittit fidejussio. l. cum lex, rex. in l. qui contra 12. ff. h. tr. Dotis traditæ conservandæ causâ num fidejussores maritus dare possit quæri-

23. C. hic. Quod tn. intelligendum est, si beneficio excussionis & divisionis renunciaverint, alias n. illis se tueri possunt. Auth. *præsent* C. hic. Nov. 4. § 1. Auth. *hoc si debitor*. C. de pign. & hypoth. Auth. *hoc ita* C. de duobus reit. Num fidejussor, qui se principalem constituit **ein selbstschuldiger Bürge** habeat beneficium excussionis, disputat JCr? Quod negandum censemus, si adpareat novatio. Coler. de process. execut. lib. 1. c. 10. n. 255. cum sqq. Hyppolitus ad rubr. de fidejuss. n. 26. Fidejussor indemnitate **Schadloßbürge**/ si generaliter omnibus sibi competentib. beneficijs renunciaverit, poteritné adhuc uti exceptione excussionis? Adfirmamus cum Br. in l. 1. C. de conveniend. fisc. debit. lib. 10. Gail. lib. 2. obs. 27. n. 12. Schvvamman in process. Cam. lib. 1. c. 61. n. 4. quia non tam ex beneficio legis quã ex natura obligationis & actus hæc exceptio ei cõceditur Schrad. de fidejuss. n. 41.

X.

Literarum obligationem definimus, quod sit contractus, qui literis confessionem acceptæ pecuniæ habentibus perficitur. (4)

(a) *per tex. in tt. instit. de literar. oblig.* Et necessariò literæ in hoc contractu intervenire debent *arg. l. 1. in pr. & § verbu & l. 2. & 3. ff. de O. & A.* Quæritur: Anne huius contractus indigestis fiat aliqua mentio? Negabimus cum Vultcio *instit. de liter. obligat. n. 1.* Gædd. de contrah. stip. c. 1. n. 61. Huic contractui opponi potest exceptio non numeratæ pecuniæ, quæ olim intra quinquennium opponebatur, hodie v. biennium ex constitutione Justiniani habet præfinitum *per l. incontractib. C. de non num. pecun. vers. multum instit. de liter. obligat. l. si ex cautione 3. l. adseveratio 10. C. de non num. pec.* quia in odium fœneratorum, qui plerumq; chyrographa antequam pecuniam numerent, poscunt, & ob facilitatem debitorum quæcumq; etiam occasionem exhibentium sub spe pecuniam aliquando numeratū iri contra chyrographum præsumitur. Harprecht. *part. 2. disp. 8. §. 20. sub lit. A.* Myns. *instit. de liter. oblig. n. 6.* Ratio a. cur biennium tantum hodie constitutum sit ea adferri solet, quod verisimile non sit tam supinum atq; negligentem aliquem fuisse, ut intra biennium aut pecuniam non exigeret aut exposceret cautionem datam. Scheidevvein *instit. de liter. obligat. n. 10.* Quid a. si debitor post biennium

ennium probare velit pecuniam sibi numeratam non esse, poterit-
né adhuc istam exceptionem opponere? Negamus per ea, quæ tra-
dit Fachin. lib. 2. *controvers. c. 81. & 82.* Harprecht. d. *diff. 8. §. 20.* sub
lit. F. Arum. *exercit. 12. §. 12.* Dis. Zanger. de *except. part. 3. c. 12. n. 24.*
Hænon. *diff. 15. §. 22.*

COROLLARIA.

*Num illud quod cautum est de parentibus, eos sine veniâ in jus vocari
non posse, extendendum quoq, sit ad præceptores? A.*

*An Rusticus de re sua, cuius liberam administrationem habet, ali-
quem possit infeudare? A.*

Doctrina laudabili florenti,

Virtute amabili eminenti

Viro-Juveni,

Dn. JOANNI BRACHVOGELIO, AMICO

& Populari, pro jure respondententi.

Alta sapit mens alta, capit prælustria, cætus
Culmina Gorgonei stirps generosior.

Dia movent animum divinum exempla, Sinonem

Dira trahunt cassum lumine & auribus.

Tu quoq, flos, Patria subvectus amore, fidelis

Tempe Helicomiadum gemmea visitas.

Iam cithara gaudes Clary & resonante Magistri,

Percutis Aonia plectrag, Cypria;

Iam Themidos lustrans domicilia, DIVA, reclude

Ingeminas, THESAURUM officiosior.

Iam Collegarum indicens certamina turba

Æmilius certas, Scævola militas;

Verba facis fretus Smyrneis Dadala labris

Adulcia cedat mel quibus & decor.

Num BENEKENDORF! sequeris vestigia? Baldus

Qui rapit ex bifido vertice Hyantides,

Et responsa sonans Themidos librata bilance

Vel Tiberim genio provocat & Padum.

Te Iygio stellam SOL, auguror! inferet orbi

Queret & ASTRÆA te sibi conjugem.

Valentinus Arichmæus Lygius SIL.

DISPUTATIO DECIMA
DE
SPONSALIBUS NV-
PTIIS ET DIVORTIIS.

Respondente
LUCA BRODOVSKY.

THEMA I.

Ntequam agamus de ipsis nuptijs (a) opus est ut de sponsalibus (b) prius (c) dispiciamus: quæ definiuntur, quod sint mutua repromissio (d) sive mentio & repromissio (e) futurarum (f) nuptiarum ritè inter eos quibus jure licet facta.

(a) quas rectè inter contractus referimus per l. nuptias ff. de R. I. & per § 1. instit. de nupt. ubi nuptiæ contrahi perhibentur. Deinde etià quia in illis est *συνάλλαγμα* seu mutua conventio, conjuges etenim ad mutua obsequia, maritalia officia & communicationem corporum & rerum sibi invicem obligantur l. 1. & 22. ff. solut. matrimon. Alberic. Gentil. de nupt. lib. 2. c. 6. Gædd. ad l. pronuntiatio 95. § 1. n. 2. ff. de V. S. (b) quæ à spondendo, id est, spontè promittendo nomen habent, propterea quod veteres spondere sibi uxores futuras solebant l. 2. ff. de sponsal. indeq; sponsi & sponsæ appellatio nata est l. 3. ff. de it. Cypræus de jure connub. de spons. c. 2. § 1. n. 12. (c) utpotè quæ experiètia teste justas nuptias semper præcedunt earumq; sunt initium & præparatoria. Abb. in rubr. X. de sponsal. VVinold. Molrad. in tr. matr. de orig. matr. tùm quod de jure veteri pro solennitate ita erat constitutum, tùm etiam ut si impedimentum aliquod, quod matrimonio obstat, subsit, id amoveatur, aut si amoveri nequeat, nuptiæ inhibeantur, ut tradit Volter. in pr. tit. n. 9. instit. de nupt. per c. cum inibitio ibi ut intra illum qui voluerit & valuerit legitimum. impedimentum opponat X. de clandestin. desponsat. plures rationes videri possunt apud Speckhan. cent. 2. class. 2. quæst. 6. n. 2. & Paulum

Cypræum *in tr. de jure connub. de sponsal. c. 1.* Supervacuum ergò judicamus tractationem quæstionis: Num dentur sponsalia quant. tn. movet Alexand. Cæter. *in tr. de sponsal. c. 2. (d)* quia consensus in contrahendis sponsalib. ex utraq; parte intervenire debet, adeò quidem ut nec tutor pro pupillo pupillave ipsis dissentientib. possit contrahere *per tex. l. si puella 6. ff. de sponsal.* neq; pater pro filio in potestate constituto eo dissentiente possit consentire *l. filiofamilias 13. ff. eod. tit. tex. in c. 1. X. de desponsat. impub. & per tex. Genes. 24.* ibi vocemus puellam & voluntatem eius, quæramus: Unde si puella adolescenti concubitus petenti negat, nisi de conjugio prius ei fidem det, atq; adolescens tacens eam comprimat, nulla censentur contracta sponsalia, quia non accessit utriusq; consensus, & copula nullos habet effectus, nisi de consensu prius constet. Cypræus *de jure connub. p. 1. c. 4. § 13. n. 10. (e)* per l. 1. ff. de sponsal. & c. nostrates cau. 30. quæst. 5. propterea quod veteres sponsalia contrahebant solenni interveniente stipulatione, quæ duas partes continet, interrogationem scilicet, quæ vocabulo mentionis, & responsionem quæ promissionis voce significatur, prout tradit Cypræus *de jure connub. c. 2. § 2. n. 2. (f)* Sponsalia etenim spes tantum sunt nuptiarum *l. si puella 6. ff. h. tit. l. si uxor 13. § Divi 3. ff. ad l. Iul. de adult.* Unde adprobare non possumus divisionem sponsaliorum de præsentis & de futuro eum eius in jure civili nullum inveniatur vestigium, Heigius *p. 2. q. 28. n. 9.* ipsiq; sponsalium definitioni repugnet Cypræus *d. tr. c. 4. § 9.* ubi rationem addit, sed sponsalia de præsentis sunt ipsæ nuptiæ, siquidem non de floratio virginis, sed conjugalis pactio nuptias constituit: *per l. nuptias ff. de R. l. Interim* tn. non negamus juri Canonico istam distinctionem ab Alexandro III. teste Cypræo *d. c. 4. § 3.* primum esse insertam *c. licet X. de spons. d. q. 9.* & à Canonistis communiter receptam *per c. sicut ex literis & c. si inter virum X. de sponsal. c. fin. X. de conjug. leprosf.*

II.

Et quidem ut ritè sponsalia contrahantur, requiritur legitima ætas contrahentium, quæ est septem annorū (a) ipsorumq; consensus (b); qui olim mediante stipulatione tantum inter-

intervenibat (c) hodiè quibuscunq; verbis, signis aut nutibus declaratur. (d)

(a) l. in sponsalib. 14. ff. de sponsalib. c. sponsalia causa 30. q. 2. c. literas c. accessit c. duo c. ad dissolvendum X. de sponsat. impub. Minor enim septennio nō potest intelligere quid agat, § pupillus instit. de inutil. stipulat. Unde neque sponsalia celebrare poterit. Quare si minores septem annis sponsalia contrāxerint, nihil egisse censentur, nisi post impletum annum septimum ea legitimo interveniente consensu corroborarint & rata habuerint c. accessit. c. literas X. de desponsat. impub. c. ubi non est 30. c. q. 2. Et tunc ista sponsalia non ex eo, quo primum sunt contracta sed ex quo confirmata sunt, valent. per l. observare ff. de offic. procons. Costan. de sponsal. tt. qui possunt contrah. spons. n. 3. Carer. de sponsal. c. 8. ubi contrarium fundamentum refellit. Neq; admittimus hoc loco sententiam rgl. & Abbatis in c. juvenis X. de desponsat. impub. Molrad. in tr. matr. mihi pag. 20. qui putant etiam ante septennium sponsalia contracta valere, si malitia ætatem suppleat: Siquidem ætas septem annorum præcisè requiritur ad contrahenda sponsalia d. l. in sponsalib. ff. h. tt. & d. c. literis c. accessit c. ad dissolvendum. Bal. vol. 4. conf. 44. n. 2. Alberic. Gentil. tr. de nupt. lib. 5. c. 1. Fachin. lib. 3. controv. c. 26. (b) Qui ergo consentire nequeunt neq; sponsalia possunt celebrare, ut est furiosus, dum ipso actu furiosus est, siquidem mente caret § præterea instit. quib. non est permis. fac. testam. eiq; nec sensus nec uxor est l. sancimus 7. C. ad SCtm Trebell. contractis tn. sponsalibus furor superveniens obstare non potest d. § Præterea & l. furor 8. ff. de sponsal. c. dilectus X. h. tt. Sed si re quoad corporum conjunctionem adhuc integra furor perpetuus sponsalibus supervenerit dirimi an possint sponsalia ista de futuro quaeritur? Quod rectius adfirmare Bezam credimus in tr. de repud. mihi pag. 90. Molrad. de matrim. mihi pag. 20. per Novell. constit. Leonis III. & 112. Siquidem talia sponsalia nunquam ritè & honestè consummari poterunt. Sic quoq; sponsalia ab ebrio, qui ita vino est obrutus, ut ratione destituatur, & sobrius factus recordari haud possit eumq; facti pœniteat contracta rata non sunt arg. c. sane causa 15. q. 1. Schrad. de sponsal. n. 64. Nam talis furioso aequiparatur l. 1. C. si quis imperat. maled. videatur Joachim: à. Beust in tr. de jure connub. part. 1. quaest. 11. (c) uti testatur

Utm̃b. in *ca. de sponsal. n. 4. (d) per tex. in c. cum apud & in c. Tua X. de sponsal.* Imò etiam si verba prolata ambigua sint & flexiloqua, nihilominus ob favorem matrimonij pro matrimonio pronunciatur *per tex. l. veterib. C. de pact.* præsertim quando concubitus subsecutus fuerit *c. per tuas X. de condit. appof.* Neq; refert utrum iste consensus tacitus sit aut expressus *l. 6. 7. 12. & 13. ff. h. tt.* An ergo solum osculum aut traditio annuli sponsalia inducat quæri poterat? Utrumq; negandum nobis erit *arg. l. cum pater & pater pluribus ff. de leg. 2.* Neq; ex sola annuli datione spōsalia præsumuntur, quia ea donatio duratæ censetur. Alberic. Gentil. *de nupt. lib. 2. c. 16.* modò nqn alia adminicula concurrant, hoc n. si sit, annuli datio non levem præsumptionem inducit, præsertim si alicuius pretij est aut valoris *per tex. in c. illud quoq; X. de præsumpt.* Cypræus *de jure connub. part. 1. c. 14. § 12. n. 2.* Adeò quidem ut neganti se in eam causam accepisse annulum juramentū purgationis deferri possit, uti tradit Cypræus *d.p. 1. § 5. n. 3.* Affirmantē v. in defectum plenioris probationis ad juramentum suppletorium non esse admittendū credimus. Beust *de jure connub. part. 1. quest. 41.* Nam in causa matrimoniali similis quæ in criminalibus requiritur probatio, & testes omni exceptione majores, uti tradit Dec. *conf. 133. n. 3. & conf. 310.* Sic quoq; si annuli dationem verba consensus declarantia præcesserint, vel consuetudo sit ut traditio annuli matrimonium inducat, vel annulus certa forma signatus detur in matrimonio, tunc talis annuli traditio sponsalia inducit Alber. Gentil. *d. loc.* Gubert. Costan. *de nupt. tt. quibus modis sponsal. contrah. n. 7.* Olim tn. apud Romanos osculo contrahentium sponsalia constituta fuerunt, ut liquet ex *l. Si autem sponsa 16. C. de donat. ant. nupt.* Et istum consensum etiam absentes declarare possunt per nuncium aut epistolam *l. 4. §. & l. fin. ff. h. tt.* Item per procuratorem speciale mandatum ad hoc habentem *tex. express. in c. fin. X. de procurat. in c. l. generali 34. ff. de ritu nupt.* Cum ergò mutus & surdus nutibus aut signis consensum suum exprimere possint dubium non est eos posse sponsalia celebrare *c. cum apud c. Tua X. h. tt.* Non n. ex verbis sed affectione sponsalia sunt dijudicanda. Borch. *de grad.* Cœcum autem & surdum & mutum simul, ad sponsalia contrahenda censemus inhabilem, per ea, quæ tradit Alex. Carer. *de sponsal.*

sponsal. c. 4. Alberic. Gentil. de nupt. lib. 2. c. 3. Dis. Cypræus de matrim. c. 7. § 5. n. 1.

III.

Dividuntur sponsalia in pura & conditionalia: Pura sunt quæ statim obligant actionemq; pariunt, (a) Conditionalia sunt, quæ in aliquem casum & eventum differuntur (b). Deinde sponsalia alia sunt publica alia clandestina. (c)

(a) § *Omnis instit. de V. O. l. cedere diem 213. ff. de V. S. Panorm. c. super eo X. de condit. appof.* Purum enim in sui essentia vel substantia non suspenditur Bl. in l. *quauquam C. ad l. Falcid.* (b) c. *de illis ibi Abb. X. de condit. appof.* Et talia sponsalia non nisi existente conditione effectum suum sortiuntur per c. *Super eo X. de condit. appofit.* Schneidvv. *de sponsal. n. 34.* Quod tñ. de conditionibus honestis & possibilibus est intelligendum. Si n. conditiones sunt inhonestæ, turpes, aut impossibiles, & contra substantiam matrimonij vel causam finalem tunc vitiant sponsalia nec valent, si v. non sunt contra substantiam matrimonij, sed alias turpes aut impossibiles pro non adjectis habentur *tex. in c. fin. X. de condit. appofit.* Schneidvv. d. loc. Cypræus *de jur. connub. p. 1. c. 8. § 6. & 9.* Quando v. ad sponsalia conditionalia accessit copula carnalis, tunc resolvuntur in pura & contrahentes à conditione recessisse videntur *tex. in c. per tuas X. de condit. appof.* Adeò quidem ut etiamsi alteruter contrahentium ante coitum protèstatus fuisset, se à conditione recedere nolle, ista tñ. protestatio nihil operetur per *tex. l. sollicitudinē in fin. X. de appellat. gl. in c. per tuas in verbo præst. mendum X. de condit. appofit.* Schurff. *cent. 1. cons. 57. n. 3.* Oritur hic quæstio: An à sponsalibus conditionalibus ante existentem conditionem licitum sit recedere? Negantium Theologorum sententiam hoc in casu veritorem & conscientijs tutiorem esse putamus *arg. l. potior 11. § 1. & l. qui balneum 9. ff. qui pot. in pig. hab. & per c. Super eo ibi nisi voluntas patris postmodum intercedat X. de condit. appofit.* tùm ne ansa vacillantibus sponsis delinquendi præbeatur contral. Illud convenire *ff. de pact. dotal.* tùm quod ab alijs contractibus pendente conditione recedere non est licitum § *Sed & certum instit. de empt. & vendit.* Et sic neq; à sponsalibus, cum nulla subsit ratio diversitatis

veritatis & fides data violari non debeat, præsertim in re tam seria
& spirituali c. juramenti 22. q. 5. gl. & Panormit. in c. super eo n. 7. X. de
condit. apposit. Beult de jure connub. p. 1. q. 19. Cypræus de sponsal. c. 4 § 4.
Diss. Schneidvv. de sponsal. n. 38. Schrad. de sponsal. n. 52. Si n. penden-
te conditione cum alia quis purè contraxerit, posteriora hæc sponsa-
lia prævalere dicendum est propter tex. express. in c. 1. § fin. X. de condit.
Beult d. l. Schneidvv. de sponsal. n. 37. VVurmser. in pract. obs. lib. 3. tit. 35.
obs. 1. n. 2. Diss. Cypræus de sponsal. c. 8. § 3. per tot. Quid v. si sub eadem
conditione p. Si 100. dederint cum duabus puellis sponsalia quis cō-
traxerit, & posterior prius numeraverit pecuniam, prior v. etiam
numerare parata sit, utra erit præferenda? Pro ea, cui primùm fides
data est, pugnabimus per tex. l. potior. 11. § Videamus & l. qui balneum 9.
ff. qui pot. in pig. hab. Cypræus d. c. 8. § 7. (e) Sponsalia publica dicun-
tur quæ præsentibus testibus fiunt. Clandestina v. sunt, quæ vel
sine testibus & nullis adhibitis testibus vel etiam consensu parentum non
contrahuntur per tex. in c. 1. 30. ca. q. 5. Schneidvv. de sponsal.
n. 2. Heig. p. 1. quest. 22. n. 2. Unde clandestina sponsalia dicuntur
etiam illa, quæ inscijs parentibus contrahuntur, etiamsi ad illorum
probationem instrumentum producat. Rol. à Valle vol. 3. conf. 93.
n. 32. Et talia sponsalia Clandestina de jure Canonico sunt prohibi-
ta c. 1. & 2. causa 30. q. 5. c. cum inhibito X. de desponsat. impub. c. consanguini-
corum 30 causa q. 4. ne judicis cognitio propter obscuritatem con-
tractus impediatur & omnis generis mala, utpotè perjurium forni-
catio & levitas inde scaturiant. Schurff. cent. 1. conf. 1. n. 11. Lagus in
Method. jur. p. 3. c. 22. n. 15. Unde sponsalia publica clandestinis sem-
per præferuntur d. c. 1. Quid a. si clandestina posteriora copula fue-
rint confirmata? Adhuc idem dicendum esse arbitramur per tex. in
c. 1. c. licet c. fin. X. de spons. duor. c. Si inter virum X. de sponsal. per tex. Deu-
ter. 22. Diss. VViteberg. in consult. Saxon. part. 1. quest. 7. Inserere ad-
huc placet quæstionem, si quis bina sponsalia publica de præsentibus
contraxerit, & cum posteriori concubuerit, quænam sint præferen-
da? Priora per tex. Deut. 22. vers. 23. & 24. d. c. 1. c. licet 3. c. fin. X. de spons.
duor. Alber. Gentil. de nupt. lib. 6. c. 2. in pr. Posteriora enim pro a-
dulterio potius sunt habenda quàm conjugio. Unde de consuetudi-
ne Marchiæ talis delinquens etiam pœna adulterij afficitur Ordinat.
Consistorial.

Consistorial. c. 61. vers. Wehre aud. Clammer. in promptuar. ur. tt. 42. n. 6. De jure civili tn. talem pœna adulterij afficiendum non esse defendemus cum Heig. p. 2. q. 28. n. 27. cum sqq. Costan. de sponsal. it. quæ sint sponsal. n. 19.

IV.

Nunc ad matrimonium (a) descendamus, cuius causa sponsalia contrahuntur: Definiturq; quod sit legitima conjunctio (b) viri & mulieris (c) individuan vitæ consuetudin continens (d) divini (e) & humani (f) juris communicatio.

(a) Quod à matre nomen habet, vel ob certiore prolis autorem, vel ob majores quos in matrimonio sustinere cogitur labores. Mater etenim ante partum onerosa est, in partu dolorosa, post partum laboriosa *tex. in c. ex literis X. de convers. infidel. Rauchb. de gradib. tr. quid sit matrim. Cypræus de matrimonijs c. 1. (b) per tex. in § 1. instit. de pat. pot. & l. 1. ff. de ritu nupt. illudq; principaliter de conjunctione animorum, secundario v. de corporum quoq; est intelligendum. Gothofred. ad d. l. 1. per c. 5. 27. c. q. 2. (c) Quibus verbis primùm polygamia excluditur, quam non tantùm jure divino per c. 2. Genes. vers. fin. & Matth. 19. sed etiam Canonico per c. quidam heretici 24. c. q. 3. & c. gaudemus X. de divort. & civili prohibitam esse asserimus per l. 2. C. de incest. mpr. l. eum qui duas 18. C. ad l. Iul. de adult. l. 1. ff. de his qui not. infam. Videatur Beza in tr. de polygamia in pr. ubi Bernardini Ochini argumenta refutat. Et de jure civili veteri bigamus, qui eodẽ tempore dolo duas habebat uxores, infamis fiebat d. l. 1. & d. l. eum qui. Jure novo pœna stupri afficitur d. l. eum qui Ex constitutione v. Carolina est pœna capitis ei imposita In der peinlichen Scheligerichts Ordnung constit. 121. Quæ tn. locum sibi non vendicant in ijs qui successivè duas vel plures ducunt uxores, istud n. est licitum tot it. C. de secund. nupt. Mulier tamen olim annum expectare cogebatur, antequam ad secundas nuptias convolare poterat. Novell. 22. c. 40. Quod tn. hodiè per jus Canonicum est correctum per c. pen. & fin. X. de secund. nupt. propter tex. 1. Corinth. 7. Verùm limitantur iterum ista quando nimis properè festinat mulier, ita ut incertitudo partus inde possit sequi gl. in l. decreto ff. ex quib. caus. infam. irrog. Nevizan. lib.*

2. *ſyl. nupt. n. 47.* Deinde etiam removetur illis verbis ſædiſſima & Sodomitica illa conjunctio hominum ejusdem ſexus, quæ gladium ultorem habet. *l. cum vir nabit. 31. C. ad l. lul. de adult. § Item lex Iulia inſtit. de publ. judic.* Item commixtio hominum cum pecudibus & taliter delinquentes una cum pecudib. hodiè igni concremari ſolent ut ita facti iſtius deteſtandi memoria planè aboleatur. *Conſtit. Carolin. 116. & Levit. 20. verſ. 13. & 14. Beuſt. de jure connub. part. 2. c. 6.* (c) Matrimonium n. ab initio eo animo contrahitur ut ſit nexus indiffolubilis *gl. in c. omne in verb. divortium 22. c. q. 2. per tex. l. 1. ff. de jure dor. licet ex poſt facto interdum contingat, ut matrimonia diſſolvantur, ut conſtat ex tot. 11. ff. & C. de divort.* (d) Neceſſum ergò eſt, ut ambo contrahentes ſint ejusdem ſectæ, i. e. ambo Chriſtiani alias n. divini juris communicatione carent. Quare fidelis cum infideli quales ſunt Ethnici, Judæi & Turcæ, matrimonium inire non poſteſt. *Deut. 27. verſ. 3. & 4. Eſdr. 9. 1. Cor. 6. verſ. 14. c. cave c. 28. q. 1. l. Si legib. 16. C. de Episcop. audient. l. ne quis 6. C. de Iudeis & Cælic.* (e) Maritus n. rerum dotatium Dominus efficitur *l. dote C. de rei vendic. l. in reb. C. de jure dor.* Et uxor ſit particeps domicilij & fori mariti *l. exigere 65. ff. de judic. l. cum quædam 19. ff. de jurid.* Item dignitatis & familiæ maritalis *l. Mulieres 13. C. de dignit. lib. 12. l. fæmina § cum ſqq. ff. de ſenatorib.* Si en. poſt defunctum primum maritum mulier alteri nupſerit, tunc dignitatem prioris mariti acquiſitam amittit *l. Cum te C. de nupt. & d. l. fæmine.* In quib. omnib. conjunx à cõcubina diſſert, quæ taliter juriſ humani communicatione caret *gl. in l. 1. ff. de ritu nupt. & in § 1. inſtit. de pat. poteſt.* Imò etiam juris divini ſiquidem omnis fornicatio coram Deo peccatum eſt.

V.

Ut ergò matrimonium legitimè contrahatur, neceſſum eſt, ut contrahentes non ſint peregrini vel ſervi ſed cives Romani & liberi (a) & ætatis legitimæ & juſtæ (b) & conſenſum adhibeant matrimonialem. (c)

(a) *l. 3. C. de inceſt. nupt. l. Ex facto § 5. ff. ad Scem Treb.* Servi n. contubernia tantùm jure civili contrahunt, illorumq; conjuges contubernales dicuntur *d. l. 3. & l. Thau 16. § herede 15. ff. de ſid. i. c. libert.* Jure en. Canonico ſerviſ quoq; & ancillis matrimonium permittitur.

rot. 12. X. 'e coning. servat. (b) Id est ut masculi sint puberes, h. e. secundum
 Proculeios 14. annorum & femina viri potentes i. e. 12. annorum l. Ma-
 norem 4. ff. de rit. nupt. l. fin. C. quando tut. vel curat. esse desin. l. doti promissio C.
 ff. de iure dot. ratio a. cur femina citius pubescant quam mares ea rede-
 potest, quod laxioris & humidioris sunt naturæ, quæ celeriter crescunt
 ut videre est in plantis, mares v. sunt naturæ spithioris & succioris, quæ
 non adeo facile augentur. Arist. lib. 4. de generat. animal. c. 6. Canonista v.
 in hoc dissentiunt & cum Cassianis non ex annorum numero sed habitudine
 corporis & facultate generandi pubertatem dijudicant. c. attestatio X. de
 sponsal. c. puberes c. de illis X. de desponsat. impub. Verum cum hic mos Impera-
 tori nostro Justiniano impudicus visus fuerit, eum abrogavit per l. fin. C.
 quando tut. vel curat. esse desin. (c) id est, consensum suum non tantum
 verbis vel signis declarent, sed etiam præterea ad concubitum sint ido-
 nei. Namq; matrimonij principalior finis est procreatio sobolis & propa-
gatio generis humani. Genes. 1. l. liberorum 228. § prater ff. de V. S. Unde qui
 ad concubitum carnalem ob frigiditatem vel nimiam arctitudinem aut
 aliud aliquod impedimentum perpetuum sunt inhabiles p. thlibia, thla-
 sia, castrati, Eunuchi, femina clausæ, & similes matrimoniū contrahere
 non possunt. l. In causis 10. C. de repud. l. queritur 14. § Mulierem ff. de adili-
 edict. l. Si serva 39. § 1. ff. de iure dot. l. pen. ff. quando dies leg. ced. c. ubi X. de despon-
 satione impub. c. ex literis c. quod sedem c. consult. itioni & tot. 11. X. de frigid. & malefic. c. r-
 quisisti 33. q. 1. Illi v. qui rubum seminis sinuosum & flexuosum habent
 quoniam Dei beneficio & arte Medica sanari & ab impedimento libe-
 rari possunt, ad matrimonium contrahendum, rectius admitti credimus.
 De senibus ergo ut qui natura frigidi sunt & sicci, teste Arist. lib. 5. de ge-
 nerat. animal. c. 4. & in lib. de longitud. & brev. vit. dubitari poterat? Sed non
 illos quoq; ob legis obsequium & humanitatis solatium ad matrimonium
 admittimus per tex. l. Sanamus 27. C. de nupt. Medicamento n. aliquo natu-
 ra eorum juvari potest gl. in c. ex literis & in c. quod sedem ibi Abb. X. de frigid.
 & malefic.

VI.

Et consensus iste contrahentium debet esse liberrimus
 cui cum adversetur vis, metus ac error (a) propterea matri-
 monium vi aut metu (b) item errore (c) contractum invali-
 dum censemus.

(a) l. nihil consensui in pr. ff. de R. I. l. Si per errorem ibi Jas. ff. de iurid. omni. iur.

c. super hoc X. de renunciat. (b) c. veniens c. cum locum X. de sponsal. Quod tñ. non de metu reverentiali, quando liberi reverentiæ paternæ cedunt, intelligi volumus *l. si patre ff. de ritu nupt. Val. lib. 1. controvers. illustr. 35. n. 19.* Sed de eo qui in constantem virum cadere potest, qualis est metus mortis vel cruciatus corporis *l. Metum ff. quod met. causa. Gail. lib. 2. obs. 92.* Unde neq; Magistratus suos subditos, neq; parentes suos liberos ad cōtrahenda matrimonia cogere queunt, imò et si parens filiam suam mediante juramento alicui desponsarit, nihilominus ipsa dissentiente est invalidum *per tex. in c. 2. & 3. causa 31. q. 2.* Si v. matrimonium primum quidem metu fuerit contractum, sed postea à contrahentibus ratum habitum reconvalescit & valet. *VVurmser. in pract. obs. lib. 1. tit. 36. obs. 1. Gail. lib. 2. obs. 93. n. 27.* Quid v. si matrimonium metu armorum adolescens contraxerit, illudq; vi coactus juramento confirmarit, teneturne ad observantiam huius contractus? Negamus *per c. cum contingat. X. de iurejur. & c. quamvis X. de pact.* D. Lutherus in libell. **von Ehesachen** artic. 5. Dissentat Schneidvvcln de nupt. p. 2. n. 24. (c) Nam errantis nullus est consensus *c. 1. in pr. 29. causa q. 1. l. 8. & 9. C. de iur. & fact. ignor.* Quod de errore personæ admittit omnes interpretes *per d. c. 1. 29. causa q. 1.* adeò ut si ignorans puellam istā suppositam sponsus carnaliter cognoverit, nihilominus eam postea possit stricto iure repudiare, prout tradit Cypræus de sponsal. c. 13. § 33. Imò actione quoq; injuriarum illos, qui ipsi aliam puellam supposuerunt cum convenire posse credimus cum Cypræo *d. c. 13. § 34.* Modo tñ. illa persona cum qua quis se contrahere putabat antea vel per visum vel auditum ei nota fuerit *gl. in c. 1. causa 29. q. 1. Schrad. de nupt. n. 33.* in penitus n. incognitam nec consensum nec amorem dirigere possumus unde nec errare *arg. l. cum ab eo § Meusum ff. de contrah. empt. Carer. de sponsal. lib. 4. c. 12.* De errore conditionis non opus est plura addere, siquidem conditio servorum hodiè est sublata, propterea neq; hic error in usu esse potest. Schneidvv. de nupt. p. 4. n. 57. Neq; error fortunæ qui in divitijs vel paupertate consistit consensui matrimoniali impedimento est *d. c. 1.* Unde statui mus, neq; virum mulierem ob nō numeratam dotem posse expellere. Matrimonia n. non dorib. sed affectib. contrahuntur *l. fin. C. de repud. & absq; dote hodiè subsistunt l. fin. in pr. C. de donat. ant. nupt. neq; ex luero matrimonia pendere debent l. 3. in pr. ff. de donat. inter virum & uxor.* Mulier etenim teste Comico si benè est morata dotata satis. Diss. Schrad. de nupt. n. 126. Error qualitatis p. si quis malam quàm bonam putarat segnem quàm diligentem, morosam.

morosam quàm benè moratam crediderat, matrimonium impedire non
 potest *per d. c. 1. Beza de divort. nubi pag. 84.* Sed hic *spinosa* oritur *quæstio*,
 si quis stupratam ab alio ignoranter duxerit, an eam retinere teneatur?
 Jure Canonico adfirmativa quidè expressè est decisa in *c. 1. In fin. 29. causa*
q. 1. Sed eius observantiam alijs relinquimus & negativæ adhæremus *per*
tex. express. Deut. 22. r. 1. Matth. 1. v. 19. Prov. 18. v. 22. Novell. constit. Leonis
93. Dolus enim nemini patrocinari debet *l. 1. ff. de doli mali except.*
 Luther. in libello **Ben Ehesachen.** Philippi in *Exam. Theol. in loco de conjug.*
 Beza de divort. *pag. 87. & 88.* Alberic. Gentil. de nupt. lib. 6. c. 13. Cypræus de ju-
 re connub. p. 1. c. 13. n. 41. Hænon *disp. 2. 0. 7.* eaq; opinio præjudicijs VVite-
 bergensium, Lipsensium, Rostochiensium & Regni Daniæ est confirma-
 ta consultat. Saxon. lib. 2. de causis matr. q. 8. Speckhan. cent. 2. class. 2. q. 7.
 Disf. VVimb. in *tr. de ritu nupt. n. 8.* Bronch. cent. 2. concil. leg. ass. 17. Vultei.
ad pr. tit. n. 29. instit. de nupt. Si v. postquam rescivit hoc factum ab ea non
 abstinuit, retinebit eam, quia tacitè rei isti cognitæ acquievisse & deli-
 ctum condonasse præsumitur Cypræus *d. c. 13. § 44.*

VII.

Præterea ut contrahentes matrimonium habeant consen-
 sum parentum quoq; de necessitate requiritur & jure natura-
 li (a) divino (b) civili (c) & Canonico. (d)

(a) Jure n. naturæ obedientiam & reverentiam parentib. debemus *l. 2. ff. de just. & jur.* Unde Imp. Justinianus ait naturalem rationem suadere,
 ut filij consensum habeant parentum in *pr. instit. de nupt.* Imò hoc jure uti
 etiam jure divino tam consensus matris quàm patris est necessarius, quia
 jure naturali ac divino patribus ac matrib. par obedientia ac reverentia
 præstanda est *l. 1. ff. de obseq. parent. præst. l. 2. C. de in jus voc.* licet secus sit
 de jure civili, propterea quod mater filios in potestate sua nō habet cuius
 respectu eo jure parentis adeò strictè desideratur consensus VVimb. in *tr.*
de rit. nupt. n. 3. Schneidvv. de nupt. p. 2. n. 38. In nuptijs tn. filix parente orba-
 tæ etiam matris & propinquorum desideratur consensus jure civili *l. in*
conjunctionibus 20. C. de nupt. (b) ut constat ex quarto præcepto Decalogi &
ex c. 24 27 & 28. Genesi ubi Rebecca non nisi ex Bethuelis manu petitur,
 & per *rex. Exod. 22 & 34. Num. 30. v. 6 & 7.* ubi non valet promissio absq;
 consensu patris ipsi Deo facta, multò minus valebit promissio facta ho-
 mini *2. Reg. 6. 23.* Imò non tantum contra quartum sed etiam quintum &

septimum agere præceptum, qui consensum negligunt parentum, cum
 Dn. Pelsargo in exp. c. 24. Genes. v. 4. in fin. statuimus. Dns. Alex. Carer. de
 spons. & matrim. lib. 4. c. 10. (c) per l. in spons. al. 7. § 1. ff. de spons. al. l. nuptia 2. l. si ne-
 pos 9. nuptia 18. ff. de ritu nupt. l. Si ut proponis C. de nupt. per l. Paulus ff. de statu hom.
 l. Si uxor § Si qui uxorem ff. ad l. l. de adult. tum quod optimus patres & o-
 filium pro filiis capere consentunt l. nec in ea ff. ad l. l. de adult. tum ne ip[s]is
 invicis sui agnascantur heredes § Sed si qui in st. de adopt. Dis. Canisius d. sp.
 1. de spons. & matr. § 1. ubi leges constitutas de non contrahendo matrimo-
 nio absq; parentum consensu neminem jure alstringere dicit. Quid a. si
 matrimonium absq; patris consensu est contractu, debet ne propter eius
 dissensum dissolvi? Quod affirmamus, modò res adhuc sit integra, i. e.
 non accesserit copula carnalis, & pater iusta dissensus sui causam habeat
 VVimb. de nupt. p. 2. n. 36. Beza de divort. p. 145. cum §§. Sed poteritne pater
 filium ob non adhibitum eius consensum in contrahendis nuptiis exhe-
 redare? Negativa nobis videtur verior per Novell. 115. Hocom. quæst. illust. 9.
 Fachin. lib. 3. contrav. c. 44. VVurms. in præct. obj. lib. 1. 17. 39. obj. 19. ubi tn. cui
 aditipuletur sententiæ adhuc vacillat. Dis. Duaren. in 11. solut. matr. c. 2.
 quomodo nupt. contrah. circ. ff. Secus tn. est in filia quæ absq; consensu patris
 ante 25. ætatis annum, dum ipse parens adhuc eam elocare erat sollicitus
 alicui nupserit aut etiam post completum 25. annum nupserit indigno per
 Novell. 115. 63. § Si alicui 11. Et in hoc casu neq; parentem filiam dotare te-
 neri asserimus cum Br. Bl. & Salyc. in l. Liberos 19. ff. de ritu nupt. per tex. in §
 Si adversus pen. in st. de nupt. & per l. 3. ff. de iure dot. Hænon disp. 2. § 12. Dis.
 Fachin. lib. 3. contrav. jnr. c. 45. Gail. lib. 2. obj. 95. n. 10. An a. consensus cu-
 ratorum etiam ad matrimonium contrahendum sit necessarius quæri po-
 terat? Negamus, quia illi solam rei familiaris administrationem sustul. et
 l. Sciendum 20. ff. de ritu nupt. l. in copulandis §. C. de nupt. (d) Et quidem de ne-
 cessitate per tex. c. nostrates c. aliter 30. c. q. 5. c. honorantur 32. q. 5. c. Si servum 31
 q. 2. c. non omnis 32. q. 2. c. vidue si priusquam 27. q. 1. Borch. 17. de gradib. et quo-
 modo contrah. matr. Alberic. Gentil. lib. 4. de nupt. c. 4.

VIII.

Tandem etiam videndum est ne conjunctio ista fiat contra
 prohibitionem juris: prohibentur a. contrahere matrimoni-
 um vel ratione cognationis (a) vel affinitatis (l) vel commu-
 si delicti. (c)

(a) Et quidem inter ascendentes & descendentes, qui filii invicem loco pa-

rentum vel liberorum sunt in infinitum *per tex.* Levit. 18. § *iussit. de nupt.*
Et l. nuptiæ 53. ff. de ritu nupt. tūm quod contra pudorem esset, si parens filiā
suā in uxorem duceret, tūm quod tali conjunctione cognationis nomina
miscerentur idemq; pater esset ac maritus. Borch. *in tr. de gradib.* Neq; ista
prohibitio tantū locum habet inter cognatos ex iustis nuptijs, sed etiam
inter vulgò quæsitos item ex incestis nefarijs vel prohibitis nuptijs natos
l. nihil interest l. adoptivus § Serviles ff. de ritu nupt. Molrad. *in § Ergo non omnes de*
nupt. Inter collaterales v. prohibitum est matrimonium usq; ad quartum
gradum inclusivè *c. Non debet ibi Abb. X. de sanguinit. Et affin.* De consuetudi-
ne tñ. tantum usq; ad quartum gradum exclusivè, ut testatur VVsmb. *in*
tr. de ritu nupt. n. 4. Molrad. *in § Inter eas instit. de nupt.* Et licet quidem statim
post conditum mundum fratres & sorores conjuncti fuerint, illud tñ. fa-
ctum, ut loquitur Augustin. quanto est antiquius compellente necessita-
te tantò postea factum est damnabilius religione prohibente. In secundo
tñ. gradu lineæ æqualis matrimonium de jure civili inter collaterales est
permisum § *duorum instit. de nupt. l. Si nepotem 3. ff. de ritu nupt. l. celebrandis C.*
de nupt. A Jure divīno approbatum exemplo Jacobi Leam & Rachaelem
filiās avunculi sui Laban qui fuit frater Rebecæ matris eius ducētis, Ge-
nes. 29. item exemplo Amram, *Exod. 6.* Et Tobix consobrinā suam Saram
sibi jungentis, & ratio concessionis est, quod illæ personæ non sunt sibi
invicem loco parentum & filiorum, deinde etiam ut hereditas maneat
in familia Numer. ult. & tandem quod non exstat prohibitio aliqua in jure
divino in Levit. c. 18. In secundo v. gradu lineæ inæqualis inter transver-
sales propter expressam prohibitionem juris divini matrimonium con-
trahere non est licitum, Levit. 20. v. 19. (b) usq; ad quartum gradum sed
in primo genere tantum *d. c. non debet. X. de consang. Et affinit.* Quod tñ. de
viro, uxore & affinibus non etiam de consanguineis viri & uxoris inter
se intelligi volumus, Namq; inter cognatos mariti & uxoris nulla est ad-
finitas, quæ matrimonio impedimento esse possit. *c. Quod super X. de consang.*
Et affinit. Nec refert utrū ista adfinitas adhuc præsens aut præterita sit vel
futura *l. frater § C. de incest. nupt. l. pen. ff. de ritu nupt. c. 1. in med. causa 36. q. 10.*

IX.

Olim de jure civili ob plures causas (a) divortium fieri po-
terat : sed hodie ex sacra scriptura duas tantū divortij causas
agnoscimus, Adulteriū (b) nēpē & malitiosam desertionē. (c)
(a) ut videre

(4) ut videre est *l. consensu* & *l. in causis* C. de repud. Novell. de nupt. & Novell. ut liceat mar. & a. l. 1. ff. de divort. Et sic apud Romanos Caius Sulpitius Gallus uxorem suam dimisit, quod eam capite aperto foris versatam cognoverat. Lex n. inquit tibi meos tm. prænuntiavit oculos quib. formam tuam approbes & placere desideres. Tiraq. de legib. connub. l. 4. n. 21. (b) Exod. 20. Levit. 20. Dent. 22. Matth. 5. & 19. 1. Thess. 4. Hebr. 13. 6. Ex libro n. c. significasti X. de divort. adeo quidem ut etiam si uxor propter necessitatem famis vel denegata tibi a marito alimenta adulterium perpetravit, nihilominus maritus divortium possit petere. Non n. est ignoscendum ei, qui obtentu paupertatis turpissimam vitam egit *l. palam* 43 § 5. ff. de ritu nupt. c. ex literis X. de divort. Est a. adulterium coitus per quem alterius thorus violatur c. lex illa § adulterium 36. ca. q. 1. Unde cum sponsa de futuro adulterium non posse committi concludimus. Dis. Abb. in c. discretionem X. de eo qui cognov. consang. Sed an ne propter fornicationem ipso iure an v. per sententiam matrimonium separatur? Sententia opus esse & cognitione iudicis communis est Dd. opinio. per c. ex parte X. de sponsal. c. plerumq. X. de donat. in. vir. & uxor. c. fin. X. de adul. l. 1. C. de execut. rei jud. l. si cum iud. ff. de re judic. An idem jus divortij competat uxori, quod viro datur propter adulterium non levis est controversia? Negabimus cum L. torio & Bodenstein in tr. de divortio pag. 10. cum seqq. Facto divortio ob adulterium poteritne innocens persona aliud matrimonium contrahere? Ab imo. Etiam si nocens ista persona adhuc vivat per c. 19. Matth. Phil. Mel. de divort. Molrad. in § Si uxor inst. de nupt. Dis. Canonista communiter, personam v. nocentem aliud matrimonium contrahere posse negamus per tex. Matth. 19. & 1. Corinth. 7. c. apostolus c. placuit 32. q. 7. Teneruntne Maritus uxorem ob adulterium repudiatam & postea poenitentiam agentem recipere? Negamus vā tuebimur cum Liborio a Bodenstein de divort. p. 62. Videri potest de hac questione Beza de divort. p. 175. (c) 1. Cor. 7. Melancht. de conjug. quest. qui se desertor. Schneidvv. de nupt. part. 4. n. 46. Si v. desertio sit ex iusta causa vel necessitate p. si homicidium ab ipso fuerit perpetratum, vel in vinculis detineatur, vel militiae causa absit desertor dici non potest nec conceditur divortium c. in praesentia X. de sponsal. c. 2. X. de secund. nupt. l. uxores ff. de divort. l. i. Auth. hostie C. de repud. Et persona malitiose deserta vivente desertore aliud matrimonium potest contrahere 1. Cor. 7. Sed licitum ne est ad alia causas divortij illis quæ in verbo DEI sunt expressæ? Negamus per tex. Actor. s. v. 29. Beza de divort. p. 213.

DEO SECUNDANTE
Disputatio Undecima & ultima
DE
CONTRACTIBUS IN-
NOMINATIS SEU INCERTIS ET OBLI-
gationibus, quæ quasi ex contractu nascuntur,
seu contractibus improprijs.

RESPONDENTE
JOHANNE Neumahn COLBER-
genſe Pomerano.

INTRODUCTIO.

 Ordij & difficiliores quidem in materiâ con-
tractuum occurrunt nodi: verùm illos o-
mnes longè superat vel sola & genuina con-
tractuum innominatorum interpretatio teste
Donello *de præscript. verb.* aded quidem ut Im-
perator Justinianus, prout statuit Vultei-
in pr. n. 43. instit. de obligat. & § fin. n. 3. inst. de mandato ipso-
rum doctrinam in Institutionibus omiserit, utpotè quæ à Ty-
ronibus Juris percipi vix posset. Quare cum ratione propo-
sitæ nostræ Methodi aliquid tantū de ista dicendum sit ma-
teria ob maximam eius difficultatem ætatemq; nostram ad-
huc juvenilem, si in aliquibus hallucinati fuerimus, facilè ve-
niam merebimur.

THEMA I.

Progredimur ergò nunc finita contractuum nominato-
rum tractatione ad contractus innominatos (a) quos
definimus, quod sint conventiones (b) habentes cau-
sam

sam sive negotium (c) quæ proprio nomine propriaq; forma
describuntur & in generali forma subsistunt. (d)

(a) qui ita appellantur non quasi nudis omnino nominibus nomen
tur, sed quod illæ ipsæ appellationes quas habent tam sunt genera-
les, ut uni soli contractui non conveniant, eorumq; medium com-
cludendi quale est, ita est præscriptum, præfinitum, conditum,
conventum nimum est generale. *Zaf. in § actionum n. 31. inst. de ac-
tionib. Lagus in Methol. jur. civ. part. 3. c. 2. n. 11.* Atq; hujus rei cau-
sa est inopia vocabulorum qua factum, ut singula negocia singulis
nominibus appellari non potuerint: Namq; natura, ita compara-
tum est, ut pluria sint negocia quam vocabula *tex. in l. natura. 4. ff.
de præscript. verb.* Negociorum enim copia est infinita verborum a,
numerus certus & finitus; Finiti a. ad infinitum nulla est propor-
tio. Proptereaq; etiam contractus isti in omniari aliis incerti. No-
minati verò certi dicuntur, quod præter certam illam quantitatem
sive corpus, cuius causa celebratur etiam certum jus certumq; no-
men habent. *L. certi 9. ff. de rebus credit. l. 1. § penult. ff. de constit. pec. l.
Et uno 18. ff. de acceptilat. Vultei. in § fin. n. 7. inst. mandat.* Moveri
hic potest questio: Quo jure hi contractus sint introducti? Quod
de jure gentium affirmabimus cum Paulo de Castro. *in l. Ex hoc jure
n. 31. per ill. tex. ff. de just. & jur.* Sed an etiam divisio ista in nomi-
natos & in innominatos contractus ex jure Canonico probari po-
test? Quod affirmandum itidem censemus ex hac ratione, quod
contractus precariæ, qui jure Canonico est introductus *c. precaria
10. c. q. 2. tex. in c. Clerici 16. c. q. 3. c. 1. X. de precar. innominatus est ac-
tionemq; præscriptis verbis gignit.* (b) Nullus etenim contra-
ctus absq; interventu consensu aut conventionis iniri potest. *l. 1.
§ adeo ff. de pact. l. obligationum substantia ff. de O. & A.* (c) per ea quæ
tradit Donell. *de præscript. verb. c. 1.* in quibus differunt à pactis nudis
quæ nullum in se habent negociū seu causam *per tex. in l. Iuri gent.
§ 2. & 4. ff. de pact. l. solent. 15. ff. de præscript. verb.* (d) *d. l. Iurigent. &
l. natura in §. & l. in quam. 3. ff. de præscript. verb. Vult. in § fin. n. 10. in-
stit. mandat.* Et in hoc discrimen est inter hos & nominatos contra-
ctus. *Bl. in l. Iurigent. in pr. & ibi Fortun. Garcias n. 8. ff. de pact.*

Ex quibus

Ex quibus apparet duo conjunctim adesse oportere ut contractus aliquis dicatur nominatus, nimirum ut habeat elegans aliquod nomen & formam quoq; propriam ac specificam: quorum alterutrum si deficiet contractus est innominatus. (a)

(a) Gœdd. *de contr. ab. & commit. stip. c. 1. n. 50.* Unde etiam si statuto vel consuetudine nomen aliquod contractui imponatur ex eo tamen nominatus non fit nisi ipsis simul quoq; forma specialis sit imposita. Non itaq; dubitamus de feudo illud esse contractum nominatum; siquidem ab ipsa consuetudine & nomen suum & formam, quæ in fidelitate & investitura consistit, accepit *per c. 1. 11. quid sit investit. & c. 1. 11. de nova form. fidelit. c. de forma 22. caus. q. 5. Br. in l. iurigent. §. qui in n. 19. ibi Jas. u. 16. Fortun. Garcias n. 36. ff. de pact. Zaf. de feud. part. 1. c. 2. n. 5. Cravett. conf. 688. n. 9.* Et sic ex eo non competit actio præscriptis verbis sed ex feudo. Anton. de Padilla in l. naturalis in pr. n. 27. ff. de præscript. verb. Disf. Bl. in rubr. C. de rer. permut. n. 2. & in l. unic. n. 8. C. quando liceat ab empt. disced. Idem quoq; sit iudicium de contractu, Emphyteuscos illum nominatum esse, utpote qui proprium nomen & formam ex jure civili habet. *per l. 1. & 2. C. de jure Emphyteut. §. adeo instir. de locat. & conduct. VVsmb. in ar. n. 2. 11. Si ager vestig. vel Emphyteut.* Et actionem in rem peculiam gignit, quæ interdum actio vestigialis l. si finita 15. §. Si de vestigalibus 26. ff. de damn. infect. interdum de agro vestigali appellatur l. creditor 27. ff. de evict. De donatione v. acrior est disceptatio & diversæ Jcotorum sententiæ existunt. Namq; Gl. in l. iurigent. ff. de pact. statuit olim donationem contractum fuisse innominatum, hodiè verò esse nominatum, propterea quod etiam citrà stipulationem actionem jam producat. l. si quis argentum §. fin. C. de donat. Salicet. in l. fin. n. 7. ff. de condict. ob caus. Alberic. verò in d. l. iurigent. n. 8. Donationem & olim & hodiè esse contractum innominatum asserit, tandem Anton. de Padilla in l. naturalis in pr. n. 25. cum Br. putat donationem & olim & hodiè fuisse contractum nominatum *per sex. in l. Aristo. §. 1. ff. de donat.* ubi re integra in contractu donationis præsentia locus non est. Br. in l. fin. n. 6. & ibi Jas. n. 13. Castrenf. n. 14.

7. C. de rer. permut. l. 1. ff. de contrah. empt. Pinell. adl. 2. part. 2. rubr. c. 1. n. 11. Quare etiam si Notarius in instrumento contractum innominatum, Do ut des, emptionem appellaret, non tamen præjudicaret veritati, Heidecc. d. l. naturalis 9. 39. (b) Discutienda necessitudo circa hæc venit quæstio: Quomodo contractus innominati dignoscantur? A conventionione eos æstimandos esse tradit Accurs. in l. cum proponas verbo tradidisti, & ibi Salycet. n. 6. C. de dolo malo. Fortun. Garcias in l. Jurigent. §. quin in d. n. 10. ff. de pact. Verum hi flosculos caducose vanidosq; pro fructu exhibent, quapropter veriorum arbitramur sententiam Ultramontanorum, qui ex implemto seu modo implendi illos contractus æstimandos & dignoscendos asserunt per ea quæ tradit Donell. de præscript. verb. c. 11. Fortun. Garcias sibi contrarius in d. l. Jurigent. §. Et ideo recte n. 2. Diss. aliter Br. in l. naturalis §. Sed si facio, quem ibi sequitur Padilla n. 6. ff. de præscript. verb.

IV.

Habentq; hi contractus innominati magnam cum nominatis similitudinem (a). Namq; contractus innominatus Do ut des assimilatur emptioni itemq; mutuo, (b) do ut facias locationi, conductioni, (c) facio ut des cum societate (d) facio ut facias cum mandato & commodato cognitionem habet. (e)

(a) Non quidem quoad modum & qualitates in quibus sunt plures inter illos differentia l. 1. & 2. ff. de rer. permut. sed quoad effectum conventionis. Arius Pinell. adl. 2. part. 2. rubr. c. 1. n. 17. C. de rescind. vendit. adeo quidem ut effectum contractuum nominatorum, ad quorum similitudinem contrahuntur sortiantur per tex. in l. 1. §. Si quis servum & ibi Br. ff. de posit. tex. in l. Eum qui §. Si rem ff. commod. Natta conf. 676. n. 37. tom. 3. & conf. 312. n. 8. tom. 2. (b) l. 1. ff. de contrah. empt. §. 3. & 4. instit. de empt. & vendit. Differt tri. ab emptione quod in hac pecunia datur, ut res accipiatur. Precium æ. in contractu emptionis tempore conventionis in sola pecunia numerata consistere debet. §. Item precium 3. instit. de empt. & vend. l. empti fides 9. C. de contrah. empt. l. 1. ff. eod. tit. l. 1. ff. de rer. permut. Ex post facta tri. etiam alia

alia res æstimatæ consentiente venditore loco precij dari possunt
& solvi l. precij causa 9. C. de resind. vendit. Castrenl. in l. naturalis § Et si-
quidem n. 3. ff. de præscript. verb. Pacius in d. § Item pretium. In contractu
vero Do ut des, quæcunq; etiam res dari potest, ut alia recipiatur.
Quid v. dicendum sit & qualis tunc sit contractus, si ex altera par-
te detur res, ex altera res & pecunia diximus in diff. 6. § 7. sub lit. C. &
videri potest Padilla ad l. naturalis § Et siquidem n. 2. ff. de præscript. verb.
Deinde etiam in emptione non id agitur, ut necesse habeat vendi-
tor rem dare, i. e. dominium rei transferre, sed solum tradere, ut sic
ob evictionem obligetur emptori. l. Ex emptio n. § 2. ff. de act. empt. In
contractu a. innominato requiritur, ut res detur, i. e. dominium
rei transferatur. A contractu v. mutui differt contractus innomi-
natus, do ut des, quod in illo datur pecunia ut pecunia reddatur,
quod non necessum est in hoc. Scrupulosa & concisa hic discuti-
enda erit quæstio. Num contractus innominatus do ut des differat
à permutatione? Quod rectius negari credimus cum Vaudo lib. 1.
variar. quæst. c. 25. ubi nominis sono illa duo tantum differre asserit
Ario Pinell. ad l. 2. part. 2. rubr. c. 1. n. 10. C. de resind. vend. Paul. Buf.
ad l. naturalis § 1. per illum sex. ff. de præscript. verb. siue n. species pro spe-
cie, siue genus pro specie aut genus pro genere detur, contractus
est innominatus do ut des: Permutatio n. etiam in diversis esse
potest, ut liquet ex l. 1. ff. de contrah. empt. Imò ipse Jctus Paulus in
d. l. § 1. contractum do ut des permutationem esse tradit. Diss. Ac-
curs. in l. Inrudent. in verb. facias ff. de pact. VVimb. in æ. tit. de rer. per-
mut. n. 10. Vulcei. in § actionum n. 54. instit. de action. (c) præterquam
quod in locatione factum locari solitum venit, contractus v. do
ut facias admittit factum, quod locari non solet, quale est illud,
do tibi decem, ut servum tuum manumittas l. Si tibi decem 7. ff. de
præscript. verb. Br. in d. l. naturalis § ut cum Do ff. de præscript. verb. Et qui-
dem an factum tale sit, quod locari soleat, consuetudinem fori in-
spiciendam docet Oldendorp. c. 4. act. 40. Præterea in contractu
locationis necessum est, ut substantia rei proficiatur ab eo, qui
dat pecuniam vel mercedem, ut in ea labor locationis ponatur per
tex. in l. Sabinus 20. ff. de contrah. empt. Vnde etiam locatio à loco no-
men habet, ut nisi accepta re, in qua quistamquam constituto loco
operam

operam suam locet conductoriq; impendat, locatio non sit. Donell. *de præscript. verb. c. 4. n. 3.* Tertiò etiam in hoc differunt, quod in cūtractu locationis merces certa STATIM est constituenda vel in alterius arbitrium conferenda § 1. *inst. de locat. & conduct.* In cūtractu v. do ut facias sufficit, ut post factum præstitum inter se conveniant, quantum dari debeat. Quartam v. differentiam, quam etiam amplectitur Donell. *de præscript. verb. c. 4. n. 1.* nimirum quod in locatione loco mercedis sola detur pecunia numerata in cūtractu Do ut facias etiam alia res, jure rejicimus & mercedem etiam in alia re quam pecunia numerata in locatione consistere posse asseveramus per ea, quæ diximus supra *disp. 7. θ. 4. sub lit. B. (d)* Verū in eo discernuntur, quod in cūtractu hoc innominato Dominium transfertur, in altero non item: Societatem n. contrahendo rei suæ Dominus quis esse non definit *l. Si tibi rem 7. § 1. ff. de præscript. verb. (e)* nisi quod mandatum & commodatum utrumq; est gratuitum, quod in hoc cūtractu non est *l. Si tibi rem § 1. l. cum gratuitum 17. § Si cum unum ff. de præscript. verb.* Donell. *de præscript. verb. c. 6.*

V.

Naturale horum cūtractuum innominatorum est, quod in illis etiam si ex una parte implementum intervenerit pœnitere est licitum, (a) quod non conceditur in cūtractibus nominatis. (b)

(a) *l. 1. in fin. ff. de rer. permut. tex. in l. Si pecuniam §. ff. de condict. ob caus. l. dedi tibi 3. ff. de condict. causa dat. causa, non sec.* Natta *conf. 657. n. 9.* Si v. stipulatio interposita est super cūtractu innominato pœnitentiæ amplius locus non est. Br. in *l. Aristo ff. de donat. l. 2. ff. de V. O. Bl. in l. Quamvis C. de transact.* Paul. de Castr. in *l. Si pecuniam in pr. & ibi Jal. ff. de condict. ob caus.* Cūtractus enim innominatus nominati more judicatur stipulatione interposita *l. cum precib. l. Explacito C. de rer. permut. gl. in l. 1. C. cod. 11.* Br. in *l. 2. C. de condict. ob caus.* Cravett. *conf. 31. n. 10.* Sic quoq; excluditur pœnitentia, quando juramentum cūtractui innominato accessit, prout rectè decidit Padilla in *l. naturalis § Et si quid m. n. 20. ff. de præscript. verb.* Sola oblatio sine implemento num facultatem pœnitendi in cūtractibus innominatis adimat, quæstio est elegans & quotidiana? Quod negabimus cum

gl. in l. iurūgent. in pr. vers. ut aliquid facias ff. de pact. Padilla in l. natura-
li § Et siquidem n. 21. & ibi Heidec. θ. 42. ubi hanc opinionem com-
munem dicit ff. de præscript. verb. Vincent. Caroc. in tractat. de oblat.
part. 2. quæst. 92. Textus n. in l. i. ff. de rer. permut. & in d. l. naturali § 1.
loquuntur de ipso implemento non ergo sola sufficit oblatio: In-
clusio n. unius est exclusio alterius. Quare si quis honorarium ali-
quod in certamine licito victori dandum apponere & alter certare
paratus sit, alter v. recuset, tunc is qui taliter certamini se obtulit
actione præscriptis verbis istud honorarium ab eo qui apposuit
petere non potest, etiam si per ipsum non steterit, quò minus duel-
lum secutum fuerit, quia is habet adhuc facultatem poenitendi, l.
Si pecuni. un. ff. de con. lit. ob. causam: Inde in iur. ipsi præstanda est,
eius quod ob illam causam expendit d. l. Si pecuni. in pr. & l. Elegan-
ter § Servus ff. de dolo in d. Fortun. Garcias in l. iurūgent. in pr. n. 99. ff. de
pact. Dis. gl. & Azo in l. Si rem tibi § fin. ff. de præscript. verb. Quam ta-
men supra dictam conclusionem Carocius d. d. 4. modis limitat
præsertim quoad exactionem poenæ promissa, tunc a oblatio vim
implementi habet per tex. in l. Si pacto quo poenam 140. & ibi Paul. de
Castro C. de pact. Sed a iur. iure, Canonico licet poenitere in
contractib. innominatis controversatur Affirmativus cum Bl. in
l. si ve apud acta C. de transact. Padill. in l. naturalis § Et siquidem n. 12. ibi
Heidec. θ. 40. ff. de præscript. verb. per tex. in l. fin. ff. qui sciunt cog. Dis.
Fortun. Garcias in c. 1. n. 123. X. de pact. (6) per tex. in l. in commodato
§ Sicut initio ff. de commod. l. i. sicut initio C. de O. & A. l. vero procuratori 12. §
pen. ff. de solut. Quodcumq; involuntas alicujus jam acceptata est,
tū mutari consilium in alterius injuriam aut voluntatem nequit:
l. in causa 27. ff. de procurator. l. nemo potest mutare 75. ff. de R. l. Illatio
namq; & variatio diligenter est vitanda c. cum illatio X. de renunciat.
Hering. de fideiuss. c. 6. n. 13. Et sic in contractu emptionis, si alterum
poeniteat, se ita contraxisse & taliter voluntatem mutatam statim
decretet, altera tñ parte invia ab emptione perfecta discedere nō
potest, ne quidam principis rescripto per tex. in l. de contractu 3. l. non
est 6. C. de rescript. 3. ex l. non idcirco C. de contrab. empte. Excipitur man-
datum quod re adhuc integra potest revocari. L. Si mandavero 22. §.
fin. l. si quis 27. § qui mandatum ff. mand. l. aut litum 16. ff. de procurat. Et
huius rei ratio ex parte mandantis est; quod cujus est mandatio le-

gem dare ejus quoq; est revocare l. quod jussu ff. de re judic. l. cum prator ff. de judic. & quilibet favori suo renunciare potest l. pen. C. de pact. Ex parte v. mandatarij conceditur renunciatio, propterea quia cū hæc actio detur tantum ad interesse ei non competit, cui nihil interest mandatum impleri aut per alium exequi posse l. si procuratorem §. mandat ff. mandat. VVsmb. in ar. n. 9. et mandat. Et ita ad evitandas discordias à societate tempestivè & absq; calliditate discedere est licitum l. Verum 63. §. fin. l. act. 65. §. renunciare l. si convenerit l. Sed & socius 17. ff. pro socio.

VI.

Oritur ex his contractibus innominatis actio præscriptis verbis (a) quæ definitur quod sit nuda & simplex nullo proposito actionis nomine eius quod in conventionem deductū est petitio in contractibus appellatione propria carentibus recepta (b)

(a) l. 2. & 3. ff. de præscript. verb. quæ actio nomen suum inde sortita est, quod præscriptis verbis rem gestam demonstrat eaq; demonstratione vice nominis utitur tex. in l. cum mora ibi quæ præscriptis verbis rem gestam demonstrat C. de transact. Donell. de præscript. verb. c. 21. n. 2. Er ob hanc causam eam quoq; actionem in factum appellari in l. 1. & tot. ff. de præscript. verb. censet Vultei. in §. actionem n. 47. instit. de actionib. Neq; in vocabula ista præscripta verba pro solennibus verbis & certa formula qua olim uti necesse erat, aded ut qui in syllaba erraret causa caderet, Pacius in §. 1. instit. de locat. & cond. accipienda sunt, alias n. hac ratione omnes actiones jure veteri (nam jure novo illud est sublatum l. 1. C. de form. & impetr. act. subl.) præscriptis verbis dici possent. Sed præscripta verba ut explicat Donell. d. loc. declarant ante scripta. Dicuntur n. præscripta ratione ipsius petitionis quæ subijcitur. Deinde licet ceteræ quidem actiones certæ & vulgares verba rei gestæ habeant, in illis tñ. non consistunt & acquiescunt. Sed præterea certum actionis nomē desiderant, non secus ac omnes obligationes ex contractu nascentes consensum in se habent, non tñ. propterea statim consensu dicuntur contrahi sed et perhibere licet.

pris verbis, propterea quod integris verbis præter aliarum actionum naturam, quæ notis tantum signarentur, præscriberetur, indigitandam censet per ea, quæ jam diximus, & suggerit Vultei. *in § actionum n. 48. insin. de action.* Introdûcta 2. est hæc actio rum ratione necessitatis ob defectum vocabulorum, rum utilitatis siquidem quando dubium est, qua actione sit agendum, nominata ne an innominata tutius est præscriptis verbis actionem intentare. Vultei. *d. § n. 56.* Diciturq; interdum actio incerta, ut *in l. 6. C. de rer. permur. & l. 3. C. de inutil. stip. vel actio incerti l. 7. ff. de pact. l. 6. 8. & 9. ff. de præscript. verb. l. 19. § fin. ff. de precar. cujus rei duas rationes vide apud Vultei. d. § n. 46. (b) Donell. de præscript. verb. c. 21. n. 1. per l. 1. cum 4. sqq. ff. de præscript. verb. Oldendorp. *class. 4. act. 40.* Et quidem ex tribus contractuum innominatorum generibus (quartum n. genus, facio ut des, excipimus) semper sola est excepto precario, in quo & actione præscriptis verbis & interdicto de precario agi potest *l. ait prætor. 2. § 2. & l. Duo 19. in fin. ff. de precar. l. Eum qui 14. § 1. qui ff. de furt. VVlmb. in x. n. 5. tit. de precar. Cujac. lib. 4. obs. c. 7.* Alias in contractib. nominatis eum alijs actionib. interdum concurrit *l. 2. C. de pact. inter empt. & vend. l. 5. §. nunc videndum ff. commod. l. 50. ff. de contrah. empt. l. 25. ff. communium divid. Si v. in rem, quæ ex conventionione præstari debet maleficium incidit quod fit in contractu innominato, facio ut facias p. si rem meam tibi trado utendam, inspiciendam, explorandam, ut postea reposcenti reddas atq; deinde recte reposcenti non reddas rem istam eaq; apud te sit, tunc eius rei furtum facis pluresq; mihi contra te competere actiones, recte tradit Donell. *de præscr. verb. c. 9. n. 1. per tex. l. Si gravitatem 17. § Papinianus 2. ff. h. tit.* Ait daturne etiam actio præscriptis verbis ex contractib. innominatis duplicatis p. Si ego faciam ut tu facias & des? Certè: Namq; duplicatio est tantum accidens in his contractibus: & propterea naturam ipsorum immutare nequit. *l. Si Dominus l. permisisti ff. de præscript. verb. Br. in l. naturalis § Sed si facio n. 6. & ibi Padill. n. 8. ff. de præscript. verb.***

VII.

Ex contractu innominato Facio ut Des posteaquam ego feci & tu dare cesses, quamnam mihi competat actio, valde est dubium? Optandum nobis esset filum Ariadnes, quod tuto

tutò ex hoc Labyrintho evadere possimus. (a) Aliqui quidam quorum sententia est communior, actionem de dolo subsidiariam ex hoc contractu dari asserunt. (b) Alius distinguit an dolus argui possit, vel non illo casu dat actionem doli istam actionem præscriptis verbis (c) Nos videbimus, an sententia Donelli (d) undiquaq; actionem præscriptis verbis dari asserentis defendere possimus. (e)

(a) Etenim Paul de Castro in l. naturalis § At cum Do n. 8. ff. de præscript. verb. dicit eam rem esse tanti laboris, ut si J Crus Paul. ipse revivisceret absq; maximo labore, textus conciliare non posset. (b) Accurs. in l. naturalis § quod si faciam. ibi Br. Castr. Anton. de Padilla; Busius, V Veseemb. in w. n. 5. ff. de præscript. verb. Et hanc sententiam communi Dd. calculo receptam nec ab ea in judicando recedendum asserit Treutl. vol. 1. disp. 39. §. ib. eamq; secutus est Cnjac. ad l. jurigent. 7. ff. de pact. Oldendorp. claus. 4. act. 40. Zas. in 8. actionum n. 28. instit. de act. (c) Anton. Contrus lib. 1. disp. jur. civ. c. 13. (d) in tr. de præscript. verb. c. 10. cū aliquot seqq. (e) Et hanc sententiam sequitur Henric. Heidec ad l. naturalis §. 27. ff. de præscript. verb. eamq; in Theoria sibi valde probari ait Vulcei. in § actionum 2. n. 55. instit. de action. Fortun. Garcias in l. jurigent. § Et ideo recte n. 2. ff. de pact. Quod tn. intelligi volumus incasu, quando petitur id quod promissum est, si v. agitur de revocatione facti jam præstiti, actionem de dolo competere non ibimus in facias per text. l. cum propterea C. de dolo. Condictio etenim tunc locum habere non potest, quia nihil adest quod revocari possit. Nam facta repecti nō possunt, utpotē quæ infecta fieri nequeant l. in bello § facta ff. de capt. & possit. reverb. c. Si Paulus causa 329. §. Addere hic libet quæstionem, An ex contractu nominato Do ut des sive permutationis detur remedium l. 2. C. de rescind. vendit. Quod adfirmabimus propter maximam istam cognationem, quam hic cōtractus cum emptione habet l. 2. ff. de rer. permut. l. Sciendum vñ deinde ff. de Edict. edict. not. dē.

mus ex traditis per Pinell. *atf. 2. par. c. 3. n. 7. cum sqq.* ubi hanc opinionem apud Lulicanos indubitablem asserit & ibi Bl. n. 5. Paul. de Castro. n. 13. C. de rescind. vend. Attamen si ea ad libræ veritatis aginam appenduntur, negantia sententia apicibus juris magis videtur consentanea per tex. in l. 3. C. comm. utruq. judic. & in l. Si id quod aut. 22. & l. Si quis cum dicit ubi Jas. n. 8. eam opinionem communem ait ff. de V. O. Br. in l. 2. n. 5. ibi Padill. n. 21. C. de rescind. vendit. Fachin. lib. 2. contror. c. 22. Mozz. de empt. & vendit. col. 7. n. 19. ubi itidem hanc sententiam dicit communem.

VIII.

Tandem progrediantur ad obligationes, quæ quasi ex contractu nascuntur, siue ad contractus improprios (a) quorum sex ab Imperatore Justiniano (b) enumerantur, inter quos primum locum obtinet negotiorum gestio. (c)

(a) Rectius n. hoc nomine appellantur quam quasi contractus, ut aliqui volunt, prout ostendit Vultei. *ad d. pr. ff. per illum sex. & §. 1. & 2. instit. de oblig. quæq. ex contr. nasc.* Nā dictio Quasi nota est improprietas l. posthumorum ff. de injust. rupt. & irrit. fact. test. Jas. in l. si ante ff. solut. matrim. Et quod cum adjuncto rei alicuius meretur appellationem improprie appellationem istam nanciscitur. Schrad. *ad §. 1. n. 3. instit. de oblig. quæq. ex contr. nasc.* Atq; proprie contractus dici non possunt, quia ex proprio contractu nemo obligatur nisi qui cōsensit. l. 1. ff. de pact. Quod in his contractib. deficit. Unde triplex inter hos & contractus proprios constituitur discrimen: Tūm quod in contractib. propriis contrahitur verè, in illis v. tantū præsumptivè & iuris fictione: Deinde in proprijs præter jus etiam factum cōsideratur hominis, In illis a. solum jus facit contractum: Et tandem in proprijs homines factum exprimunt, In improprijs jus illud factum supplet Vultei. *ad d. pr. n. 5.* Exurgit hic quæstio: Num statutum disponens de contractibus etiam ad contractus hos improprios sit extendendū? Quod negabimus, siquidem in statutis verba debent strictè & proprie capi per l. Quicquid astringende in pr. ff. de V. O. l. 1. §. Si is qui navem vers. in re dubia ff. de exercit. aut. gl. in c. decet §. fin. in verb. processu X. de immunit. Eccl. in 6. Ea q; sententia confirmatur itidē ex illo, quod statutum disponēs de possessione non extenditur ad quasi possessi-

possessionem, Bl. in c. licet causam in fin. x. de probat. litam in conclusionem
limitandam censemus in casu, quando una sola est ratio statui, quæ tunc
semper pro expressa habetur & facit statutum ad casus similes quoq; ex-
tendi Jas. in l. More n. 25. ff. de acquir. heredit. per l. Milites agrum 13. in pr. ff. de re mil
Ex quib; inferimus statutum prohibens mulieres absq; consensu consan-
guineorum contrahere non tantum locum habere in contractib; proprijs,
sed etiam in improprijs p. additione hereditatis. Ratio n. huius statuti ne
mulieres propter sexus fragilitatem imbecillitatemq; intellectus illaque-
entur l. 1. & 2. ad SCtm Velleian. l. transactione C. de transact. etiam in contra-
ctib; improprijs locum habet. Quod probatur insuper ex l. De eo 26. cum l.
sq. ff. de iudic. ubi privilegia concessa legato ratione contractuum etiam ad
q. contractus referuntur. Jas. d. l. More n. 36. & in l. Barbarius n. 4. ff. de offic.
præf. prætor. Castr. in l. Matum n. 8. ff. de acquir. heredit. Dis. Br. in l. apud Iulianum
in fin. ff. quibus ex causis in poss. est. Cujus sententiam communem testatur Jas.
d. l. More. (b) in tit. inst. de oblig. quæq. ex contract. nasc. (c) § 1. instit. h. tit. Ea q; de-
finitur contractus improprius, quo quis alterius ignorantis negotium
gerendum absq; mandato suscipit per tex. l. si quis absenti ff. de O. & A. Vult.
ad § 1. n. 6. instit. h. tit. Atq; gignit hic contractus actionem negotiorum ge-
storum directam & contrariam. Quarum illa Domino negotiorum vel
ejus heredib; adversus eum qui negotia gessit, datur ad compensandum id
quod culpa ejus fuit admissum vel restituendum, quod occasione nego-
cij alieni ad eum pervenit. VV s. in b. in æ. hic Lagus in Method. jur. civ. part. 4.
c. 52. Negotiorum n. gestor gestionis suæ rationem reddere tenetur. l. 2. &
ibi Br. ff. de negot. gest. Rol. à Valle conf. 49. n. 3. vol. 1. Imò si pecuniam ipsius
Domini negotiorum clam in proprios convertit usus cum centesimis u-
suris eandem cogitur reddere l. qui sine usuris & ibi Br. ff. de negot. gest. Sed
tenetur ne etiam negotiorum gestor de culpa levissima? Communior qui-
dē est negativa, sed ad affirmativam propugnabimus eū Vultei. lib. 1. discept.
scholast. c. 15. & in § actionum n. 28. instit. de action. Borch. ad pr. tit. instit. de oblig.

claf. 4. act. 25. Cui quoq; adjudicantur usuræ, etiam si sub usuris non sit mutuatus, dum modò plus còmodi attulerit pecunia ipsius quàm illa usura. l. c. in contraria ff. de usur. l. at qui natura § non tantum vers. contr. ff. de negot. gest. Molinaus de usur. quest. 49. n. 5. Et quoniam necessitate impellente & utilitate suadente hæc actio est introducta, ut docet VVimb. in p. hic & Borch. in § 1. instit. de oblig. qua q. ex contr. Propterea illis casibus remotis non conceditur l. 2. in fin. l. Sed au ultro 10. § 1. l. Si negotia 14. & l. quæ utiliter 45. ff. de negot. gest. Cravetta cons. 684. n. 14. Neq; tum negotiorum gestori competit hæc actio, quando sui ipsius contemplatione impensam fecit principaliter, etiam si alij in consequentiam impensa ista profit l. Creditorem 60. § 1. ff. mandari. Cravett. de cons.

IX.

Succedit deindè Tutelæ administratio (a) cujus vis omnis & efficacia in actionib. inde proficientibus consistit, quarum altera etiam directa (b) est altera contraria (c)

(a) per § Tutores instit. de oblig. qua q. ex contract. administratio n. tutela non est delictum neq; etiã propriè contractus: quia consensus pupilli, qui ex ejus personâ nullus est, deficit. Quare ne potestas administrandi converteretur in perniciem pupillorum propter magnâ occasione quàm in alienis rebus tutores nanciscuntur. Oldendorp. claf. 4. act. 31. & ut facilius tutores ad administrationem accederent, promptiusq; de suo pro pupillo aliquid impenderent, scientes pupillum quoq; sibi obligatum fore ex sua administratione Prætor æquitate motus introduxit, ut mutua hinc inde oriantur obligationes; & sic consensum pupilli deficientem supplevit l. 1. ff. de contrar. tur. act. (b) Quæ datur pupillo contra tutorem qui non fecit officium suum l. si pater. C. de testament. l. 1. ff. de tutel. & rat. distrab. id est, qui fecit quod facere non debuit & non fecit quod facere debuit. cessationis etenim ratio quoq; est reddenda l. Pater vester cū 2. ff. leg. (c) hered. tur. Paul. Montan. in tr. de tutel. c. 39. n. 1. Quod tn. intelligendum est de ijs negotijs, quæ durante tutela administravit, de gestis v. tutela finita non actione tutelæ sed negotiorum gestorū est conveniendus l. si tutor post 12. ff. de tutel. & rat. distrab. Vincenz. de Franchis de off. Neapol. 180. n. 2. Et quidem de jure civili tutor demum

finita tutela rationem reddere tenetur *l. nisi finita l. Si tutor § absurdū ff. de tut. & rat. distrab.* Quod etiā observatur de cōsuetudine Marchiæ Brandenburgensis, prout testatur Scheplitz *in consti. March. part. 3. tit. 7. § 6.* De Jure v. Canonico requirente Magistratu singulis annis tutores rationē reddere tenentur. *Clem. 1. de relig. dom.* Cui assipulatur Jus Saxonicum *Landrecht lib. 1. art. 23.* & cōstitutiones Imperij in ordinat. positæ à Carolo V. in comit. August. An. 1548. promulgata sub tit. Von pupillen vnd Minderjābrigen. Teneturq; tutor regulariter de dolo culpa lata & levi *l. Tutor 7. § competit ff. de administ. tut. l. 1. in pr. ff. de tutel. & rat. distrab. l. 7. C. arbit. tut. Monran. de tutel. c. 39. n. 32.* Non etiā de levissima Delrio *ad l. contractus c. 13. & ibi Sturcius per ill. tex. ff. de R. I. arg. l. hoc ita ff. de peric. & commod. rei vend. Rerum n. alienarū cura est difficilis & officiorum tutelæ non ex voluntate sed necessitate suscipitur in pr. Instit. de excusat. tut. tex. in l. 39. § Tutor ff. de administ. tut. l. 5. C. de pet. tut.* Quid si plures sint tutores tēenturnē omnes in solidum? Negabimus: modō omnes tutelā administraverint & sint solvendo *per tex. l. 1. § nūc hactenus cū 2. §§. seqq. ff. de tutel. & rat. distrab.* Oldendorp. *claus. 4. act. 31. (c)* Ea q; conceditur tutori ad repetendum id quod in res pupilli impendit, Modō tn. in iusta & probabili causa impensas fecerit *l. 1. § 7. 8. & 9. ff. de tutel. & ration. distrab.* Vincent. de Franchis *decis. Neapolit. 394. n. 3.* Unde quando tutor nomine pupilli litem movet injustam aut facit aliquid causa calumniandi non potest hac actione reperere sed de suo refundere tenetur *l. non est ignorum C. de administ. tut.* Et quidem in dubio calumniandi causa & injuste expensas factas præsumi tradit Scheplitz *in promptuar. jur. tit. 32 § 27.* Actio protutelæ num eadem planē sit cum actione negociorum gestorū dubiū est? Negabimus cum Paulo Busio *ad l. 3. in fin. ff. de negot. gest.* Disf. VVsmb. *in 2. ff. qui pro tut. vel curat.* Sed estnē actio pro tutelæ etiam bonæ fidei? Affirmabimus cum Zasio *in § action. n. 10. & ibi Donell. n. 38. instit. de action. per l. pen. ff. de eo qui pro tut.*

X.

Præterea in horum contractuum impropriorum numerū referuntur quod; rei communio (a) & communio familiae seu

sed quæ ex ipsa re oritur, & ubi nō consensus sed res, non voluntas sed fortuna socius conjungit, quæ alias societas necessaria appellatur. Borch. in d. § Item si & ibi Vultei. alias quoq; societas incidens. Oldendorp. class. 4. act. 2. 2. quod in eam communionem incidimus potius quam ut animo habendæ societatis contrahatur Vultei. ad pr. et. n. 3. inst. de societ. facit. tex. in l. ut sit pro socio 31. ff. pro socio. (b) § Idem juris inst. de oblig. quæ q. ex contr. Namq; antiquiores familiæ pro hereditate accipiebant, ut est tex. in l. pronūciatio § familia ff. de v. s. Et Cicero in Topicis ait: Proximus agnatus familiam habet, i. e. hereditatē. Donell. in § quādā n. 2. inst. de action. (c) l. 2. ff. comm. divid. Ea q; definiti potest actio personalis competens his quib. quoquo modo honesto res est communis, ut ea vel dividatur vel quod alterum alteri ex bono & æquo præstare oportet, vel utrumq; præstetur. Vultei. in § quādā actiones 18. inst. de action. Et quidē ut res ista communis dividatur rectē agere potest socius: siquidem nemo invitus potest compelli in communione rerū cum alio esse. l. fin. C. commun. divid. propter multas difficultates discordias & scēdala, quæ inde solent oriri l. 3. § fin. ff. de reb. eor. c. ex tenore X de sent. ex com. l. ut re com. n. ff. de servis urb. præd. l. cum pater § dulcissimus ff. de legat. 2. VV smb. in com. ad et. C. hic n. 22. Sanz. de divis. bon. lib. 1. c. 2. Et ratione istius divisionis distractus potius quam contractus hæc communiō dici potest. Bl. in l. si divisionē n. 3. C. fam. ercisc. Respectu tñ. obligationis & juris quod inde oritur l. una 23. § fin. ff. de servis rustic. & contractus perhibetur & quidē bonæ fidei l. 4. § 2. ff. comm. divid. § actionibus inst. de act. (d) Quæ actio etiam si iisdem fere cū actione communi dividundo regulis contineatur l. 6. § pen. & ibi gl. ff. contin. divid. differt tñ. ab illa quod actio communi dividundo datur inter quosvis, hæc inter solos coheredes l. 1. & 2. ff. fam. hercisc. Illa datur etiā pro dividendis reb. particularib. hæc pro sola hereditatis & sic universaliū divisione: Heredum namq; successio est titulus universalis l. hereditas ff. de R. I. Myrl. in § quædam actiones n. 36. inst. de act. Quare si in iudicio familiæ erciscundæ aliquid indivisum remanserit, postea non iterum eodē iudicio sed cē muni dividundo singulari est agendum tex. in l. 20. § 4. & ibi Paul. Burf. ff. fam. ercisc. sive ex testamento sive ab intestato hereditas ad ipsos pervenerit l. 2. ff. de it. An a. si duo vel plures per 30. annos in communione steterint spacio tanti temporis huic actioni præscriptum sit, ut postea divisionē petere non possint, quæstio est valde dubia? Nos negativā censemus veriorē per ea quæ adducit Jaf. in § quædam n. 32. & ibi Zaf. n. 11. inst. de action. Fachin. lib. 6. contror. c. 36. Occurrit jā quæstio studiosis scitu dignissima, An in actione

familie eriscunda veniant quoq; sumptus filio ad studia à parente concessi, ita ut eos iterum conferre teneatur? Negativà arbitramur verillimà per *lex. l. quæ pater 50. ibi Paul. Bui. ff. fam. erisc.* nec refert utrum filius Licetatus sit vel Doctor. Ampliatur illa conclusio, ut etiamsi ob pecunià illam studiorum causa filio subministratam parens debuit aliquod contraxerit, de communi tñ. hereditate illud sit solvendū per *l. seum 21. § 1rē scribit ff. fam. erisc. l. 1. Et si filia ff. de mun. & honor.* Idem quoq; statuimus de expensis Doctoratus *l. 1. § nec Castrense & ibi Br. ff. de collat. vestimentis & libris, quæ omnia nō conferuntur, modò tñ. libri filij nomine empti sint & ipsi traditi arg. l. si filius ff. de l. filius 18. C. fam. erisc.* Horat. Lucius in *tr. de privileg. Scholar. privil. 27.* Limitatur, cōclusio ista, quando filius sumptus istos in malos & nō destinatos erogatus *Br. in Auth. Quod locū per illum tex. C. de collat. arg. l. 1. § conferitur 23. & l. 2. § 2. ff. de collat. 2.* Quando filius bona habet adventitia, tunc n. pater de istis bonis & non de suis ei sumptus suppeditasse præsumitur *l. Nescimus 34. ff. de negoc. gest. l. fin. ff. de peti. heredit.* 3. Quando parens istā pecuniā ad Calendariū seu librum rationum retulerit, quia eo casu animo credendi & repetendi pecuniā i istam misisse parentē est præsumptio *d. l. Nescimus & d. l. quæ pater ibi Si non credendi animo ff. fam. erisc.* Videatur de his & similib. Petr. Gregor. Tholos. in *synag. jur. lib. 46. c. 8. n. 6. cum sqq.* Joh. Garrias *tr. de expens. & melior. c. 4.* König, in *process. Saxon. c. 133.* Petr. Sanz. *tr. de divi. bonor. lib. 4. c. 33. n. 57. cum sqq.*

XI.

Tandē posteriorem locū inter contractus improprios occupant hereditatis aditio (a) & indebiti solutio quā rectius inter contractus improprios referri posse cū Vulteiō credimus. (b)

(a) § Heres quoq; in *st. de oblig. quæ g. ex contr. l. Si quis absentis § 5. § Heres 2. ff. de O. & A.* Nam heres adeundo hereditatē videtur contrahere cum legatarijs & fidei commissarijs circa observationem contentorū in testamento *l. Apud Julianū § fin. ff. quib. ex caus. in pos. cur. l. 3. S. idem scribit ibi Dd. ff. de peculi. Fingitur una persona cum defuncto. Novell. 48. in pr.* Unde heres quoq; factum

cerit pro virib. hereditatis defuncti illi tantū tenetur. Novell. 1. c. 2 § Si ve-
 ro Si verò inventarium conscribere omiserit, tenetur in solidum & ultra
 vires hereditatis amittitq; falcidiā. Novell. 1. c. 2. l. fin. § Et si præfatum C. de re-
 delib. l. qua do: ff. solut. matr. hereditas n. illa censetur locuples quæ invenit
 herede l. liberis qui solvendo ff. de bono libert. & heres censetur maligne ver-
 legatariosq; fraudare d. Novell. 1. Num a. hoc casu filius etiā legitimam per-
 dat acrior est disputatio inter J Ctos? Affirmat Salyc. in l. fin. § Si qui a con-
 rario C. de jure delib. & in Auth. vid. iū testator C. ad L. Falcid. Negat ex frequen-
 tiori Dd. calculo Dēc. in l. 1. n. 17. Rol. a Valle in tr. de invent. confect. part. 1. c.
 29. (mihi) 219. alijsq; ab ipso allegati. A qua posteriori sententia licet non
 simus alieni eamq; defendere nō reformidamus non tamen improban-
 dam censemus distinctionem Jul. Andreæ in quanquā X. d. usur. lib. 6. Se-
 balf. Mantie. tr. de invent. l. 1. c. 9. primor. n. 184. Pari actione heredē ob
 non connectim inveniuntur in Tribellanicam amittere statimur cū
 Ruf. a Valle d. tr. de invent. n. 1. n. 1. a. heres eodem modo hac ratione credi-
 toris hereditarij non sicut legatarijs quæritur? Affirmamus cū Br.
 in l. quod solum in ff. de legat. caus. in possess. ear. (b) § Itē in inst. de oblig. qua q.
 ex contr. Indebitum d. ror. id quod ei cui solum est jure non debetur
 ab eo qui solvit & sic errore facti fuit solum. l. in summa §. §. fin. ff. de co-
 dict. in d. V. Vult. in tr. de condic. indeb. n. 4. Quæri hic potest: An sola reali
 numeratune in debitum solum esse intelligatur? Quod affirmamus cū
 Vult. in tr. de condic. indeb. n. 4. inst. hic. per tex. §. si quoq; inst. quib. mod. re contrah. oblig.
 ubi præterea Justinianus Imp. ad contractus reales refert. Unde Cujac.
 lib. 8. tit. 1. 24. indebitum solum promutuum appellat. Quævis a. ratione
 et rebus vel obligationis indebiti solutio ad contractus reales cū Imperat.
 solumano rectē possit referri; Ratione tn. intentionis & animi ipsorum
 contrahentium, qui magis distrahendi quā contrahendi animo indebi-
 to solvunt, unde deficit consensus in contractib. necessarius & conjectura-
 llerā lege induitur ad cōtractus improprios jure quoq; pertinet. Vultei.
 §. Itē in n. §. instit. de oblig. qua q. ex contr. Datur ex hoc contractu actio alia
 dicta actio condicitiā & si quoq; inst. quib. mod. re contrah. oblig. alia condicitiō
 indebiti ror. tr. ff. de condic. indeb. Ea q; definitur actio personalis compen-
 ens ei qui errore fa. ti indebitū solvit adversus accipientem. Unde inferimus
 hanc actionem non competere ei qui solvit errore juri. Bult. ad l. 1. §. 1. ff. de
 condic. indeb. Pavin. inst. 4. conciliat. leg. quæst. 5..

LAUS SOLI DEO ET GLORIA.